

مجہر عد، آثار قتلہ را علی

۱۸

ایں مذکورہ با احتجاج مغلی ملک سرینہادس طی اپنے
لشکر کیا کام بیکھار دیتے وہ پھر پور جوہر کا پیغمبر
لئے اپنے بیٹی از اشتخارا کے مجموعہ ایں تھیں یا کہ
تیرپر لکھا ۲۰۰۰ میلیون

عـلـى
سـمـنـه

هُنَّ سُورَةُ اللَّهِ الْمُجْعَلَةُ نَزَّلَ مِنْ حَمَامَ الْأَمْرِ لِلَّهِ
سَمِينَا وَبِالْذِيْحَ فِي مَكْوَتِ الْأَسْمَاءِ بِعِلْمٍ خَاصٍ

المرتب العائين

حوالیاتی المیت

مکانیک کافو این پیلوان وزیر اقتصاد جا امریکا که بعده
جیم فوکر و شرکت اصلی العاد و تصرف اخیر اسکن
لیکن هم دو محکم اقتصادی از این طبقه بودند، این مخفوقان
از خارج اقتصادی همچو کم قدر عناصر اقتصادی اسکن ایضاً از
اصل فردوس پیش از آنکه اکنون افراد قدرت
آتش با این من ایمه ایل ایلیخ بینشی در صدی گذشت، با این این
ستخوان را با قوم ایلان برخی ایلان ایلان ایلان ایلان ایلان ایلان
عیا، گردیدن شایان این شد و این خوش و این خوش با این طبقه از طرف
اکنون ایلان
نیکات ایلان
ریه ایلان
فیسا ایلان
ریه ایلان
آتش با این ایلان
نیکات ایلان
پیش ایلان
من ایلان ایلان

1

لنك من ثناوات القوم وسخاف على شفاعة مهود دع
الملك فرسداي من انتها تخلص بالا طلاقه بعد الاشتراك
فيه، راكب الملة والشال يحيى قرم وراكب لونقس
شكك وشكوك هرول في سنته التي ورد بها العرق مائدة
لشكك من كشك وشكوك من الاشتراك في باست ريم
تخلرون وبيفت بجنة الله على عصابة اوبرواز عل صنيا
وكلت خعل ولهاك وشرفت بجهل شرك وكل انتشار باست
جيانت الرايم الرايم اغلاطه في كل انتهاي علهم تكون قللي قدم
لا افضلوا كي اصل انت اغلاطه لا دخواز امام عزفا نکم جسد اسد
برق قشم افضل انت ایام ثم عوكفا شدلون او ادا استله
سيکل ایست کرکم لا تخلرون على انتا بيج او لا تكون من الديم عصر
بايا ایلکت قم على انتا همس لشتران انت بيج انت
ذبحت في انت اینهرين ای هزيرن من کشيپين لا يعلمون انت
راكب العزير لجهوب قم اهل بايان ریچ لاقلن انت امشد انتا
جا لاینه ای من نهاده ایده و لاینه بیچ ایلک ایست اونه بیجهف
اینها من همه ایلکار ایلکون لا يشعرون بايعلمون و ایکت
لوجه سر ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه
لوجه سر ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه
گهک ایلکار ایلکون ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه

1

خواست

سیمین شد
مالی اخراجات و اداری
و پایانهای سازمان امور
املاک امور ایالات متحده فیلیپین و زندگانی
الذی که بعده از مردم من خوشبخت بود و بزرگی
الاکامت من بگو شاهزاده و امیر ایالات قریب اکامت
مشتقات امریکا ۲۰۰۰۰۰۰۰۰ دلار خواسته و نیز از این امور خود مصال

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْعَالِيِّ الْأَمْرِيِّ

1

دیوبندی میرج

اکیل سائنس فیزیک ملکہ رہبمانی

بلکوکت در ورگت و از آن پاکت مذکومه
پاکت و استفاده کنند و ترک

خواک بگزیریک
آلمانیک

الطباطبائي

50

ویصل را تقدیر می‌کنند و عرف قویک آنهاست.

卷之三

سید علی بن ابی طالب

فَسَرِلَ الْجَنَّةَ مُبَارَّاً عَلَى بَحْكَ وَهَامَرَكَ الْجَمِيلَكَ
أَكَ لَكَ لَكَ اللَّهُمَّ أَعُزِيزُكَ الْجَانَ

جَاءَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

بَاهِرُ كَوِينَدَهُ دَانَا

سَبَحَانَ الَّذِي أَرْلَهَ لَهُ الْجَنَّةَ كَانَ سَتُورًا مِنَ الْجَنَّةِ لِلْجَنَّةِ
أَنَّهُ أَنْجَمَ وَهِلْكَ وَهَامَرَكَ لَهُ أَنْجَمَ حَوْلَ الْجَنَّةِ أَنْجَمَ
وَهَامَرَكَ لَهُ الْجَنَّةَ وَهَامَرَكَ لَهُ الْجَنَّةَ أَنَّهُ أَنْجَمَ
لَنْ لَكَرَتَ الْجَنَّةَ لَهُ الْجَنَّةَ وَهَامَرَكَ لَهُ الْجَنَّةَ أَنَّهُ أَنْجَمَ
لَنْ لَكَرَتَ الْجَنَّةَ لَهُ الْجَنَّةَ وَهَامَرَكَ لَهُ الْجَنَّةَ
لَنْ لَكَرَتَ الْجَنَّةَ لَهُ الْجَنَّةَ وَهَامَرَكَ لَهُ الْجَنَّةَ
لَنْ لَكَرَتَ الْجَنَّةَ لَهُ الْجَنَّةَ وَهَامَرَكَ لَهُ الْجَنَّةَ

فَقَبَلَتِ الْكَلَكَ خَشْفَهُ مِنْ دَنْكَ قَدْلَيْ بَكَيْكَ لَهُ دَرَسَ دَكَكَ
لَيْكَ لَكَ
دَسَّا خَلَكَ لَكَ لَكَ

أَقْرَبَ اللَّهُ شَيْرِينَ عَلَيْهِمَا بَهَّا

بَالْفَاعِمِ يَامَ الْوَجَدِ

بَشِّرِينَ يَا مَنِي حَمْكَنْ تَصْنُو عَالَمَ رَكَلَرَ لَرَ حَمِيْنَ بَارِيْنَ حَمِيْنَ
فَشِّرِيشِيْنَ كَانَاتَ بَكَرَسَ كَوَاهَ وَهَكَنَتَ بَخَلَقَنَ قَنَ
وَهَزَنَفَ اَمَزَدَرَقَشِيْنَ بَرَغَانَ فَمَكَرَشِتَ اَوَجَوَهَرَقَرَشِيْنَ
عَالَمَاتَ وَهَرَقَشِيْنَ بَهَرَمَ شَادَوَيْهَوَمَالَهَلَ قَوَيَّ
كَهَكَ لَهَرَهَيْنَ بَاهَشَيَّنَ كَهَزَرَيَّنَكَ لَهَقَرَهَيَّنَ كَهَزَرَهَيَّنَ
أَكَاسَتَ الْفَقِيرَ الْفَقِيرَ بَاهَكَسَرَهَيَّنَ كَهَزَرَهَيَّنَأَشَأَهَيَّنَ
مَعَنَ مَوَهَّشَيَّنَ كَهَزَرَهَيَّنَ كَهَزَرَهَيَّنَ كَهَزَرَهَيَّنَ كَهَزَرَهَيَّنَ
وَاهَدَرَكَ لَاهَكَ لَاهَكَ لَاهَكَ لَاهَكَ لَاهَكَ لَاهَكَ لَاهَكَ لَاهَكَ لَاهَكَ

امراۃ اللہ کا ستان علیہما بھائے الرحمن

هو أثر قديم في العرفان

۱۰۷

گوگرست مذکوره داشت از خواص علی چاری است تهیام
نیز ان ظلم را بان غایب است الحکی شامل کل بوده، هرست
بسیار خوب عالم و با مصل کنکروان اث کل و مصنوع
واسد خاطم برخی سلسله مبارکه یهودی و یهودی نمایش
او زاده ای امام در صحیح مسرا ذوق اعلی مذکور و مطهور اعلی
عطا پر ریک و کوکی من شکار است لایح اسرار بـ العلیـز
آن شناسن این همان یعنی آن قدر غافل شدند، و یک چشم به مردم طویل آمد
فنازرت و دل اید منع از انتقال است این افراد ایشان ایشان
آن بیرون از امام علی اندیشیدن انتقامه و علی این احتمال این جمله ایشان
انظر لز اول لایه ای این نیاست میاده ای انتقامی

امراة حاجي لى

مُلْكَهُ الْمُرْسَلِينَ

جواهر الفوائد

یا امنیت نزهه مظلوم ذکور داشت برایان دولکوت
سالان باین تمامی علایات و گرایش خود را هشکری
در گذشت و تجیی باصرة هوا الخصال الکرم ایام در پی طلاق
اگر نمودم و باقی علی همه فرمودم و ممکن فشار نشکم
حدوفی از حق بطلب لیزرا نشاند ای فرماید وار گویم
هر قاعده حروم شاند اوست قادر و قوای را داشت
شنیش هر یان آنکه از این حد عرف نداشتم قل ای
احمی با کفرتی ای سریع کنها و کشکر یادمانی علی ای قابل خود
آنکه ای بجهی هشکت بای قدر و ممکن به خیر
و ملازو ای کنکن است در بامرثی و شری ای ای ای ای ای

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

三

بعيون المترئين. اذ كتبت لهم ابا هرثمة في انة لا يحكم
على ما رأوا الا اذا جعلت القدر انا وحدنا نعرف
شكك توجها يكتب من نظر احرين ان رجلا له
الغور لاجم اكت اذ افترض بلوكي وعرف عرف
باباني على اكت كه كهرا بالاكت العدم وابو جون حين الامر
يسلك حرسه كه جيل مطبارك وعش عني يكتب بان
تفصل من شكك اولى خبر الآخرة والادى اكت
انت باكت المرشش من اشرس وهي فلسكت دام الاما
وفي ينكت ازقة الاشياء لا الازقانت الفخر اكيل

جواب تفکر دانار

بـِ الْمُغْرِفَةِ عَلَى الْأَنْجَانِ
إِذَا سَعَ لِقَاءَ الْمَرْأَةِ عَلَى الْبَعْضِ الْأَقْوَدِ مِنْ الْمُحْسِنِيَّةِ
أَذْلَالًا أَذْلَالًا بـِ الْمُغْرِفَةِ الْأَكْبَارِ
وَالَّتِي تَطْرَأُ بـِ الْمُغْرِفَةِ الْأَكْبَارِ

للوبي شرق مرآة العهد العاد
عمرناه مني بخل حيال
من المكانه يرجع الناسلى تصرفت أرباب
ضفاف على أمر على شأنه نعم طلاق العالم و ملكة الدين فهو
بالذى يداه فرقها اتف رشيد لها المتقد العدار أنا وجدت
عرف حبك لوجهنا الراشدى بذا الوجه الذى جعل الله
على الشام و زرناك أيام العبد يكتب لي لأنفاسه
و تقريرك إلى مستهل الأيام إذا فرقت بالمرور ان
أقررتى القى إلى الأيام سمعت رشيد الغنى الفقال كن
ستينا على أمره شأن لا تختلف شفونا سبعة
دلاة الدين فهو يا سيدك أيام

جوالقربي مع أمير

يا برهم عرضت رسيد عجا فلنها و بغير فنونه
بيان فخره بلسانه بري عرقوم حق شهادت صدقه
كراين و كل محضر باري نزد اوا كفره اذنا رب ضبط كبره

مرلي بخشى بوده چرك محمد سرعى الأمال تلعن
بعين امور بخشى راجح شده بوده دير خارش سعادت دخوط
طوى لغضن فارت با فرست آش آله در محى ال
بکر و شاهی مقصو عالان بکھانی شى ما يخص تاکر و
بجیش تکر و تمجدهش قائم الها بجهش
رسند بجا شهد اش آلا آلا جواهيم

زيدا با دشیر فیروز علیه السلام

اعظم الاجمی

ان نیوز ان استینه الدار من و پیروز الذي هر فرست آش آله
برآله بکر و قمیس های رشید سلطان الکرم دیا يوم في دیکرس
ملکه من قبل ایجاده الکریم سیر حکمی کلک با فرست
با ایاد ایان ، اقبالات الى الرحمه از هر خوش فیان قل بسید

لَا يَكُن كُلُّ خِلْقَةٍ مِنْهُ مُنْتَهٍ بِمَنْ يَرْجُو
عِلْمَهُ إِلَّا يَكُنْ لَهُ مِنْ لِيْلَةٍ مِنْ
أَنْفُسِ الْجَنَّةِ

امیر محمدی ضلع من شهرد فی بیله

اللهم الا

بِالْحَمْدِ

بِحَمْدِكَ اللَّهِ

بِسْمِكَ الَّذِي جَاءَنَا بِالْأَزْوَاجِ بِأَنْهُمْ مُنْهَى فَرْغَةٍ
بِكَوْنِهِمْ مُدْرِيْنَ لَهُمْ أَنْتَ بِهِمْ أَنْتَ فِي هُنْكَارِكَ
وَإِنْكَارِكَ لَهُمْ مُؤْمِنُونَ وَمُؤْمِنُونَ لَهُمْ لَكَ الْمُؤْمِنُونَ
إِنَّكَ مُؤْمِنٌ بِهِمْ مُؤْمِنٌ بِهِمْ كُلُّكَيْنَ لَكَ مُؤْمِنٌ

سَطْلَانِكَ كُلُّ دُنْدَلِ اللَّهِ عَلَيْهِ حَمْدٌ وَكَانَتْ لِهِمْ مُؤْمِنُونَ
إِنْ رَبِّكَ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ
وَمَا يَأْتِ مُخْرِجَكَ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ
وَمَا يَأْتِكَ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ
وَمَا يَأْتِكَ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ
وَمَا يَأْتِكَ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ لَهُمْ

نصرت آبا ذییر بن جناب سید محمد

شیخ
چوکا حاکم علیه

طَلِيلُهُنْ أَرْجَعَ فَنْطَلَاهُنْ عَالَمُ وَمَوْهَمَهُنْ أَنْتَمْ كُلُّمُهُنْ
مُنْتَهَى فَنْطَلَاهُنْ كُلُّمُهُنْ كُلُّمُهُنْ كُلُّمُهُنْ كُلُّمُهُنْ كُلُّمُهُنْ
فَنْطَلَاهُنْ كُلُّمُهُنْ كُلُّمُهُنْ كُلُّمُهُنْ كُلُّمُهُنْ كُلُّمُهُنْ كُلُّمُهُنْ

الله اكمل عن الناس الى انت هم وعذاب
الله اكمل عن الناس الى انت هم وعذاب
فيا يا محبة من انت انت هم وعذاب
ونوركم من انت انت هم وعذاب

卷之三

الى مصلحة الود، انة، من اجل كل مطلع اوجي خاصاً الى حادثة دم
وردة، وبرضاها ياخذوا بحال بحال مردوه، ان شئتمه ما
ما ذكرت جداً القول الذي ينتهي بـ مطربي مطربي مطربي مطربي
ذلك نعم المزكي لهم

سچارن جناباً ماست علی نعمت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قد انتهت مبشرة الى مطلع العصر، اذ انتهى العصر الذي عاش في مطلع العصور
تقى العلامة الحسين بن علي بن ابي طالب رضي الله عنه وابن عمه العباس رضي الله عنهما
من اصحاب العصمة العظيمة من اصحاب العصمة العظيمة، فلما رأى العباس ما اتيه من الماء
اذا لم يجد مكاناً ليشرب من الماء، فلما رأى العباس ذلك، قال العباس يا ابا العباس
قد انتهت العصمة العظيمة من اصحاب العصمة العظيمه، ولما رأى العباس ذلك، قال العباس
قد انتهت العصمة العظيمه من اصحاب العصمة العظيمه، فلما رأى العباس ذلك، قال العباس
ناتي العصمة العظيمه من اصحاب العصمة العظيمه، فلما رأى العباس ذلك، قال العباس
سادس عاصمه من اصحاب العصمة العظيمه، فلما رأى العباس ذلك، قال العباس

جزء اولی کا فہرست

مکاتب پیکر فریلان فریتل سی ای شمسی افغانی و میں کی
عنوانی میں جسے ان تمام مناسباں فلکیں میں بخوبی میں
فریت افسوس نہ کیوں من افغانیں دشمنی دشمنی کی
جیساں باستہ اپنے اور اپنے علی وجہہ لا یقطع میں بازیں
من میں تحریریں کھاکت امرنا العادہ میں اعلیٰ ذمیں دھوکہ لد
ڈناریں حسنه بخشان اعم من العافین غاظم باش خبر
پیش میں کیا کیتے عرب قاتلہ فیض کیا من شہزادیں دقتا
کھکھل کر کھاکت لی ماں ایس خیر کیڑا الذی لا کھیس احمد
سی العادیں کھاکت نتا میک کھاٹا میں صبا
امصریں قریب کھاکت سخون نما نیا قلب میں الک د
مامن ال آلامو و آذوی ہجھن واخنالی کیا کیا بھائیت
ن فرش ایں ایشیں ایشیں ایشیں ایشیں ایشیں ایشیں
اگر میں ایس لیں فاطمہ بنا قیلہ ایکت میں ایشیں

بابا نیز یک تن اجراء حدا و نزدیک عراق نشے
و این چنان خیر خانی انتکوت و آخرين و مکن به
استولی هنگامه ای اینها با ان قصه علی ازرب ای چنان
اینچنان بعید و لاریشی سپهان دیما ناچوران آئمن
العامريين و این این درین گاه فارسی ای احسانیه
نیز با جو المحتوا ذکر نمیکنی هنیه ای ای ای ای ای ای
العامريين ذکر شک ممکن با ان ای ای ای ای ای ای ای
الرعن طبیعتی کی ای
القدیر و ای
قلیله فرزت ای
اکن و خلاصه ای
ماکنست هنر که گاه است یک گاه احمد ای ای ای ای ای ای
ان ای
مرثی العامريين و زیاده یک ای
که میگذرد ای
وقت و ای
البرسیں بذال ای ای

من جواز الكلمات التي تطير من في ملوك البقاء تمام
الذى لا يطير إلا طير الأفضلية، والإحوال الممدوهين
لأنك العذر عن ملوكك الذين كتب عنهم
بسبعين، فما خطأ ما أنت من ملوكه في أكثر أيامه
تقليلها رادهاتك في ذكره أن لا زين، وأرجح
ما يكتب عذرك على يديك، على كل من من بشدة أيامه من
قل ناث وآكورة صغيرك سير

ق جان سيد عبد ه بسم الله الرحمن الرحيم

باسم الله

طريقك بذاهنة يت أبهى سيد بـ المرشد الخضراء
منك اشارات اهل بحثك من ملوكه في انتقال الواقع منكم
آناسع نادى الله نادى ناشق في بالكم لر كلام ونوى من اقبال

الوحاق تك الدواع لهم سير وع الذئن يتكلمين بأدوكه
لغيره شفقت قبل خمسة كتب الغفران رغم ثفت
هذا في الواقع من لهم عمر تك المقدمة العبرى قل يا قوم
لا تخلونا أن ملائكة هذا الموالى في ملوككم، أنت وآجل
ني ببروت ماتور في الكهور، وآذنوا عليهم بغيري
من في ضيوفهم قل أنا أخطيء بينكم لكم بآن خسروا بكم
ال Ergen يكملون عذريها رفع برايات لا تختلف في الأطافل
هذا ما أصركم به أنا الواقع من يحيى كلام فل التضليل
في عروه ان أرجوكم لكم فـ آذن لي في مران ياب من انتقام
الغفران عذرك هل قل في الرتب بعدة اذرت لا اورت اعلان
قل لا يجتمع يا قوم على الأمرا بما حكم يتحقق على ملوككم، ثانياً
في الواقع من قل بما تحيى لا يعرف عن مرء مقامه يكون
رسان ذرين كذات القبارى وعفوا لك الذي آذن خطوا
عما أراده الله تك العذرك أخدايا، عذرك
وعل الذئن متسللاً إلى وجاده لهم

من بـ الألق سير

لِلْجَنَاحِ
خُواصٌ مُعَا

الله الحكيم
الله عاليٌ
ولا تفخر على ثبات رحمةك
الذى جربنى لي اياك فى سقطياتك
بامرك ايرت نجوعاً، قبل اياك شفيعين
عن دمك فازل يعزم على اياك من حساب ملائكة
ما ينفع عن دمك ايرت ترى ملائكة استراهمك
وكروا ثباتك بدمضوا عن جياك اياك بدم
الاخضر الذى ادعى بامرك وصرحت بحكمك
الذى لرق قلبي اياك بان كلنا
عبادك وامايك
بنفسك
ه سلطانك وات انت المقدر القمر

ک جناب مஹمین ان و

جُو العِيَامِ كِبِيرٌ
أَنْتَ تَكُونُ فِي بَلْدَةِ مَوْلَادِيِّ
الْمَطَافِ الْكَبِيرِ مَحَايَيَّ سَنِّي
وَقَبْلِي يَجْتَهِدُنَا فِي الْمَسَافَاتِ الْأَنْجَلِيِّ
بِعَاصِيَةِ دِرْسَانِ الْمَوْلَادِيِّ
وَمَارِيَةِ الْمَوْلَادِيِّ
سُوفَ يَفْتَحُ لِي الْأَرْضَيْنِ الْمَكَانِيْنِ الْمُعَزَّزَيْنِ
تَرَكَ بَلْدَةَ الْمَوْلَادِيِّ
إِنْكَابَانِ الْأَنْجَلِيِّ
الْمَطَافِيْنِ الْكَبِيرِيْنِ
الْمَسَافَاتِ الْأَنْجَلِيِّنِ
بِعَاصِيَةِ الْمَوْلَادِيِّ

حیوانات معمالی شاہزادیان

25

نامه ای از شاهزاد

شده و میرود این کجا خواهد بود؟

بِحَمْلٍ يَسِيرٍ وَمُهَاجِرٍ مُهَاجِرٍ
يَكُوْكَلٌ يَكُوْكَلٌ سَعْلَانٌ سَعْلَانٌ

لذاتی از اینها در هر زمانی که باری پنهان می‌شوند
از آنها نیز می‌گذرد و ممکن است اینها بسته به تراویح
آن را برداشته باشند.

1

卷之三

العنوان

يَا وَقِيلَ لِلرَّادِ فِي مَنَاطِقِ
الْمَارِكِ الْجَوِيدِ كُلَّكِ

三

17

(١) رجسترن هندا عصیه و علی‌الذین هستند با مرء العالمون

خواستگاری مدنی

جعفر

مقدمة مهارات الحاسوب في التعليم والتعلم
مشكك وبحث عن مدن مثل إسكندرية وچوان فور
فلا ينكر أن في المنهج ما يكتبه قدماء الشرقيين هو عمل غير منتهى
الآن لا يزال المنهج على قدميه، بل إن ما يكتبه المنهج قديم، وإنما أخذ
يقتصر على دراسة المنهج وبيان تأثيره من قبل أقسام علميات
حيث يكتسب كل اثنين سعادتين في المنهج، وأصبحت جميع المنهجات
الذين يدرسون في المنهج ينادون بـ «رسالة»، وهي رسالة حال حفظ معرفتها
بيانها، بما يكتسب في المنهج، أو حتى في المنهج، أو في المنهج، أو في المنهج،
ويعرض درسها على كل طلاب المنهج، ثم يكتسبون شفاعة وفهمها، ويكتسبون
عفويتها، فما يكتسب في المنهج يكتسب في المنهج، ثم يكتسب في المنهج،
المعرفة التي يكتسبونها في المنهج، والمعرفة التي يكتسبونها في المنهج،
وتحتاج إلى كل هذه المعرفة لكتاب المنهج، ثم يكتسبونها في المنهج،
فتائدة في المنهج، ثم يكتسبونها في المنهج، ثم يكتسبونها في المنهج،
فيكتسبونها في المنهج، ثم يكتسبونها في المنهج، ثم يكتسبونها في المنهج،
فيكتسبونها في المنهج، ثم يكتسبونها في المنهج، ثم يكتسبونها في المنهج،

والله من يحيطكم من شرقي فلم يصبه وقل أنا عني ضمير

بـ جلدة موسى قادة
مولانا مولانا مولانا

قسم المعلوم لما جئت بقدرت صادر يك بزخره سير
سرش في حرب اهل العائلة است معه يك نجله
وابي سعيد اخذ شهادته وحرفها على يده اما يك شاعر
عنه فنان اذري فنان عصره فهو ايجي سير ثم دخل بخاري
فيها اهتم ويزت قاعي شغلها باكتشافه لكتاب
مشت وعذاته وطباعه اذ طلب اذريها من يك بزخره سير
واذري يك سيرها اذ عل موقعته است ابروز بازداني عل زاده
وأقول سهل فنان يبني حرفه بغير انكرها يجده فورا
ابن بزخره كلامه وفديه وفديه وفديه وفديه
ما يجيء بغيره من انا ذرا لخطه فهم مني فناه ياخذ بحسب است
اعزه بعد استمامت وعل است كل يجاينه زاده

نيجفتك نام اکاتات الی زینه بک در زم المکاتب
مکاتب نجفه است بکف و تکههات ملکات لیلک
باو تحمل عل من سایه و که و عل مکاتب بکلیه مکاتب
عل بکف و ناما عل خد بکف و ناما بکف بک
بکف شنکت هر کارک که با این تقدیل رخنی فی خلک
داهالی بکف انت المکاتب خلیلیان و این بکت نام اکات
آیه آیات بکه اکات و اکات

بابی بیزیمی بیزیمی
پنام خد و دنیکی

آهان هایست و میم لفظ آناب بدان شرق و الغا
و صفاه آیا است نازل و بخات بگهه بکن
قروم منیج چهارم سیزده نفران و ادعا قل اذ اذ و اذ
شع شکر راه من شکاره بلوای جهاد کلکهه فاید
شاید نهادی اسیر ایشانه وید فائز شود با پنچ کرد قرون عشا

لداریق بعلمه ولا صنوف اینجند و اول من اخترن همانا عالم
و خصوصیات آن اند بعض و دیگر مواعین که ناموس
من مبلغ محمد رسول الله و من غبله علی الروح یا بهم الایران
و هم الایسپون و بین درهم الضرار و هم نصرانیک
ترکیم باقیان و ماده های مضری همین عنان از افرادی که نمایند
نیز تعلیم اصلی قرآنی رشیع ایل خطا ایانی هم اخرازهای بروجت
ایل بیانه زیان ایامک منعسته کن اب مخدوٰه لیلها و دید
و علی ضلعک اتنی نادرت یزدیق محبت ریهای امسیزیل و
شیرین

ج

ما على ذلك نكت مكتوبة في المثلث فما زلت أصايله حتى
صغير نكت نكت لمحات من بعض ونحوها كنكت
من حسنة المفاسد الكنكت كنكت شيئاً في مرمي بعضه الله
سوف تظهر بكتابات الأعالي على شان يطبع في سان

لما شرطون حق مل جلال طلب مخواهد باشیم که این فرمایش
تبلیغاتی بود و نه این خبر دادن از اسم و حق این اتفاق
که اینها ممکن است در عرضی داشته باشند و خوش اینکه اینها
که از اینها باید این حق را در عرضی داشته باشند و خوش اینکه اینها
که از اینها باید این حق را در عرضی داشته باشند و خوش اینکه اینها

جناب پیرزاده خوش علی خدیجہ جامائی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

شونو کی کہ دام کا ساتھ ملکوں باقی رہا۔ ماند اسی نیک
بوداگر تھا اور اسی پر

نہاب پیرا تمہاری طبیعت میں اسے

二三

این لیل از بیان دهیارک مخاالت کلیات اتفاق نموده است
از دید و شب ناظم و دروز مخاالت و مکانی خوش تجربه
محبت هست و درست بگرایان گفتوں آیا حالم این روز از
مخاالت این سبب معتقد است و با عالم ایساده از مخاالت
نفس میست سچان اند اسرای ایام و بجهه ایور ایشان
و مکانیست با اعلیٰ استثنیه آدمانی مرتکی از ازال مکونن ایوه
و در غیر از خطا ای افراد این مهد و جویانه ایشانه ایز ای طلب
علماء خود از این مخاالت آیا مشت گرفته و مخاطب و از ای گهر
اعظم نیز نکته ای دست گذشته و مهریان ایکت
و ایکت نیز نکته ای ایال و شناس ای شریان ای قبل ای ای ای

شادی کرد و آن را بخوبی می‌دانست و می‌گفت: «ای خوشبخت! این دنیا بسیار خوب است و این دنیا بسیار خوب است و این دنیا بسیار خوب است!»

اینجا بیچ سر جنگل آفتاب

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

باین کل مبارک بکشید پنجه از آن قدم میت باک قدم
شمارق غموده ناختر بش سر لی اکون بکت هندا
نهف باز فرست بینه الکثر العلا اتفاقی هنون جا خلوت علی اون
دیکت ابو الفتوح فخر متیکوت موال فرسید کو زر عقا
دیگر سر لامات و لامانه امنیتی بایست اشاده و سر
پنجه کسونا ت دکمه دات عالم را ای او هجرون
تکا بد ولادی ای خدور منع بکنت چند گفت باعمری فشار

وأبشرتون أن الذي يخلن باسمه العالم وما يخاف
لأن من آن قدره ضوا عن مصر أمة ألم الإيمان
على إيقاف آن بالآيات وآمنت العالم أنت ولا يكفي
من الذين هرموا عن الحق بما شعروا به من مفاسد
لتناشك من على الأعلى بأضربي فـواكه آن ربك
بومستر على الأنان وملوكه ذكرياتي من قبل لهم
بهمي الماء تربى بحسب نباتاته أخذت من مقامها فـواكه
شنونا سلسلة ولا اسارات على عالم مرسى اليماني
من أرض ملكوت حيك على من يملك وأهل الدين يخلون بهذا
احبل بكم العهد

مکتبہ علامہ اقبال

مکالمہ اکرم

رسانی مذکور آنکه ابو میکن بایر قرقیز ام و از
رب العالمین ناصر امیر ایران امیر خلیم طویل

وَعَلَى إِنْسَانٍ أَكْثَرَ الْمُهُومَ يَأْتِي فَرَسَتْ بِهِ مُؤْمِنٌ
مُشَاهِدٌ ةَآتَاهُ حَكَمَ هَذِهِ سَلَكَ بِهِ مَا يَحْكُمُ الْجَنَاحُي
وَنَهْيَاتِ شَرَامِكَ مِنَ الْأَقْفَالِ إِلَيْهِ يَأْتِي مَنْ كَفَلَنِي مِنَ الْوَرَقِ تَسْهِي
غَدَانِكَ الْأَسْلَمِ وَقَالَ لَاسْكَ لَبِسَكَ يَا مَا طَلَقَهُ
وَرَبَّ تَرَانِي أَطْرَافِي إِلَيْهِ فَيَقْعُدُ أَكْنَفَ دَوَابِيَا مَوَاجِهِيَّهُ
وَكَرِكَتْ سَلَكَ إِنَّ الْأَخْفَى غَالِبَةَ تَرَسْنِي سَلَكَ أَكْنَفَ
نَسْتَ الْمُقْتَدِي مَلَائِكَةَ شَرِيكَتْ كَرِيمَهُونِ

卷之三

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مکالمہ نظر من انتہا

١٥٤

الخلائق بجزك ملائكة ما خلق منك امداده
من هنا تختلف انت الذي يحيى قدرت سعاؤه
من عندك وتفتر من ملائكة هم عرضوا عنك
وقد اخترت ما يسعك منك بين المفاسد
ملائكة بالابود وهو سلطان العقول
بامك الذي سبق الآباء وباصرى الذي اماماً اشاد
بان امرئ عبادك ودارست اسرارك وك وقد سرت
بعضك لم تكتسم مني واهم نفسك مني ونار
والخش، ايرت ترى معاذتك اقبل الى المفاسد
اهم على وشك بالمعروف في ياك يا مولى الورى ورب
العرش اغلى حسنة دينوك وركب ما اتيت بالشك
وعلائكت ثم اقلت شمل في سياك
ورضاك انت انت المفتده
الغيرة لمحار

فَسَمِعَ الْأَذْنُونَ سَمِعَ الْأَذْنُونَ فَقَرِئَتْ مُحْمَّدٌ بْنُ عَلِيٍّ
بِالْمَرْدَكْ كَلْمَانَ سَمِعَ الْأَذْنُونَ فَقَرِئَتْ مُحْمَّدٌ بْنُ عَلِيٍّ
الْأَذْنُونَ فَقَرِئَتْ مُحْمَّدٌ بْنُ عَلِيٍّ فَقَرِئَتْ مُحْمَّدٌ بْنُ عَلِيٍّ
فَقَرِئَتْ مُحْمَّدٌ بْنُ عَلِيٍّ فَقَرِئَتْ مُحْمَّدٌ بْنُ عَلِيٍّ

10

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

104

بایسین عیکت جانی تاکن بخالوم و عیکت فیما ورد
عیک اسراره اتماعک دانما تقریباً ترقب
بجانی عیکت

ه باب قل عین همیا آن

حکم خود را چشم
بر

۴- این کوئن لرین تجاذره اند و اسرار شعبه اخواست
آن اخوند من اخالهین آن امرهاست با اکثر و اکثر داده
آنکه باشد سه نسل اند از قسم با امر داده ایست
پرسین پران جای علم و موده و حست که از این
از اولی و سلطان خدا ایست و بیان ایام است
و با بر اتفاق پیراهن ام غویم من ذکر از پیش اموری
فی هست شده که بسب سبیع هشتاد میان میان
بر هست که این پیازها هایی هست که در زمین ایام
اصیل خوش بگشته از اراضی علی شیعی فاشرده و ناس
پاصل غافل زبانی نیست اند اند جای بکال
نکت بیان در ای جای بگذشت امر مشغول پنهان و نیکل
هدیه چشم امر خواست اخلاقی وارد و اینجا بگذشت امر مشغول
کرد ایام است و نکت اسدی قلی گهشت خلاصه
مازین نبا، ما زین اثواب شفیره پیر حسنه

منافق طوبی المعاشرین طوبی القائزین بخش نقوس
جهانی خود عالمش داده این نیست اند و میدند
نحوه باشد عن افعال قلی ما هبانته و از زلزله آنکه ب
الله، اند چلت اینجا ب مردم میزد خواه و میان رکش عمل
در وشن خود خواست از اصحاب اخراجیست
اوست سب سبیع مرده و طبق اخاه نقوس مثل
او شل از ایام خرافات و مثل خدا و ایام خیز با پدائل
دو تا نقوس نایانه را با ایادی مرد و دخته بخوبی
منوه تا بخود شد رسید و بایضم و پیش مطلع کردند
نسل ایمان پوییک مل خصمه ایه و پیش بکر ایه
نی کل از احوال از ایه عشقی ایصال این بخوبی چیز
منه لیقان و علی هفت ایعنی الله که ای مذکور ای این
دعا بنا کن و بنا کن من می تمام

الفربیب البعد الیهاء
جذک علیم

طهاب بجهة العجمي
بكتاب من في المخطوطة

دستور فلاديمير الذي ينزل على روسيا من قبل القيصر من مرسومه
من وظيف لاصل بحسب ما يكتب في المخطوطة، فما يكتب في
مذكرات دليلاً على ما يكتب في المخطوطة من مذكرة الأستانة
في مذكرة كاتب كان خطأ عن طريقه وفقد مanus نشرت
النفس طويلاً كسب باختلاف المقصود ونعت مائة
عن ذلك في ذلك اليوم أنسج قدوة لهانا من الذين كانوا
المقربون إليه على طاعة الوسي من حفوة الدهر انت قلموا
قليل وعما يحيى تنشرل ما من العرضين من يحيى الذي يحيى
العامري الذي سلامة بالوشوشة والخطين تارياً أنا تحياته
الآباء الذي تقدمة الأبيات ان ربكم هو العبد تحياته
قد تكون لي بحسب عرضي بمحنة الراباب الدارج أنه
من إنجيل تحياته يحيى الظريف يحيى الذي تأبى به العليم أنسج
ذلك بسيطرته المديدة وصاع من يومها وأطبب ألامه
شان وتحني بالذكر والمساند إلى سكتة الدركشة شان
هي منه، واتدو العذر الظاهر على يحيى كتب بالذكر ذلك
لذكرة بين مباراً، على أمر، بين أن سرق ترک على شاه

أهلي أن لها حكم العدل يحيى
وذكرت لي أكثر ذات عن أن بن المختار الرابع
أن ذكره هنا لي من قلبي وذكره على وحيه
إبعاج أثابها، عذاب وعلى ذيتك من
مذكرة من هذه الأفق المتشعب

حسين عليه يحيى الله

الصلوة
الامانة

+ بيان سبب من يحيى الذي استطاع
علي مروءاته في أيام فحصا بحرث الداروغة من سيدون العارفين
ليس من دار ربة بصرة بعد موته، وظاهر ذلك في ذلك يوم

امور من العالمين طلاقك يا ايتها الناتحة فليس
القرب والرضا بما صحت نواريك وحيث بعد
الذى عرضت الراى العاد الامر سكر بالارادة نفسه
من على باب التعمير وهو خضر من شوكالا بك واطلبنا بها فسورة
قصينا والردة من قشل بك المفتر الغريم وقد كان كهف شوكال
وذلك بك مقام غرب قصرين يحيى بيت الله ان يخسر
بك بهذا القشل عليه انت لعله جعل الشفاعة عنك
وشدة لعنك اولى فقد كثير وآخر من الذين لهم ايمان
هم پرس انت بك لهم بالذئبين فوبيات باسم اقبرين
عندك ولا يكتفى انت من يحيى بك ان سر هذا
معذابكم وان رأيت انت من هؤلء الابطال معروضاً
على روز اخر من قعده انتي المركب بالقدم تحت اغفال
تحجا بك اوصيهم وليس لك اليوم مقدرة الاستمرار
الافتى الذي ينطليك يا عزيز من انت في الماء لا
تعني من المشركون فتجبرت اهلاك على البحر من شوك
بما فيه من عرض انت اصحاب الفرعون كانوا من اهل زلزال

فَلِنْ يَسِمُّ مَا دَعَهُ فَمِنِ الْأَوْلَىٰ مَا تَذَكَّرُ بِهِ الْمُلَائِكَةُ إِذْ
سَجَدُوا لِهِ أَبْرَاجُ الْأَوَّلِيَّاتِ لِرَبِّهِنَّ لِمَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
بِسَمَكَ الْقَمَرِ الْأَنْعَمَ كَمَرْ بِالْأَمْرِ بِمَا تَرَقَّتِي مُخْطَرُهُنَّ
وَجَلَّتِي قَبْلًا إِلَيْهِمْ حَمَلَكَ رَبُّكَهُ فَرِيَكَهُ فَخَصَّتِي
مِنْ هَادِكَهُ عَلَيْشَانَ سَبَّتِي إِلَيْهِنَّ فَوَزَّعَكَ
لِوَافِرِكَهُ لَهُنَّكَهُ يَوْمَ حَلَكَهُنَّ طَلِيلًا خَدْيَهُنَّ
غَنَّهُنَّكَهُ وَمُوَبِّكَهُ شَيْءٌ مَّا تَشَنَّعَنِي وَمَاطَتِ الْمَكَانَاتِ
إِرْتَبَهُنَّهُنَّكَهُ يَاهِكَهُ أَقْرَبَنِي نَهَارَهُنَّهُنَّكَهُ مَحَلَّهُنَّهُنَّكَهُ
وَيَقْتَرَبُونِي هَاهِكَهُنَّهُنَّكَهُ مِنْ بَرِيَكَهُنَّهُنَّهُنَّكَهُ عَلَيْهِنَّهُنَّهُنَّكَهُ
وَدَسْتَهُنَّهُنَّهُنَّهُنَّكَهُ عَلَى مَرْكَلِ غَرَّهُنَّهُنَّهُنَّهُنَّكَهُ عَلَى مَسْجَابِهِنَّهُنَّهُنَّهُنَّكَهُ
عَلَى سَمَكِهِنَّهُنَّهُنَّهُنَّكَهُ عَلَى مَلَائِكَةِ الْأَنْفَاسِ الْمُرْيَكَهُنَّهُنَّهُنَّكَهُ

طبابیس

三

روايتها المرويّة في الأصل من أنس بن سعيد استعماله لـ*أثر الله المغير*

الظاهر ويدركه بخلافه المحب حافظه هنافاته
بان خوبه املاكه فخره مكتوب اوكل خوده دلخواه داشته مطلع
نحوه وهمه في هشت واحصل عمرها ثنت كفران از هشت
نازل با پیشتر ناشه ۱۴۱ سال راید که کاف خونه
من شن بیک اینست که از هشت به باز نهاده باید
وزران سرمه از هشت شده بجهه بسته میگرفتند علیه
از ایل منبع ۱۰۰ دلار آنچه از ایل بجهه نازل شده خارفا نیز
و بعد از این ایل ایسا خوشی صرفی بدو که کاف امر میشیل
از هشت شیخی ایل اکریسی بجهه بخوبی در هزار و شاهزاده داده
نازل اکن ایل تکلک ایل ایل هشت تکلک علیه ایل سلا

ایل هشت قدم باری بیان مصلحت شاهزاده ایل هشت و ایل هشت
ایل هشت که باید قدر ایل ایل هشت ایل هشت ایل هشت ایل هشت
عنده قدر ایل ایل هشت ایل هشت ایل هشت ایل هشت ایل هشت
وکان ریکت علی ایل هشت بجهه علی بیک ایل هشت

بالا ایل ایل هشت که باید قدر ایل هشت

لعن ایل هشت ایل هشت سیلا

ط جناب ح قبل س علیه بآ، اللہ بهر لقدر علی الاماء

ع س نکر حمره بکت ع مکان باخی متولا اند
میگرگ بخلیم عفت، آنچه غسل کان یکنک کسر
آنک ایل عس غسل هست ایل هرگز کی ایل هشت
نکنک بعوه استقاری هست ایل مردانی کان
من اقی افخر مشهود ایل هشت علی شان اتفاق ایل ایل
الذن کفروا و ایل سیمات ایل کانوا عن بختی متر ما قد
را گرفت ایل ایل هشت ایل ایل ایل ایل ایل ایل
ایل هشت ایل ایل هشت ایل ایل ایل ایل ایل ایل
علی ایل
پا بصر ایل
نکنک بیک ایل ایل هشت ایل ایل ایل ایل ایل
الذن کان باخی محظا کیزیں قلی ایل ایل ایل ایل
غایصت و تسبیح ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل

اس امر نیک است جذبِ محفلِ ذہن کا انہیں انتہا معموناً تو نکلی
مٹے اصرارِ قلم خپرسی بچھدہ تجھیں خدا آتا، فی حبِ مریک
لکھ کر ای مرک من جنگلِ اورہ اور کان ائمہ علیٰ اول شیخ
خدا ایسا، علیٰ خوشیک، میں خوشیک دوں حکمِ من جنگلِ کر
لکھ کر کانِ ائمہ علیٰ

17

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شمس الشّفاعة آنَّهُ حُوَادٌ بِذِكْرِهِ مُطْهَرٌ مِنَ الْمُجْدِسِ
يرى بِطَبْيَنِ فِي الْأَلْيَانِ ۝ يَا أَيُّهُ ۝ إِنَّ اللَّهَ أَعْلَمُ بِالْمُرْسَلِ
فَمَرْسَلُهُ مِنْ أَنْفُلِ الْمُنْذِنِ ۝ أَقْبَلَ بِهِ سَارِلٌ لِلْخَرَالِيِّ كَرْبَلَةِ
إِذْ هُمْ لَهُنَّا كَفِيلٌ ۝ تَحْمِلُهُنَّا مُسَارِلٌ لِلْخَرَالِيِّ كَرْبَلَةِ
مَطْهَرٌ بِسَارِلٌ أَسْنَى ۝ وَمَنْتَهَا مُرْسَلٌ نَّا الْغَلِيلَ وَمَنْتَهَا

فم فرضت مذاق حسنه تكاليفي فنها كل على انتقامي ان اموري كبرى
ام من المتعة كغيرها اما ان المخزن في قلبي فاقربه فخر الموارد اعني من
سيستند على طلاق بعده ساينان هذا الذي يمس دارا من اضرار
الذئب اداره وظلت اتشتت على يهمت من اقبال الابداع في حسنه
كان انتقامي اكتسب لشيد وطقم ولكنها متراءه من تطويره من طلاق
باشق مهني اتفاقيا يحيى اهتمام قلبي قومي تماضي ومهنة، والكل ما يحيى الجمود المركبة
لمن يستر عمال قدمه وابن يدخل مراده وله ولعيته من دعوه بولو
كلي العماين وانكشت باحتجاجي في قلم اسكندراني هرمي «الـ»
حشر من اهـ ان يكتسب بحر كاف من قيمه وانتسابين دلالة
علما كشيء ان انتقامي اعلى الامور علاج ينبع
لاغتناد كلام

卷之二

بخاری

四百三十六

۷. ذکری بمناسبت از مسیر ناکارام که در آن ایل آذربایجانی قدرت داشتند و
زیرخواهان این ایل را از خود آبرام نمی‌پسندیدند. همچنان که ایل آذربایجانی
ذکری باشند و موقتاً از این ایل برخوردار بودند اما این ایل از آنها جدا شد و

٤- ای جیسیں اجھے نہاد، وہ کسی جو تھری قلم طلب ماتا تھن، مرد و زیریہ
وہ سب مدد سب تھے اجھے، وہ ادا، ادا، ادا جو اللہ تھی تھا صلی اللہ
علیہ وسلم و نما دین الدها، ای تھری قلم و مانند قلم خالم، و مخ
کل جیسیں کھڑے کا اس قریب تھے لیکر سچن افریقی، قریب، اپا اپنی
ولی، ولی، ولی، ای ای

كذلك أسلحتكم من قدر القوة العظيمة التي أذكرها في مقدمة بيكلو
أيضاً، لأن مفتاح احاطة العذابات أنت بها. عليه من ينزعك من

لہ بیس تیل سر علیہ ہا اقتد
اسم حبوب خلیمان

نامهات مهر از من گزینه های بزرگ پرورده شد که بیشتر ماتنها
آنستی نهاری و روزگاری با قدری عالی چشم باز نداشت
با علوی الایم و انتقای معلم طبع من در تبریز هستند اما آن
که باید از هر چیز اطمینان نداشتم از اینکه داشتند
نمیتوانستم اینها را با خود ایجاد کرد این شرایط
باید ملکه های بزرگ بازی ایجاد کرد این از اینهاست
که امیر از اینها میتوانست از اینها میتوانست از اینهاست
که امیر از اینها میتوانست از اینهاست از اینهاست
که امیر از اینهاست از اینهاست از اینهاست از اینهاست

فَلِدَتْ عِلَيْهَا قُلْمَانَكَةٌ وَالْأَنْجَارِ بَرْ كَالْمَسْ كَبْرَى وَرَسْ مَعَ

جذب مختاری قبل س
الفضل انت

كتاب من سلسلة في الفتن ما زال ياتم ربة الفتن لخمار وسمع النذار
او ابراهيم باشى سون و ماتilda التي تحققت و اعقبها ملوك اسلام او
الآن العزز اكفرم طولى كف بيا ياكون العقول اما على الامان
پن دهی اکملین آنم سخت خیا هست رایان خنقاوا چا یاقو
پشم شریان پکشان چکل دهی المرعشیان بر سر کفت امو الی
العلیم چکم ان اگر من بشناس من شنی بشناس قبل علی یونی که
بامسک امر نیک و دنیت من مشتعلیم. لما ساخت امر نیک

وَلِنَعْزِيزُ بِسُبْطِ هَلَتْ تَشَقُّتْ لَهْنَمْ شَرِكَرْدَوْهُ .. يَقِنُ الْمَهْدِيِّ تَرْكَكَ
الْمَهْدِيِّ تَرْكَكَكَهْ .. يَكْبَرْتْ لِيَمْ طَهْنِيِّ إِبْكَتْ وَأَكْبَرْتْ قَدْنَهْ تَهْلَكَ
الْمَغْرِبَنْ مِنْ .. يَكْبَرْتْ لِرَجْمَنْ رَفْعَهْ سَهَمَنْ الْمَهْرَزَنْ لَيْلَهْ حَمَّامَهْ
شَهِيمَ اَهَمَّ الْبَاهَه .. إِبْكَتْ وَعَلَى إِرْبَيْكَ وَمِنْ عَهْكَسَنْ مِنْ إِحْمَاهَهْ
رَبَّاتْ الْمَهْرَدَهْ لَهْرَم

۱۰۷

卷之三

این، اندیشه محبی عالم اولان و ملک همین شاهد و بخت
حال فرمیدن هم معمول و حال تلقی خاتمه طرف که مبتدا
چنان بوده، بن محمد رکب بن اساد و ایشان شاگردین
و شان بر امر قوام نهاد که خواست این کاری به همراه است
منشی کشاورز خودون نماید و اذیره ایشان را برای منع حکم
شاید، هنرالیان مظلوم درین همین آسمان از زمین بپلاند
اگر تو قبول حق این طلاق اخراج علی اور عذر و میل است و بجای اینها
بنشاند، عالم اولان فرات خطت بلسان این پیغمبر ایشان را کیا
غیر بکار است ایه و ایا خاتمه هر شبی محمد رکب

۶۰ هزار تابع قبول می‌نمایند
دو آنچه علم اعیان است
۱۵ هزار و هرگز مرد بعد مرد اذان نذر کاره اخراجی را کنند

دہلی میں علمیں

مکالمہ

السماني اللندن اطلع على الباخرة العابرة للكومنولث
كتاب طلاق فخرني عليه بعثة بالسفر
بوقاً على الملاحة

الله ثم بهما شخصاً تدخل خلود الأسماء، إنما آلة الأجهزة
يخلق بهما إنسان بملائكة في علم التصرف العاملين
عند ذلك ينفع بكل تصور وذا رافق التصور بهذا الاسم
الذى به حام من فى التصور يحيى كل مركان متوراً
في سباق السعي وسط راي الكتاب العالى الخصم طرفيين
وقد عزت قوى فتن بذكرى وشانى وطارانى جهات
وعلق ما زارلى فى كتابي بين قبور سفانة الأكاديميات
واعرفنا أبا الأكاديميات لرسالة الملك بالحمد من عزف
ورحمة ربكم الملك محمد بن عبد الله بن حميك ثواب
الأخوة ونعتكم شهادة المذهبين كمن سمعها
على مر بيتك ولكل أشكال الحمد والحمد العالى لله
بالله رب العالمين بما سمعتني أيام ودرستنى شبابك

مکالمہ شاعر

سوان الذي زارنا لنا باب الحنف وفديناه في إنشاء
على العاشر من آذار من قاتل بالاقبال وضمير من
حرشان ركائب أبو العاصم طول ما يقارب بـ ٣٠
جيم الوجه من كاس عادل اقبال راكب وتوالت
الي وجه راكب الفخراني كيبي قال على رأس زين الدين
لماست عيالاً ذاً هو القبر الأكبير أتقل أهدى باب زين الدين
خنزير الباب والأخراء والآخرة علّيكم جيد دياري كيبي
اشتهروا بالغامض ، وأحكام على ما يزيد على الأربعين

ملك بان الخصوصيات المطلوب

مَوْرِقُ الْعِلْمِ بِالْمَدِينَةِ النَّبَawiَّةِ

۲۵ ای زنگنه ستر، خود را بازی از کل قلعه نورادیه سوچو گردانید
بکل قدم پندایی بین گسله ترا می خواهد چو کل با این عجیش
لارگی پیشیش هستیم یعنی طوبی گاهی با اقربت میدان اخلاق
اعتنیم آماده بگذشت غرفه ای واقعه آنکه من غذا کرده امها
الهاده داده ام آآ، و امن خصله ای اغراضی است این شاید برایک
الشوزه کفرم از امور محمد شامگاهی پیشخوان نباشد مکانی از افتخار
کیمی گذشته و در میان خصله هایی ستر از قبل لومی خرس
آن رفع شده بدل قلی علی رسال شده، به همه اغراضی خدا این مکان
عماک اذ اسما و افیان ای کرم اهش انتبه بدل عیان علیه
خانه بده و همان شاپل از رعایت خواهی بشه این دکری ای اما اینسته
هناک من علی و بسر چون مکری ای اما این اذ اسما ای از اعلام ای ایها
خیست علی اینکه از من چنانچه بدل علیه

ط و رفیع بنا بس طبقه
هو اتنا من شل بنا

9

طه و خلیفه انبیاء

جواب شاہدی مطابق

• 100 •

وَالْمُؤْمِنُونَ إِذَا مُتَّهَمُونَ لَا يَقُولُونَ إِنَّا مُسْلِمُونَ

وہیں بھرپور یاں بنا کر ایمان و حسرت سے رہائے گے

زیرا

الطبعة الأولى

طه و ترجمات خارجی قبل از اینجا

مکتبہ فرمائیں

شیخانک با این روش در تحقیق مسکن پردازه رپوچک قدرت
شیخانک و اقبالیک از سمع آنک دریافت ایک کلما

عَلَى إِمْكَانِي طَرَا عَوْنَى مُسْدَدَةً فَلَمْ يَكُنْ وَلَقَتْ
مُلْكَيْ كُرْبَلَى كَمْ لِيَكَمْ أَيْ رَبْ قَدْ شَدَّتْ حَمَادَه
لَمْ يَكُنْ لِيَكَمْ وَهَزَفَتْ بِهَا عَرْفَتْ بِكَلَامَكَ
مِنْ الْأَرْضِ مَا لَهَا إِسْكَانَكَ الْأَسْمَاءُ سَلَطَانَكَ
يَاسِكَ الَّذِي يَلْحَرُتْ لَيَالِي طَلَكَ وَسَرَادَجَنَكَ بَلْ
عَمَلَيْ كَلِيلَ تَعْلِمَكَ وَسَنَكَ مَحْلَ ضَلَكَ قَمْ شَرَقَيْهَ
الْإِسْتَغْاثَةَ بِكَلَامَكَ أَيْ رَبْ قَدْ شَدَّتْ إِلَاهَ
بَعْنَكَ وَقَدْ كَمْ وَغَنَكَ وَالْمَلَائِكَةَ عَلَى بَعْنَكَ
وَغَنَكَ وَسَلَطَانَكَ إِسْكَانَكَ بَلْ بَحْكَتْ بَلْ فَرَقَهَ
يَافِعِيْ بَحْرَكَ كَرْكَكَ إِنْكَانَتْ لَقَسَدَ الْعَمَالَ الْعَيْمَكَ

سَرَاجٌ

وَلَدَقَتْ أَيْلَى لَعْنَعَشْ

بِهَا يَكَمْ أَقْتَمْ بِالْأَطْعَمَهُ مَسَدَهُ وَرَقَهُ مِنْ إِلَاقَهُ
الَّتِي لَقَسَتْ طَاشَهُ وَجَرَتْ طَارِيَهُ خَلَكَ إِلَيْهِ أَبَاسَهُ

شَرِيكَ مَكْبَلَهُ فَلَيَكَ دَغَرَتْ دَلَيَكَ وَهَزَفَتْ دَلَيَكَ
لَمَلَكَ بَلَمَلَكَ إِسَادَهُ طَلَهُ عَرْغَنَهُ عَرْغَنَهُ
يَكْسَبَهُ إِنَّكَ إِلَيْهِ بَلَجَنَهُ حَلْ جَرَمَهُ فَلَمَلَكَ فَلَغَنَهُ فَلَغَنَهُ
لَمَلَكَ إِرْتَ قَدَلَهَا مَخَرَهُ عَيْنَهُمْ كَلِيلَهُ سَرَنَهُ طَلَكَ
وَغَنَهُ صَرَكَ إِنَّكَاتْ طَلَرَهُ فَلَهُمْ فَلَهُمْ فَلَهُمْ فَلَهُمْ
يَهِنَ يَرَكَ دَلَرَهُ كَلِيلَهُ غَرَنَهُ كَلِيلَهُ شَارَكَ دَلَنَهُ كَلِيلَهُ
مِنْ الْأَنْطَلَى طَلَرَهُ كَلِيلَهُ إِرْتَ قَدَلَهَا مَخَرَهُ كَلِيلَهُ
يَكْبَلَهُ كَلِيلَهُ كَلِيلَهُ كَلِيلَهُ كَلِيلَهُ كَلِيلَهُ كَلِيلَهُ كَلِيلَهُ
أَرْتَنَى إِلَى لَرْعَنِي الْأَطْلَى دَكَنَ دَكَنَ دَكَنَ دَكَنَ دَكَنَ دَكَنَ دَكَنَ دَكَنَ
وَرَأَيَ إِنَّكَانَهُ دَيْمَرَهُ جَارِيَهُ بَلَلَيَهُ لَهُ إِلَيْهِ سَرَنَهُ طَلَلَهُ
وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْهِ أَنْوَلَهُ لَهُ فَلَلَيَهُ كَوْمَلَهُ كَلِيلَهُ بَلَلَيَهُ كَلِيلَهُ
وَلَلَّفَلَيَهُ كَلِيلَهُ بَلَلَيَهُ فَلَلَيَهُ كَلِيلَهُ بَلَلَيَهُ كَلِيلَهُ

كَلِيلَهُ طَلَلَهُ وَلَيَهُ

طَورَقَ حَاجَسَهُ

الْأَلْيَخَنَهُ

الْأَلْغَرَسَهُ
أَوْرَقَهُ أَنَّهَا دَرَلَهُ مَلَعَنَهُ كَيْلَهُ مَرَكَهُ بَانِيَهُ الْبَوْمَنَهُ
مَلَوَهُهُسَتْ بَلَدَهُ كَيْلَهُ مَوْجَهُهُ دَبَتْ بَادَلَهُ مَصَوَهُهُ دَنَسَهُ

سَنَهُ

يَتَبَعُهَا الْمُرْسَلُونَ فِي أَمْرِنِّيَّةٍ بِكَبَّاسٍ إِلَى هَذَا أَنْقَاصِ الْمَدِينَةِ الْمُكَبَّرَةِ
مَنْ سَعَ إِلَيْنَا كَرِيمُ رَحْمَةِ اللَّهِ يَعْزِيزُ بِالْأَوَّلِيَّةِ إِنْ سَتَّشِنَّ فِي قَلْبِكَ
أَمْرِنِيَّةٍ بِكَبَّاسٍ وَخَذِيلَةِ الْمَدِينَةِ بِقَرْبَةِ مَنْ لَدُنَّ الْمَوْلَى مَنْ تَأْمَلُ
يَهْبِطُ عَلَيْهَا تَبَعًا أَخْلَاصِنِيَّةِ الْمَادِيَّةِ الْمَادِيَّةِ تَجْرِيَنَّ بِرَفْوَتِ
يَسْتَقْبِلُ مَنْ يَسْتَقْبِلُ مَنْ يَسْتَقْبِلُ مَنْ يَسْتَقْبِلُ مَنْ يَسْتَقْبِلُ
فَأَنْزَلَتْ بِهَا قَدَّرَةِ الْمَادِيَّةِ بِكَبَّاسٍ كَبَّاسِيَّةِ الْمَادِيَّةِ طَلَبِيَّةِ الْمَادِيَّةِ
وَالْمَادِيَّةِ الْمَادِيَّةِ بِكَبَّاسِيَّةِ الْمَادِيَّةِ الْمَادِيَّةِ الْمَادِيَّةِ الْمَادِيَّةِ

七

لِوَيْقَانِهَا بِمُرْكَبَةٍ

卷之二

فحضر كل من ينادي المرشح بهم، وفتى عن كل الأغوار
من شباب الشامين حملواه باقراط بفضل المطر، و
ما نظرت فيك على شرعي، وما نظرت العنة على
ما يراك الأذري، وابعدك تقرب المرشين، وأنه ملأ
بودي من بيته حال من يراك قبل انتدبة العالم الكبير

سوانح

هذا يُسمى بالآلة التي تستنسخها وظافت باندال الفرس
وهي تحيط بمنصب من ياروس الرحمن في أيامها آنذاك

176

سید

الآن يزورني ثمانيني من صدقة عطيلين هنكلز فتحي فاراك ومحاجي كيني نيك
فريديرك بيرجوب العظيمين طوليا لاكتشافاً وضفت بـت المثبا واعتبر

لارنچ لائبریری

مختارات مهارات

کاربر جواہر زمان مکمل است تا ان کفر بر کشیده و دلکش
سیاستی و فرهنگی کنگره ای قیام اکتوبر این سال را از این نظر
قورمانی پیش بینی می کردند اما از خاتمه آن روز در منطقه شرقی
بین این مشتمل عده هشت هزار و هشتاد و سه هزار نفر بخلای
دانشست علی افغانستان بجهت عملیات اسلامی قبائل میکردند و همین فرض

فَلَا مُسْتَأْنِدٌ لِمُشْكِنٍ
لَئِنْ أَسْلَمَنَّ وَلَئِنْ يَرْجِعُ
مِنْ دِرْبِكَنْتِ فَهَذِهِ الْحَقْرَبَنْ
يَابِنِ الدِّيَارِ يَامِتِ يَوْنَتِ
مِنْ دَارِ الْمَرْسَنْ قَمِ الْمَهْرَوْسَ قَمِ الْمَهْرَوْسَ
عَرْقِي بَكِيْتِ الْعِزْرَنْ طَلْمَنْ إِنْ كَرِيْكَتِ يَنْدَلَنْ
سِهَانْكَنْ إِنْ تَغْرِيْنْ كَهْرِيْنْ حَصْنَوْيِيْ
وَيَكْلَنْ قَهْرَانْكَنْ كَلْنَيْنْ مِنْ شَقْتِ
مُشْرَقَةِ الْدِيَارِ، مَسَارِجَانْلَنْ قَلْنَيْنْ
إِيرْبَتِ يَقْنَنْ عَلَيْنْ كَرْسَانْ جَهْنَمَانْ
وَكَمْكَنْتِ الْقَسْدَنْ عَلَيْنْ، وَكَمْكَنْتِ الْمَهْرَيْنْ لَشْتَيْنْ

نَفْت

۱۰۷) میرزا شمس الدین از عرب و میرزا طه طیب ایلان از پسر
میرزا فخر افراطی از متقدہ مکارا، زرگان است. خواجه سعید
بنتی بخاری حق موقن شاهزاده لطفی، هفتاد و هشت ساله، نزد شاهزادی

امامت پیش و مکن فیضانی ایشانه آن در فوکل
اول فیضان رکابی هم کتاب شد و بعد از آن در فیضان
هزار سالی تاکنون کلی موقوف فیضان باید باست و در فیضان
القدیر ایام ابتلاء اذاجات این ظلم خیر برخانید و این بقیه
ذکر اسناد فیضان ایام ابتلاء اذاجات ایشانه آن
الذین نیز هم ایام ابتلاء اذاجات را بجزم قدر این

میراث

卷之三

ان یا نمی قدر میان الایک سهی ای من محبت نهاد و او بجهت آن
برین لذتی طلکت هنر عیاد کردن این ایستی اخترنی من بعد
قرآن اگر کسی بریکت هنر عیاد کردن این ایستی اخترنی من بعد
لذتی طلکت هنر عیاد کردن ای انسار و ای ایک جیس طلکت
ای ایستی ای ایک جیس طلکت هنر عیاد کردن ای ایک جیس طلکت
ای ایستی ای ایک جیس طلکت هنر عیاد کردن ای ایک جیس طلکت
ای ایستی ای ایک جیس طلکت هنر عیاد کردن ای ایک جیس طلکت

نہادیت

وَهُوَ الْأَنْزَلُ
رَبِّ الْأَنْزَلِينَ
إِنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْكَ مِنْ سَمَاءٍ فَرِحْ يَكُشَّفُ عَنِ الْأَنْجَوْنَ
عَنِ الْأَنْجَوْنَ
أَنَّكَ تَعْلَمُ مِمَّا يَصْنَعُونَ
وَمَنْ فَرِجَ عَنْ يَمَانِهِ أَنْجَوْنَ
الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ بِالْأَنْجَوْنَ
أَنْجَوْنَ مِمَّا يَعْمَلُونَ
وَلَا يُنْظَمُونَ
ثَانِيَنْ تَاهَتْ بِهِ الْأَنْجَوْنَ
وَالَّذِينَ أَنْجَوْنَ
أَنْجَوْنَ بِهِمْ
ثَالِثَنْ كَوْكَبَتْ بِهِ الْأَنْجَوْنَ

سازی همراهی شد و چنانی غل حشمتی داد و در حال این
تشریف و فرمان مخراج رسانی کارهای خالص را که هم ترسید کن
پنهان نهادی غل حشمتی داشت و آنها همیشی داشتند و همچنانی
که اس نسبت نهادند و مخراج صد پده و مرتضی با این خطا مغافل شد
و از این خود را راه بردند و این خود را از این مغافل بضریت از این
بودند لذا هر چهارشنبه نزدیک معاشری و محبوبیتی داشتند که این گفتگو
درین شد و این اکبرت و من دون آنکه این کسی این ایام خضر
حایاتی علیشی داشت اصرارش پوشیدن با در ملیحهم می توانست این نیزه را کن

طه و نسلیونا ب عز عالم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَللّٰهُمَّ إِنِّي مُنْذَنٌ بِكَ لِمَا فِي أَنفُسِي وَلَمْ يَكُنْ
لِّي فِي أَنفُسِي مَا تَعْلَمْتُ إِنِّي مُسْتَغْاثٌ بِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
إِنِّي أَنْهَاكُمْ بِكَ لِمَا فِي أَنفُسِي وَلَمْ يَكُنْ
لِّي فِي أَنفُسِي مَا تَعْلَمْتُ إِنِّي مُسْتَغْاثٌ بِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
أَللّٰهُمَّ إِنِّي مُنْذَنٌ بِكَ لِمَا فِي أَنفُسِي وَلَمْ يَكُنْ
لِّي فِي أَنفُسِي مَا تَعْلَمْتُ إِنِّي مُسْتَغْاثٌ بِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
أَللّٰهُمَّ إِنِّي مُنْذَنٌ بِكَ لِمَا فِي أَنفُسِي وَلَمْ يَكُنْ
لِّي فِي أَنفُسِي مَا تَعْلَمْتُ إِنِّي مُسْتَغْاثٌ بِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

الآن تم تجربة كل الأشكال فلدينا كل الأدلة
لخوض هذه المعركة، وفي النهاية زمام الأمور يعود إلى كل الأشخاص
الذين يعيشون على الأرض، عباد رب العالمين، الذين يعيشون في كل مكان
وكل الأشكال التي تحيط بالكرة الأرضية، وهم العاملون في كل الأشياء

رسانی بنابراین

لأنه من الأدلة المرضية التي ترجح تباعي جبروتية وصرف مولى العذاب
فتشدّد في تحكّم بغير خلاصه من العذاب، وعواقب أثوابها، فلقد منع
الله تعالى من الآباءيين أنفسهم تحكّم بغير سلطنه لعدم انتزاع ذلك
السلطان من الآباءيين، لأنّه ينبع من تحكّم بغير علم بالظاهر
أو بغير إرادة ينبع من العذابين، إنّه ينبع من تحكّم بالجهنم
أو بغير إرادة ينبع من العذابين، إنّه ينبع من تحكّم بالجهنم
ذلك لأنّه ينبع من تحكّم بغير العذابين، لأنّه ينبع من تحكّم بالجهنم
ذلك لأنّه ينبع من تحكّم بغير العذابين، إنّه ينبع من تحكّم بالجهنم

وأقام فرق بجهود عبقرية أسمى التي اهابت الملكات كلها
أقاموا بناء لا يكاد يدركه عقل من إنسان، من العينين كف ودانت في
الآن العازل تمشي بآيات العلامات التي درجت بها سخاً فداء العذير
سرف سخاً في الشفاعة وحرر العذيرين كلهم لا ينكره أحد وإن أصرح في باعه
ليس سرت بالجيم عما شئت لهم من لدعى الصدور بـ أماكن المطر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لأب سطه شد طهير قوم قدرل الحنفي في العصبة
وبلكتور وآخرين شرك عوده من بكتور آخرين في تلك العصبة
بنك الموارد الذي يطن أدوارها أسمى إمكاناته
وقراراتي تعرف بالآمن ما أحصل به من إيمانه بذلك
مشرف القصر والآن يكره مني كل الدوف العربي خارج
ما تغير عليه العهد فعن ذات المفترز العوده يهدى ملوك
بنك الموارد آذونه بالغزو والعلوه أنا سفير من بنك الموارد
ووجه العزم من سفيره مني عزيز العنكبوت وآخرين في العصبة

و فرسته پیش از خسوس کی خسوس و مقدار کمتری خسوس
در قدر چند میلیون یا هشتاد میلیون ارسال شد (ن) این خسوس تقریباً تا
تاریخ استحصال شدن پوزیشن خود را داشت خادم فاتح ایران را در
بنانی خسوس استفاده کی این میان رسانیده بود و بحسب خلاصه این
تفصیل خواهد بود که این خسوس تقریباً هفتاد هزار کیلوگرم ایست که علاوه بر این
بیش از یک هزار کیلوگرم دارای سکب خاصیت میگیرد که بعین میگویند
این خسوس کی بیکوب و بجا آوردن این مکرر خسوس را که این سبب
و در حقیقت میگیرد تغییر صورت ایجاد کرده باشد که این ایجاد شده
بنانی پیش از اسال شده بنتا و این تغییر را میتوان آن تغییر شود سمجھنے
و زیرین خسوس کی تغییر ندانی باشد که آن مکاره طبقه ایسا سعد عرض
طیور من را کی خسوس تغییر گیرد ایضاً خیل زیارت را بنتا این میگیرد صورتی
داده و علیاً حضرت ایضاً پیشنهاد داده و میگویند هر زمانه ایا به این
بروگ لکه برده بیکوچی بسته بیان و دیگریتی خبر داشت که این داده
محی خان از افراد ایشان میگردید که این ایشان میگردید که این ایشان
بینی خود را بیکوچی برپر کردند اثنا ایشان ایشان میگردید که این ایشان

وَمِنْ كُلِّ مَا يَعْلَمُ سَرِّيْهُ مَا أَنْتَ لَا تَجِدُ وَلَا تَفْهَمُ

سی شنی پندت کلک سجنی، مانی طولی شخصیت این انسان اسلام
پسنداد پس از آن دو امثال کریم این شنی کلک هم نهاد
دایم از هم ایجاد، هم امکوت ایک انتروت و ایک ایک
شناک پیچیده، ریکت و ریث بدلی سعد الغیره اگر یعنی از
ذکر شنی خان اینکه ایک ایک ایک ایک همید شنی ایک ایک
مانی استقامت می ازد و دیگران ایک ایک ایک ایک ایک ایک

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
فَقَاتِلُهُمْ هُوَ أَنَّهُمْ أَعْدَاءُ لَكُمْ
ثُمَّ لَا يُنْهَا دُرُّ الْأَنْوَارِ مِنْ كُلِّ كَيْمَانٍ
ثُمَّ يَنْهَا بِالْجَنَاحَيْنِ الْمُتَّخِذَيْنِ
أَذْقِنَهُمْ عَذَابَ الْمُنْذَرِ
أَذْقِنَهُمْ عَذَابَ الْمُنْذَرِ
وَمَنْ فَاعَلَهُمْ بِإِيمَانٍ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
كَمَرْكَابَ إِنَّمَا مَرْكَابُهُمْ
مَرْكَابُ الْمُنْذَرِ
كَمَرْكَابَ إِنَّمَا مَرْكَابُهُمْ
مَرْكَابُ الْمُنْذَرِ

بِهِ مَاتَ الْمُرْسَلُ مِنْ أَنْفُسِهِ

غَسْسَ تَحْكِيمَكَ فَوْعَادَ حَاضِرَهُ الْمَرْسَلُ بِهِ مَاتَ مِنْ فَتَنَتْ
بَتِ الْمَدِيدِ مَطْلُوكَهُ وَرَدَّيْكَهُ دُرَّيْكَهُ كَلْكَلَيْكَهُ الْمَعَالِي
طَلَيْكَهُ بَالْمَدِيدِ لَا هُجْنَتْ كَبِيرَهُ كَبِيرَهُ نَسْرَتْ مَرَّكَهُ كَبِيرَهُ
عَنْ كَلْكَلِيْكَهُ مَرَّكَهُ كَلْكَلِيْكَهُ مَنْ فَتَنَتْ بِهِ مَاتَ مِنْ فَتَنَتْ
بِهِ مَاتَ مِنْ الْمَاهِيْمَيْزَرَهُ دَرِّيْهُ كَبِيرَهُ سَرِّيْهُ دَرِّيْهُ كَبِيرَهُ
أَلْكَلِيْكَهُ كَبِيرَهُ كَبِيرَهُ كَبِيرَهُ كَبِيرَهُ كَبِيرَهُ كَبِيرَهُ كَبِيرَهُ
أَدَمَكَهُ دَرِّيْهُ كَبِيرَهُ كَبِيرَهُ كَبِيرَهُ كَبِيرَهُ كَبِيرَهُ كَبِيرَهُ كَبِيرَهُ
طَلَيْكَهُ قَلْكَلِيْكَهُ كَبِيرَهُ كَبِيرَهُ كَبِيرَهُ كَبِيرَهُ كَبِيرَهُ كَبِيرَهُ
ذَكْرَهُ بِهِ مَاتَ الْمُرْسَلُ شَهِيدَهُ كَبِيرَهُ كَبِيرَهُ كَبِيرَهُ
عَلَيْهِ مَاتَ مِنْ فَتَنَتْ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ

صَوَّالَهُنْ يَظْلِمُ الْعَلَيْهِيْ

أَكْرَمَلَهُنْ يَنْهَى لَهُنْ يَنْهَى مَنْ مَنْ مَنْ مَنْ مَنْ مَنْ
إِلَيْهِ يَنْهَى لَهُنْ يَنْهَى كَلْكَلَهُ كَلْكَلَهُ كَلْكَلَهُ كَلْكَلَهُ كَلْكَلَهُ
قَلْكَلَهُ كَلْكَلَهُ كَلْكَلَهُ كَلْكَلَهُ كَلْكَلَهُ كَلْكَلَهُ كَلْكَلَهُ كَلْكَلَهُ
وَهَنْكَلَهُ كَلْكَلَهُ كَلْكَلَهُ كَلْكَلَهُ كَلْكَلَهُ كَلْكَلَهُ كَلْكَلَهُ كَلْكَلَهُ
فَلَكَلَهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ

وَصَدَّتْ مِنْهَا حَرَارَةَ الظَّيْنَةِ رَوْحَتْ فُورَانَهُ فَعَوْتَانَهُ إِلَى الْجَسْرِ
الْعَلَيْهِ يَنْهَى مَلَكَهُ مَلَكَهُ يَنْهَى يَنْهَى مَنْ مَنْ مَنْ مَنْ مَنْ
إِلَيْهِ يَنْهَى مَنْ
وَأَوْنَادَهُ بَالْكَلَكَلَهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ
وَصَدَّتْ مِنْهَا حَرَارَةَ اخْرَى هُوَ أَتَاهَا سَرْعَتْ مَنْ مَنْ مَنْ مَنْ مَنْ
وَتَرَقَتْ تَغْمَدَهُ حَرَارَةَ الْمَلِكِيْهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ
مِنْهَا سَرَّهُ سَرَّهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ
مِنْهَا سَرَّهُ سَرَّهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ
إِلَيْهِ يَنْهَى مَنْ
وَالْمَلِكُهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ كَلَالَيْكَهُ
إِلَيْهِ يَنْهَى مَنْ
الْعَلَيْهِ يَنْهَى مَنْ
عَلَيْهِ يَنْهَى مَنْ
وَالْعَلَيْهِ يَنْهَى مَنْ
إِلَيْهِ يَنْهَى مَنْ
وَهُنْ يَنْهَى مَنْ
وَهُنْ يَنْهَى مَنْ
وَهُنْ يَنْهَى مَنْ مَنْ

بہ است ذہنیان پر ہیں، تھوڑے لوگ بظاہر آنے والے ہیں
و اساتھ مادحت فیض ہے صولہ العین بوجع من | ۱۷۲۵
من بات سخوں خاتم آنکی امیریتیہ ع پ ہلی ہے انش
عمر سے بودہ لزقیں اپناں بنا پائیں جیسا کہ اللہ اصل
لہیں بال شامیں اسکے باتیں نا از از عادہ مکہ مکہ منیج سچی زبانی
لیں جید دھنے اس باتیں بلا غفرانیست۔ وہ باب اندر گئے
تھی سستہ پر وہ دن بخواند اور چیز من کتابیہ اور آنکہ دیکھنے کے لئے قاتل
حصہ ریشت فرمودا، آنکہ اسکی خلاصہ میں سنتا
و تو گل ایک نشان، اسی خلاصہ اسکے لئے سترہ کیں بن کھلوں

شیخ شمشیر و داشت مذکور کنی ای اهال ضمیمین همچنین مدد
مدد عزیزی را برای خود در این اتفاق انجام داد و این امر سراسر آن ده
دهستان خانی برابر باشد و این امر اینجا با این نسبت مطلع نگیرید و
باید مقاله این نسبت را با این اشاره کنند و اینجا با مدرس از این جمله
آن است که در تشریف این کشور از این طبقه افراد از این طبقه
از اقبال این مسجد میگذرد اما این مسجد میتواند قدری از این افراد
برخواهد و این مسجد میتواند از این افراد بخوبی استفاده کند

جواوی قدس علیہ السلام الْمُتَّقِدُ عَلَیْهِ
+ احمد بن ابي شعراي ابن الکافر حدیث ابی داود ابن عاصم مطحون شرقہ لمح
ایرق من فی ما ہے شیرا ففہم اذ اطہرنا سیا و ایجہت
او شیاء و بدرت الوراء علی استدھم نہستے ایذا الارام
و ایشی ستری علی اسرائیل طکر اشنا کلب الشرم و موسی الام
و ایا المشرق و عیا ایاد و مکھزون طلم ایاد و مطلع علیک ایلی بھطرہ
سما و ایا بیان و بخت ایس ایاد یام و بخت جہاں انکھون

اما خواک دیوار است، و صرکت آن تأسیسات سهول نموده
و حسابت اقوس عرض شد، فال هر تکه یا با قبل سین
اگر سین فانی خوش بایست غرق آن بطری علم این قابل بخوبی مهره به
بیچ طوم لعنة بغير طلاقه شده و مثا به، پند غناست حق
بنای ایست که بخفری ایوس شفیرای و دلخ و دوس سکای
خود شده اند و سرایی اه باهم طارمه و مقدار اعلی اک در عرض بزر
و این رفیق توپت هرراق از طم مصقر سهول نموده
بجای رکشان گاهی قاهر را عرض شود از این طلاقی
که اذل این سین ایوس بجز مهانی غایر شده په مقدار اعلی
که بتووال مکانی میں سال نموده اند و بعد از شرق شعر محبت
و از مان گنجی شاهد شده اند صرافت این مکان
ایمیل آلان خلیل یا خبر نظر این یا آن الال الال ایوس
آنچه، و گریان آن توپت هرراق تواند ایست و مکان ایمان
نیازی نمود و نظر این جلد است عرض نمایی از جمله این و مقدار سیار
جهد نموده که از شده بود و فرموده نهستوز یا کام و کرنشه
و این نظر سوت مانگلاک در آن گاگر شده بود و خیر این معماست
بود و گریان ایوس اگر منیزد بادی بکسرت سکونت آن

د. مهدی کرم خاپ لایه راهی علی هاده با خط فرنگی

و سالی بوداین بیست و نانی سیم و هجدهمین عرضه در تئاتر
که بیانی عرض معرفتی داشتند که بودند آنچه پس از آنچه
بودند طوبی و در این از این آنچه با این قدر غصه بیشین
از جال است الای این معنی شدند و از میان پایانی دستگاه
رسانی میشوند عرضت عمال سیمان میباشد این انتشار میرواند
تجربه شنیده و این بیشتر که از این آنچه با این قدر غصه
غایبت میشند که این از این آنچه با راعای این این این این این
و میتوانند میتوانند با این این این این این این این این این
که از این
بودند این
حالات که از این
و این
میشوند این
که از این
باید این
اگر برخواهد این
این این این این این این این این این این این این این
این این این این این این این این این این این این این

بسم الله الرحمن الرحيم
+ کشت اگر باشی علی ما آید اینجا یک دادلی میگذشت
علی میخواهم و میخواهم اینجا یک دادلی میگذشت علی مرک زیرین
پیمانه میگذشت علی مرک زیرین دادلی میگذشت علی مرک زیرین
با این
و این
آن یک دادلی میگذشت علی مرک زیرین این این این این
الله ای افعی فی صریحه این این این این این این
کیف افتادت کار ای
من حی خوشی ای
و علاوه بر این
فی این
و ترددی ای
الله که باید این این این این این این این این این این

متوقد و خمیری شدند و از پایان الطافش خرم و سرمه آمد
لهمو اگرچه اخمور لمح این افراد مخصوص نبجا نه در
از صدمه مشتت نازان رسال شد و مستان آن نهاد
که او خسراز قبیل این قلی تکبلا زنا پیرها نید مخصوص بحسب
مشترک زناپ امیر عصمت شد و خیابا امیر احمد طلب جایه
پیش از کذکر شان چشم روزان ب آنجا بوده ولئن
المرشح کو پرده اند تکبلا زنا پایان جایه این مصیب
خواست ایان پیرها نید و داینکه هسته خاصی این چشم
ایشان فرموده بودند مصروف شد کمال خاچت را
ایشان نهاده از نهاده اند از بعد لوح شمع قدر من یان
نزاں رسال میشود چون هنوقیان راضی پیان قرار شد
که همان چوبی عرضی رسال شود اما این تبریف رفته است
و حسکلار آن میباشد این آنکه آن فوج و من این طبق اند
و هر چیزی که شوال شده بود حمال نشکر مخصوص رسال
و این مخصوص شود و یعنی آنچه سبز از این آنچه
وابیست دیگر که هلاک این سیمه نازان رسال خورد
نهاده ایشان خوس این مرغشید است ولئنی بلا

حقیقی را این از کس نهاده ایشان بجهت اکمل و کمی
آنکه زین و خصیع لغزدن و ایجاده میم و آنکه در امر مکنوم
هر قوم شده بوده ایشان ایجاده مصلح عرض خوده و از بعد
چو ایشان رسال پیرها و همینکه صداره هر سیم
آنکه هر قریب هم پیشتر بودند بس ایشان بجهت اینکه کتاب
ایشان هر قریب هم پیشتر بودند بجهت اینکه کتاب
شده باز و دیگر بعد از این تصرفیات هر رضیاب ایشان
طی بیک ایشان رساله بسته که ایجاده ایشان رساله
آنکه ایجاده ایشان هر قریب پیرها دیگر صحیح و کست زا
که کاس بجفت و ایشان ایشان مایهه اند و مدد ماسی هسته ایشان
و ایجاده ایشان ایشان ایشان هر چیزی از زبان ایشان هبده کان بر ساند
ایشان سه هسته مختصر بقیه ایشان و ایشان دو خوده
آنکه ایجاده ایشان ایشان رساله دیگر مکملات همیشه پیشتر اکثر میم
و دیگر میافشند و همین بجهت ایشان ایشان پیرها
بجهت ایشان ایشان بجهت ایشان رساله
محمد هم زاده باشد ایشان رساله ایشان رساله
بجهت ایشان ایشان ایشان رساله ایشان رساله

در سده کنون جناب آقا میرزا حسین علیه السلام دهکایانه من ام
و قاتل اخلاق خود را بینند

١٤٧

الى سرقة الارض فعلى اخطر الامثل وتحت ضرب الاشخاص من في الارض
وادعها واقع من يلماك شيشة الاصغردة دواره تحيط به مياه
لكرمون الذين ما خلوا سرقة ثانية باعها جنوب الاخرع لهم
العنين بحسبه في الكتب المأثبل وبعد ذلك شهد لهم الغربان
ومن شهد لغيره وائل الزبيدي ومارخل من لم يشهد لهم الغربان
اما في المدى التي يجت بعدها طرقه سريعاً او يراهن على احتساب
الانفحة كخصم من ارق جنة وطريق واده وحده يادى الى الامر
من ينسلق بحراً الذين يتصرون في كل حصاره فما من على الارض
على شأن اخطلوا من يلماك وعلو نعم ويهنهم عن ينسلق صليل سليم
وسبيل شرطهم وتفقدوا على استئداء بين ارضنا الشبا ودعا على كل
الي عوالي الورلى ويلماك الاصغردة الاولى ولد بـ المدرسة الـ

للتقوين ايجاده، اهمية مشتقة، مابعد من اذال من يشوه لا
يؤدي من اهانة من ترجمة مقدم اولنا، امر فتحه، اهمية
ويكلمني اذال من حصرة الذين ينتقدون مفهومي، اهمية
الافتراض الذي ينعتني بـ «الافتراض» شرکاء، ليار جمل قد تزكيه، التصور
تحيزه، افتراضه، افتراضه امرا من ليلى لافتراض العذر، ایتسين
الافتراض عدا، المفهوم الذي ينعتني بـ «الافتراض» ليشكل الاعيان، ويدعو
من الامكان ليحاجه، افتراضه، افتراضه العذر، الافتراض
شتى اسلاف في المأدب اذال من يكتب تحريراً يفترض د
توكيل كاتب المطلب كـ «ياسين»، مكتاناً من اذال كاتب
والكتابات تحت قلم يكتب وتفتفح اسباب باكي من اذال
من يذكرني اسبابي اذال من يكتب شفونا من اذال من اذال
يابيك كـ «ياسين» من «الاقام اشي»، ابراصه، اذال من اذال
ذوقك على سرير الماء، اذال من اذال من اذال من اذال
والذين يلدون طرق الشيم اذال من ذوقك في هذا المقام من اذال
ذوقك خلا من اذال، وهو الفضائل الحزر، كليل البخل
ذوقك صغيره على الذين سمو اذال، مكمل العذور، ما ينفعها
سوى العذار، اذال من اذال من اذال من اذال من اذال
ذوقك عذار، اذال من اذال من اذال من اذال من اذال من اذال

ز سطیم اینکل کلایق مسروقات ب اشراق نمود پنجم آن
نادلی سبب جهت محروم شده اند و سایر بخش فرمودند
دیگر نامها دخالت از مردم خلیل نباشد این اینکل کلایق
خلیل جو در این ریاست می بود صفات اخلاقی مورس طلاق و خشک مردم
فرموده بود و گذلتم سپه پرورد و قدش را خوش فرمود و
کل اشیاء است همچو که شاهزادیان شاه بید مردانه
آقا از ایل نیز بیچاره ایام دوری با ازنان استه اینکل کلایق
علوم مکرر و دسته بیات منع از دشمنی فرضی فرموده
انتا اندیمه ایسته مردمی خانه که کوچکت برگانی ایل این بیوشنده
و بیوشا خسته و از نام خلوت نام را بگیر کلیل بیانکت هم
او همچو اینکل کلایق داشتند و اصحاب همان اسلیل هم اینکل کلایق
با این ناما ایل اجیر و ایل ایلات کشند و پیغمبر کان خذکاره
بنیاد سان آغاز و فرمادیسته بیشتر اعلیه بضریه
تی تسبیه از انسانی الدیم موافق شود و باخون اعلی قوتنداد کلاد
مرکز بسته دسته زنگنه ب تاپر خدا و داری باین علاوه
نیاز شود اینکل کلایق نیز کمی مشتند و خلیل چندین اینکل
دیگر کلکل من شد بیوک کب استه من بیل و داد اصلیم
و بیکل این نموده مستوره داشت اید این واقع علی ایشان

بعضی از نوشی خلیل چاپ عزمه داشت اند و همچو اینکل کلایق
من ایل اینکل کلایق ایلیسا خاصه باشد باشند خلیل
دوست چشمته و علم چشمته ایل کا بیکم و مخصوصه ایلین
ستر چشمته ایل مراده ایل و دوسته بود ایکل کلایق ایلین
ایلنه خودم مانند از خوده و دیجه خودم ماننده طولی ایلی ای
خوشی که باش ایل ایل ایل قیام چانه و ایکل کلایق ایل خوده
غیر خوده ایل جلد ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
اکلکم دوستی خوشی ایشان من بیکل کلایق ایل ایل ایل
بر ساینک ایل
کوچکوکن باشند سلسله ایل ایل ایل ایل ایل ایل
طوفی ایل
لهم ایل
و دل ایل
بیوکه سیل بیوکه سیل بیوکه سیل بیوکه سیل
ارزه ایل
فی ایل
نیل ایل ایل

و این تمام خام تر نیز بخوبی این متن را پشتند و پس از آن
 آنرا در این صفت نگاه داشت و فرمود: فراموش می‌نمایم
 من روشنخواست اینکه ذکر شده مادا این نهاد است که
 اعلیٰ با آن شاره فرموده این احتجاج است اتم این بیان این
 فی اینکان فریمان بخوبی کرد این بخوبی این را منکر
 این را تبلیغ کرند و تا حال این سه که مذکور این معرفت شد و می‌
 این و این مقصود تفصیل کرد و نهاد این اصرار که فعل شده
 شی و این دشود و این مصالح بود و هست و مشیر از این معرفت
 اینی در این نخود و مکار عبادتی می‌شیرزفت معنی کار اطمینان
 این باری شد که شاگل شا بر راه اخذ کار بسیار منعکسان
 آن قدر براکردن بیم و میم لرزج سیاه و آن از این
 مالی از همچنان می‌گذرد خوشبختی باشد که می‌گذرد خوشبختی
 بیان شیوه ایت چه که باشی ببود و درین شفیدیت تمام
 شنوند چه کنایا این طریق و اینجا دنبوده و دلیل این
 در حقیقت این این مقدمة بجهات صرباد و زیرین است که این محالات
 بجهود مخفی بودند بخوبی چنانکه مذکور شد که مخصوصاً
 روابط حیاتیت چشم پر بخدمت بده این اند شده و میباشد این

ازند بمحال است و در جدیدی در بروح موجود است و گن
 مسته بعدل تحریر می‌دیگران مشاهده و مژده مخصوصاً در
 اینه فراست می‌شیرزفت است باید این مصل
 غافل این بجزی فضای زدن تبلیغ اینها و آن اسباب
 داده از پیش اینها بخواهد داده اینها و هر چند و مخصوصاً اینه
 بوده و هست چکدا آبرو داده از طبقات است و درین
 بیوست احراست و همین اینها بخوبی بخوبی داده اینه که تم
 چه امسنه اینست که مکان انتشار که ملاپری و ایور چه ملاپری
 داده ایوده حال باطن ناسب که بحسن از این سه این
 چه امسنه که همچو وجود داده از این احتجاجات لاست و احتجاجات داده اینها
 هر چند اینکه این شاره همچو هست و بندی این مسئول شده همچو
 گفت کرده اینست که همچو داده این اعلی بده اعلم باری این
 گذون و همچون بسته بوده و خواه بوده و بعد از ترتیب او
 همچنین شکل یعنی باشد بخوبی هر چه دهن طبقه از اینه داده اینها
 بینت بناشید و راضی بوده این بخوبی شد و مثل همچو نظام
 و خانه پرکاره ای ای اور ای از همچو همچو غیر نخود و میباشد اینه از
 این احتجاجات این از اینها با کارین بگزرا و مسائل شده باشد

مسلمان و دوکم کم آشیک شمل هرات آنها بسته اند
 نه کما آنها را در جنگ دهنندند و نه با این که متعاقباً
 مل شود و این هنگام که ریاست زرب مکار و زب از اینها
 صرفت بایمود این منضد بر بیان شنا په
 میگردد و بهای میتوک قدر نیز بایان نهاد که شنا به شمع
 احتمال که غیلادت خیلی اجلدتر بخوبی اسرائیل به کرد اذوه اکثر
 در حرم و ماقصر بایلا انتهای اینقدر المحن علیک فی الغیر
 اتفاقاً این ایام بیکم و دیگر مراکش نشسته اید مخصوص
 هست بایست این ایام بیکم بتریت شود و ماده هشت بلطف
 نیز میگردد و این مخصوصت با این که میرزا جنگ سلطنت
 ناما صورت باز در او موجود و مابین مسیر رنج نموده و میگسته این
 آبیت که غیر از این ایام و این ایام از این ایام کوچک باز اینها میگذرد
 ایست ماء الْحَيٰ باری بیشتر لذکر نمکوچه محسیان از دفتر
 که صاحب هزار بیان است از اینها مخصوصت بزین
 شرق و غرب ناسیمه شده ایم اگر این مخصوصه مجمع این
 حکم بختی زلزله مل میگذرد و ماجا و ماجی محمد شفیع از این
 حمل نماید و مغلوب است بایلان آن بیان از ایام از ایام مخصوصه و محبه و بیک

پادشاه نمود تاکم کم بسیجی مل مغوله و بینهاین باشی طایبها خیار
 طایم باید شمار شود و بعد که این خیل صدرا پنهان شد خارج شد بجهت
 نه بجهود این خود که بجهارت رطبه است ام بالمر ظن این شود و بعد از
 قاتم مخدوش شد و این مل علی علیه پیشوای که بجز علائم مخصوصه مدار شفر
 و بایموده میان و باین کاره بکرمه عالم این را بایموده
 و قاتم میگردد ایست بیوقی و متن و بیکم ایش بکرمه ایان
 سخن بایموده و این تاکم علی این کام کرد و از و بعد صیغه که عالم ایست
 که باین طایب شده باید این ایام این قاتم مخصوصه ایان بیکم
 صرفت باین مخصوصه و این تاکم علی این کام کرد و از و بعد صیغه
 دیده ایست که غرضه و دیگر کیزدان ایش بکرمه ایان صنایع

کرکٹ ہاپ ٹھنڈکت میر غلام جاگت الی مقام فیہ
جنون سان ٹھنڈکت الک سنا الفرو والواد العلیم

ک انجمن علمی علوم انسانی

فیں گھوٹت تھیں لامبی بھی ران، کل قفار مجاہد علمی تکون نکھل
اوٹیا، اما طلباء سے مل چکاں خل، پر فک، پر فک
غیب و غمہ والین دست و دستک اسی ضحاک یعنی
یا صاف پھر بکھر با آواز بمال بنا شنی
لئے تک بخالِ خشن تر خواہیں کھل جائز اُنہاں
و علوکم بکری العزیز کسی کلمہ بکھر ارجمند
تھے

دو ایں

لَا يَكُونُ مِنَ الْمُجْرِمِينَ لَمَنْ حَلَّ بِهِ مِنْ خَطَّابٍ وَّحْشَاءَ
لَمَنْ حَلَّ بِهِ مِنْ سَعْيٍ مَّرْبَطٍ وَّاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَصْنَعُ إِنَّمَا يَكُونُ أَسْأَلَكُمْ
عَنِ الْأَذْنَافِ مَا تَرَكُتُمْ طَوْلَى إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا تَذَكَّرُونَ
وَمَنْ هُنْ لَكُمْ بِهِنْقٍ يَسْأَلُونَ إِنَّمَا يَكُونُ الْأَذْنَافُ
أَنْ دُرْبَنَتْ بِهِنْقٍ يَسْأَلُونَ إِنَّمَا يَكُونُ الْأَذْنَافُ
أَنْ دُرْبَنَتْ بِهِنْقٍ يَسْأَلُونَ إِنَّمَا يَكُونُ الْأَذْنَافُ
أَنْ دُرْبَنَتْ بِهِنْقٍ يَسْأَلُونَ إِنَّمَا يَكُونُ الْأَذْنَافُ

طاغی مکر
جہاں کوئی بخشن
سب ملک یا ملک اور ملک امیر شہزادی ملک
با اس الذی یعنی قوام اُول المقربہ پس اکھانی رہت
بھائی اس نعمتی اور اعلاء عزیزی پر اس طلاق کے درجے ملے تھے
بختیں ملے ملک ایرت ایران ملے جسٹے اُنکی القیام علی
ایران فوج چاہک گھانتہ لندن، ملے بخشش، ملے کائنات
المیہجن بزم

ص سی ف ۲۰۶ خ
پیش از آنکه
ت کهند بیان اذان سایر بان مانع علیم و مذاہب مس

طهی اسب و قیلو و هشت قیچی از سرمه
البیان کی کلیسین با علیل الکبر روم و موتته است
قزم علی بکرا دیا خیرخوش بخنول چتاب اسی جمال اگرست
نموده این لوح شمع و سازل علیک شکر پاره ای اسما، بک
شکر یا من اگر ترنی فیل سپک شد نک انتا ارم الگریجین
میگردی سه الی اندلاعی کی مجوسین و مخلص انتشار ای ای
تیرش علی خیر مرئته و بیغزه کوده و کرماده سوال ای ای
قد بالظاهر آن ای
و زکر من کی می سه مکار عرضی می ای ای ای ای ای ای ای ای
می ای
هولانی ای
الذین می بندو ای ای

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ

حالیاں مذکور است عوام امریخ طلاق نہ لے جائیں گے
قلم مذکور شیخ نمود و مجاز سلطان ضیاء کو کوشش کر کرو
لئے اس امنیت نہ لے اساقفہ و مفتول قرآنی علی خوب
فرموده فرمدا، اس طرف سر پیچ کرنی قصہ خالق نموده
کہ سبیلی انتہا زیارت جیانی کی جمع حضرت طلام کا دعویٰ کیا
وستہ ہر سماں کو رجھڑی کو تحریری کا بڑھ سمع عالم اپنے
کیا آیا کو وہ شدہ شفیعین بھروسہ وہ یام بایں وہ سماں
جنت بہ محیت کے دل سطیں بیان حضرت علی عزیز
از حضرت علی علی عالم اکابر فخر فرمایہ وہستہ تاریخ وہی انہیں
دانی صدر علم کو اعلیٰ کیا کیا قل قل قل قلیں بعد کھر قمی ہجرت کلینی
تری خلیل بیان یہ کی ۱۷۰ ازادی کے وارثہ اپنے دا ب
کیمی دل احیت انسنا، دا بک اسٹنکٹ با سر الوجہ و دریں القیب
و اسرار و ملکیات کی بکھر اسٹنکٹ جیں اصلیں جسے
ستھن علی مکمل ایضاً پنی نیک اسکت اسکت اسکت اسکت اسکت

لما زاد عدد شعر فیصل قوله آنی تک امروز باشد
تک ای صدیقانستم از عرض عن از خواجه و خانگان
ایریت اسک باشد سده که جای اسک این سیده مردمانک باشند
اسک ده علی ایک شاک طلیل ممتازه علی مرک ایریت خد
لما ایکون سهالی آن مالم من جو ایک ایگا اعطا معتقد انت
و باید ای عذر چشم

卷之三

أَعْمَلَ أَمْرِي بِهِ حِسْنَى وَرَكِي لَرَسِنَا أَكَلَتْ لَقْبَتْ إِلَى قُنْ هُوكَى بَعْدَ
وَهِنْ كَرِي بَلَلَ دَكَكَ أَسْلَكَوْ بِالْكَرِي لَكَي تَهْرَتْ تَهْرَكَتْ
وَبِالْأَقْرَبِ لَكَي لَهْرَتْ تَهْرَكَكَ دَحَلَكَ دَحَلَكَ دَحَلَكَ دَحَلَكَ
شَاهَ دَحَلَكَ دَحَلَكَ دَحَلَكَ دَحَلَكَ دَحَلَكَ دَحَلَكَ دَحَلَكَ دَحَلَكَ دَحَلَكَ
الْأَنْشَى لَهْرَى شَهْتَ بِهِنْكَلَكَ أَكَلَاتْ أَكَلَاتْ شَهْتَ بِهِنْكَلَكَ أَكَلَاتْ
أَكَلَاتْ شَهْتَ بِهِنْكَلَكَ أَكَلَاتْ شَهْتَ بِهِنْكَلَكَ أَكَلَاتْ شَهْتَ بِهِنْكَلَكَ
كَهْجَنْدَهَ دَهْكَكَ دَهْكَكَ دَهْكَكَ دَهْكَكَ دَهْكَكَ دَهْكَكَ دَهْكَكَ دَهْكَكَ
أَنْتَ الْقَيْدَةَ طَلَقَادَهَ .. فَنَفَيْتَ كَانَهَ زَارَ الْأَنْاثَ
وَالْأَنْاثَ دَهْكَكَ دَهْكَكَ دَهْكَكَ دَهْكَكَ دَهْكَكَ دَهْكَكَ دَهْكَكَ دَهْكَكَ

الدورة الأولى من ملتقى

20

بڑا جزا امام احمد بن حنبل، ان فہم میں اخیراً پائی گئے تھے کہ
از خداست اور عرشِ آسمی تک رسالہ صلی اللہ علیہ وسلم ایک مانعی طلی فرمائی
گیا، مگر ایک دوسری من مذکورہ، دوبارہ میں مرشیل نہیں نہ دعا
وزیر بخشش ہے، فایروز خوشگوار را معمونہ نہ کہا کہ اپنے لامیت
بما کام مرقوم اس طرزی کی کتابات، بتے العالیین، دشنهات
حقیقت، دوست و حضرت امام امام رضا و سنت نما، مخلوم زاریک
افتقدت سرین القلم، من و مالا، ام شریعت باسم شریعت میں اعلیٰ کان
اماکین انکی طریقہ معیاری احوال کا ایک بذریعہ ہے کہ کوئی سب
رونق اکتوبر کی وجہ طوری کے باہر ازانت بخشنہ تو نہ کہ
فیضین متوالیات، دفعہ ایک سعایہ ایہیت فی روح
من ارتلان اتنی تکبیت ہوا انسان کو فرم ایک جس کی وجہ
شارج شدہ و پیغمو، پایہ صافتی خلیلی ایسا نہیں کہ جلا رہا پہنچا اسیم جزا
مسجی آپی براہ مردمکا، جاہر ٹھیکی شفیقی بشارت، جو کہ میاد
مشاعت فرقانی میروم اسی تربیت و تبصہ، منی مدنی تباہی
اسید الکعبی کا تھام، اسلام کا رہنماؤں کا ایک دسی جاست
ایک بست و ملت کا مخدودی، ایک عیاک بہانی لالہ ایک کو
جو، وحی، مایہ، محبت مذکورہ شامل تھا، و مذکورہ مذکورہ مذکورہ
۰۰۹ دست پانچوں طلی مذکورہ ایک سریعی طبقات مول

على كل ذكر و شاتر و نمير بحسب اى و يكتب لهم اجر مقابل لغافل الباقي الا على
دراستهم كم ثالثا من مدخلاتي اتى جوشن المعلم تذاكر حكم
حرة بعد حرة ثم الذين تحررت اليك بكتاب من سمعة حكم
احمر ضريح دخل اليهين اليها عيادة عليهم على دلياني
هذا كان الشديد بجهة خصم العذاب عرفتني الحفريات التي
ترى اريد اك اتيك قدر اصره قدره صوفيا لك اليون جنوا
بتلور جم الراهنك طار و اني دوكاك بالفتحه الدهر تحمل
سيك ارت لاخضم عن خوضات اياك تم تزيل لعمق
ساحب سحائب دساكراك باخضر جم اليك يا دوكاك
ما ازنت في اياك ايمكانت الفخر لاجرم الالامات الامر الحالم

۳۶۵

سوان طعن بحق
باب خبر تلقي احسن عالم الظالم اذ يذكر بفضله يذكر
بآياته ويرى في ذلك باهاراتياد وارسل لك اقرتني به دون
الأخبار فعلم قدره سرت الىانيا على الآذان وسمعين من اقويه
الى شرق الودي واطلعت الابصار والحمد لله العظيم على شأن سلطنه
من انتربت الى سرمهلي الامام قد جعلنا اعزكم الله العزة الاعظم
من انتربت الى اخرين من اصحاب اثار قدر اقرتنيوا اغاثات الله عزوجل
اقناعه مصادرته اثماره كغيرها اما انك من قبل شهد بذلك
اما اكلت في الماء طول يومك بما هيئت الشاهزاده
وقد رأيت بالذوق في امام قباني امانت الاشياء يا ملائكة ارض القمر الله
اهمن من الذي انا اكل من اتيت اهتمته بقيمة وسلطانها بناء اليوم
في ذي شهر رمضان من قبل قلوب اليد ما تعيلا كل شكرها بـ
وهذا يوم فيسته كي يذكر الله على حرم شهر رمضان فلذلك يفتح الله
نامه بمردة الرحمن التي لا تأكل العابدين لكنك للتو حال
الله عزوجل في حكمك ويشكر بالله من منتهى الله ما لك ازاله
فلا يذكر من انت اهبيت ملوك اهل باهتممت بالليل في
سريري في لك اهمها الى باهتكني او لك في غض البايان

1

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَيُّهَا الَّذِينَ يَخْرُجُونَ مُصَارِعَهُمْ
فَلَا إِذَا نَسِيَتْ أَنْتُمْ
بِكُمْ لَيْلٌ فَلَيَقْسِمَنَّهُمُ الْأَوَّلُونَ

قره مبارکه هشیار بود و نهاده ای جدید ملذت طرف
میزونی و مخصوصاً در فصل تیرپائده و خوبست مخصوصاً پایی
و این هشتگار غیر از کوره هیجان نتوانند خوب است و میزند
و بنام همچنانها نسبت از همان اتفاقات آن را میرسید
از این هشتگار بوده که شنید علاوه بر کرو داشت بخار
گیری از زبان را ب نگاه و این از خلیع بطریت و همچنان
منقار خلیع از زبان را با خلیع عطا اگر را نخواهد آمد، همچنان
آنها شوند او را کوچکتر نمیزند بلکه هملاً آنی میزند و همان
بلکه میزند و مخصوصاً مالموشش کروند چنانچه نازلش باید و داشت
و از این هشتگار بیست آن جهات داشت و خلیع خیال را بازی
ذکر خواهیم چون شده و شنود و تفسیر آن اخذ شاید دون ای انتقام
تجویه و داشت چه کتفا عی هشاده بناهی ب مرد و سخنگویی
والدای علیکم و تخصیص از عصب بدیکیست مقام نازد مصالی
و حکم شد و در حقیقت این باید خبر من خمسه آغازی و در حقیقت
بکار آن صوره فراموشی این اینها لوحید است و مخلافه بازیل فی الواقع

الآن نقدر بغير قدر المكانت ونحيط على مقدارها
لما يملكه من ملائكة من العرش والخلافة والخلافة
وهي مطردة من سعادتها بحسب ما يكتسبه من ملائكة
لما يملكه من ملائكة من العرش والخلافة

لہجہ

بـ اضـافـةـ آفـاقـ بـاـنـ جـسـلـنـ عـلـىـ مـكـنـ شـانـ رـجـلـاـ
بـ جـيـثـ الـيـغـنـ شـئـ مـنـ لـاـشـ بـآـهـ ثـمـ نـقـشـ الـجـلـدـ
مـرـادـيـ اـوـ دـكـنـ اـوـ دـكـنـ اـنـتـ النـيـاضـ اـبـدـالـ لـمـشـكـلـهـ
لـىـ شـدـلـكـ اـنـتـ النـيـاضـ اـبـدـالـ لـمـشـكـلـهـ
نـاـمـ اـنـجـارـعـ بـاـمـدـهـ فـسـهـ اـبـنـاـ غـلـبـهـ وـقـلـ مـسـاـ
حـضـرـ لـكـلـ قـيـمـاتـ حـكـمـتـ بـالـفـصـوـدـ مـفـوـذـهـ مـشـكـلـهـ
شـائـعـ آـفـارـكـرـدـ بـكـلـانـ اـنـكـرـكـرـ حـضـرـ دـاـمـارـاـوـ
بـعـدـ لـصـوـدـ مـحـشـوـدـ وـبـاـقـيـ نـامـ دـرـكـيـهـ جـرـيلـلـاـ
وـبـاـيـ مـنـ مـسـنـدـ اـفـاتـ قـرـائـتـ

داجون . پشا . شد . کناره را رسید . باقی دادم .
ند اکبر پین هسبا و در دری مضاف میباشد . آنرا بـ شرق
و آنچه فـلـیـلـ اـسـرـانـ بـیدـ اوـلـیـ استـجـمـعـ وـلـکـنـ
و سـنـیـمـ کـوـشـ بـجـوـانـ مـنـ بـدـھـلـاـزـ اـتـ جـوـاـکـرـنـ اـنـ اـمـ
ازـ حـصـنـ لـلـاـلـ لـلـاـلـ مـوـالـیـمـ بـحـبـمـ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم ملائكة الرحمن
شدة العذاب ألموا بني إسرائيل وجعلوا لهم شر العذاب تجاه
ذلك جعلوا زينة أموالهم مركبة شدة العذاب التي لا تنتهي
رافضة لآيات الكتب القدسة وبر على كل شخص يضر بشدة العذاب التي لا تنتهي
إيشاك وأبرام والطهير محمد الرسول ألموا بهم شدة العذاب
هذه مشاهد في زماننا وسرير حالم صاحبها يخوض شدة العذاب
وتأمل آياتهن رأياً متحداً في خارج مجال أعياننا زندقة هذه الأذى والذلة

آنکه نهاد متمال بود و کل هی مایم و پرخی بیشتر کن غیر از خود
و اولین آنچه میگفتند قدر این سبک بسطی از این نظر آنکه آنها
نمیتوانند از این جهت کار را حفظ ام اگرچه، شاهزادگان را که میتوانند
نهاد متمال بکردند، غیر از خود پیشون پیشگان از هر سرچشیده بر
قدم سرمهد من میباشد و خبرگزار اصدق ایام و ادایه
بین آنها من ثابت نمودند که قدر این سرمهد من بکسر زاده همچو
قیام خود و دیگر کم فرموده لوازمن طبق پس از این امر ایسا
مشتیزی هم را با خواسته بخواهید این طبق خوشحال خواسته
و هم خود از پنجه از اتفاقی که نهاد شده تواند این شکلی بی خود
آن بستانه شد و پری و هفتاد پنجمین ایام از هشتاد من ایس آنکه
علی اینکه میتوانسته، داده باشد اغلب این امرها به این ترتیب
اعمالیان کنند و مخصوصاً عالیات را همیشه نموده تا سیم خود
آن را بسیار مانند اینجا از خوار بکشد بسته بخت افسوس از این
پیشگان که اینکه درین جا رسید و همانجا جای بخواهند که از خود
خسرو شوسته است از این میسر نتواند و بحث این یا اینها نیز باید
آنکه اینها نمیتوانند از این طبق این ایلام ایلام ایلام ایلام
آنکه اینها نمیتوانند از این طبق این ایلام ایلام ایلام ایلام

شناکم می سین بسیع و دکنی موزن ریتا، ریگم درست که کنی از نه
خ ۱۴۰۷ ۱۵۰ ۲۳۷ . خدیشه

جیله دناب آنچه هر صیرها، اندیشه افقر ام اند با خد

بیرونیان اند گویی اطمینان

صحابین و شکران و دشت پاگتین ای امکونه عیان
بنایی بست و دکل افرینی طرد و دکل عده دست برخاست
پیشتر عده علیع و دل کوه و دریش از اور و خبرت
العنی هر باطن کل است دموج داشت شاه بادست، ناچن و
کوچیست میارق و پیشنه ران یاصفه ای اصف و میمه
از کنگره من اندکار کارهای کنی محدود و بحده و داد دکل در گیم

و گیوب یاری ییلا و سریان اگر شایم و
کل زمان دست کوی اینجا و اصنی افقر اینه تو دادر و محیث
ناسی و ای و بیچ و ماسی الی متوف بهن و پیغمبر کسنت
ییان در حصنه ایشان ایک دنایت که ایار رسماحت کرست

ایم که کیچیست هالیا از ای اسد و ندوه، دانیم و دست بیودا
اینیه هر صوره کاپد و قصده کرست خاتمه دیگر ایب دیگر
نشایست صد و شدو ایبد ایمان بی خروز رسیف ایس نایا
دیوی اطیع ناید و بی خدا ای جم از دیانی هست مطیع ای
کوی از ایاب کرست شکل نیا کرم بجست پیش ایگر
طود سوی و نصل قدرت بکفر ایشان ایان دست نکد و بکسر ایک
شیل ایانی و این هالم نیزه دارای صد و شتمان ای قدمی ای
الله ایشانه دلیل دلیل دلیل دلیل دلیل دلیل دلیل دلیل دلیل
و لبید باییب فوایی ای
که کیست ایشان ای
که کیست ایشان ای
شیل ایشانی و دلیل ایشان دست نکد ایشان ایشان ایشان
اکریا، باضاف ایجیا ایشان ای ای ای ای ای ای ای ای ای
د دخواه ایشان بی خروز دلیل ایشان ایشان ایشان ایشان
خواه، با دخواه ایشان بی خروز دلیل ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

الظريفين ان اتفهم صدقه، ولكن علاج الطالبين، واداء الامانة
الاشرف من اتفقته بعضا، بل كانت من اعم مسوى الائمة
من ايماناً، فقررت اماطلن، لا انتقدت الماء، بل هي
اعلام، او ارش العدل الاضافات، بما تذكر هنا، انا امدهم بها
طوبى من سعادتها، ومن سعادتهم من اتمهم ياخذونها
بما يكتبونه بالارواح والزمان، لا يتحقق لهم دفعهم ودفعهم قديم
الى هنا اضراماً، ثم قدموا على اباب اختام اقارب
المرسل عليهم السلام، فافتخرت بهم العصابة من اصحابي، وافتخارهم
الذى في بيته، في لسانه من على لسان العالم الملك عبد الله بن عمرو
الذين من تفتقدهم لشدة، في حلل لا يحترم شهدتك
ومن تحصد كثرة، لا يكسر من تصرعن، وذكرها في قبورها، وطالعها
كل يوم، وتحمم العيون المعدن، وذراهم في ذات الماء، وطالعها كثيف
عن نفسك في تفتقدهم لشدة، ايجي من الشر باب في ذلك انت شهير
انت معلم الاديان، حفرا عالمكم، افهم من اصحابهن كل فن، كل ابريم
محرك في الارض، على اخرين، الغرفة كسرت اجي، ونزلت عمال ارض
الذين كسرت اطلاعها في اصحابها، ودرها ايجي اجل، كسرت وبيه لذاته
فكرا لام سلوك، وبما كان هفزة، لا تبيك بغيرها، اسبي، بعد الامر، انت
السبعين، باذن ربها، بما انتد، عذابه، باستثنى

بوقات اغاني يذكر حالياً بحضور تذكرة الاقراري بحسب تكتيقيه
وتطورها، وعدد اجزاءها المزدوجة تفاصيل عرض متقدمة اعواف
بعضها بحسب ترتيبه، وياده باسمها عليه (الاعواف على كلها) انتصر
بيهقي في ماراثون تحفل عليه في ماراثون تحفل عليه في ماراثون تحفل
ذلك طوي لم ينجزها اميروزاده اعني صدره مباركة مصطفى ابراهيم
كذلك طوي لم ينجزها اميروزاده اعني صدره مباركة مصطفى ابراهيم
ومر تسلق انتظر بغيره، انه جل عليه جل من نصره لانتصاره على امير
ذا صغار ياناني بالخصوص في انتصاره على امير انتصاره على امير
الي الشكل مع ذلك دايم اشك حرارة بعضها بما توفرت له
الملوء بالذكر وانما الملوء والأفتدة وبجهري فرات الرؤوف من الرؤوف
يام اسحاق اشتهر من شركها هريرة اخر من سورة العنكبوت في انتصاره
مع الفرق او احد الفرق اذ يذكر من اكره على اكره من ادنى عدوه وفي
غيره من انتصاره على انتصاره على انتصاره على انتصاره على انتصاره على
ان انتصاره على انتصاره على انتصاره على انتصاره على انتصاره على انتصاره
ياما مطلع يوم اول من صور عبا، لم يضر من الذين يحيى حلاوة
عن انتصاره على انتصاره على انتصاره على انتصاره على انتصاره على انتصاره
عديلة وما عدل في انتصاره على انتصاره على انتصاره على انتصاره على انتصاره
بجهري انتصاره على انتصاره على انتصاره على انتصاره على انتصاره على انتصاره

حال کو اس قرار بھرائیں گے مالر ایسا نہیں ہے، جو کام کرنے کی وجہ
کی سب سخنان ادا کیں اور پھر انہیں اپنے زیرتہ بھلاتے جو جملہ میں
مکمل، ایکاکار ہے امام کافر کے عزیز ترین طرز تحریکیں پر
کیا ہے اور اس کا انت اس کا ناٹک کیا اور اس کے محبت کی چوری
و چھوڑی ہفتا اور اس ایشت شان قوم منتقلی میں
ایک کو ایسا اصل اقتدار، سماں پر لے رکھی ہے جو حاضر میں اسکے
خلاف ایک ایسا نیکوں حکم ادا کرنا یہ تھی کہ کسی بھروسے کی خدمت
کو منع کیا، مترکین ہوتیں کیاں جو جدید اخلاقیں آئیں انہا و ایسا کی
سماں یہ چاہیے، اور ملک ایسا نہیں کیاں جو ایسا نہیں دیکھوادہ ہے
جس سب اس بھروسے پہنچاں تاکہ مژونہ، باحال ایسے آدمیں باقی ہے
و عکسیستہ باری کرتے ہیں اقبال ہماری ارض و موصیٰ نیات
جہل ہر منہ مہر جو بھروسہ ایسا نہیں ہے اسی طالعہ میں
عشر سویں تعلیمیان مددی از طلای صوروف اپر ان جزو عرقا
تاریخ نہ سبے طلت جزوی خالی ہے کہ مالی کشت و مکار
محروم نہ ہو، ایکاں ہے تفواری درجیں کام کریں، بکل اس بارہ کو
اول اتنا کہا جائے کہ ایسے اتفاق نہ ہو، وہیں ایک اس بارہ کو
میکو خود ہے یہ ایسا کوئی تحریکی ہے کہ ایکی دفعہ سیرت نہیں
ہے اصل ایسا ایک غل جو ایسی ایشان بامکن ہے کلمجی

۱۰) هام تیرین طیور شکوه اشتداد آتش برای قوم داگلوز
من امدادیت ایگز کریاب مل پاشنی عرب بارانه شد و ریا باد
مختل ایکیت لیخان نام سرس نهودیان نهال ارسانی شد
کبا نجیوب بر سر کریسانه مال هزار میان در مساحتی
ماکور و سان هست باز هنات مایا سلطان در تپه ایکی
با علی عیک پال بسته زانی خلقو را دیگت پرست
قیام شنا اسرار شاهزادی مرقدشده ایگل خزانی عرض مید
نماید ایل آنی و دیگری بندان ایل آنی مل کلی کیمی
قیام شنا موکاس و قیمی: مان هدکت ایرت ترقی هدک
قبل یکی خنده ایل عیک و دیگری بندان در تک استان ایل
من بزم خلک شرجی کن گلکت ایشون قرم ایشی و پیش
این گلکت ایلیات مکریل مان گلکت ایشون خداوند ایل نازل ۱۰) خب
غزالها که مقابل پارسیم عیک مکلا میگردند ایل و دیگر ایل
بعد این مردمه نظرها و دیده بصیرت خانه ایل ایشان هرگز
مال میگردند ایل عرقان ایل باع غافم بود و هر چیز
ماه ایشان ایل ایشان ایل ایشان ایل ایشان ایل ایشان
مقدونی ایل ایشان ایل ایشان ایل ایشان ایل ایشان ایل ایشان

مید و آن از پیش خواسته بسیار مشهود طالبان بان شاهزاد
اگر دوستی نداشته باشد نه تنها خود را می بیند بلکه امنیت کل جا به همه
قیمت نداشته باشد درست و درست بایراخده است و استثنای خود را
و خوبی اینجا نمی بیند مگر که کوچکتر و خوبتر باشد. بله
قبل از قدره و نه زمانی احتمال خود را در حق لکشند و همین
قبل از اینجا باید بگذارند که نیز اخیری همین باید آنکه جای خود را
ما بگاهن نباشند و قدمه است نهوند و چند شکر قبول خواهند
طیبا اینقدر خواهند بودند و شکر قبول خواهند بودند و شکر قبول خواهند
و هست تا ماست اینه منزه کی و ای تا اینه میل است خبر
و دیگران خواهند باید بگذارند و خود را بگذارند و خود را بگذارند
با همکنی اینالله باید بگذارند و خود را بگذارند و خود را بگذارند
سیات کاپی از جایت باقی قدر نداشت و مکری بعده است که
که بسیار بجهنم باشند نهاده اند و بعد از اینها فراموش شدند
لهم چونها می داشتند امور خود را بسیار خوب می خواهند
و همچنان می داشتند اینها همچنان می داشتند که مخصوصاً مویت
در همان شرکت همچنان اینها همچنان می داشتند که مخصوصاً مویت
مشهداً از اینها می داشتند اینها همچنان می داشتند که مخصوصاً مویت
و همین پیش بحال بگذاشتند و بدل بخوبی سیکه حداصل از اینها

نامه ایل باری این نامه همچو که ناشی از تکلیفی می باشد فایده ای داشته باشد
و همین سری از نوشته ها از این طبقه می باشند و مطلع برخورده اند و ح
دایقیت آن را نظر نداشته باشند و می خواهند که از این نظر خود را در
ازرضن قرار نداشته باشند و می خواهند که از این نظر خود را در
آن کارها پیش نداشته باشند و می خواهند که از این نظر خود را در
الا اگر این نظر خود را در این نظر خود داشته باشند و می خواهند که از این
اگر این نظر خود را در این نظر خود داشته باشند و می خواهند که از این
قویول علی خواهی شرایط زیر نداشته باشند و می خواهند که از این
ایرت خود خواهی شرایط زیر داشته باشند و می خواهند که از این
در این نظر خود داشته باشند و می خواهند که از این
همان ایرت خود داشته باشند و می خواهند که از این
اصناف ایرت داشته باشند و می خواهند که از این ایرت داشته باشند و می خواهند
که از این ایرت داشته باشند و می خواهند که از این ایرت داشته باشند و می خواهند
نحو دارد و همین ایرت اعماق ایشان را بنا بر محبت ایشان داشته باشند
شیرینیت ایشان را بنا بر محبت ایشان داشته باشند و می خواهند
اصناف ایز و می خواهند که ایشان را بنا بر محبت ایشان داشته باشند و می خواهند

شوند مالمه از زندگانی است چکه هر دو نظریت وحی تضاد داشت
و اینها هم باید رفاقتی علی فائز ساختند تماشی باشند و هم تبدیل
و من مدعی علی تقدیر شدم برخلاف اینکه گروهنا بعثت علی
غایان طلبی بوده اند اینها نهاده محبوب خواهی بودند سه مردی به
من آن می بردند اینها هم مدعی علی خواهند بودند که از مردم شنیدند اند
یکی از اینها همچنان مخصوص مدعی علی بودند که اینها
شکر باید اینان را برخانند و دستیان آنی همچشم بهم باید
که این طرف را بخواهند کل صفات این انسان را مذکور نباید
بهرهایت مخصوص عالمیان فائز این قدر می باید این انتقال
مانند این شکر باشد میدیده و از زیر ای هر یکی این طبقه که اینها که
رسان شده اند غالباً قطیعیتی نداشت اینکه اگر خواهی باید اینها
آفاق پیش بینی های اینها نمودند بعد از خوش صفات این انسان
اینها را با هدایت مخصوصی می شانند از این نظر می خواهند بدان
و اینقدر ای اصرار شرکتمنان تو دربارک تعالی چون بینید اینم
با همیزرا آما جنگی هم این امر روز باید طلاق با هم را کشید اینم
محب و محب دش و دیگر اینها می بوط جند نشاند و بکمال فرح و همچنان
و اینها نیز دادی و سرم نیز با یادی و تقدیر چون غور عالمی انسان

میریں قادر جائے اُن شیخ نہیں ہیں کہ میں خلیل فرمائیں
بسم میا احمد علیکم السلام اللہ تعالیٰ اے علیٰ
کریمۃ اللہ علیہ السلام انتہی اعماق اجرہ من اللہ عزیز علیہ سرور نعمت

١٠) میات اشاره کم دوادی بخت فی خوار اعلی، شلخت بده
العینی بکریت از آن، ۱۱) ایسیان عزم خسارت
دینا و نظر کم عالمک در لذتی، ۱۲) ایل اسرفون، الاشرون در
اخدم اور کسندرا تهار بحق و مظفون، الکم کیزون ارادت
المرشیانی چهارم تقدیرات بیانی ای ایشان افروزان شیخه
شلک ای ایشان، ۱۳) ملا احمدون بالای ریش خوشیت ای ایشان
و پیغمبر خوشی ای ایشان بیمه اینون غل ای ایشان عکس خود و دیگر
او را کلودم اسرفون سهادنک باشی خلر و من سواب سهاد
فضلک العیت بجهود فناک فی ای ایه عربیدکن ای ایشان
می خواک خلشانک و خود من ای ایشان ای ایشان ای ایشان
وسارک و خود من ای ایشان خیر خواه ای ایشان قاعده ای ایشان
غذ خونک و هسته ای ایشان علی خیر زیبیک ای ایشان باش
ای ای ایه عرف خنک ای ایشان؟ ای ایشان ای ایشان
تل غنک، ۱۴) ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان
برت ترمی ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان
ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان
ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان

يُحَكَّمُ مِنْ تَرَاقِيٍّ كَفَرَ بِالْمَبْدُوَاتِ
عَلَى نَفْسِهِ إِنَّمَا يَكْسِبُ سُرُورِيًّا وَجْهًا وَأَبْنَاءَ طَلَقَتْ إِذْنَكَ
بِالْحَسْنَاتِ إِنَّمَا يَكْفُرُ بِالْكُوُفَّةِ ثُمَّ يُكَوِّسُهُنَّا بِغَيْرِ رِبِّهِمْ
كَبَرَ كُفَّارُكُوْ وَعَزِيزُكُمْ فَنَسْرَتْ لِلَّهِ الْعَلِيِّ بِإِيمَانِكُمْ وَهُنَّا كُفَّارُ الْعَالَمِ
جَوَّلَتِ الْمُشَاهَدَةُ الْمُسَائِلَ
وَيَمْهُوْ قَرْبَتْ وَهُنَّا كُفَّارُ
الْأَنْوَامِ إِنَّمَا عَلَى اللَّهِ تَعَالَى الْعِلْمُ بِمَا حَصَرَتْ يَمَامَ الْمُؤْمِنُونَ
مَا فِي الْأَرْضِ إِنَّمَا يَرْثِقُ مِنَ الْأَرْضِ مَا أُتْهِيَ إِلَيْهِ
مِنْ أَنَّ لَهُ أَبَابَ الْجَنَابَ تَوَلَّتِ الْعَالَمَ إِنَّمَا يَنْهَا حَرَقَ
وَيَمْهُوْ قَدْرَتْ إِنَّمَا يَأْخُذُ مَا دُرِّسَتْ إِنَّمَا يَفْرُطُ لَهُنَّا وَهُنَّا مُرْطَلُونَ
الَّذِي جَعَلَ اللَّهُ أَكْبَرَهُ مَا الْعَالَمُ بِخَيْرَهُ لَهُنَّا وَهُنَّا مُرْطَلُونَ
اللَّهُ أَكْبَرُ أَكْبَرُنَّ طَوَّلَ لَكُمْ بِالْأَقْبَابِ إِنَّمَا يَأْخُذُ
عَنِ الْوَرَى إِنَّمَا يَأْخُذُ الْعَلَيْنِ إِنَّمَا يَنْهَا مُسْتَرَ
وَرَوْحَنِي إِنَّمَا يَنْهَا مَنْ يَأْدِي حَلَاقَ رَبِّكَ الرَّحِيمَ هَنْتَ إِنَّمَا يَنْهَا
عَنِ الْأَمْرِ إِنَّمَا يَنْهَا إِنَّمَا يَنْهَا إِنَّمَا يَنْهَا مَنْ إِنْ هَنْتَ مِنْ لَهُنَّيْ شَرَ
إِنَّمَا يَنْهَا قَوْمٌ مُّعَذَّبُونَ إِنَّمَا يَنْهَا إِنَّمَا يَنْهَا إِنَّمَا يَنْهَا
قَوْمٌ مُّعَذَّبُونَ إِنَّمَا يَنْهَا إِنَّمَا يَنْهَا إِنَّمَا يَنْهَا إِنَّمَا يَنْهَا
قَوْمٌ مُّعَذَّبُونَ إِنَّمَا يَنْهَا إِنَّمَا يَنْهَا إِنَّمَا يَنْهَا إِنَّمَا يَنْهَا

بعد ارتفاع حيف مدة مني حيث الوردي ما طبع ببر المعاشر
من العصر على أسماء، في العهد وأخادم ان كل واحد ينجز ويدرك
ويقول لا نفري حتى يرى ما كان كل واحد عزم على ما كانت عليه
اعليل اصحابها وذاروها كل ذلك من منه، وكم شئ
ما شئ لما تلقى العبد كل منه، كما متوجه اليه كذا بالمثل
حيث من عرف بالجهة، فإذا اكتفى بالجهة انما يصونها
على عدوه يذهبها امان، رب ما يذكر من سنتها اهل
الامان تلقى الوجه الذي يكرهها شرقي ان يدركها، وعندما
ذلك، فتحت كبرى باب في قرارة سكنى مني فالآن طافوا على مرأء
لذلك اشتراط وقام على حدودها كمسك ما يملكه بسان هندر لآخر
لو اتفق وحول لهم في سنته على عدوهم لم يفهم سند ما بينهم
لذا كما يكتون الحدود يكتون الحدود من كل اذن اتفاق على اشيائى
وافتكم كسب افاق العيون خلاوة الشمل العبا، سسرالوبي ان اكون
غير من توكيد اذن احمد اذا احتمل طلاق ايجيبان اتيعوا ادعوا احمد، طلاق
اصحون ايجيبان ادعوا احمد، طلاق ادعوا احمد طلاق ادعوا احمد
ويمشى ايشان مرقوم سنه، شاهد ابي انت اذن اهل ابر مني
في اقام اذن اعاد بدقة في تدوينه، وفي سبيل العدل شفاعة والى
ما يذكر اذن اعاد بدقة في تدوينه، وفي سبيل العدل شفاعة والى
ما يذكر اذن اعاد بدقة في تدوينه، وفي سبيل العدل شفاعة والى
ما يذكر اذن اعاد بدقة في تدوينه، وفي سبيل العدل شفاعة والى

ترغفته في ركابه أحدثت غرفتين اقطرن
وأعادت حسم من الأوقات قد أكلت الله في جلهر امرأة في الالال
وبيذلت الكطب على سبورة العزفون كل حضرت باستثنى وحدها
ذلك سرطانها حتى أحيى شعيب اهملها باسته قاتواه بلا إكمالها
ذلك ملوكها من الشارب في مسرطانها لذكرها في فحة العذاب
من الشارب في مسرطانها لذكرها في فحة العذاب
سيء الطهور الذي كان يكره في فحة العذاب، وخطير من الحكم
إذا كتب المرض فيه فعلاه داءه لا يقدر من الشارب
في يوم أحد لآخر من العذابين لا يدركه إلا الموسيخ
كان عرق سبورة قاتلها في ملوكها في فحة العذاب
إذا في المقصود ببيان سبورة قاتلها في فحة العذاب
مثل أن المقصود ببيان هرمونها في فحة العذاب
منتفع بالبيان سبورة قاتلها في فحة العذاب
طالعه إلا إذا فوجئ سبورة قاتلها في فحة العذاب
وقد نسأله كما ألا يلهمه شاورته من في المقصود بالبيان
لذلك قاتلها في فحة العذاب أثنتين مستوفيا على مرضي
والظاهر إليها، المشعر من في سبورة قاتلها في فحة العذاب
يختفيها في ملوكها، ولما شارطت على المتعاقدين الذين
أنجوا المجهود نوراً وإلى أنة الفرقة الواحدة العذاب

تحت شیاطین و همچو، که نا من قلایخ فی علی الامر مستعد
و دلیل شیخ شیخ العالی و اشکناد مردان بیک معاشر المعلم
یا پیر آنچه صفت اذن بندا با کفایت اثرا خطا خوب است، ایش
عفیان، این شیخ هوشیار بسیار و مذکور رئیس خان
مشهد المعلمین و مکون مناقب اگر این خدیمه از این طبق
پیغمبر علی ایش این شیخ را متمایز از دیگر افرادی می‌جذب باشد معمول است
اینکه این شیخ را متمایز از دیگر افرادی می‌جذب باشد معمول است
اینکه این شیخ را متمایز از دیگر افرادی می‌جذب باشد معمول است
اینکه این شیخ را متمایز از دیگر افرادی می‌جذب باشد معمول است

می باید باشد و ممکن است که درین سچیو مسلم میرزا فخر داشتی هرچهار
می باید توپیت و تائید پلی اش چهار گرم و گلزار چهار هزار هزار
الماهیت و مجهوب العالیت اینقدر عرض پیش از یک جمیع شش
آن روزی زاده ایان رجالی امدادی است بیلار ذکر نکن از شده
ظاهر چهار است و مسیح و مسیحیان و مسیحیان و مسیحیان و مسیحیان
اما عیاس ای غورمه آنام و پیش خود عالم عرض شد
قرد غربیانه ایل بر مازد پاها ایس کراچی ازستم تر و معاشرین
کوئی فیض ایسته توچ غوده ماند و از جنون هر قاتا خانه ایس
خانه شود مجع عالم را مشاهده نمایی که ریاست کرد
شیوه است منوره بیانه ایزی پیلارم ترا نایب فرمان
بیستی است چک اولی مرخ قاتا حق خل جلال و اعلی بالا
النوری ای اکابر دا خزان بست خامت به مرید
این مردمیم بوادیست سین کشیار قلی بوسید عشقش
کوئی ایه طولی نکمالیں و طولی ایشان
این ظرفیتی ایزی ای بیس آن خانه موئیه فرماید بگفت
این خیره ای اکبری ای ایلواح ایستاد علی باری و مکانی ای امر و هر
پیا ای امر و ای ایلی ای ایلی ای ایلی ای ایلی ای ایلی
نامه و مکران محبوب که تاچی ان شهرووال بود و

هارش شیخ از ارباب روان بود و مطلع اندان بر جکنگ
محبوب خالیان این بود و در حرف بحث ازان تحقیر شد
و بعد از فرازش هلاخ نفس خام علی اندانه ای این است
ادام الوجه عرضت بعد ازان همان روح کسی که داشت ام و من
خواه یا هب خافر سایه خود را بدریانی سپل از نمازه افت
وقتی خود را بفریز خلیل ایان صدیده بخلیل ایان آدمیستن و هب و مه
فریز یکم شاهزاده ایان ایشوند هچ یعنی خوش بشاره ندان همان
تریت شده اند اذان ایشان را ایشان ایشان بجهش هر دوام و از پریش
منبع در قرون ایصالی گزنه هم مشغول در جهاد طوریان طوریان
چنان ایشان را بجایت بایان ایال قدم ایان خالیل هشان نموده قل
بریت ایشان صداصه دنار نیانی هم مشغول سایه کوچک علی ایال
با من قدرت ایشان را بجایت و بجایت با این طرق قدرمود من که کنی
علی هشتر ایشان را بجهش برو و بجهش سب سایه ایانها خلیل ایان
بریز ایشان را بجهش بایت هنی ایل هشتر بجهشیده و هشتر
قلمه بایی ایشان قصت بردند و هم چیزی بایشی ایشان ایل این دیار
هزار که در ظهر ز شب شیوه بیست زانیمی خراب عالم بود
که کاسن ناقا ایشان دکن آن چیز غافل ایشان غافل همچوب
از ته ایشان صور چیز نداشند و بحال ایشان

پنجه که با نامه رجیکت همراه کرد که مدارکی در مورد عکس مان
تو پرینت می‌شوند و این استفاده می‌گیرند. تجربه اینی: وقتی تمام خواه
الا درین نظرها نداشتند، اینها اینها را سلکت نمی‌کنند. اما اگرچنان غایب
عکس هم نداشتند می‌توانند با تخفیف بزرگ عکس‌های دیگران را انتخاب کنند.
آنکه این اتفاقات از انسان‌ها کمتر اتفاق نمی‌افتد اما این اتفاقات را کمتر
درست نمی‌دانند. اینها این اتفاقات را شفه اینها معمولی نمی‌شنند
و ممکن است اینها این اتفاقات را از میان اینها برگزینند. اینها این اتفاقات
تلقی کنند و این اتفاقات را از انسان‌ها برگزینند. اینها این اتفاقات را از انسان‌ها
برگزینند و این اتفاقات را از انسان‌ها برگزینند. اینها این اتفاقات را از انسان‌ها
برگزینند و این اتفاقات را از انسان‌ها برگزینند. اینها این اتفاقات را از انسان‌ها
برگزینند و این اتفاقات را از انسان‌ها برگزینند. اینها این اتفاقات را از انسان‌ها
برگزینند و این اتفاقات را از انسان‌ها برگزینند. اینها این اتفاقات را از انسان‌ها

نیز اولی ایل آن بیست فروزه و دین خوش است با نام
جگ مال حسی آیل ریان با بیشتر اکثر ما زن گردید
از تراجمی نخست شده سکوی است که بیشتر مده بیویست
هل ریان سببگیرن انتشار اندوه و علی، چای خود را معرفت
نماید اما هر چشم مانند و نماید که مدعی از این معرفت شد و پس
خداران مرتب شد راه گاه به خوده که ضریعه بیویست
هدف از قدر عالی ایل است، تغیر نایاب صورت و مجهود است نیزه
شتابه، تغایر ایل باقی میگیرد لذتی ایل این با این طرز
گزینش از این ایل ایمانیں نهادن و با این ایمانیں مکمل انتشار ایل
میگذرد و ایمان ایمانیں نهادن که ایمانی میگذرد ایل ایمان
ایل ایمانی میگذرد من خطا و مکمل ایل ایمانی و هم ایل ایمان
ایل ایمانی میگذرد غل ایل ایمانی که بیویست که ایل ایمان
و بیویست که ایل ایمانی و بیویست که ایل ایمانی و بیویست که ایل ایمان
و بیویست که ایل ایمانی و بیویست که ایل ایمانی و بیویست که ایل ایمان
و بیویست که ایل ایمانی و بیویست که ایل ایمانی و بیویست که ایل ایمان

آنراست مکانیست اخیراً هر شش کمتر و بیشتر این خدمت
تاقیان اتفاق علی خارج از این است که بسیار از این دو خدمت فضای اندک
کوچک نیز تاکید نماید اما این نشانه ای احمد و ملکه تسلیم نماید که این مکان را
مشغول شدن و میگذراندن از آن راه سهاده و غیره است که منطق کرد و
وکیل بیان این مکان را در مکانی معرفت کرد که اندک این مکان
او را که قدری تاکمیل نموده بجهات این اندکی معرفت کرد که این مکان
هزار و بیست سه هزار هکتار از ملک این خانواده بخشش شده بدان
جان قبیله ایشان که همانند مکانی که این خانواده از پیش
و اینکه این مکان است که اکثر علی خارج از این مکان مذکول قرار گرفته است
این مشغل اندک خود را بخواسته اندک این مکان را باز نشان نشاند کلی هست
سرمهای جان ایست و این مشغل در درون امصار ایلان شهر کرمان
بود و علاوه بر این دوچون این سرمهیده و سرمه کنده میباشد
این ایلات اینها این مکان را بخواسته اندک نموده و در هر چهار کم مکان
در صدر شهر ایلان اینها این مکان را بخواسته اندک کردند و اندک رزم
این بخواسته نمایند چند بیچاره اندک ای خدمت معرفت
مودوده و گورگور چهارچو و در مصلیات قصر شد و عالی ایلان را کشید
چنانچه ایلان این ایلات مکانی نشاند این خانواده ایلان را این
نهاد و مکمل نمود و از این ایلات ایلان ایلان را ملاحظه کنند ای خدمت

با چون راهنمای اسرا میان عده شد، و چنین مطلع
شکران تسلیم کردند که خواسته اند مقدمه از زبان ای برگزیر
الله یاری نیز بود و درین ایام نظر را آنکه بر این ایام موقوفی
باری فرقه ایان متسا خد چون ایشان عالم باز اخراج خود را می خواست
بنی قطعه بیان نمود که سیمی همانی این مزمنه است آیینه همچنان می خواهد
و هر این کس را خود پر کن سیده شریف قمی داده این علوه مصطفی
بر طلبید فرمات اعمال شد و کتو و احقی از اخرب عالم را برگزیر
چندی و همچنده حال محمد مقبل پیغمبران، یا منشیان
از این ایام نیز در فرمت ایام اسرا می بیند عیا رحیمه را این ایام
با لایه لایه فرمات اعمال این نعمت مثل ضل خدا و جو بدهشتو
نمی خواهد که این حکم خود را ملاحظه نماید بسیع خود بینشند خانم خوش
عقل و ساقیان از این اینظبوم از اهل عالم خود را این اضافت
قطعیانه نظریه ای اینکه اهل از سلطنت طلاق مخطوب و درین ایام
آنام چو و ممنون نیز بفرست و چاینند اذون کم که ای اهل عالم خود
فرموده ام ^{کشی} این فخر و راحم ای اخبار شنیده ای حکم کوهاد و ای ایهند
اکر بصدیق خلک نایسته و چون ای ایهاره خیری ای بخل شریعی
نه و از ایکت جایی ای ایهاف نهاده در قلیل صد و کوکبه
و می بکوشند منظره ای شریعت است ای زن خود اند و منشیان و مطلع خود

میکارند که در نظر نداشته باشند، جایلیستند اینست شان
این نووس فراموشی میکنند این نیز خلیل صد اسلام خواهد
دا، این خطا نمایند و لذای سار من حسرت قرایه آن علی آن بی قید
و بیحکم اگر خوب نا طلب بر قصی را نمودند در مسامت اینست که اس ای
برفت اصلنا کافر قوتیا کند شاهی با علی مظلوم عالم بخیر
و سلام ببریم ایه و ترا با ایه ایه ایه عیت عیت عیت عیه ایه ایه
خرم خرس خرق خلا بکفری ایه ایه ده نام غافلی خلا بایت
خد و سیم خرون هصار بزن خرق دلیل آدمدند ایه ایه ایه
اقر بازی ایه
آیه ایه
متضیع خرف کل ایه
شوه و بی خرو، لای خدا و آیه ایه عیت را در خانه ایل نمایه
میکنند، قوم ایل ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه
و ایل خربنی هون نمیکند که اعوز قدره که ایت نمایه ده
پیمانه ایل که ایه
نیکت این ایل ایه
الی ایل ایل خرس خرق خلاق خیز و دیل خیز و دیل خیز
میا ایه که ب مترکیت مترکیت مترکیت مترکیت مترکیت مترکیت

ب علی سرمه ایل
فریاده ب خداست ام و در کوشا ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
بریت شدن و ب دل خدم خادم نماییست، جای ب شیخ طیب
اگر شاده ایه
دیکت ایل
خیز خلیم دلخور خیز دلخور خیز دلخور خیز دلخور خیز
بیهیت علا ایل
شماه و دلخور خیز دلخور خیز دلخور خیز دلخور خیز
ایل
سیام مکعبه ایل
بیهیت شده ایل
چشم و جما ب کام خیزی بیهیت شدن ایل ایل ایل ایل ایل
ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
لاغن بیل ایل
در عالم خیز پیش که که خدا نمایی بیهیت شدن ایل ایل ایل
کیا نیست آن خرات پیش آن خبر از خوبیت بود و دیل ایل ایل
بیل ایل ایل

قال في يومه فيست ذوق مطلبه كوكيله في خدمة تاره وفرا
يامش من شغله امور فما على كل امر فلديه ويجسر بالآفاق
وهو سيرفايد طلب المطالعين طلب المطالعين وليلة
ويدين اتفى وكتيرين باهلا جناب فاما على عکران ما
عاديات ازسان مطلع ایات نازل قوله تارك وتمالي
شان حاكم براري صرقوچ مل بيلاروز عدم اوجوه وآقدمه دير
اهلي كل اکمال ومجاهان ترجمت خرسون آماني بلغ رسیده
و بعد ما يسأله طوره فهو مجت دليل هر وچل شعره بک
سا قرين فی این ایام از اصرار ایش من خوده لذا بمحض مخون دربر
پای صورت ایی جهات اخری موئیه سجهات راشن
از ناسی مکانشته و باقی ای ترمه نونه ای اند خوش
پیا پیرقد از ای ایشت قلچ ایام ایلان ای ایچ عال هرچو
ناخت طول ایمه و ای من المد والملأ ما على عکر سلام
حالمه عظیم ایکلیا به لوح ایمه کفت و یکمیه قدران کو
بايان ایکلیا و محکت سان بیا کر مقصه عالیان خواه غا شسل
تمانی ایں بیویک على ماجت و رئی ایل آیا بوردت الاحقره
و ایل ای انتی ایکلیا کرامی راقی و سیچان رانهونه
پرند کشا محکت مثل متشکی با عشق بیل بیاران ایت
تیا صیل ایم بی تھیونا و مقدار کم و خص ط من ای التکونه

رب الربن اشتره من لا تفتخرا على الارضي وثبت ان في قبر
 قبر روحك لوالد ملائكة يحيى ولا تفتخرا على الارض
 ولا من شهد على قبر شفاعة في قبرها من ملائكة يحيى يحيى
 الديع ان خلا ببيان قه طاف حول وجل ببيان ملائكة يحيى
 شهد بذلك ملائكة يحيى ان تم من اصحابي يا اس سليمان
 يحيى يحيى يحيى يحيى يحيى الى العاد العصري الذي دعا ملائكة
 بذلة العظم فعلم الاصحاء وذلة العظم فعلم الاصحاء
 من اصحابي يحيى يحيى يحيى يحيى يحيى الى العاد العصري يا اس امار
 حرب الفتوح اهل مطر اسماه يحيى وصنانى العالى الذى يحيى ملائكة
 لي اذن لي الارضي يا انتي يا انتي يا انتي يا انتي
 قاتلوا عصري يحيى يا انتي يا انتي يا انتي يا انتي
 باقى حرب انتي عصري ويشتم على صفات ملائكة يحيى العلات اليابانية
 انتي حرب انتي حرب انتي حرب انتي حرب انتي حرب انتي حرب انتي
 انتي انتي انتي انتي انتي انتي انتي انتي انتي
 اعده من اصحابي وبا امامه اولاد ابيات وصدقه والملائكة يحيى
 نفس حرب انتي انتي انتي انتي انتي انتي انتي انتي انتي
 انتي انتي انتي انتي انتي انتي انتي انتي انتي انتي
 حمل حرب انتي حرب انتي حرب انتي حرب انتي حرب انتي حرب انتي

ثشت آبا اسان اراده نموده اندیشیل هزب شید شیخ نایند
 بحال این شخص تکلف جو شد پایان این ایشان تکلم
 فایسته ای مسامی به سر آخوند عالی این نرس افراد
 آنرا کشیده بار و میده ای ایشان باید ای ایشان
 مظلوم است اگرچه بعد از هزار و دویست سهادچا به شد
 علی اکتشادهند و فروعون را کتاب نکو چک فرعون هر قوقول
 بر گل غتوی خوار و این هرب خدا شمشیر و شاهزاده ای ایشان
 و بجهل ایشان بجهل هرچهار چهار فتوی داده باجی هر کوی عناوی ایشان
 شیخربو علی شد و ایشان ایشان ایشان ایشان
 بدرت حقیل بدار نیوشت و حال ایشان که در اول زمزمه داده
 بوده اغبر بدرد نهانی هرچهار فتوی داده فایسته ای ایشان ایشان
 ثورت اعمال این نرس سر بعد از خوار سند و از دری ملائكة ایشان
 ملائكة مسرو بود بازربات و هر چیزی کجا بشه و در
 هزار و یک سالن چشم کارا ملی شر و ملائكة ایشان و زیر یار قام ایشان
 کشا و بجهل و حکمت بیان سر بخاره ایشان که شد که بدهی
 ده سالان ایشان بیست هر و هشتاد و ایشان بدهی ایشان
 منشیع تکریخ ای ایشان ایشان ایشان ایشان
 ای ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
 مجاز سالان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

وبحسب نہائیان ممکن بحث اسی سر ہارخیں جاں خود کے نامیں
جیسے کہ سیریز چھڑا ہی اخیری است تصور دھی وہ نہ ملے تھے
بسا زخور امامہ مولانا فتح علی یادگار اپنے حاضر ایک سر ترقی
طبلہ جاتی ہے، وہ سات افسوس کے لاثامہ دیا رکھتے ہیں ملے پا ترقی
وہ جوں یا ہاتھ صدر و شفیق ہی نازل تھیں ایک دنالی
لشیخیت کی افسوس حکایہ، انگریز ہندوستانی سر ہاشم احمدی محلہ ل
اللہ اُنیں ای بخوبی اکریں بسیار من شاہزادین بیجاں
الخصوص آنکہ کراں سے ملے ہائے تحریر ہان من قل المکان
و نادی الملا والملک بستہ الہامن صرفت باب الشہادت
کا سلسلہ، وہی بخوبی کھوں ہوں پیار، غارت العرومان
وہنہ دل قبیل من عالم کی تھریں و الرؤوفون اکن چاہدی
اکنام الوجہا ملے الارض تجلوا تم سر ہاشم اکنکو نواسی اسماں
تجلوی اذرا کتب نور، و دشنه اضع الاعراف منی یادی الملا، تم بخوبی
من سار العالیتیتیج ایکن کی تھنی افسکر فیض خاص رکم
ڈھیاں اکنکم کو سوہنہ بھئیں کہو ایکنکی کل ایک العلامہ فیض
وہنہ ایکنکا اموال الالا ادا دلما باغہ ایک نرم شیدہ اکنک
ناکن القسم فی حما ماری فیض قدر دیں ایک العلامہ فیض سیل اللہ
ناماست: الائیڈا، والعم الکریم من الناظرین نہدہ اکنک

على الارتفاع ويدفع على مدارك مرات عددي ليرتد جواهير
الجسر إليها وألا يرتد إلى طلاقها ينكح على الدين خوا
باقٍ فانياً ترکوكاً مأموراً مني كذا بايسن ألا يرتد رب
اللعين خادم في شهر حرامي لا يخفي ولا
قد يرى شهد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

این سه اسنای از نویل بردنی پسخ نهاده که در پنجه های
از آنکه مکده اسما استخراج شد قول نهاده کش اینان آندر
اسما، نگفته بجز مصالح فائز نشود باری از جسم و بخوبی
وسایر از اینها برای از کش طبله که خوبی است را از این اسما و اساقه
دو هم از خوبی است خود و خوش خواه سنجان آنقدر اول هر
عنای از ب شب ناس حاره و از اثاثی بجز مصالح
نمودند و در عصادر از عبار و از کش قشر یوی بیست آن فتوی
دانند و خونه ای از آن بسته المیعنی بر خاره خوبی است زیبایی است
پاری علی غذه ای که چون دناری ای علی غذه ای اضافه علی خود نم
صومال از خیل از بله خطا طلب خواهد ساخته بجز کشاورزی
از بجهد عبار ای اسما های از خوبی بخواهد فیض از این خود
الا همیشه ای ای ای و بجز کشاورزی ای ای ای خود از بجهد
و بجهد بازیب قوه ای من از ای ای ای عده و ای ای ای
نمک عالی ای
پروردید است بسیار ای
بینا بیه که کامان ای
چشان ای
تند سرس نهاده ای ای

وینه تبریز قات این نامه ممکن صدایش شنید و از برای علی طلب
آمده اکناله می خود و آن با مرح و سرور حضرت مکر رئیسی کی در کرم
ستاد خضرت پسر امام جمال همراه من قلچه را باشان از مردم خوبی
در همان طرز امداد و امداد فراموش نداشتند و خالص طلاق می داشتند که اینها بسته موضع
فرمایید پروردت امری را کی اگر این کل و هر قران ناخن گردید
آن موقت این طبیعت دایلیکه باره و درجه خنده می بینند اما شرکت کنند
هر چند بالکنند تکریبند بعد از این غرض را ساختند و خواهش
ابنکلاست می بینند از اشرق پیان گنج مشرق قدر تراکم اینها
پایه دارند بعثت انتشار اینها باید حق فنازرا باشی و باقی علی این اطراف
فرموده تعالی این شرکت کنند چون می گفت خیر اخلاقه و ادبیه
و رسیده است لذا احوال ناسی این اتفاقات از موافق است علی این
و به این امر اینها اینکه این اکناله است عرضی اینها خود را می بینند
و همه اینها اینکه این اکناله است عرضی اینها خود را می بینند
حست کسریه چون بحاب حیات فرمودند اندیمه رسان شدند با اینکه
من این اخلاق را اینکی که از مردمت پرسید و بحاب باید پرورد و نه کند
چنانچه اینها بحاب می بینند اندیمه رسان شدند و همچنان که اوره با موضع
برهانیت این مادر است این اندیمه کل دید و شور بر اکن
و این نهاد است این اندیمه سرکوب و دخیل مسلط اندیمه
اینها با اینکه این اندیمه علی چنین علی چنین با بالترین شکم می بینند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نامه نوشته درباری خصوصی طلبان از دنیا نوشته کیا
که این اتفاق ممکن نبود و اینجا تأثیر ممکن است که
متوسل شست برده باشد ساده و آسان عالی خوش ساخت
نمایست تا بگیرد این قابل حکم محروم شانه و نهاده پنجه ابرکرم
نمایند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا مُحَمَّدُ اكْتُبْ لِي
أَنْتَ هُنْدُ الْأَنْوَافِ وَرَبُّ الْمَوَافِقِ
مَنْ فِي أَهْمَالِي وَمَنْ لَمْ يَكُنْ
مَنْ لَوْلَى فَيَأْتِيَ إِلَيَّ إِذَا مَشَّ تَاهًا وَأَخْرَجَنَّهُ
مَنْ قَدْ أَنْزَلَهُ إِلَيَّ إِذَا مَرَّ
الْأَوَّلُ أَمْنَى بِالْآخِرَةِ أَكْبَرُ
شَفَاعَتْ

卷之三

卷之三

سخاناتی پکن منش، هام منش، ملچی منش،

سلیمان بن ابرھم تصریح کرد: «لقوه قیصل اخواته ایشان کوکب
درازی است ایشان کسی ایل طراز اخواته نیست لذای خواه، مگونه
منشی کریم و غزاله ایشان را نیزی عدیت کرد. پیر سرسیان گفته ایام
یستواری اغصان و بستان این شاهزادی هم کارمند خاصیت داشت که این طرز
علی بدین طرزی از خدمت کاران ایل اهل پیش مطابق شدند. قدر این بیست
و سه ایوان ایل بیشتری که ایل ایل خطرناک است ایل ایلام ایلام و ایل ایل ایلام
الرضیج و ایل باده ایل بیشتر باید ایل ایلام و ایل ایلام ایل ایلام
تی ایل ایلام
ماریل ایلام
توانیم ایلام
ایلام ایلام ایلام ایلام ایلام ایلام ایلام ایلام ایلام ایلام ایلام
ایلام ایلام ایلام ایلام ایلام ایلام ایلام ایلام ایلام ایلام ایلام

جواب مکتبہ علمیات

وامیکن میکنستی نهادت رسیده خانه شد ناید شنیدم و
وامیکن خانه اندیشی بیلیت فرمودم فلانی آنی توی میکن
وامیکن دوچوی اندیشاند و میکن میگذراند

والمجده ذيل عيوبك انت لا يهمك انك اتيت هنا لانك تعلم
ونحن نقدر ما تكتسبه من انت لغيرك انت تفتننا في عولائنا
لما كنتم تعلمون فليس من الممكن ان تكتسبه ومانعه في ادراكك
الذى انت المقصود به من انت لغيرك انت امن لـ تسلیطك ، على
انك انت على حسابك على كل تذكرت لى يا ام اعدت العابرين
لـ شارعك

کل انتی چرم طبیعتیاً باشد

مکتبہ ملیان

این تراشه بگزیر خلوم آن قدر مهره نهاده از شی قصدها که
بان نسخه اصلی بجز بان میگزین که حرف آن هست **الله**
از نسخه ای خواهد بود و پیوست شد **شام** این بجه
تغییق شد **شام** و بجه شایع حق علی **بلاز** مشغول شد **حاشا** خا
حایات خی **با** **آهان** **شی** **کام** **بود** و **ذو** **می** **بود** **بید**
پهلوست و **بکش** **بکش** **بر**
یعنی **بکش** **علی** **ای** **نگاه** **د** **ب** **ام** **ت** **خود** **ب** **نیستند** **آن** **فریز** **ب** **نیز**

1

卷之三

كتاب من الملايين من رسائل انتشار الشريعة في العالم

شرين العرش بهذا الاسم العزيز عليهم
وهو من حيث المدى ينبع من حكمه العظيم
فإن كان العرش يحيط به عالمه فما يحيط به
الله عزوجل في عرضه العظيم

۱۶۰

هذا سبب من الاسد الذي فيها الصريحه يعلمها بما هي
الله يحيى علينا وليمعلمونا من حلت اذ وله عيننا لنا
ما نشرت في الارض وذرئي ما فرطنا من حسناه يا اخيه
والمخرج عازل عن منتهى ونفرغ زمامي بغير ادراك
بامتنان بالخبر والصلوات على سيدنا والوكار انت يا رب اصحاب دن
ابرار في رحمة

وَالْمُكَبِّلُ لِلْمُتَجَزِّعِ بِمَا تَرَى
أَوْدَرْ طَبَكْتَ لِيْ سِرَاجَهُ مَلْكَنَاهُ بَلْ
بُوْشَنْ هَامِنْ غَنِيْهُبَهُ وَبِرْبَهُ
وَالْمُنْ كَلْنَ كَلْنَسَنْ نَيْسَونَ فَوْنَ
أَسْتَقْنُونْ أَنْدَرْهُ الْمَسْمَدَهُ عَلَيْهِ شَاهَهُ
أَنْجِيْكَنْ كَسَهُ غَانِيْهُ طَفَرَهُ تَمَضِيْنَهُ كَاهَ
أَنْجِيْنَ الْمَسْمَدَهُ حَادَنْ يَكَلَهُ آهَهُ تَلَغَزِيْنَهُ
أَنْجِيْكَنْ مَعَ الْبَيْنَ فَوَالْمَيْنَ لَيْلَهُ
أَنْجِيْسَيْنَ كَلْنَ بِمَا تَرَى كَاهَهُ
بَاهَشِتْ بَاهَشِتْ بَاهَشِتْ

اک کمال تحریر بازیل امسالی از طبقه چشمیم نظری میباشد
اور طبیعت قرآن و مسلمانان با ایشان هم و معاشران را در
مورخ علم انسانی و ادبی میگذرد و میتوانند علم انسانی
عمازیزی ایشان را فرمودند و باید این ایشان را میرزا علی اک
است تضاد اندیشیدنی خواهد بود که در اینجا میگوییم آنکه ایشان
طبیعت را با ایشان متفقین نمایند ایشان این ایشان را
نه میرزا علی ایشان نه میرزا علی ایشان نه میرزا علی ایشان

سوسکچہاں کی خوبیوں کا تذکرہ

二三

الطبعة الأولى

کاظم

جزء باه طبل من تبريرات اقلي تصرف ملوك ایشان و خدا
القرب ياری العبد ان این است آنکه شفاعة ممکن نباشد
البدهی که مسند القائم از این آثار است جو علیهم شکر کیل
الامور بسته باشد علیاً، و ریک الدین اخیری قرآنی و مختصر
فارسی ناطق از آن صدای میگرداند، ای شاگرد آن علی تمثیل من
ما نیشی، سه کار که این پیغامت از این اخلاق ایشان ایجاد نموده
الحمد لله رب العالمین، علی الائمه ایشان و ائمه ایشان
وابیک علی شریعت ایشان و تعریف ایشان و علی ایشان و علی ایشان

لذى كفرت به من لا يرى حسنة الله، ولما بعث زنجباراً كافر بالله
فأذا نظر إلى عباده أجهض كل مرتاحاته بصره لأنها تسرت العينين
لذلك فلعن الله لهم الأهل على مردمهم على ذلك العبرة لا يرحمونه ثالث
بلوري حوت نهانى أن لشکري ربک وکسته بکه، فلی آن جنون کافر
پاکر الشکارم از تقلیل ایک منیه اللئام البیهیر الیه، طیک
وعلی امامی آلاقانی اقبلن سمعن ندانند الملک العجز میر کیمیں
جناب حاجی حسین

دیگر کسی نبود که این قدر از این اتفاق را آنقدر می‌دانست و می‌توانست این اتفاق را در خود باشند. این اتفاق را می‌دانستند و می‌توانستند این اتفاق را در خود باشند. این اتفاق را می‌دانستند و می‌توانستند این اتفاق را در خود باشند. این اتفاق را می‌دانستند و می‌توانستند این اتفاق را در خود باشند.

114

ای رہب لا خیر ما بھوگ کی اخیرت الما بخش کی مقتولیتیاں
الہماں ہن انکھوں اسے با پڑھ بتبھی انکھات دلکھ لے دیں
تبھی من ہمہ را دکھات دیں یہ دک امر فریاد کے پیشگز فریزان است
سلطان انسا، ولیکما ماقبول تھوں بخوبی کشت فی ذل لاذال
مدحہ کل کلیں بچھنک داعر دک دل کل کسی انسان حشر کسے د
سلک انکھات یارجا، الہماں بھی تھرل درمنی دکھنات
المقتو الفقیر ت رہنے

الكتاب المقدس

ایضاً تا اینکه کریم‌الله ای اصرار شنید که در مشرق آجی همان
ایجاد است ترکیه ای ارسلان شد که بدل جان بر نگار حکومت
پادشاهی مسیحیان ای علی مدد و میری و با اسرار قدرتمندی
با امیر حسن و اخلاق عرضی خواهی بزرگی آمد از اینکه
عن شاهزاده خانم خود بزرگی بیان خواهد و مانند نیز ساراد
ای اهل باغ حکومت بجهنم ناما وقت باقی از این زمان خود داشت

نهایی صفاتیت بجهات خانوادگی که جمال هنر و ملکه زیارتگران
نموده و این تأثیرگذاریتی که اساساً از قدره و بسیعی عالمیان را بعد
از آن که از شاهزادگان امپراتوری عربستان

۱۷۰

است که انتظار ایزال باشد: این فائز بگشته: ایزال طلاق گشت
جیل عمال اکندا صبح مشت گشته: عماری شده: ایش که ویش
سیا شام: پسته: دار: غله: پیراهن: ایزال: پیوه: خواری: کرم
نادمه: دار: مضم: وصلی: کشت: لین: حیثی: ضمیب: ایزال
ترمیت: مت: خان: تهدی: نیوب: هالم: راک: بیس: نامقی: ویاش
نمود: ایهای: علیک: سنت:

جذب

Müller

امور مدنیت را این فصل جالندار آموزش می‌دهد.

در کامسح ندان تئیید و دل ایشان طبیعت خود را در میگیرد
کن ضمیختا ب علی این این طبیعت آنقدر داشت
با اینکه از این نظرها

مشکل است از آنچه در فنا خواهد بود و این نیز برای محققان مجهول دارد
و چنان شرکت های اقتصادی و صنعتی باشد که اینها نه تنها مکانیزم
مالیاتی را پذیرش نمایند بلکه اینها نیز مکانیزم های مالیاتی
ایجاد می کنند که قدرت اینها بسیار بزرگ است مثلاً مکانیزم های مالیاتی
باید با این افراد مشکل باشند

1

۱۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کل اخراجات

از همان دیده و مادریک سرگم گفتند این کتاب همچنان بخوبی میتواند باشد، اما از زیر نویس
در اینجا بخاطر تبلیغاتی که در آن داشت و متنی که در آن نوشته شده است، سانی اگر خود را
در این کتاب از این نظر ارزشمند نداند، بخوبی باید آن خوش نگفته و لذتی برآور
که این کتاب از این نظر ارزشمند نداند، این ای محظوظ طالیان! از این نظر
آنست همه از این کتاب نسل است که این ای خود را از این پرسن می‌دانند! ای
خوبی و ای خوش کار حبایل! این کتاب نهاده هم چنانست در کشور! ای تم
مسنود و ای فخری! طولانی تراجم و متوان اخراج ای پشت! بخوبی بخوبی
از این کتاب ای مکمله بخوبی باید بخوبی بخوبی بخوبی بخوبی بخوبی بخوبی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

四百一

عليك وعلي العرش طهراً في جهاز
عمره يحيى الصبور الباري شفاعة

کتاب نظریه ایان

三

وَكُلُونْ مِنْ الْعَازِفِينَ إِلَيْهَا مِنْ لِنْجِيكْ وَمِنْ زِنْجِيكْ
بِيلْ كِسْتِرْ جِنْدِرْ تِيْكِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مودعی کردی را این پرسست که کجا عالمی میگشید اما باقی علی داشت
نموداری خود را درست کرد و از این نظر نهاد که باید هر کسی که داشت
حقیقتی داشت و توانی داشت میگشت این امر را باید میگشت این امر را باید
جیشت شناسد و اینست بیک نظر از این جیشت این حقیقتی داشت
که از این طبق و این میان پرسیدن این حقیقتی داشت و این
که از این طبق و این میان پرسیدن این حقیقتی داشت و این
ادست برخی از این اینست باید میگشت این اینست
ادست این اینست باید این اینست میگشت این اینست باید این اینست
ادست این اینست باید این اینست میگشت این اینست باید این اینست
لیچ میگشت این اینست میگشت این اینست میگشت این اینست
و باید این اینست میگشت این اینست میگشت این اینست
سپاهانک یا این اینست میگشت این اینست میگشت این اینست
لیچ میگشت این اینست میگشت این اینست میگشت این اینست

كفت عن عذارة مواليا لكريم من أيام في الجنة
 ألا شيئاً من تحفات الدي وللهم لا تحرث في سفينتك
 شرسك يا ابن من شهاده بريان وغفران حماز العرقان
 أهل الأخسان يا الله أبا عاصي متى ان يحكم قبر جنة
 وسلطان أيامك عن جنة الظلمات انتربت في قبور ما نعم
 مثليك إلى أتساكك الرقاب أشعلت ضلال الأشرار خسوا
 وما لكم فندهم ما أقام من لرمي أصدرت الراباب سلطانك
 يا فخرها فرست نبضها بدم حسناقي في تمام عزائمها
 آخره في العين ارتقا من قبل من سجد له في اليوم الذي يرمي
 في تحت الأمواج يا أبا حمزة لك يوم
 خذلتك الأصم في بحري لدن فتحتاري بساحي العدة وامتنع
 اتارينا ان نتنيكك من كالناسه كاسنه قدمها بعد قعن ياند
 دكك وريحنك لي مخامر فصبت عليه لاعظكم امرؤ لمعانه
 الامر يرحم على يوم حماز العرقان واغتياله مارق الأداء يرمي
 هذا اليوم في ادر قبة شركاء في سجين هاشم طوبى لمن سمع
 دبابيسه دوري كل ذلك هرتاب ياند آذارينا يا زين

الورى، بهذا المسمى القوي صدر صفت ذر لوحه لشوك امكك
 اذا صفت نهانى وانفتحت شرحت حيق بالآفيف تدرك
 الى شرق الامايم، فعلى كوكب امير الدي، كفت الشفاعة، يا عصو
 كفت اليها، يا يحيى بدرها، كفت اليها في اسرعه باهرين
 الى هرالكك وخفى عرض حطاكك ودارتني آثارك
 وسكنك بعدة لمشين وانوار ياريشا وبالاشارة بجاية ودربها
 وبنها نوبك همس زيز العلوي عشقتي يا يترقب
 ان سل لي يا طاغيتك وسا عقربك وير بت رازلها
 ينبعك بين جاوك غرضاها بليل جودوك يا امكك الوجه سلا
 الشرب الشهوة، اذ اذقت الحلى امثالك الكريم فشارع نهانى وله
 ان تذكر من يذهب يا ايان، فما زل بشارة اميري في ياده في يهانى جانى
 بمن سباء، يا الذي سل سبأني لوح الاما، انسى اذ قيل هرث
 وسم ابابك هريلاقعه يا ساجا اسفل الالاجي من ارش
 بمن هلاك، اذ يحيى بركت وير بركت اذ اترتب العلامات انا
 اذ راك هرقة بصرة، يا ايان اذ راكه بكرة دارن امكك يا ايان

عذل في كتابي ليس أهلاً لكتاب مات من بساتينه
أو رياضه يصح ويرى وهو قائم بحسب نسبته
الآن مثل ما مني من ذلك فالنبي عليه ثقافتكم
قدوة من صنفه ولذلك أرجوكم شارعكم جدهم الذي باشر بذلك
والأشد على العيلان التي يكتبها من حكمة في كل ما لا يفهم
الناس يحيى قولي لما أتيتني قرآن الرؤوف والمربي في تعلمه
ياده في شرح الكليل والبلطفة كتبه ياكبر في علم الدين فـ
من أتني به إلى قدر ما يقدر به ياكبر من أنا ذاهب فما يجيء
يسبي في أنا ذاهب ما موجه الأمانة في حسنه أسموه الأكمون
من المؤمنين وأنت يا ياكبر في قلم شطر اللور بهما، متلهم
بكل ما طلبوا لأنهم سمعت ونادت عيالاتكم كما يحضر من
في المخربات وأنت يا ياكبر في الواقع شئني جعلت كـ
تقدير من الماء الذي يحيى يأكل على ملء يديك شفاعة
جبريل أنت يا يحيى قلم ياكبر يا تاج رب قدرة قدرة
أنت مدارك يا ياكبر يلوح زيتوناته في سراج لونه يحيى الله

لك عذل في المذايكات وأنت يا ياكبر يكتب كتاباً عن كل قوم فـ
البيهقي الذي كان يدعى في كتاباته العزيز بـ ياكبر أعلم أن شفاعة
الأشفاف والغفران أشرف بالآيات ولذلك خاصه بالكتابين دفتر وكتاب
شارع من في فلككم ياكبر لكم شارعكم جدهم الذي باشر بذلك
سيون أنا ذاهب من شفاعة شفاعة شفاعة شفاعة شفاعة
الله يحيى ياكبر شفاعة شفاعة شفاعة شفاعة شفاعة
الله يحيى ياكبر شفاعة شفاعة شفاعة شفاعة شفاعة شفاعة
شفاعة شفاعة شفاعة شفاعة شفاعة شفاعة شفاعة شفاعة

می خواهد باید این دسته از افراد را نمودند جسد از خوشی اما مکرر
صلی بیان نیایت با همراه از آنها ملاک مکلوت اسما نازل قدر هر زینه خود
مکروه است لعلیهم یا شفاعة طلبه معلم این علم **الخطیم**
بیرونی و قیوده و تراکم کردنی از افراد مذکور این کبر اندیشی ماده الوجه داشته
شده با حسنه انتقام از آنها و احتجاجی قویم **بابک** علیل
خاقان فرموده ای بزرگ فدا مذاه بیکت همچو
این دسته کوشیک میگاند ام بلطف این مکرر خود در این ایجاد شد
قدرت انتقامی طاهر شده کارکش پیش از شر اتفاق
مطابق با این از شخص بازی و از مرضی که صور کارکش ایشان را ایجاد
بیش از میشست و ای اخ غایب خونوار ستر خونه و حباب
و ایام او از قدری زیاد نداشت بل و بکیسم و میل و بجهش کارکش
اطلاقی سیان این طبقه و بکیش خانه ای از قیچی ایشان ای ایشان
عوکس و همان یکی ای ایشان ای ایشان میسرد بیلی ای ایشان ای ایشان
ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان
ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان
ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان

الأشجار والثمرة الجمود صناعة في بادى الطور يكتب
هذا، وكانت الطور وهو مكانه الذي يرتفع الباباوى إلى بادى الطور
اللوك، وبقيت بحيرات العزبى منادى الأشجار المشربة
بعد ذلك، كسبت الريم المجدود ياعشر الملكات القبل المجدود موزعًا
على الأرض طلاق القائم الذي في سنته على الملكات على عرش
أبيبان توش باهار ميل المتجدد بالملائكة العرضين أضفنا
باتت باقى جنة أسمك رسائل ترسانة دين وباقى بحيرات العزبى
التي بحسب أول ظلمت الأنبياء، وتبليغ قاسم على العرش أخر
هذه إمرأة العزبى العارض أقولوا ما أنت لكم فتماماً من
لتقرع شرق نهر بريطاني الماء، بأي يوم في بادى العزبى كوش
أبريزان في المكان الذي لم يدرس لا يصرفون نيفادهان و
أذنوا، أعلمكم لا تمسنوا من أحدكم ولا تضرم من الآخرين في أوقي المدى
فهي كسبت الريم بالآئي بالرازق العبد كلام الكباري وليجز
ومنها كانت لعلني بذلك أن شفاعة على باسقى وذكرى بين مهاد
والفنان على كل شخص معارف فهو كلام الملكات العصبية
العزيز، كسر بسبب وقام بإنجذابه في سعاده، أسلمه

فی الدفع حضرتہ استادان ایک، الرخیں ملکاں افغانستان احمد سعید
ملک، جنگیو، میر قبیل ایں اور جسے جنگیو احمد سعید اور دبیت الحدایہ
اکر کرو سب ایں پیش کیے۔ اول لیکچر سنبھال یافت اور اسی وجہ پر ایک
حفلہ عجائب اسلامیہ برپا کیا گیا۔ اسی حفلہ پر ایک بیانیہ ملکیت
من ایشانیا، ریاستیں بیکتیں ملیں اور ایک دینی تحریک کیا گئی اور ایک نیا
دشمنیوں میں پڑھنے کیم من میں مسلمان شہر کو دیکھ لے گا۔ عالم اسلامیہ کا، اور ملک
من پیش کی یہ پرسوسیا ایسے ایک اسلامیہ کا دشمن، ایک جو بیکتیں اور دیکھ
بیکھے نہ کام کیں ایک افراد کا تو یہ کہ ایک اسلامیہ کا خاتمہ ہے جس کیا ایک
ہو ایک اسلامیہ کا کیم

لما ذكرنا كثرة مسند مorte و اذنون المكتبات المعاصرة
لها سمعت الوجه في العالم العربي بذاك ان المكتبات الاجنبية
هي التي تنشر امتحانات ابتكار الاختراع من فم الازاده و لتخفي نادرا
الحالات الغائبة ياملا اذنون من انتقام الابي العظيم في من ماء
الاطلاق بقصدة و مسلطان هذه الاصحاح كانى مرفوعا من
الارض على قمة اصطفاف زرارة الابوار قلق سرطان موتا
جنيفون فظهر الامر لكونه وبره من كل كوكبة حوتا في علمات المكتبات
ازدواج على قلن اذنون عصت القوى سلطان اخباري مسدة طلبه
نارى شجرة حسرة زهرة المدى كل من موسى الكنى كتب خبرت المكتبات
عمل قبض اسنانه في قبضم صمام و جواهيرها مثل عذراء سرطان
كذلك اشكال سرطان القوى اخر من انتقام الابي العظيم من ماء
الحالات الغائبة ياملا اذنون المكتبات المعاصرة ملائكة حوتا
من انتقام الابي العظيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهُ الَّذِي قَرَأَتْ بِكُلِّ حَرَقَةٍ مِّنْ رِبْرَابِ
بِخِسَادِ عَلَيْكَ بِالْأَنْتَهِيَّةِ الْأَبَدِيَّةِ تَنْظِيرُكَ كَمْ كَانَ

وَالْمُسْرِفُ فِي هَذَا وَالْمُنْتَهَى إِلَيْهِ رَبُّهُ شَفَاعَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ
الْمُسْرِفُ هُدْوَرُكَ مِنْ قَبْلِ رَسْلَنَا أَبِيكَتْ مَا هَذَا
بِنَفْعَاتِ أَبِيكَتْ مَا يَنْفَعُ الْأَسْكَانَ يُشَدِّدُهُ كَمَكْ كَمَكْ
كَمَكْ مَا كَانَ مَا يَكُونَ كَبِيرُهُ مُشَدِّدُهُ أَوْ يَأْلَمُهُ
كَبِيرُهُ مُسْرِفُ بِيَأْيَاتِ وَقَوْسِيَّةِ عَابِرَاتِ آنِ يَكْبَكْ جَوَافِرَ
الْمُغَزِّيَّةِ الْمُغَزِّيَّةِ وَذَكْرِيَّاتِ الْأَلَّا إِنْ يَأْتِي مَا كَسَبَهُ أَلَّا يَمْلَأَ
هَرْفُعُ أَبِيكَتْ مُرْجِمُهُ مُرْجِمُهُ مَنْ يَنْتَهِ لَهُ الْمُلْمَمُ الْمُبَوْدَدُ
جَوَافِرَ الْمُسْرِفَ

الْمُسْرِفُ أَكْبَرُنَّ تَيْلِيْجُ مُحَمَّدُ أَبِيكَنْ أَنْقَلُ لِلْجَوَافِرِ الْمُلْمَمِ
أَجْرِيَهُ فَصَغَّارُهُ مُهَبَّلُهُ لَادِرَقْشُ مِنْ لَادِرَقْشُ الْمُنْجَمَّ
مِنْ الْمُغَزِّيَّةِ الْمُغَزِّيَّةِ تَسْبِيْتُ بِكَنْوُهُ أَنْ دَمَقَامُهُ مُشَانِهُ مُشَانِهُ
رَبِّ طَلَبِيَّ الْمُنْجَمَّ دَمَقَامُهُ لَادِرَقْشُ الْمُنْجَمَّ لَادِرَقْشُ الْمُنْجَمَّ
أَذْفَرَتُ بِأَسْنَانِهِ أَيْلَانَ قَلْكَتُ أَهْدِيَهُ أَتَيْ بِهِ أَكْبَرُ
فِي جَكْكَتْ الْمُظْمَمُ وَأَنْزَلَتُ لِيْلَاجِيَّهُ مِنْ جَرْفَادِ عَفَانَ
الْأَمْ إِرْبَتُ الْأَنْجَدَكَ مَدَانَ عَبْكَ مَدَانَ عَبْكَ مَدَانَ عَبْكَ إِرْبَتُ أَبِيكَتْ

مَنْخَدَعُهُ مَنْكَتْ أَلَّاكَتْ بِأَنْوَارِ أَنْمَدَهُ أَلَّاكَتْ
خَرْجَهُ مَهْدَهُ قَرْلَاهُ أَبِيكَتْ وَأَلَّاكَتْ وَهَرْجَلَكَتْ
الْمُكْنَنُ الْمُكْنَنُ مَسْتَوْرَهُ مَنْ إِلَّاكَتْ وَهَجَوْنَهُ
مَسْتَوْرَهُ مَكْنَنُهُ بِحِيثُهُ لَهُ كُرْجَنُهُ قَوَاصَتُ الْمُطْلَمُ وَالْأَرْلَنُهُ عَوْنَهُ
عَلَيْهِ شَرْكَهُ مَرْدَدَهُ إِرْبَتُ حَدَّلَهُ مَنْ حَلَّكَتْ أَلَّا عَنَهُ
يَأْكُلُهُنَّهُ مَنْكَتْ وَهَرْجَنُهُ أَلَّاكَتْ تَكَانُتُ الْمُنْدَهَهُ
عَلَيْهِنَّهُ إِلَالَ
يَأْنَمُهُمْ حَلَّكَتْ بَهَالَ أَوْيَكَهُ خَلَكَهُ هَرْكَتْ لَكَهُ مَعَهُ
تَوْسِيْهُ وَذَخِلَّاتُ الْأَنْوَارِ يَسِّرُهُ مَنْ تَحْسَنَهُ بِهِ
عَلَيْهِ كَلْمَيَهُ كَلْمَيَهُ أَكْبَرُهُمُ الْمُكَانُهُ الْمُكَانُهُ
إِلَشَّانَهُ بِدَرَانَهُ لَفَلَقَهُ بِجَمِيُّهُ بِجَمِيُّهُ بِجَمِيُّهُ بِجَمِيُّهُ
مِنْ طَرْجَكَتْ لَذَّانِي بَرْزَهُ مَلَأَتْ بَلَهُ لَدَمَنَهُ بَرْجَوْكَتْ
وَعَيْنَهُ بَسِيلَهُ مَعَهُ بِجَوْكَهُ وَكَلَكَتْ بِسَلَكَاتْ بِاسْوَلَهُ
بِأَنْوَارِهِجَكَتْ بِأَنْسَدَهُ أَنْسَدَهُ أَنْسَدَهُ أَنْسَدَهُ أَنْسَدَهُ
جَهَاهُكَتْ مَنْكَتْ حَلَّانَهُ كَرَكَتْ مَيْمَانَهُ مَهْمَنَهُ أَلَّاكَتْ

كتابه يرى سان بندران متحفظاً لما يopian حقوقه، واعتبره
أول كتاب ذو صفة مرسوم بما يفتحه من مفاسد حكم آلة، في حين
ويعين في غير ذلك حكم الآلة المحظوظ بالعلميين اليهآم، والذكر
واسْتَشْفَى، والتوزي المتميّز بطبعه من حيث إرادة انتهاك الآلة،
من حيث عطلي ولها، والانتهاك الذي ينتهي به إلى سالم
مشتكى بالمعروفة التوراء، هرزا من الله تعالى ترشيد العالمين
سماً في ٢٢ شعبان سنة

مکالمہ

امير سلطنة عمان يحيى بحضور سلطنة العالى امير قطر
فرانس لشترن من الامم والادارات وسفراء ورؤساء
اعظميات العالم اسلامي وغربية حملات اكبر العليا
للمراجعة في مختلف المنشآت في القروض والتمويل على مدار من
الى تبرعات من الملكات والملوك تبرعات من قبل فخ

انت الشهيد العظيم البهاء الدين من اشرف علماء ديننا العظيم
و على العزيز من اجل ابانته و اقامه مسلسل الارى فلائق خالقه عالي
ثابت مقيم و درجت بين ائمة الشاهزاده الشهاده بذاته
بيان وطلب الحنان و موجي طه من كذا لاقيل حرج اقول
الى يحيى شعبان زاده الله اعلى نعمته و ترحمه عليه عالي بن عاصم و عاصمه
چون پیغمبر ناصر شد و مدد پیغمبر کسری و ایوان و می ایوان و ایوان
جهاد و دوری بود و ایوان بلاد سنجان است و بیان داشت
و اخواص بیان ذهنی شرق بسیار عالم را تذکر خواهد خواهد
و شاهده کشت نادم عاجز و آنی آنی انتقام و ایمان
و انتقام الایک و ایقونی بیان ایوان هست که بیان
اعلیان ایقون با این اصحاب کاکم شرکیان ایقون ایمان ایقون ایمان
و ایقون ایقون فراز ایقون ایقون ایقون ایقون ایقون ایقون ایقون ایقون
و ایقون و ایقون و ایقون ایقون ایقون ایقون ایقون ایقون ایقون ایقون ایقون
که ایقون
که ایقون ایقون

ومن أصل فاقدي كتاب التوراة العبرانية، على يد ابن الأثير من المؤمنين
طغى سر انتقامه من العرش والجنة، وذريته سلالة الشوكن أولادك
جاءة كمرعون تذكر سر انتقامته من سيد وحده ونوره من إله
من يعبد ويشكره الله الرحمن الذي يوحى به كل طلاقم النسب ونوحشة
البيهقية الشام انتقامه وارداه الان نذكره وابن الصفة
عانيا، وغيث سر جناته وذريته السيفي الذي هدم يوم القيمة
في ماحمله من الآثار من القرن العرون بخوضها في سباق حرب وسماكه
ذريتها وأيمانها خمساً وعشرين وسبعين وسبعين وسبعين عيناً
الآن ثم من بعدة الأداءات سبعين بذكراً لبيان العلل التي
سررت بها في تحريرها صفات المولى يعتمد بها أن قدر سر
ذريتها التي اذتره في الأداءات العبرانية شفاعة من الاستهلاك
الآزادان يشهد بذلك كتاب كلاب الله سبب في ذريتها الحسين ضماع بصر
العرجان وما عرف العزف
يا أسرع قفاروكاً كذاك يا أسرع دارساً على العرش ربنا ربنا
المفترى عن كل ذي ألقاكم وعزموا على اغتصابه في الدين سبعين
يا أسرع أهيناك يا أسرع تماست آنماتها وتصفع هزا

وافتتح اسپيان با ملء وجہه الامام و شرب بکفر المجز
الجوب : فدان الیحیه الشور الاسم الصبور و سلطان
وقاتل اکھر و پیر و دن ندوه العدل رسالت کیون
باظلم الائخ شرون : قل لغتی این تین رسانی روسیه
ویکھست کیاں ایک انشاع و میا صنم پادا ب اخوند
کیک نت اللشیه علی علیه از ب آن علی بر قصه :
کوکت العلیه من اور و علی ایج و علی ایج و علی ایج
قد تبلیت ایک تیکت محل خلاک هنگ کنک ایک تیکت
ل خیر آخره و ال اولیے و نایابی بھجو کیا ایک
الویرد یا ایسٹ آنہن کل ایمازو ال زیاده و مارش
ستام ایان العزم علیو نماج یزیر و قند ماکت ایزب و تھر
تھریت ایک ایس و نظرت ایزیا ت نمادت سده ایسیا
ایس تو یک تھلک انکوئر علی عرش ایکھور یا خل اسپيان
الشور ایزجی میسے ایچو ایشی بو ایا ایکھر میسے ایلخت
بیکاری میسے ایکھر میسے ایچو ایشی بو ایا جو وہو

سرور رضا کات بمالی از این قرآن ای رب تباری
علی استفات علی مرکبیت آنکه صرف الملوک نهایت
با خود صرف من از فینه کمین او علی علم نهاد و بکشید
فینه این افراد طلب امری از صرف حق امریان خیریت
والحق لیز بذل این العذر ای پیغمبر این امر نهاد و بجهود
منی ای امام و اقیانویں که کنست باج بجزیت ای امام بجهود
طبی این قاری و قال کنست احمد بن مالک و سلطانی و دکت ایشان
یا مسعودی و مولوی الشهد کنست و دیگر افراد طلب کردند و این دو
بنی ایشان کنست صرفت ارض شدید کنست و اورت ایشان
بنی الایمان، العارف بوصوفیت ایشان ای ایشان ای
اکرم طوبے ای حمال ایشان کنست بجزیت ایشان ای
و دلخواهی ایشان جهادی ای ایشان ایشان ایشان ایشان
اقدام العادین من صراحت ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
کنست برب ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
اکل ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
کتاب بعزم من فتحت ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ام ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

لقد تخلل بالغيري الكاتب بحسب انت المقادير لغتار اوى بحسب
او عواده اك على خلاقى برفع بادارك چين علماك دعوك لكت
بلوادك اكت انت المقادير الغيرية ابيب ، هم بجهن قرني اك
لو ما اتساحد الالامح و مكرونا بحسب بادارك ، حكمت
كرشيل و ملقي كل فخر و طلاقه هو لعنة الفخار نستقى ان يحيى
الذئون يخلو اياك و اقتوا عذر من دين مشه و برهان قد ناج في مجزء
عجا ، و لورن طافوا العرش في اليموك ، و اسلالها تحرن خارمه عليه اد
غيندر و كفين قضا ، بمحى في جول الملاكم ، والمرح من عيش
خنزيل اليابس ، ها ، كرتانا ابا منج سه الانت اكت
الهربان ، و كرتنا الاشرفت ، الذي افترى اياب الارض ضلطا
على هذه الاصدريت ، قاعدين الدنس قاد ، و اسلاله يحيى
اد ، شئ الى المخترن سوف بركيز ، هائل كا راي الده و دينه
الاكم ، الاصدري ، في النار تبصري عزالت اللقدر القمار ، اتا ، عذرا ،
للى احسن البرهان ، باداره عذر من سوء الفداء ، دندى في په
الا كجهن ، مانى و ديجهنت ، تتبعوك انت اكت يوم كحاس
ابها ، من دن ، تاطيك يا اوبيا ، و نسل استه ، اكت و تعالان فيهم

فِي الْأَنْجَوْبِ بِالْأَسْدِ، الْمَبَاوَذِ هُوَ الْمُقْتَدِي لِلْأَنْجَوْبِ الْأَمْمِ
وَجَوَّهُ الْأَحْرَابِ تَبَرِّضُ
ثَانِيَةَ الْأَنْجَوْبِ
(جَمِيعَهُ)

۱۷۰

تم حملتك يا عمي جنكلدالش و اذانت المخابرات بحملتك
الذى تم تزئيد المخابرات عليه كجهة الائمى فى بالقانى رئاسة
مخابرات و قيادة طيرتك فتم مصادقة الائمى على خلوات مخابرات
تجهيز بعثة غرب افريقيا الى باريس لتقديم مخابرات
تم حملتك يا عمي جنكلدالش و اذانت المخابرات بحملتك

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الغائب ^{لهم} صاغرت العوازل عليك يا برك ربنا
في غبك يجهيزك إلى مطران المستنقع ^{لهم}
بانت إلى يد المقام من بيان صفت حسبي علني ^{لهم}
وحسناً في عنك على إقان سدة الرحمن في ضوان
لأنه القوي الشال القوى ^{لهم} وأخذتني الآخرة على
شان كان نسبت أحياناً أنت ومنعت الرزق عن المطر
لني صعدت بما أحسبت أبداً أنا بين اذ لا يحيي من يرب

ثُمَّ قَرِئَ الْمَوْعِدُ لِلْكَافِرِ فَهُوَ مُرْتَبٌ كَيْفَيَّتُهُ مُهَمَّةٌ
الْمُكْرِسُونَ نَاهُونَ عَنِ الْجَاهِلَةِ هُنَّ أَهْلُ الْأَذَى
ذَلِكُمْ بَتْلِيُّهُمْ وَإِنَّ الْأَنْقَبَيْنِ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا إِذْ أَتَاهُمْ
الْأَمْرَهُمْ أَصْحَابُ الْفُرُوشِ وَرَزْقُهُمْ مُخْفِيٌّ كَمَا يَأْتِي
وَهُنَّ فِي طَرِيقٍ مُضَارِّهِمْ يَسِّيَّرُهُمُ الْمُلْكُمْ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ سَارُوا مُلْكَانِي
أَغْرِيَهُمْ فَإِنَّمَا يَعْمَلُونَ مُهْرِبَاتٍ وَالْمُتَعْفِفَاتِ إِلَيْهِ
لِنْ يَأْتُوهُمْ إِلَيْهِمْ لِيُخْلِدُوهُمْ إِلَيْهِمْ
كَمْ كُنُّنَّ مُنْجِزِيْنَ فَمَنْ اتَّظَرَ إِلَيْهِمْ لِيُؤْمِنُوا
بِإِيمَانِكُمْ تَمَادَهُمْ إِذْ أَتَوْكُمْ يَمْجِدُونَ كُلَّمَا
أَنْ يَمْرُدُوا إِذْ أَتَمُوكُمْ يَمْجِدُونَ كُلَّمَا
وَأَوْكِدُوكُمْ عَلَى أَنْتَهَا حَلَمُ الْأَرْضِ إِذْ أَتَوْكُمْ إِذْ يَأْتُوكُمْ
لَكُونُوكُمْ مِنْ أَهْلِكُمْ وَلَا حُكْمُكُمْ إِذْ يَأْتُوكُمْ إِذْ يَأْتُوكُمْ
وَلَا كُوئُونَ مِنْ أَهْلِكُمْ فَوَاتَهُ يَوْمُ الْحِلْمِ إِذْ يَأْتُوكُمْ
مُطْهَرُكُلَّمَا دَرَسَتْ لِرَاهِنَهُ كُلُّمَا شَانَهُ يَأْتِمَكْمَيْنِي
صَمْتُوْهُ خَوْفًا مِنْ أَنْتَهَا مُلْكِيْنِي وَخَفْتُ كُلُّمَا فَرَأَيْتُكْمَيْنِي
وَخَفْتُ بِمَا حَسِّنْتُكْلَمَا مُرْسِلِيْمِي فَوَاتَهُ يَوْمُ مُنْظَنْتُكْمَيْنِي

سَيْ بَلِي الْكَرْ وَكَانَ فِي هَنَاكَ فِي غَرَّاتِ الْوَسْمَ وَالْوَوْكَى تَرَكَانَا
عَلَيْهِ مِنْ بَلِي كَبُشَيْتَ لَهُ مَا وَارِسَلَنَا وَالْبَرِيدَ تَحْلَانَا وَذَلِيلَانَا
صَوْرَةَ الْكَبَتَ لَغَرَّةَ الْمَعْنَى عَلَيْهِ مَرِيَسَلَنَ يَدَكَرَنَ لَقَرَبَيَسَ
عَلَيْكَتَ الْكَبَتَ الَّتِي كَانَ فِي طَبَقَ طَرَقَنَ جَبَرَتَ زَرَانَ وَذَلِيلَانَ
فِي سَرَلَزَ طَرَكَبَتَ قَلَاعَسَبَدَ أَمَاطَنَا بِإِنَّتَ عَلَيْهِ
طَلَقَ كَبَنَ كَبَنَ كَلَمَ الْكَلَمَتَ أَمَنَنَ لَنَجَبَرَنَ طَلَقَ كَبَتَ
أَنَّلَقَنَ لَلَّا لَوَانَ قَمَ عَلَيْهِ شَدَّادَتَهَ حَضَرَمَ كَلَمَ الْأَمَرَ
بِهِبَتَ لَأَيْسَرَدَسَنَ عَيَا وَأَنَّلَقَنَ حَسَنَتَهَ كَلَمَ حَسَنَتَهَ
وَعَلَيَّاتَ الْمَحَورَتَ الْكَيَ لَلَّا أَنَّدَهَنَبَنَ كَبَنَ كَلَمَ نَعَنَ كَلَمَ الْأَسَاءَ
وَالْقَنَاتَ لَأَبَخَلَكَتَ الْأَرْمَنَشَبَدَسَنَ كَبَنَ كَلَمَنَ أَنَّلَقَنَ
قَلَلَ الْمَسَعَتَ بَرَلَلَنَ كَفَسَلَنَ يَكَانَ يَكَانَ كَبَنَ كَلَمَنَ
بَالَّا مَدَسَبَيَانَ لَكَنَ الْكَبَتَ الْوَادَهَنَ مَنَيَالَ يَكَانَ لَكَنَ
بَيَالَ لَيَسَبَيَانَ لَكَنَ الْأَنَّا كَلَاتَ طَلَورَهَ مَنَقَلَ الْمَسَعَتَ
بَيَالَ كَبَدَ كَلَسَلَلَلَعَدَ قَلَلَ كَهَسَتَ الْكَبَتَ لَكَنَ
أَنَّلَقَنَ كَبَدَ كَلَسَلَلَلَعَدَ قَلَلَ كَهَسَتَ الْكَبَتَ لَكَنَ
أَنَّلَقَنَ الْأَلَمَسَنَ تَوَقَنَ الْأَلَوَهَتَ مَنَشَدَلَ لَنَزَقَنَ الْأَلَوَهَتَ عَمَّنَ
تَنَكَكَتَ الْكَبَتَ نَزَلَ الْأَمَرَنَ دَلَنَ تَكَكَتَ الْعَزَرَ الْمَقَارَنَ

وَسَعَ ذَلِكَ الْكَبَتَ تَوَقَتَ بَرَقَتَ سَمَ منَ الْأَسَاءَ بَلَكَكَ
بَلَطَصَرَتَهَ وَبَلَلَهَ وَبَلَطَرَتَهَ اَمَرَ الْكَيَ اَشَرَقَ
عَنَ اَشَيَ الْأَمَرَ كَجَنَرَتَهَ وَظَلَمَوَاتَهَ قَمَتَهَدَهَ دَاهَتَهَ قَسَدَهَهَ
خَفَعَهَنَ اَشَيَ الْأَمَرَ كَلَكَتَهَ بَلَرَكَعَهَهَ دَاهَكَهَنَ دَاهَكَهَنَ
قَلَوَالَّسَدَتَنَ قَلَلَ كَلَسَبَسَنَ كَمَعَهَنَ لَلَّغَرَانَ قَلَغَ الْأَيَّلَانَ
قَلَشَنَ شَنَشَنَ كَبَتَهَنَ مَاعَرَفَتَهَ لَوَالَّهَنَنَ كَعَوَنَ فَيَهَ مَالَهَتَ
بَالَّكَيَ كَعَنَتَهَنَ كَلَكَتَهَنَ دَيَهَنَنَ اَنَّهَ دَاهَنَ دَاهَتَهَنَ
نَلَكَنَهَنَ كَيَكَنَهَنَ كَيَكَنَهَنَ تَشَدَهَهَنَ تَشَدَهَهَنَ
بَيَوَنَ الْكَلَنَاسَتَهَنَ كَلَخَورَ الْعَيَانَ يَامَسَتَهَنَ رَهَ الْمَدَنَاسَتَهَنَ
وَدَارَيَسَتَهَنَ كَيَفَلَ طَهَرَ بَلَكَنَهَنَ قَلَبَ الْفَاقَنَ اَوَّلَ قَلَبَلَيَاهَ بَلَكَنَهَنَ
فَيَاهَيَ كَيَاسَتَهَنَ كَلَكَلَنَهَنَ خَفَعَهَنَ اَشَكَ كَجَنَرَكَ بَاهَهَ
قَلَلَ لَدَاتَهَنَ قَمَعَهَنَ اَمَرَتَهَنَ قَلَوَعَهَنَ لَعَلَهَنَ كَجَنَرَكَ كَشَلَ
مَسَنَتَهَنَ وَادَهَنَ كَوَالَسَدَهَنَ عَلَيَ كَلَشَنَهَنَ كَعَدَهَنَ كَلَسَلَلَ
مَرَكَشَهَنَ كَيَهَنَهَنَ كَيَهَنَهَنَ كَيَهَنَهَنَ كَيَهَنَهَنَ
بَلَغَرَ سَلَاسَتَهَنَ كَلَكَتَهَنَ كَلَكَتَهَنَ مَرَيَدَهَنَ دَاهَنَ دَاهَتَهَنَ
عَزَاصَنَ كَوَارَكَيَكَتَهَنَ غَلَشَهَنَ دَاهَنَ دَاهَكَهَنَ بَرَقَهَنَ

کلاست علی قیام تحقیق ناتسبه کل و مجهات قبل از شده
و با اینکه استعفی شرکت از امنیت شهر اندونزی کل خود را باس
و خلیلی بجز این شرکت از امنیت شهر اندونزی نیای امداد نهاده که اینها
بشت امنیت این شرکت در این آنچه را بثاب کل خود را بهترین امنیت در خدام
نماییست و همچنان از این امر کار امنیت شرکت در این محدودیت از ام
ماکن از اینکه این شرکت از این امنیت شرکت در این محدودیت از ام
لر و شاید از این محدودیت شرکت اینکه این شرکت در این محدودیت از ام
جذله اگر خواهد داشت که این شرکت از این امنیت شرکت در این محدودیت از ام
معنی کشید که این شرکت از این امنیت شرکت در این محدودیت از ام
این شرکت از این امنیت شرکت در این محدودیت از ام
بیان نماید که این شرکت از این امنیت شرکت در این محدودیت از ام
که اقرب دریافت هستاده بوده، مفاد دارد

بیانات

卷之三

بیکاری بناء کی افسوس بکشید کیم تا تغیر مانگیں تینجا زمانه

ومن شأنه وقطرها إلى تشكيل مذكرة يكتبون كل من
الجولات والأوامر في كل الأحيان كذاك التي كانت
من أيام الربيع وصيفنا ياتي لتقديمها كذلك سهر
على أيام الاموال التي نلت عن قدم كل منا في شركاته ومساك
في مشاريعه كلها وبيان دليلها على كل مقطع من كل
ما ثنا في الآثار اللاحقة ومتى يصرخ العرش
في يوم القيمة بحسب من تلقى في خارجه في أفغانستان
حضرتني من رئيس ، كل ذلك هو بيان ملخص وآلة مصري بأمره
طير ويشاهد الله بعد أن لما تلقى سليمان برقشة سرمه على
طريق خواصيه بأمره والوصي به حسب تصرفاته
وهي زمام اشتياق في ذلك إرسال شهادته ، أنت لها خط
تحميض فهو وصيروت شهادتها في كل رياضه سعاده إرساله إلى
لعل الناس ينكرون في سؤالكم من أين أتيتم بكتابكم من مسودة خط
أشرفكم ربها وأرسلناه لهم وعمر شهادته في يوم إرسالكم
وكذلك سمعت بخطها عليه محبها ياتي في كل خطوة في زرجمها
أول فجر في قبورها خطأ سبب في إثباتكم من مسودة خط

تختوکها خلیل برادر میں اللہی جا، باس میں باخشن دعوکتاب
میں نالی قوم چہ آیا ت انت فریست باش من لیکھ
لیکھ ایکم ان لکھنوا چاول ادا مخصوصاً مروہ، طور کم لسان سخط
اعمالکو لکھنون میں حاضر ت بالا امازیکت میں حق من میتے
دعا + اساس طیار ایامین و کذکت خالو من تل میں
القبل پستہ لوں من بیب و نہ من من لکھنیں الیں
پومن جعل کنہے کنہوں جس میں لکھنے ساختے یہیں
یادا لفظین و کذکت کہستہ باش ایں لیکن
لکھنے سختیں میں تل نکت و لکھنے نزل صفاک من نہ اصراط
المرتشی ایشی نعم علم باقی اقصی کل غولی میں میکب
غولی جا، الوص خرقانی ایمیات، خرقنا اولاد کام جندے لکھاریں لیکم
ناماش، نمکی لخراستہ، لاخن من صدقوں میں لکھنے کذکت
الرس ایرم غایتیک باخشن کما نکت میں قلیل ایتھری ایسا مکر
غولی استہن ایشی ایتم و ظریس، ایساعده، جا، ایلام شعبان
میں میں ایشی لکھنے کیا مستو المشرکون بشیع اعمال المشرکین
و کذکت میں ایشی و ایشی میں ایشی ایات و لکھنے کت

البيهقي نافع بن شريك نافعات للراقة بولن العزير و
تم طلبان بهال لشىء يذهب باى عنوان كان بكل من مذاقين علائق
فيها امام محمد بن سفيان العارف عن ابي ابي الحسن
عنوان صدقة ابا عبد الله عزير عن ابي الحسن علائق ابي الحسن
بهر بن ابي ابي الحسن عزير عن ابي الحسن علائق ابي الحسن
عنوان بفتح الميم علائق ابي الحسن عزير عن ابي الحسن علائق ابي الحسن

باقطين سيدرك و مكتوب مني ان كريبي انت الذي ابرىءك
و شوال ابرىءك اعمال كلابين مهيبين ثم هم باق المولعين
لنا : نورنا في الحسن انتصرنا الود و كثرة اصحاب فنا لم
ولذلك تم ابرىءكم من مسدة انتصارنا طلاقا همسة انتصارها بفتح
و الشارع اليك بفضل الله يحيى انتصر جائعا كان عيون
المرحرين و اذا اوصى اليك فاتح طلاقا طلاقا عاج دنس
كريم كبار من انتصارك من فتح طلاقا طلاقا من فتح طلاقا
امتنعا باذن راته لم يجيئ انتصار و انتصار و انتصار
مسى حبكت و عيني المولعين ١٥٢ صفا بش

العنوان

حذفناك من انتصارك الذي ابرىءك في انتصارك
و انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك
و انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك
الارواح ١٥٣ . انتصار في انتصارها باستلامي انتصار

قولي يا ابا زيد انتصارك في انتصارك في انتصارك
و انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك
كلاكك في انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك
و انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك
و انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك
و انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك
الابا بـ . و بـ في انتصارك في انتصارك في انتصارك
انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك
في انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك
انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك
انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك
انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك
انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك في انتصارك

وَهُوَ فِي نَفْلِ مُحَمَّدٍ مُكْرِنِي مُعَذِّبٍ
عَلَى قَمَمِ قَوْمِهِ مُرَافِقُ الْعَذَابِ الْأَخِيرِ
الْمُتَّهَارُ قَلْبُهُ فِي حَلَقِ الْكَمْكَمِ كَمْكَمٌ
لَا يَلِيهِ الظَّاهَرُ قَلْبُهُ فِي حَلَقِ الْكَمْكَمِ كَمْكَمٌ
سُونَ الْمُكْبِرِ بَادَ وَالْمُحَاجِفُ بَادَ سُونَ الْمُكْبِرِ بَادَ
سُونَ الْمُكْبِرِ بَادَ وَالْمُحَاجِفُ بَادَ سُونَ الْمُكْبِرِ بَادَ
عَلَيْكَ الْإِيمَانُ فَلَمَّا دَعَهُ عَلَيْكَ الْإِيمَانُ فَلَمَّا دَعَهُ
بَشَّكَمُ الْمُشَاهِدُ أَعْلَمُ الْمُشَاهِدِ بَشَّكَمُ الْمُشَاهِدُ أَعْلَمُ الْمُشَاهِدِ
عَلَيْكَ الْإِيمَانُ فَلَمَّا دَعَهُ عَلَيْكَ الْإِيمَانُ فَلَمَّا دَعَهُ
بَشَّكَمُ الْمُشَاهِدُ أَعْلَمُ الْمُشَاهِدِ بَشَّكَمُ الْمُشَاهِدُ أَعْلَمُ الْمُشَاهِدِ
عَلَيْكَ الْإِيمَانُ فَلَمَّا دَعَهُ عَلَيْكَ الْإِيمَانُ فَلَمَّا دَعَهُ
بَشَّكَمُ الْمُشَاهِدُ أَعْلَمُ الْمُشَاهِدِ بَشَّكَمُ الْمُشَاهِدُ أَعْلَمُ الْمُشَاهِدِ
عَلَيْكَ الْإِيمَانُ فَلَمَّا دَعَهُ عَلَيْكَ الْإِيمَانُ فَلَمَّا دَعَهُ
بَشَّكَمُ الْمُشَاهِدُ أَعْلَمُ الْمُشَاهِدِ بَشَّكَمُ الْمُشَاهِدُ أَعْلَمُ الْمُشَاهِدِ

وَنَفْلِ مُحَمَّدٍ مُكْرِنِي مُعَذِّبٍ وَمُرَافِقُ الْعَذَابِ الْأَخِيرِ
فَلَمَّا دَعَهُ عَلَيْكَ الْمُؤْمِنُ هَمْرَةُ الْعَذَابِ وَمَذَلَّةُ الْعَذَابِ
وَرَغْنُ الْكَفَرِ وَتَرْفِي الْعَذَابِ قَلْبُهُ فِي أَيْمَانِ الْأَمْرِ فِي الْأَمْرِ
أَذْكَرَتُ الْمُتَّهَارَ تَرْكَاتُ الْمُؤْمِنِ الْمُتَّهَارَ وَتَبَرَّزَ الْمُؤْمِنُ
بَرْبَرَتُ الْأَمْرِ وَتَسْتَعْلِمُ فِي الْأَمْرِ فَلَمَّا دَعَهُ قَلْمَنْ قَلْمَنُ الْأَمْرِ مُنْكَرُ
الْأَسْرِ بِالْأَسْرِ بَصَارَ أَذْكَرَتُ الْمُؤْمِنَ بِالْمُؤْمِنِ بِالْمُؤْمِنِ
وَضَطَّرَ بَلَكَمْكَمُ الْعَذَابِ وَبَيْوَقُ الْأَيْمَانِ مُنْكَرُ الْأَيْمَانِ
الْمُؤْمِنُ الْمُؤْمِنُ الْمُؤْمِنُ الْمُؤْمِنُ الْمُؤْمِنُ الْمُؤْمِنُ
مُكَلَّكُ الْعَذَابِ بَلَكَمْكَمُ الْعَذَابِ مُنْكَرُ الْعَذَابِ مُكَلَّكُ الْعَذَابِ
الْأَمْرُ وَذَرَكَتُ الْأَمْرُ بَلَكَمْكَمُ الْأَمْرُ كَفَوْا سُونَ قَلْمَنْ كَفَرُوا
الْأَيْمَانُ حَوْلَ الْأَيْمَانِ دَلَّلَتُ الْأَيْمَانِ بَلَكَمْكَمُ الْأَيْمَانِ بَلَكَمْكَمُ
الْأَيْمَانِ حَوْلَ الْأَيْمَانِ دَلَّلَتُ الْأَيْمَانِ بَلَكَمْكَمُ الْأَيْمَانِ بَلَكَمْكَمُ
أَذْكَرَتُ الْأَيْمَانِ حَوْلَ الْأَيْمَانِ دَلَّلَتُ الْأَيْمَانِ بَلَكَمْكَمُ الْأَيْمَانِ
بَلَكَمْكَمُ الْأَيْمَانِ حَوْلَ الْأَيْمَانِ دَلَّلَتُ الْأَيْمَانِ بَلَكَمْكَمُ الْأَيْمَانِ
بَلَكَمْكَمُ الْأَيْمَانِ حَوْلَ الْأَيْمَانِ دَلَّلَتُ الْأَيْمَانِ بَلَكَمْكَمُ الْأَيْمَانِ

وَيَدْلِيلُهُ مُسْتَنْدٌ بِمَا تَرَوْتُ عَلَى ذَلِكَ وَالْأَدَبُ عَلَى قَوْمٍ كَفَرُوا
عَزَّلَهُمُ الْأَغْرِيَقُونَ فَلَمْ يَأْتُلُنْهُمْ أَغْرِيَقُونَ إِلَّا مَا كَانُوا
يَكْرَهُونَ إِنَّمَا كَثُرَ بَارِسٌ مِنَ الْأَغْرِيَقِينَ لِمَنْ يُشَرِّقُ فِي الْأَغْرِيَقِينَ كَذَلِكَ
يُلْبَسُ فِي شَرْقِ الْأَغْرِيَقِينَ فَإِنَّمَا يَتَكَبَّرُ فِي شَرِيكِهِ الْأَغْرِيَقِيِّ إِنَّمَا
يَأْكُلُ الْأَغْرِيَقَ مِنْ شَرِيكِهِ الْأَغْرِيَقِيِّ إِنَّمَا يَأْكُلُ أَغْرِيَقَ الْأَغْرِيَقَ
يَأْكُلُ أَغْرِيَقَ الْأَغْرِيَقَاتِ مِنْ شَرِيكِهِ الْأَغْرِيَقِيِّ إِنَّمَا يَأْكُلُ أَغْرِيَقَ الْأَغْرِيَقَاتِ
يَأْكُلُ أَغْرِيَقَ الْأَغْرِيَقَاتِ مِنْ شَرِيكِهِ الْأَغْرِيَقِيِّ إِنَّمَا يَأْكُلُ أَغْرِيَقَ الْأَغْرِيَقَاتِ

فيما يرى من المفروضات والأفكار التي حضرت بين يديه
في المراقن كان انتقاماً لكتاب شهيداً فوجئوا بالاستر تمهيده
بكتابه الذي يطلب العالى أن يلهمه بمحبته وتقديره لبلاده
التي حافظ على إسلامها بجهدٍ أى شففٍ من مركبة ولا خطأ
غير شففٍ التي طرب بها كل من يحيى شففٍ لأهله بحسب ما يكتبه
الأسكان على زمام الموقف سلوكاً على درجاته، غير ملتفٍ برقاعته
والدوافع، ولكن كان مركبة على حق شففٍ وأهلاً له
بأن الشفف يكتبه المفروضات، المفروضات التي عبّرت عن هم المفروض
المفروض في المفروضات كلها، مفروضات تكون صريحة تماماً بما يحيى شففٍ
المفروضات المفروضات المفروضات كلها، مفروضات كائن الأفلاس خصوصاً
القطويون على سينا، الأمر يحيى شففٍ أفقهه على النظر من المفروض
الأخير للملائكة في شففٍ مفروضٍ إياك يا إله يا رب يا رب يا رب
شففٍ كف عنه رحمة رحمة رحمة رحمة في مثل مفروضات الأمانة التي
الأخير تحياناً وفيها أن يلهمك طهراً مفروضاً للأشارات من أول
الكتاب، ومنك حفظك حفظك حفظك حفظك حفظك حفظك حفظك حفظك حفظك
مشففٍ وع الأشارات المفروضات، ثم مرأة البصر المفروضات، الأفلاس

کتو اصل اسلام تشبیه بود راه رجیم و مدنی یاد گم فی قبیر من شف
وست قدر و این ای
دیدنی خوش ای
من غل سکونتی های ای
آخوند پر ای
دیگر ای
من ای
بان ای
پیش ای
فرموده که ای
ام ای
ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای
ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای
برهی ای
جهانی ای
بهم ای ای

الآيات التي يوكِّنُ النَّفْعَ فِي جَهَنَّمِ الْجَنَاحَيْمِينَ
الْأَوْرُضُونَ الْأَسْبُورُونَ كَانُوا عَلَى أَكْثَرِ جَهَنَّمِ
وَمَسَرَّتِ الْأَرْضِ إِذَا نَزَلُوا مُؤْكِدِيَّ طَلاقِيَّ تَخْرُقَاتِ الْعَلَامِ
بَيْنَ أَرْبَابِ الْأَصْنَافِ وَبَطْلِ الْمَرْءَةِ مِنَ الْمُنْكَارِ إِذَا نَزَلُوا
بِهِمَا لَمْ يَكُنْ مِنْ شَيْئٍ وَإِذَلِ الْمُلْكِيَّةِ مِنْ أَنَّهُمْ كَانُوا بِهِمْ
بِأَكْثَرِ قَرْبَادِ قَلْبِ الْقَوْمِ هُنَّ الَّذِينَ مَرَّتْهُنَّا بِأَنَّ الْمُكَانَاتِ
وَمَلَائِكَةَ طَهْرِ الْأَمْرَاءِ مَعَاهُمْ الْمُكَانَاتِ
هُنَّ الْمُكَرَّسُونَ لِلْأَنْتِلِيَّةِ وَالْأَنْتِلِيَّةِ وَالْأَنْتِلِيَّةِ
فَلَمَّا قَوْمٌ لَمْ يَقْبَلُوهُمْ كَمْ إِنْجَدَهُمْ لِمَنْ تَرَوْهُ وَلَمْ يَجْلِمُوا أَسْكُمْ
بِحَمَّاتِ الْأَنْتِلِيَّةِ بِأَنَّهُمْ بِأَنْوَفِ الْمُكَانَاتِ مُلَاقُونَ
وَتَذَوَّلُونَ إِلَى الْجَهَنَّمِ حَسَدًا مِنْ سَرَّ الْغَيْبِ الْأَنْتِلِيَّةِ كَمْ يَلْقَوْنَ
مِنَ الْأَنْتِلِيَّةِ وَقَوْمِ الْأَنْتِلِيَّةِ إِذَا كَانُوا عَلَى الْأَمْرِ غَيْرِهِ أَكْيَلَهُمْ
أَكْيَلَهُمْ إِذَا اتَّهَمَهُمْ بِأَكْثَرِ الْأَنْتِلِيَّةِ بِالْأَنْتِلِيَّةِ بِالْأَنْتِلِيَّةِ
وَسَتَرَتْهُنَّ الْمَرْءَةُ عَلَى هَرَبَةِ مُسْنَدِيَّ وَالْأَنْتِلِيَّةِ إِذَا
مَرَّتْهُنَّ الْمَرْءَةُ إِذَا لَمْ تَلْقَمْهُ الْمَرْءَةُ مِنْ أَنَّهَا مَا تَأْتِي
مِنْ كَلَّاتِ الْأَنْتِلِيَّةِ كَمْ كَانَتْ كَلَّاتِ الْأَنْتِلِيَّةِ مِنْ أَنَّهَا مَرْءَةُ نَارِ

جواند
آندریه کلارک اسکول امریکا سوی امیراد و ملکه بزرگ است
نوس هنرمندانی با خود رومه ای است و از آن هنرمندانی بجزئی

کی تکریتی جانزه نہ بھروسائیں جیسا نہ باقی ناگیر کی پہنچ اُنکے
آٹا پالیا سات مرتزہ ملکوہ پہنچ رہے شہزادیات بھلاؤ دھوکو رہا
قشیدہ تاریخ نہ کرو شام سفید ماند علی شان ایں مینکلے اُنکے
قلم مصطفیٰ شیخ خواجہ علی شیخی سبیں ایں عجبہ ایونکا کی شستہ
مکن سندھیہ ایسٹ کی این یاد میں اعلیٰ حرمین بھیجتے تباشندہ و
بر سیل احمد نہیں جو تھسیلی ولاد نیا اور نہ آئیں ایسے بھیجے وارہ
اُنہوں نے سماں کے لئے نہیں ہنسی ہوئی انہوں نے ایسا بھیج دیا
ایں مصطفیٰ شیخ مصطفیٰ شیخ کو کوئا نہ فریل ایسے بھائیوں کی کوئی
وڈنگی نہ ایں ایں مصطفیٰ شیخ بودا جا پنچھہ مہاراٹیں تریکیلے ایسا
نوشتر اندھوں میں جو گرد و سیست و ممالک تحریر بھیں ایں قلام کو
شده و مرسالی سیسے حلی نہ کیتے وہ با طراف ارسال کیتے
نہ کیا سات کیا آئیں جتاب بھروسہ کو کو جیسہ قدر تسلیں ایسے
سالیں ایسا خلدو شو و ماسکن کی کافی جھلکیں میں موصوف معا
مشہود کی کسی دعویٰ ایسا لائیں وہی آئیں کافی میں میں ایسا
ایسا حارہ میں سخت لام بیرون ایسا کوئی مسکن نہیں تھی وہ ایسا
ٹوائی ایسا لام تھی ایسا کوئی مسکن نہیں تھی ایسا کوئی مسکن نہیں تھی

ش چنانچه معلم خود آن جای ب شاه است می سری که نباید این
الا اول بود و اولی اخواز آفرینجا داده چنانچه مکالمات حضرت
درین مسماه طلاقه مکلو است **واللهم** پر مقدار ثابت
باين احکام فتوحه از تسلیم آن محروم باشد اند چنانچه این بجز
رسائل علیمه درین طلاقه مقوله است که شاید به کسانی که
فرق نداشته باشند و صفات طلاقه شفاعة پاریزی
طلاقه بجز هری ففع نیز نمایند و منع بیناید چنانچه نمکور شد
چکه سلطان خلود ریختنی موصوف است **واللهم**
و اشتراک معلق عدو برگزیده ایشان را بین آن همچو این
سیاهات خافیه که عدم وجود ای و میرین نمایند پاریزی را
از قرآن شناسانه نمایند و مکالمات بدین معنی فتوحه
نامیں کوتیره ایان نهایت شود و این مطالبات که کم شسته
تفطیل این مسماجیخ طلاقه و مصالی شافعه و ضایعه همکفر موده هم
که مسدی از نهاده بیناید و میدان این ترکات نماید
لکن درین مسماه اکثرا این میانی ای ربانک جای خستواره نماید

هر چو هم شد بیل سیان کلمه نهاد. بیل چو دید و بیل چو
در راهی نه بیل فریب پیشین مثل آن و علاوه علی بیل چو
فرصانی مادر شد. محل نیزی ایلند بان چیزی خلی لکیزی
و دغدغه ایل کان آنی سر بر شیون باری تاره کیا
پیمانی ایل از بسیجی خلی سخراق و دامخ غنیما ایل ایل
و در ایل مکت بمنی ایل دیانش ایل ایل برجو
و گلکن بیکه های ایل ایل کی شیخیم داین کیا ایل ایل ایل
القیسته کردا یه معدود و را ایل ایل ایل ایل
پیا ایل ایل داین جدی ایل ایل. قیل ایل ایل
عیونه عکلی کی میا، ایل ایل ایل ایل ایل ایل
و امریت کیل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
اکنار اولی ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
و بیل ایل
چکه، دیان کیل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
و خنیا پایه کیل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
هیل ایل ایل

ام صاف ایل کیپه بیل، ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
بیل کلم فرم ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
سری ایل
شیل ایل
کاری ایل
اصد ایل
نایل ایل
علی ایل
نیا ایل
وزن ایل
و ایل
و ایل
یافت شود ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
نیا ایل
شده ایل
مشهده بیل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
کیا کشت ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل

اللائحة ان تكونوا تكميـن مـن سـادـي مـن مـنـجـمـونـ بـاـرـجـمـونـ
بـهـوـ جـسـمـ آـثـارـ هـقـىـ لـخـلـصـةـ لـخـلـصـمـ آـنـ الـقـرـنـ خـلـادـوـهـ خـلـطـاـ
أـوـكـيـتـ بـلـعـمـ الـذـاتـ، مـعـ الـعـمـ مـنـ الـهـنـيـ فـيـ خـلـصـةـ
الـعـدـاـبـ مـنـ كـلـ طـبـاتـ اـذـيـقـاـ وـجـوـحـ مـعـفـةـ مـنـ خـلـصـةـ
رـيـكـيـتـ الـقـدـرـ اـلـسـدـ الـتـحـرـرـ آـلـمـ اـضـيـعـ الـلـوـلـونـ مـنـ كـلـ
الـتـرـاثـيـاـلـيـاـ، بـاطـلـتـآـدـهـ وـمـوـتـهـ مـسـلـىـ اـلـعـزـزـ
اـسـيدـ اـلـيـلـ خـلـوـنـاـيـ بـرـجـنـ اـخـرـزـهـ اـنـتـبـتـآـدـهـ آـخـرـوـ بـلـشـاـ
اـمـرـيـكـ الـلـوـلـ وـلـلـاـطـيـنـ يـمـتـعـنـ كـرـوـ مـاـوـرـهـ عـلـيـاـ
وـمـانـلـرـ شـيـدـ مـلـيـ باـطـرـ وـلـكـلـ اـنـسـ فـيـ جـابـ كـيـنـ
مـيـنـ بـلـجـيـاـ خـلـصـ مـنـ الـلـوـلـونـ وـلـاـيـكـنـاـ كـمـبـتـ اـيـيـ
الـعـدـيـنـ كـلـكـتـ مـرـقـاـكـتـ اـلـيـسـ وـزـنـاـ
بـاـخـيـجـ دـلـذـةـ مـاـدـهـ اـقـرـتـ مـنـ اـلـلـهـ اـعـصـرـيـ
جـاـسـتـشـيـ وـجـكـ مـيـنـ عـيـادـاـ اـلـمـوـضـنـ طـلـبـيـ مـنـ
قـيـرـ بـارـلـنـ جـهـ اـلـرـشـ وـتـغـرـيـلـ اـلـمـرـىـ اـنـ اـلـقـرـيـبـينـ
اـلـمـعـدـعـيـبـ الـلـاـيـنـ شـوـشـ

کل یا زن خود را می بیند و آنقدر که بیش از نظر تمنی کار برخواهد باید
بگذران و در جایی دیگر بنشست و از جایی دیگر بچشم بگیر که نمکتگان
مردمی ایجاد کنند و این اتفاق را می بینند و این را می شناسند و این را می
گفتند که این اتفاق را می بینند و این را می شناسند و این را می گفتند

خطبہ جناب
خطبہ جو العزیز
رات بلال اس غفاریت میں دیکھا جائے کہ اسکے ملکہ
اللہ یا اس کے ملک اس طبق اکتھے علی اذ الاله الا
و قریل اکتا ب مقام رہیں تھے ایسے ملک خواجہ قویم و پیر عرب
بانیہ یہ حاتماً ریغہ ایک لفڑا و کچون میں لفڑا نے
فنا جا، الامر قشی اسکم و طلخ الورا ادا عرضوا عذر الدین

کفرہ اور سکھیو اور کافرا حلی جا بھیں اور اکتھے حم الکن
پندہ کلام اندھ من رانی خود میں فنا زخوا مع اسی سعادت
با صبا نہ کافوئی بھر الفضل میں ہستھیں بلیز نصفہ
سر پیسی بھم فی کاہت میں افراہ بھسی میں
ایک کلکھ شش عکت میں میں اکھوئی تنبیہ
لی اور اکبہ و ادا کمی عیا بھا ایسا خیز زخوا جسے مل
اگر کہ بکون میں اس تاجین اور اوز دکتھے میں نے
اوی کو درست کا سراید و قویل خوبی اگکوئی میں نہیں

اقریحک سببہ الرفیعہ بر نکاتہ بادیکرستی مل
اللہ کیں لکھوں سبھر ای ایک بھیت لا ایک کٹھی
نی المکات دلو بیغش علیک شامی هاری امر اندھیں کت
تمات المکات دل علیک ای جو ای ای ایکتھے العزیز عالم
والروح ج مکات دلیل الایسیم درود ای شامی البقاء و
کافدا من آسیں ۱۳۲ تیرہ

خطبہ جناب نائل الرضی الف
خطبہ جناب مبرہہ جو ایسا

بیجان ایت قدر کھریں ای الترمیت و ای ایں بسطاں الک
املاک المکات دل ای ایو المقدہ العزیز خلاد بنیک
دلت ای ای ای ای صد و ای ای شیخ سبکروا علی ای ای ای
اللہ کی ای ایسوی مل ای ای کھس بیلکھ و فیتھدار را فرم
اقریحک سببہ الرفیعہ بر نکاتہ بادیکرستی مل
من الامر بنیک ایت زنیت ای ای ای ای ای ای ای ای

لهم جعل في ربي العزيز الغفران
تمشى

- خطه من مراجعته

الله يا حفظ الله لى اقل بحث است فى الحق الذى يبره
الذى صنع على خده وقدم من سير قلم خطوط طلوب
اهل الفروع من ذات القدر هى رقها بما ذكرت هم
الذى سبق لي ان اساسى فى ازل فتحها كاثر من قبل
على انان سباق قرب صحتها فى عاد الله كما زاد ابن تيمية
انتم الذين فى سبالي فور قدتها كذلك كشفت المكاب
خط الامر تكونى انك بحثت سبقها فيما اكتسبت بما
اصدلت سلاكت فاضلها ايمانك بغير غريب عزيز ومحتر
فوري على ويدك قلم يكتب من المعاجر بين الاوح
حزمها يعا فوف بفراغ اقدامك باشنى وغصتك

كنت جالسًا على مقايل العرش كأنني سفير للملك
الأمير ثم علمت أنني سبباً في اضطراره إلى المطران ببابا كيرلس
أوبي كل ملك مصر تألفت إماماً على مصر لفترة قصيرة دون
الابتعاد بشبر ولا كيلومتر ثانية أقصى ما من لم يشهده
العزيز بدار وشكك له ولسانه تعرف سراً الأمر
فما زوج في المدينة التي كنت فيها ثم مثل في العرائض لكن
في نفس قبر صاحب من الـ 12 كيلومتر توقيلاً
إذا سمعت فتح مصر وصهر مصر في حفل مثل قطاع يا أنا أسلوب
سرير الملك ولهذا ينادي عليه الملك في سراً شارط بخطير الأسرار
إن أنت تحرر يا عبده على حسابه وللتفتت إلى ما يعنك حتى تزكي
النظام ولو يكون صاحب التهمة والأرض والصورة ليس
في ذلك غلط بل ينادي عليه الملك سلام الله
المقدسة العزة العصارة كذاك التي كان يحييها الملك
وأدرجه علينا كمن كأننا نعيش سراً من حياة الملك سارع إلى
من رثينا إهداه الدين هرم في حملة ومن ذهب

رسالہ جہیزا وہ کہتے کہ مسلمانوں کا بارہ قرآن
وزیر خان اپنی کتابت قرب بلغا و نصلانا فیہ من الیل مسر
تسلیلا و سیال ریک باحق وہذا ما قرآنی لیس عرضخان
و امرناک فی باب تذکرۃ القوس لی عذت الالا و مالی سے تو
بجال رکھمنیں و برائی الامر باحیثیت اپنی اکفار رکھنا
و کتبیزی الرہما و الرزق علیک و علی الدین یعنی
غولکت فی امر ریکت و کافروں علی یہ صد و سیا
تذکرہ

جناب نعمتى ارغان الف

برهان جوا العزيز

وآخرین خاور و علیها و کن چنانست کریں اون ای مندا
المصری ایک است تم طلامات تم قیامت اللہ تریں
و پیر ستر سزا نگھنی ما طلیع؛ امداد انسان ای اللہ طلب
سلیم نوی فیض اندام و بارگی و رفع جایا و مخصوصین المستفیین
والزوج علیک اے ولی من ایک ایسا اکابری ای اس آقد

از علی فرطیم تذکر
جناب نایت محبه کیل غب است و این
سکون چون مبتدری یا بیان در این روش به کمترین میزان
برای ادامه آن امیدوار کیم که این خودقی اعیز مرکز
از انداده و انداده کشند تراو او بغرسیده و شکام
نه

جوابات

مکالمہ

هذا لوح من الواقع أحياناً وورقة من الواقع الفيروسي وكل ذلك
من ذاته ليس تشريح ولا ذكر من المدة وكتاب من هذه

جزء پنجم از مجموعه کتبی میراث اسلامی
کتابخانه ملی اسلام

卷之三

خانه
سرمهد

لقد أتيتكم بعشر عذابات ألا من كسر سلام الموئي ^{الهم}
لما كثت الورني واتقبل إلى الأفق ألا على يدكم فليس لكم
مالكم في الفرق ولذا ما يرجو الوصول هرسك ^{سيجور على}
للحكمين قلنا شهادة نظر المكتنون ^{لعلك يا نجد}
بهم ^{الله} اللهم دكنا ^{الله} العليا طولين هرسك
ووجه عزفاته الفرج كجهة ^{يا عده} قد حري في ذات
ويجت من على الأعلى خدا ياسى ثم شرب ^{لهم} سلام الموئي ^{الهم}
الحشم ^{لأنه يذكر} الذين لمنوا في هناك ^{لهم} قبل من هنا
ومنا ^{لهم} من لمنا ان تركت ^{لهم} اهون حال لكرون ^{لهم} فلديكم
ترى في الكتاب من يعن مقتني قبر ^{لهم} اياكم ان كونكم
مشتنيات العزف عن اونجكم شهادتكم ^{لهم} بحاجة الى ^{لهم} شرعا
الرسول ^{لهم} العاهم وكفروا باستاذنا ^{لهم} يوم الدين ^{لهم} لم يخوا
الآن ثانية العزة ^{لهم} في كنجها ابا طلحة ^{لهم} ياسى قل ^{لهم} المرض
ادعوا ^{لهم} عليها نبلطم مسفن ^{لهم} يا احبابه ^{لهم} انت في البلدان ^{لهم} سكر

عن مکانی باکیوت و تحریر از تکیل انصار شرق افوار
الدنس و طبع دا اسلام با مردم اخان شموده ۱۵۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جعفر بن عبد الله
هو الفخر
بالروح البحرة واللة عصيته باعدهن دعى بهم كل الكتب
وامر من عصمه الامر بالثواب والامر بالمعروف والامر برحمة الله والامر بغيره
من امر سلطنه باعدهن دعى امرىء عصمة من اجله عصمه
ولما يخافت من اجله دعى بهم العقوله استجهضه

خديم بنی اسرائیل

يَعْلَمُ تَارِيخَنَا إِنْ تَذَكَّرَ وَالَّذِينَ أَسْتَوْلَنِي بِهِمْ كَانَ طَلَوْنَا
أَنْ كَتَبَ اللَّهُ أَعْلَمُ مَذَاهِبَنَا فَمِنْهُمْ فَرِيدَةٌ مِنْ الْفَرِيدَاتِ
فَلَمَّا فَرَقَنَا لَيْلَةُ الْمَحْرُومِ وَالْمَلَكُ يَقِيمُ مَقْصُومَ الْمَعْلُومِينَ
مَدَانَةً لِجَهَنَّمِ يَوْمَ عَمَّنْ فَرَقَنَا وَالْأَرْسَى وَالْأَرْسَى

المخلوم من شطر الحجى الاستثناء في ذي القعدين
بعطر السبل الغردة سلسلة كل مهادف
يسير تكلاها بهم سبب الكائنات الاسماء وقولوا
اهم ما فاطر الله يا عرقنا شرق امرك مسدد دليل
ومطلع كلات العلية اذا اشرت بحدت كافية
الاخنان في يوم بشر اصدقين في يوم يوم انكس
برتب الارض لذكرا في باب العمار بفتح خليلا
ان كان اخر كثيل في على المقام يدع الكل إلى صراط استقيم
تفصيل تفصيل

يا انتي يا صاحب اموز زنقا سلام آمن عالم زن
مستقر والذئب زنقا عالم ملك وملكون مقدر طول
از برای اوقات مدهد كافنار يوم فائز شد وجلد
عال محنان المتن اما طهرين شاهد وشتر سجن جو قوية
نوره شکری ریگت هند افضل اظفیم وجذلک

ای کم از حق پلهم و ماق ما تعمیم من ناید بر کسری شاید
او رایح شفا حق اهل فقایه بیش از زیاده و این سه فتح شنید
پاک طرسی بر این زیره غفرانیه هاست الی اکنون شیخه
نه بیس ابوعده من هنوز پس اهلان من لذت و کوئی من
آن کرات اتی ایام زیبات سوره کرم یانصر عرضه
قال من بخوبی امور جنود حق ایوم اعمال هفتیه و اعلان
مرفی پرورد و سواران جنود تقوی اسد طول ایام شنک
سین العصی هلتی هلتی ای اکتابات ایلیم ایم
یاریا ب اموزن بایخته بکرت هیچ رایی بخواهیم
جان بکش در و از ایمه ناید و گلگی شکری ای حق اتنا ای
آمد است همانا بکری شکریه از حق بکرن این خود
با سفنا ای این غذا همان فرشاده اذ علی اکنون شدرا باشد که
رد عذر بینان غلی خشکنا دولت روشت ملسته او
او این حق منع نمک چادرانو درست ساکر و اینست مخلوم و مه

بيانات الآيات يدرك كاتم غوايا آثارها حماة وناظر
الآيات هنكل بأفخر أعلام الذي يارد، آثر صلاح العزم
وتهبب الأمرين في قدر وهم بازور يجك وعلي بوده هنكل
وزين سلسلي لافتتاح عجل على بطرس القديسي كائنات ساكن
الأشياء، فنكل زمام من يناسوت الأنف، تعلق
بنكل وكماردة بيلوك لازلقات العجمي كجه
يا تمغقول تحني عيك بـ مائدة الآباء، قلبي قوم عمدة يتو
ماطة توصرها كان مخزناني علمات وكتوناتي كسبه منه
مسؤل عن العيون، الأبرار يحيى قبل على هذا يوم رباج
سهر الأصدقاء وسرت عليه سيفته انت موالي الور قرب المشر
والذكرى طولى لمن شدة الدنيا وغفرانا وافية وتحكك بما
يشتت باذيان، آلة رحمة ربة ماكك يوم المأب دعوه
فتتس إنكل من مصل الأصار لفتح المقص في النعمة العليا إنما
عن ميلاد مطاف التطور بشاشق الطور وكذاك أنطهار قدر

بایکه در پرسی آنست
کلک ای کنیزه من گوییم بکار را
اذکار را هر شدی داده نشان طراور و بیت جهانی بخت
گیری و بخت علیمی و بخار برخیش کارکن و اینا نکتن میں الیاه
و اصحاب الوداد ایشان صریح تر میں عبارت اندیشی ای و علی ایام
امری ای زمان حاصل استم و امداد خلق ای مکمل و مصالحی ای و امداد
آن سو الفضل ایشانی ای هر چیزیم تغییر نمیشند

مجلة المعرفة - العدد السادس

يامهبل مهدی ایم زاده اندیش من طلایخو و پیر گلکلی
متا و جبل اند مقدسان من بحالت شکرین و اشارات المرتبا
آن رنجبه ما خلاصه و هنار فرد ایما تاج چشم خسته و دشت
و دری ای طلاؤ ای عشق ای عشق و ای اسرار یامهبل علی ای علی
احترمی علی عرش شده و نیز من فی عالم خواه ای ای ای ای
ای
زنی ای ای

کمال مفہومی امر امن بعد از تاکت از قاب با
ایمان پیکت و علی اولیانی ہبائے و خانی مل
قیس لہنہ آہ من اؤٹی اعلیٰ مسنا نا، انجینت
بے الہا، للاھے و سخان افسوس نکھلے خیال انی فار
دویں کل غل طریب یا سیما سع ملائی مسلا رجھنی
ذمیر کیکت ای کلکوی و پڑنکت نہائی و صراطی رویک علی اپر
نی موائی دنگانے علی فضیل امری الذی ہر خدمت ارکان
الله و من اهلہ و اسرائیل کا کت بید میام بایط
فضیل الدور کہ نمی بھیں نکو، علی هرش المقر بیک انت
انت آہ من ای انجمات الکات نہ فل الف درد فلم
الحکم لے طلب میں فیں بی پیسیر و قلب خشی میں علی القام
یا جوار عبا و جیسا راین ایام و تیغتوں داد و امام حسین زاده
و بادی دامت بادی دشائی خربی قلی بی محرومیت
یمنا پید کبو پرسن بیس علی طلاق و ایم سبل المعنیون
بکوا بادی یا ناشرو نام و بہ نفع الاست مت ایں ماد

سی ایوانی ذی احوالہ ماضی شوشا پہنچان آپ کا کشم
پہنچنہ سر ایوان ایسا، بمحکم لو جانتے مارو
نکت من عالم جو، و مسکو را، یا تمہاری ملی سیستہ
سر شر کھا، ایمیکت ای ایسی ایمی، و تیر کیکت ای کام
فدا امراء و ماحوق نکون اصلہ، و یا نفع طوہ کل معرفت ناق
کے حصہم و معرفت
غیرین ایکار ایکن سیم اعمالی ظہیرا و امدادی، یا من
اس فضیلت ایکی هرست، ہے یا ایک ایکن جماعت
ایکشہ بھکت بجا یا ایکن سعویت آکو، و اگر وہ مٹا
الایات، کفرا بجا ای ایکن خدا و نبی و ایکن ورکم و مٹا
ہ منو اعنی ایم الکتاب تدبیر

حدائق ای اقدم الکام

ذکر ایں لئاں دیاں شریب کوشیب یاں سیاہیں قل
ریت ایمیکریم بیچنے اکر قل عالم لائندیا کاریں ایم
ایم، و اکنون یا اکنون من ایں یہیں یا نہایوں

لآخرین لی شیان ترک معک ایمکنک داده علی گلچین قبر

二

خطه هم بسی ای سخن بخوبی خاص
یا اینی بازیابی ایکل طیار از انسان مولی اور دنیا بخشندایم
جایت یه شکر محمد ناخن یا شکر ناخن علیست کی کل
دسته اند نه و سایر از طور مرغ غذون یکان خود را دنگز کرو و آنچه را
که دنگز از آن زند آن بازیز و تما سارت بهر قوان حق ببل جالد
فارشند و در خلاست خود باقی و در قرار است و تو ز قفل
پنجه پیش منع غرفه از از زبده علی اند نوی و آش امید می فتن
کاش و مل ر ت بخس

—

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهُ الْكَافِرُونَ إِذَا قَاتَلُوكُمْ فَلَا يُؤْتُوهُمْ مَا
أَعْطَيْتُمْ لَا يُؤْتُوكُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
إِنَّمَا يُنْهَاكُمْ عَنِ الْمُحَاجَةِ
مَا أَنْتُمْ بِهَا بِغَاصِبٍ وَمَا أَنْتُمْ
بِمَا أَنْتُمْ بِهِمْ بِغَاصِبٍ

مکف الہام، من بجز اعظم و مارکہ بھا تسلی الکتاب
امروز من لعلی قل عالم کیم قد سنتا ذکر کرنا ک درایانا
اقی ککت اقیان ایک دل رکھا کے با قوت سبھوں
اغرچہن کی قیادتے خدھت الامر سراستہ خشک
خیالِ عالم من عالم و نکب الیادیں بسیر الیا، بلکہ
و علی الین تجھ من محبس مضر کا ذرا نہیں اپنی طالبید

الله عز

او پس از آخرين بسب اصناف آنچه بايان اتفاق نموده آنکه
پيشنهای است که به هست آن غرس نموده بايد بآب بخت
وست قاتم مقاپله داده و با سرم حق لاریاح سود مرغوب خواهد شد
نه بلکه این مسرانه اگر بمحض حالم او را نماسته
آنست عمل شوند باشی مثل تو بمناسبت همچو با آن از نه
چهور سالیم و گل بخشش تزرعه و عمل علی زبانه ای الكتاب
وصفت بنایم طبیعت انسان و احوالات و احوالات
تکیه

امانات عالمی ای ایستاد
خطه عالم طلبیا جانه
همکو خوده بسته

یار قلی اش کار اند از ایل بیده مبارکه که کنامه جو علی کلکه
طیان اعلی مرتکب باشی پیش از ایلاح ماصفات ترا
منشکنند و ماقبت مسکرین و زانه ایل سرمه غرمه دار
کجور دکارا منفعتها محبوب با شهاد مید پاران نهاده

بر هشت کاره از قدری بجهت بحثت بود و بجا فارز نموده ایل
از تو بیلکه بسته ای اذن خداوند محظی تعالی هشیه داشته
آن احمد حسن ای امیر کرکیلا مکب بوزیرت خوار
و هیکل ای از طرف اگر مت محروم داد کنیت یا بخت ای ای
و بدهیست ارسلان شکرست خواجه چکاره بکلکه ایکیلا
فارز قدری ایی ای ایه کار ای ای خسروه ای ای بشیخ و ای ای علی
خصلت است بکنیت کرم فرا غیره و کیل ناده در چشم
بلی ای ایه تو ماده تویی بکرام و اسلام بوده و ای ای ای

الغیره ای ایه

خیزیده خوش
آنکه ای ایه

امیر ای ایه ای
او کاری نصت نه ای
او کاری نصت نه ای
صرخه ای
حوالی پیش ای ای

٣٤٦
ما انشئت الا شر و اندى الله
والا قدر واستغلوا بار في
اعمالهم و ذكرهم و اقوالهم
و سخرياتهم التي انتهاج
القدر على ابي ملوك الشان
وابطيلها فاما ميرزا كان في طلاق
في حسنه و اسرفه و اصحابه والـ
كونية العقول الافكار على ذكره و ذكر
ما زلت امثال و قدر من انسان يذكر
مشكلة عزيزها بالـ^{الله} تخلصها
النميري الا انها لم تقدر العزيز
و سببها و وجالي و سببها
و شناك و انت امرت
و كيف اخسر على الفراق
و لا يكفي معاليها من احكامه و اقواله
و احكامه و اقواله فذكري

1 - V

1

لني مجهولة بتجاه بحثك التي اكتفى بكتابه المختصر بعنوان *البيت العثماني*
الأخير على خطأ نظامه من نفيها بغير سرقة وذكرك اليه
أن الناس إن تغير في بيئات الظروف قد يواجه الآباء بآباء
والذين استقرت الأسر بآباء، مما يهدى من ملقطين وذريسين استغاثة
باسم استكمال قرآن الأطهار، عزفوا عنهم طلبهم، وشائع
صدر لهم دينات أقدمهم، واحتلال *البيشة* منه ينك
يجلون بأيديهم أن يوردون عليهم من التحكم والعناد ما يخداون
ولما ينكرون في مكاح العالمين فعذابهم سريرك أن ينصل
من لعنك أنت العصري تعالوا إلى أهانتك اهانوا، خلوك ينفع
يصل أشد آلام في الرؤوس الطيبة، إنها تجذبكم، ولهذا شائعة
يعرف بـ *البيشة* لأنهم يظيمون، والذكور يحكمون، ولهم حق الظاهر
إن يطبقوا سريركم الخالقون إلى الأرباب العالمة، إنها تجذبكم
ويجعلون مثل هذه الأسود ولكن يحيى حكمك من الأشياء العاجزة
والملاحة، فلذلك ونماذجك من يحيى سرتهم وبهاراته ظافرها، تفت عاجزة
أهانك، ويهونك على حكمك لا يهونك، تتحكم في قلوبك فتحكمك، وهم

وَمَا قُرِئَتْ مُسْكِنَةً لِلْمُسْكِنِ ثُمَّ قُرِئَ مُسْكِنٌ وَمَا قُرِئَ مُسْكِنٌ فَلَا يَأْتِي
بِالْمُسْكِنِ كُفْسُهُ كُفْسَهُ تَرْدِيمَ الْمُسْكِنِ وَقَدْ رَدَدَتْ بِهِ هَذِهِ الْمُسْكِنَ
فَرَأَسَنَ الْمُسْكِنَ بِهِ الْمُسْكِنَ قُرْيَةً لِلْمُسْكِنِ إِنْ تَذَكَّرَنَ
وَإِنْ تَعْنَى الْمُسْكِنَ بِهِ الْمُسْكِنَ فَلَمْ يَتَعْرِفْ إِلَيْهِ الْمُسْكِنَ
الْمُسْكِنَ فَلَمْ يَتَعْرِفْ إِلَيْهِ الْمُسْكِنَ جَوَافِيَّةً طَرِيقَهَا
عَادَ الْمُسْكِنَ فِي عَوْنَانِ الْمُسْكِنَ وَزَوَّدَنَ عَنْتَ الْمُسْكِنَ حَقْلَيْهَا
بِنَارِ الْمُسْكِنَ لِلْمُسْكِنَ وَهُوَ الْمُسْكِنَ سُلْطَانَ الْمُسْكِنَ
وَمِنْ الْمُسْكِنَ كُفْسَهُ تَرْدِيمَ الْمُسْكِنَ ارْسَانَ الْمُسْكِنَ بِهِ هَذِهِ الْمُسْكِنَ
كُفْسَهُ مُسْكِنٌ غَيْرَ مُسْكِنٍ كُفْسَهُ الْمُسْكِنَ لِلْمُسْكِنَ مُسْكِنٌ
إِنْ تَكُونَنَ دُجَاجَيْهُ مُسْكِنٌ لَا يَسْكُنُ إِلَيْهِ الْمُسْكِنَ لِلْمُسْكِنَ
يَا بَنَانَ الْمُسْكِنَ قَدْ مَدَنَ سَاهَةَ الْمُسْكِنَ لِلْمُسْكِنَ
لِلْمُسْكِنَ وَمُنْقَرَ الْمُسْكِنَ وَمُنْقَرَ الْمُسْكِنَ بَشَرَيْهَا
شَلَّانَ الْمُسْكِنَ وَمُسْكِنَ الْمُسْكِنَ وَمُسْكِنَ الْمُسْكِنَ إِنْ يَوْمَنَهَا
عَلَيْهِ شَفَاتٌ عَلَيْهِ مَرَدٌ وَالْمُسْكِنَ مَلِيْلَيْهِ كَرْدَرَشَادَهُ جَادَهُ
إِلَيْهِ مَسْكِنٌ مَنَانٌ وَهَذِهِ مُسْكِنَةُ الْمُسْكِنَ إِنْ يَوْمَهَا
الْمُسْكِنَ الْمُسْكِنَ وَلَا يَنْفَعُ الْمُسْكِنَ الْمُسْكِنَ بَشَرَيْهَا

الْمُسْكِنَ الْمُسْكِنَ عَلَيْهِ عَزَّانَ الْمُسْكِنَ الْمُسْكِنَ إِنْ يَوْمَهُ كَيْوَيْهُ
يَا بَنَانَ الْمُسْكِنَ تَعْرِضُ بَلَانَ كَيْجَيْهُ إِلَيْهِ الْمُسْكِنَ كَيْكَيْهُ
فِي سَارَنَ الْمُسْكِنَ دَرَرَتَ الْمُسْكِنَ لِلْمُسْكِنَ بِهِ الْمُسْكِنَ
إِبْرَوَهُ الْمُسْكِنَ تَسَالَ الْمُسْكِنَ الْمُسْكِنَ الْمُسْكِنَ إِلَيْهِ الْمُسْكِنَ
جَوَافِيَّهُ الْمُسْكِنَ كَيْسَتَهُ مُسْكِنَهُ مُسْكِنَهُ فِي الْمُسْكِنَ
وَالْمُسْكِنَ قَوْلَغَزَ بَلَانَ بَلَانَ الْمُسْكِنَ الْمُسْكِنَ ٢١
وَجَوَهَ الْمُسْكِنَ حَسْبَبَهُ كَيْلَانَ دَلَانَ دَلَانَ كَيْلَانَ
عَلَمَهُ الْمُسْكِنَ جَوَهَ الْمُسْكِنَ دَلَانَ دَلَانَ كَيْلَانَ
رَأَيَتَ الْمُسْكِنَ بَدَلَ زَجَعَ جَاهَتَ مُشَوَّهَ دَوَسَتَهُ كَيْلَانَ كَيْلَانَ
دَوَسَهُ دَوَسَهُ دَوَسَهُ دَوَسَهُ دَوَسَهُ دَوَسَهُ دَوَسَهُ دَوَسَهُ
كَيْلَانَ دَوَسَهُ دَوَسَهُ دَوَسَهُ دَوَسَهُ دَوَسَهُ دَوَسَهُ دَوَسَهُ دَوَسَهُ
رَسَنَكَ بَلَانَهُ دَلَانَهُ دَلَانَهُ دَلَانَهُ دَلَانَهُ دَلَانَهُ دَلَانَهُ دَلَانَهُ
لَيَابَ بَلَانَهُ دَلَانَهُ دَلَانَهُ دَلَانَهُ دَلَانَهُ دَلَانَهُ دَلَانَهُ دَلَانَهُ
هَانَهُ دَلَانَهُ دَلَانَهُ دَلَانَهُ دَلَانَهُ دَلَانَهُ دَلَانَهُ دَلَانَهُ دَلَانَهُ

پنجه اعلیٰ / قیکتی سر بیک و خارق جاک دخن کیک
این کی پنجه کل کی پنهان و بجه باله، لی پنهان کیک چون آن
پنهان بجهل شان نشود آنها اینه الفرو ایه میم کیک بسیه / اینه علیک
بجانی و عبارت اینکه کیک نه زد کر بحاله مشتعل مزده بده کیک کوئی
رتب ایه ایس و از زل کات باقرت با ایه ایل ایس ایه ایس
ایه ایسیم بقیه ایلی بایز زل ایلیم کیک ایه ایل ایس
الدارفین علیکم اشون ایل شکم بایز زل من هلمز ایل عقدة
القصیر قلی ایل شکم ایه ایه البارکه و مکنندل علیکم ایل عقدة
بیوم کیم ایل ایل بایز زل ایل ایل بایز زل فیکل
آین بایز زل ایل شکم ایل ایل سیمان ایل ایل ایل
حوزه کر کیک سهند ماند مشا بهدو و بجه علیکی بایل
گهور / چهلیز ساده علیکی بایز زل ایل ایل ایل
قلی ایل
چلک / ایل
نخوا کر مسب او بیش ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل

کردن نظرک پهونه و خود را موقده بیشونه حالم
شا بهدو و بجه علیکی بایل ایل ایل ایل ایل ایل
هزرف حیسته اند مل آخی ایل ایل ایل ایل ایل ایل
هم کیک و کرک غم نظفتم بایل ایل ایل ایل ایل
عن کرده نکت ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
الغصی اغایاب ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
نانی بین ساقین نسخ بیاند و موده زین ایل ایل ایل
سن نایت دلین بین خضرت فیض کیم و باره و دوکر کیم
الوجه کر کاک بایا جرسه دامان ایل ایل ایل ایل
دماج بیکل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
و دسته کات نکل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
جو ایل
دلو رهه نظرکم و نهارت بند نهارت بایل ایل ایل
از قم ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل

آنچه که شبه بذیشت و خوارد یکی از همین شخصیت‌های میان پادشاهی
و آنچه پر از دلیا وارد شده بسیار ضروری است تلفظ از طلم
نهایت همراه با عذین و بسته اعماق این دلکتاب است از نظر اعلیٰ
مرقوم و ذکر طولی اتفاق نمی‌افتد مرغوب‌ترین مرثویت
نهایتیان علیها هم آنست مهنا یا نکور آیات بیانات
ضرسیں هر کیا ز نهایتیست آنی و جواهراً عناصریست
نمایل با حسن علیریکش جایگاه مولی السرور العالی است
آنکه آنست با اندیشه آیات و اوقایق ای افق طبوده و دخلنده
لا انسی ای ایان ای شرط طلا ریکش ای ایشان بجهت ای ایست
و دلیلکه ای ایست چنین بمعنی ای ای مولی ای ایه طوبی ای ایکش
ای ایست قاتا ای ایکش ای ای میم و عکس ای ای ای ای ای ای ای ای
من ای ایسته تبارک ای ایکش ای
عکس ای
عکس ای
عکس ای ای

لخوارزمی - پس و فقره اشخا دیه کر زنوسی باستخانه از
دکنی این امور در اواح آنکه بخوبی میتوست عالی مطلع
شده آنچه از آن خلا برخواهان کم کند است علی آن راه
قبول آن رضامتن در خود آنگه که کرمودید بجهت این ایاره
قوی سپاهی اعلیٰ نموده اند و ازان آن اسلامات کردند از این
ایام نظر منقصیات مکانته که تو بجا زده باشیم اسره
آن نسبای سیاح هنر امیریخ و نجفه اند هنر امیریخ
جادی از این اشتوی و توجه نموده انتظام از قبیل فریاد
بمن اند این نظمه اطیب اعمال طیب و خلاق فریاد
و خبرت شنیده سرازینه آنچه میخواسته طلب اعماق این
و اعماق این امر و از دز تبلیغ و نهاد است امر کیانی
امور از اشtro و اجیه است هست احتمت اولیه است
چه که سینیکه خود از محل ساخته مرا و میزد علی آنکه اسما
میه استه تو کمال باده با این اوله اند بیکانت کیان این ام

بنانه حزب قبل شا به کرد استقرار اندیشیم از این
امور چنین وظیون آنهاست فی مد این اعظم و افسوس
از این این دلایم طفوبت بیش از این است
دعا ات کی از خدمات که نسبت مردم به کروم بسیار
در روی ارض با خارسیا که بسیار شا به شدند و بعد از این
صادر چنین چنانچه با این معارف میتواند بالا خواهد
متفق شد اینکه این وکیل و کبری و کفرخ باشد این
بیرونی از از است با اقیسیه چون این خلوصی این سخن اصلناه
در کامیش عمل آنکه میست اختصار فرم و بعد از جسته و قیمة که
شد یا جناب اکبر بر این اینکه میزد ایه نزل ایه از این
از این ایل قلیاست و دین معاشر ایه ایه میزد میزد
حال پوچلت معارف ایه ایه قوم اکبر فراموشیه مسام
بیرونی تمام باطن سول تد است استه مصالح نموده
که قدری فرست پوکه بعلی نسبت ایه بجان ایه کلی این ایه

پرسوں اور اور شد کہ شب خداشہ دن خارجہ دیا شایع
باہر با خضرست گئے شوہد اپنا ذکر کرو درمیان بیت و سرورہ
بکلاؤ غلق شدہ اندھکشہ چنانکہ وید و دمی پسندید
حرست میزراہ بس مھوتا این طخود مقام اون جھوڑنا
قبل اشت انجیلوم عوش کل استغفاریغاہ و قول
اهو آہی او لیا خود حظ فرا توں آن کریکے عون چالی
اماٹل نئی ریجاہت محمر زیادہ تائیہ نارا عمال ایضا
و ائو ایکد ایقی ایامت بیک لکھ طبا بیکھست بیج
و بیک اشراق نیامر آتاب جو و مخترن خابو جویا جویک
تو ایزو پاہی کرست نہ کند دست تھے خلیل حبیب توست برہ
ولین بیکس کل نہیں بیک نہیں تولی بیک ایسا بیکھانی
جو و ایڑا نیکت المیزراں ایاب اخیار کی سبب تنبیہ بیکھانی
منڈے تھوں بیکیش ایکنیاں جھنڈا یہ آس قرآنکتب صارم
کند بیکانہ ایکانیاں بیکانہ بیکانہ بیکانہ بیکانہ ایکانہ

مکالمہ الجیوم
 امامیت یا تھی خصوصی و مقدارِ انتظامیں ایک بانگرل
 من سحابہ حادثہ، وحدتِ صدیک، مامتشر، علیق، امیر، وغیرہ
 و مامتشر تھا سو ان لیکن وہ بوجہت کسی مشرق پر بریک
 و صدرو خلیفہ کس نظرے میا کہ قومِ جعل نما ایسا چیز کہ
 پر بجا دا کو وحدتِ اک رکھنے ہریک وہ جعل آئی وہ مانک
 ایک کھلی طبیعت کے فی اوار و آخرہ ایک نات قابلیتی
 نظر

مکالمہ شیخ فضل علی

لی المرتکب العلام دلو قاتم احمد رجکی الشودام
من عین این سلسله اسماح والاساء زبانه است این بخش از
من مایوس کرده باشد و طی این خانم است تا هر چند آن موضع
علی یاد آمد طویل نگذشت و درین خواسته کسری میباشد این موضع
تفکر از عین این سلسله دوسرانه فصلی است اسماه و مادرانهم
فتشک یعنی پنهان نمودن، توانی عوامل کاری از همین طبقه شنیده
و منع از شدن چیزی که از این سلسله حفظ نمودن، بگویی که این
ایدات بارگات از همین طبقه هست اکنون این خاصیت میگذرد
فی این سلسله کتاب لاتینیم یعنی آن برای ایجاد این معرفت از اکنون
دستوری میگیرد که این کتاب را من بنداشته ایام بآغاز این معرفت
که از این تدریجی ترتیب ابتدا به این کتاب میگیرد و این کتاب معرفت
دکتر سرسی به این شیوه فی مذاق از این حق فیا اشقت شناسی و کارهای
نخالی این بریندق اینجاست من این دو نویسم من کوسر فصل دهانه و
پنجه کنم خوب از اخضرة و دارای دستوری مغناطیم و مسخری هم که این جمله
از این بیان اینکه اینها علیک و پیغمبر علی این ایام نسبت نمیگیرد

العالم فدا امرت به من له لسته و شکر قنادس پر گزی کل
 قل ایں بیان آنسته فتح باب الطلاق ایں ناک ایس آه سلطان
 خشم دیاگم ان گشکر گردیده ایں ناگر علیم و نوچر علیه و پیش
 می هزارست همانین ضماین افلاطون آنسته ای اقیم
 بیعکم من بخرا ایس بآجند ب آدیش ایشان ایجتو و ایغرو و ایقان
 دل ایکم ایس ایغاییں قل ای تریده ایک ب آنسته علی و چوچه
 قلم من گلی ایکی دل ایکات ایسا و دل ایک ایس ایکی
 بخود و بروزه پرسه طلاق ایتم ایغاییں کلکت قل ایکم
 بآجندیه ایله ایک ایغایی ایغایی ایغایی ایغایی
 پیکر و طیول ای یوچه و مکحوا ای استه همانین ناکان یوچه
 دل ایس بیان ایغایی ایس با ایگم ایغایی ایغایی ایغایی
 ای ایس بیان ایغایی ایس بیان ایغایی ایغایی ایغایی
 ای ایس بیان ایغایی ایس بیان ایغایی ایغایی ایغایی
 ای ایس بیان ایغایی ایس بیان ایغایی ایغایی ایغایی

کر گیرشان صفاتی می صرف و مکجا پایه ایم گشتیان
 نیز هنر و مقام ایتے فائز شدند باید کل ایل
 باشست گاسته ایکر بشنکد همای ایلاح متذکر توکس
 تقدیم رای ایستگم عرف میگی شغ نایه گیوایم هوف
 قی خشقوقت عالم ز ایوار ایس حقیقت خیرو و شیخ و گر خبر
 شیخ ایل بیرون پر کاری ایوم جویم ایش و کیمی کیمی دکور
 و مطراست ایشی نیز ایکرسته و مطراسته ایمیں
 ایلین و ایشی کیک دریل ایتی ایام من و ند عاشان دی
 ایلشن کیور و بطریز بیول غاز سوپ کیم ایتم ایشی کیم
 ایل
 بقدیم نو ایل
 ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
 بیش ایل
 قبل ایل ایل

وَلِنْ حَوْقَسْكَبِرْ فَرْغِيْ فَرْضِ شَهْدَهْ وَلِزَقْلِيْ حَمْصَيْن
رَشْتَهْ اَذْلُوكْ كَبِيرْ بَلْكَامْ طَوْلِيْ لَرْ كَبِيرْ بَلْكَاب
وَعَلْيَهَا مَرْهَمْ لَنْ يَكْلُمْ خَيْرْ يَاسْطَعْ قَلْبِ كَبِيرْ بَادْنَار
جَبَسْ كَبِيرْ بَلْكَانْ بَاشْ كَهْجَيْنْ بَلَادْ حَلَارْتَهْ اَنْ شَغْلِيْ
شَوْنَهْ وَكَنْ كَيْسَيْنْ اَخَالْ بَيْكَتْ نَاظَرْ بَهْشَهْ كَهْبَادْ كَهْمَهْ
بَبْ بَنْظَارْ بَهْشَهْ كَعْفَشَهْ دَانْ كَرْدَهْ الْوَارْ جَاهَهْ
حَضْرَهْ بَشْرَهْ بَلْكَلْ بَلْزَلْ بَسْتَجَيْ اَنْ كَهْدَهْ بَرْسَهْ كَلْ
سَرْ بَهْشَهْ كَجَدْ كَرْشَانْ لَهْنَيْ بَكْنَهْ بَلْكَوْلَهْ كَلْ
بَعْضِيْ دَاهِنْ كَرْهَهْ بَلْوَهْ فَائِرْنَهْ حَزْرَهْ بَلْكَشْ كَهْ
اَرْبَعْدَهْ بَرْسَهْ كَهْرَصِيْهْ كَهْمَعْنَهْ اَوْلَاهَيْ اَهَيْ اَهَيْ
لَهْ كَوْهْ بَرْهَادَهْ بَلْخَهْ كَهْيَهْ بَلْهَاهْ بَلْكَشْ كَهْ
الْقَيْنَهْ اَيْسَهْ اَهَتْ عَلَيْ اَتَاهَهْ كَهْرَبِيْهْ لَهْرَيْهْ كَهْرَبِيْهْ
وَهَمْ لَهْلَاصَهْ دَاهِهْ بَلْكَهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ

دَهْلَقْلَهْ بَهْرَهْ
اَمْرَهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ

بَهْلَقْلَهْ بَهْرَهْ

حَلْبَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ اَقْلَهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ
وَهَمْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ
بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ

بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ

بَهْلَقْلَهْ بَهْرَهْ

كَهْتَهْ اَنْ تَعْلَمْ لَهْتَهْ بَاهْهَهْ اَغْرِيْهْ مَنْ بَعْدَهْ بَاهْهَهْ
الَّذِي قَيْنَهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ
سَهْلَهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ
اَنْ شَهْيَهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ
بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ
بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ
بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ بَلْهَاهْ

رخانه فرخانیان ریکت ام الطیبیه ای کرم جا فرم
چنین ای کرفت کامی قصر و خانه موشیت میراث
دین عاشد و مکن در محل برعین انتشار همراه چند یا سه تن
مردن است و داده دست ماتح شده ای از کسی برگزید
و این شیوه بگذشت کن نداشت اوست حق ای است
درست طالی این سیرف یکم منشی این ایشان
بهاده گفت علی کروه شناور و منع هر زک بکاه الله یکم ای
بانای ایجا آسیا و مفاتیح ایلوا العزیز یکم دعا کارا گفت بالله
دوزن ای و اینی ایک جفا فرم ایسبیج ایه من عرف همان پریک
دیگر پرکریجیب فیه ملکیعن ایه درست ایامین الیا
میکت علی من یکت من لی فخردم معا دریه
پرکرم ایه دیع طالی ایجا پایان
موالیه علی الاما

حال يوم القيمة فلما مرّت قويمات أنساب بـ طان حاول منع انتشار
والتأثير في انتشار ثقافة القبائل بـ سلطنة عمان من دون نجاح

باقم شاعری

و ای جنی طارقی همان و نادانه بنا نی ای میں الہا بیکش
و علی من قبل ای افون ای علی صوفی ای این اخواه بالشند
سیده زین
امم جابر طیبیا بنا نی
نام سید صوفیان

ای شاهزاده ای خود زریابی عزیزان ای شاصه هی میانی طور
تو پر نوی و بکاری بصل اسنای است فارغش ای بجه
نمای آبنا یست با قی قازشی ام و نوزیر است که بر قی قیمه
محسنه ای تاکر کلم رنگ ای کل ای بینه مانه بند ای ای
شانزدهش چارچوبی بیار نام خود را نه خواه که ببله ای ای
مرنده بخدمت امر فاقم پر مقدار ای ای بند ای ای
پریسته و شاه میل ای تویه ای تاکم بزرگت ای ای ای
پا سنتی خود را باشد بحیث داش ای بخی میست بخای ای بخی
دسته و مازلک ای ای
لی اکن ای ای

برابر

ل باب حجت کرم طریقیا آمد
نحو شرق من فی الرضا

یکرم باب حجت کرم بعد از اتفاق بیت علی محسن آنچه نه
واز نهاد ای احمدی و بصر ای کرد و بشانی علی کرسی میانی
آنچه نهاد ای ارشد طوفی ای ای ای ای ای ای ای ای ای
ایش ای
و بکار ای
امکان قدر میانی ای
ساخته ای
ییان بخی ای
از بزای ای
شانی ای
اهم است عذان بکل ای
رویت را زان بیست که بست که بسته و بجزی ای ای
نماز کرد و مسافتی هم بزیر کرم بکاره و میان ای ای ای

دستورات خود را سه شاهزاده عذرخواهی نمودند که در مخصوص
مستور شده و ماقصدهم کلمه باقی و داشتم شاپرکرد بگلای اگت
و قطبش پسر خود را داده اند و این سه زن از پندت پنجه کبریت الهام
دیدند و علی اسماهی فیضناک رسیدند

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ان ينفع الارضين ان كل من سعى لملكوت السماوات الذي يحيى الارضين
الاكبر يرى من لا يرى على قلبه توبته امبابا وعمره من كل سرير
سراب انت الذي اتيتني باليزدانه . عظيم حال الان
وذلك مطر المرض سمعت نداء امير رب الارباب رقم
سرعت وحضرت وفتحت له باب طاغي الارض الاما في الاما
والاما يام طوبى لك يا شرقي وريح الوصال فربت
بها كان يوم خدا وافحصت انت ما يكتب الله والاما سب
وشهد لك انت سرت اماما افاق الارض وشرسل معungan سمعت
فراقت شاهزاده كل صرعن حاتمه فربت بالاصطاف اثير الاما

الدستي خليط في الشعير أهضم
أنت لا تأكل ألا جوهر ميز العلام

فَلِلَّٰهِ الْعِزَٰى وَلِرَبِّ الرَّسُولِيٰنَ يَا أَيُّهُ الْمُبْرُوْرِ لِهَذَا بَاتِكَابِ
يَا شَيْخَكَ فَغَرَّكَكَ إِنِّي مُؤْمِنٌ بِكَرِيمِكَ وَ
عَمِّرْتَ قَلْبَكَ تَطْبِقَكَ إِنِّي مُؤْمِنٌ بِكَرِيمِكَ
يَا نُورَهُصَدَهُ مَا لَأَفْسَدَهُ وَالْعَوْنَانَ لَا يَحْتَبِ
الْمَلِكَ مَنْ كَانَ قَرِيبَكَ وَسَاحَ عَلَيْكَ إِنِّي مُؤْمِنٌ
لِوَجْهِكَ الْمُتَعَمِّرِ شَهَادَيْكَ وَتَكَبَّلَكَ إِنِّي مُؤْمِنٌ
بِكَابَتَ بَانَ الْوَقْتِ عَلَى مُلْكِيٍّ فَلِيَقْبَلَكَ بِمَجْنَونِكَ
إِنِّي وَرَجَائِيٌّ إِنِّي مُؤْمِنٌ بِالْمُطْلَقِ الْكَرِيمِ تَعَزِّزَنِي

امانة شریف چرفاز
متوسطه ملکه و موده
قد علی الف بیرون از کس و العذاب بی فخر و علی المغضون

الله رب العالمين آمنت بالله رب العالمين
آمنت بالله رب العالمين آمنت بالله رب العالمين
آمنت بالله رب العالمين آمنت بالله رب العالمين
آمنت بالله رب العالمين آمنت بالله رب العالمين

شمس نور آنلاین مولویان
مکتبت و انتشارات
پژوهشگاه مولویان
والله من است اینها معلمی اولین
آنلاین کتابخانه
محلی لامائمه اهلی علم و عالمت
امیرتی سرمهی آنلاین کتابخانه
یا اینترنت این اخراجی باکر ترین پیجین

لاظم و لعن سادن العدم اندی آنکه القبور کفرم کرد
نهی امری می باشد اینها هست

مع ط

(مبحث) بحث
١٣٩٣

حواله نهان شاهزاده امپان

کوای صبا و خلود عماق دوم کل کافی برگاد و بجز
سرزمای سخن اکبر صاحب امان ایجاد اذان و حمل
ایات کریم را بشنید و در کنون همسرش تظاهر نمایند
ائمه و محدث ائمی طولی از برآورده شنیده که آن دشکن است
دیوارتل ای اکتاب ملک خود

(مبحث) بحث
١٣٩٣

حواله نهان من لاعن الا

یا قدم او سیا برش نیزی ای امک اسما و ذخیره چون غیر
قابل تقدیر و زانگزینی باشد ای طبع جانی رزقو
املاک رضا به است غدوه خدمات فی کیک ای اصر
ذکر و بعزم ای طبع من بیجی لشکان بعلیک اصر
املاک و دیقت کیک ماقده و ملخصاً مجده ان امری
بعد ای اشاره ای بیک جهان ای املاک فی معامله ای خیر
النیر ای ایام ایکیت طلیت کیک ای ایوسیم الاتخاذ
و بحکایت نهان ایم ایکیک هو المتعه العلیم ای ای
ط بباب ح ماذنی خضرو فناز
حواله نهان بحق ای ایکیک اصل

جهوی مهد شتا و سیاری کنکر حضرت عصوی را ای ای هشت
کز کنکر طبعی هزاری شکری مذاه کیم ای دلخواه ای ای

نماشت و از اراده نماده، میخواست شغ فرود باع ط
اسخ نهاده اطلسوم الذهاب رخی سرچن ها اذایق اف
العاد سب و بطریکا کان کمنه نهانی تقدیم و لین نهاد
و تهایی بتریزد هاست از برایی و جود طلبی لرن نیاز به دشیز
 بشایکو شرخیو اشت از برایی و جود طلبی لرن نیاز به دشیز
 من باشی ایشتن الکیم ناینکهنا بک اند علیه بمال
 ایصال خودی بجاست آهد اسری فی تاده بخشنود همانها از
 کشت یا خوار علیک بجا اسری بک ایشان
 بر سی سیکو کم بلا یاری خل هست و از جن و از دره میگن علی الکیم
 امام از خوده از قلیع طبیعت اسخون فی ایشانه ایلام کمنیخ اکلی باده
 علی من ایشان همان کمیس نهانی و مردانه کم پیل و بیخان
 ال سرطی و آیه نامیس علی اقربان ل مطری و میخان
 کر شره صالح دکوب نهانی اصریز ایشان یا خوار
 همیکت همی و میلی ای دویکت اهد من ایشان ایشان
 سخت بیان اینها، قدر و دلیل طبیعت ایشان ایشان

آنچه یک حق نکرد و حسانه است بسطیح العاد علی فخریه بشد
 پنجه که مرده و غریب آن را بات و مکن بایتم و دست
 از گوشه پان مخصوص حالیان تانه و خیره نهان نسل اند تعالی
 آن یا هیسم علی استواره لایم صاف کوکن العاد و ما عذر ایتم
 علی تو بیه ال بحر عظم الذي سخن من اصحاب عذابی الکاک
 الکاک تبلیغ ایتم عزم دلخیزه دارد شده محظوظ ایتم
 سرف بیان ایتم ایتمون بیان ایتم ایتمون نیکت و مولع ایتم
 آنچه ایتم ایتم و ماجب ایکا و دی ایکا ایتم است بوریات
 در ایتم هشته ماینچه ایچیفت و آنکه است کم ایتم
 ایتم بیه نامیت مایل ایشان ایشان و مکن شهادت
 بیهست بر عدم فنا و این هزب که ایشان ایشان
 بیهی ایشان و ایشان ایشان بیهست بر عظم قیام کمیت علی ایشان
 شهادت ایشان ایشان ایشان ایشان
 بیهست و بیهست مکن ایشان ایشان طبیعت ایشان میانه
 بیلخاست بیلخاست و بیان ایل که ایشان ایشان
 دلخیز و بیان ایشان ایشان و بیلخاست و بیلخاست

از آن صدای این الماء تذیب انسیم باشد. شده بکش
الواسطه که سبیل است و مطره الشفوه و مذاکحته المعن
فی دلهم لشنیه اینکی سی نار این آن جنایه شنیده اند
قرآن، و از نیا کش و ده بکش و من مسکت ملاده اند
نای اینجا به اینجا، و بکمال اینجا این اینجا این
ظرف این مخلوم بیرون خواست و بکسر مخلع هفت مردان
وزان ملاق مکوره بوده اند و که برگیرد از قلم علی پاره ای نازل
این، طیکش علی او ای ای هشتادی و علی در راتی اتفاقی سمن
آن، و آسی باین اصره بکسر عکش

طهنا بع طعلی بیان

بوانه عالی شانه بکش

ع ط خسر که ردی اینظام حاضر تانه خدا عرض نموده و دیر
استخانه از کشت دهنده عرف نلوس این مقتضی
نه بکش زرت به اینان ناکوزانی اکتب اینتیتیت العلیز
حضرت و دامت راهی این القبور بیرون چشم

با خدار و گرست نو مخلوم بوده دامت نیل نیک
و عسال ای ای طیکش بکش، ای قرب العسا و بیانه علی بکش
قیر ایکه باره بیز جسیه ای کفر غمیز قل مخلوم با بکش
برسانی بکش و میدان و حق میدان و بمحیث شیاسه
و کوهه کشتنیه بکش ای
انسانی خاکش بکش ای
و چون بعدست آئی جلیات ای ای ای ای ای ای ای ای ای
درین بخی فرنو مضریه غافل جا ب بیرون و پیوند
عمل نموده ایکنیز که ایل فرسانی کی کرست و فرد نموده بکش
ایمین بشنوی مخلومرا ای ای قریب و میدیک
ال صراحته بنت لشیم قل شیم هو بکش قم ای ای
بر مولیک ای ای بختیک و متوکل ساره ای خدا
تموت بائزیل من مکوت بیا ای ای ای ای ای ای ای
و امام ای
پذکش ای ای

نیمکت اذان و نیمکت دوستیکت او همکت رنگ
خونه کنک و دلتنک مانند کن آنی لو جات احکمک
و اشتاد چانته اسح منی با پنیکت این ون بیکت
ام رنگ رنقا بیست سکوایا راضی میشی مثل حکم
قبل حکمه میستلی شوی بلقیں چاره بستلی شود بتو
خانی ظلکار مر جاید او هر اینچنیز کن خرق تماه
سر احتمام اسماه بقیده نهاد طلاق اش آه کن من لذتمن
سالیان پنهان نکو در اخط نمیم او و عمال افلاش آل
مج و جوی کنک طلک رسیبل آنی برآ و دارند شد بعد
با خواهی انتی قیسه مظلوم نمود غایج شدم و ابداع
نخویم قد غنیه بعد فدلی و مستراسو علی بد علی
بشنو نای اینظاهر اسح و بجز ادست غیره و با منا
لکفا منا لو جاته حرکت کن تمه مجزیه نهادی
و پیغمو مشاهد کن بی خلکت افسر قم خضرافی کیو
پیغام لشیعه احمد است اذان اسدول ای ای ای

الامر والولا من قیوم امامه بیوه العلی آ و الامر اخضف لاجنک
من پنهان لینن شنل اندان باینک علی الرجیع اند چوک
اضر ایم با علار عیک بهاء الله شمار منشون
در کاراقبل معلوم خیبر پسان و محبی بن ایلار عیک
مریک باز ظلم علی فائز کشته طلبی احمد نیما نام
کوکت
ط چابع ط علی بآ اند
خوانه تعالی شانه احکم زد بایا
پای بی خلکت امور فناد خلا ت آیات مقصدهای
سلطی ذکرست دکڑ سپان بایان بدی المظالم ناکوره نمای
نمایت بتو قیچی اموز جمال قسم دوچن اسکه میشکه
فرمود و بیس از مرغ خانی بین بوج مهاک که جو خوش
از آن با بیست دلایل اباب خنایت آنی را ذکر نمیم راقی
بسیطیم را نمایید فرماید ناز مرحری کا سی بیان

وقد حفظت نهائى ثالثة العين بحسب ما شود ، وله مطلع
أكاديمى من كردت آنچه باهى طبىءه بالرسالى سهوى
لدى لوبيها ضر وكمانها ها ينت آنچه طبلى كاتب
ولازم نزوى بيشاش فى تجهيزه فـ المهم فعات اليم
آتى براواك نجوى وفائزه فى آنچه عالم زيرى اى اخلاقية
جناب العين عليه جانى عريفه ان جذب لالمقا ، وجـ
عرض ندا اى سمعنا ذاتك ماذا هىت ؟ وذاتك ذاتك
ـ ومهذكـت كفركـشادـعـماتـشـارـافـوهـ طـولـكـ
ـ ولـكـ دـاكـتـ اـنـ رـيـكـ جـوـالـكـ الفـدرـ الـكـرـيمـ
ـ سـتـرـ منـسـنـ المـتـامـ علىـ دـوـسـ خـصـوـنـ فـارـ كـسـ وـ دـاـيـ
ـ آـيـاـتـ رـبـ الـكـنـيـ يـاـيـمـ حـرـونـ مـهـاشـ نـيـارـهـ
ـ شـلـيـاشـ اـنـ عـلـمـ وـاـنـجـهـ وـاـوـ مـكـورـ خـفـرـ بـقـايـ
ـ جـسـ نـيـاشـ دـاـرـتوـخـ صـشـ دـوـشـ آـنـجـهـ كـمـ فـرـشـ دـهـمـ
ـ كـاتـ وـكـلـكـتـ بـاقـيـ پـاـيـدـهـ آـنـجـهـ كـمـ فـرـشـ دـهـمـ

بنـيـانـهـ بـالـعـامـ بـعـدـ هـلـبـتـ دـمـنـيـ
ـ الـظـلـومـ خـبـيرـ بـرـ سـانـ سـامـ هـرـ بـكـ عـدـانـهـ مـنـهـ
ـ آـنـ كـمـ سـعـ وـيـرـىـ دـوـنـجـيـ خـبـيرـ اـعـالـ سـ عـلـ الـأـنـ
ـ دـامـ دـوـ كـمـ شـدـ دـاـغـالـ آـلـ سـعـ يـشـدـ بـلـكـ
ـ الـلـلـاـ ،ـ الـأـنـ عـلـ مـلـكـلـهـ بـرـ جـيـوـنـ بـعـيرـ بـخـيـرـ بـرـ سـانـ وـبـاـجـرـ
ـ سـ قـلـاـلـ عـلـ بـيـشـارـتـ آـنـ جـوـالـلـيـانـ جـوـلـشـنـ
ـ الـسـرـجـيـنـ بـلـكـ دـلـكـ عـلـ لـنـزـ بـلـكـوـ الـحـرـسـ لـيـشـ
ـ الـطـلـقـيـنـ قـلـكـ دـمـ أـتـيـ بـهـ سـقـيـ ذـكـكـ دـمـكـ
ـ الـلـلـاـ ،ـ الـأـنـ عـرـقـيـ شـرقـ وـجـبـ الـقـىـ كـانـ جـرـ
ـ فـيـ ذـلـكـ لـذـلـكـ وـبـلـطـانـ بـانـ جـمـلـ عـرـقـاـ بـلـزـ
ـ الـشـتـاءـ وـمـكـلـلـ بـاـجـيلـ كـرـكـ وـجـكـ لـكـانـ الـقـمـ
ـ بـاـقـدـاـكـ وـلـهـيـنـ بـاـيـاـكـ آـلـ الـأـمـاـتـ الـخـيـرـ بـخـيـرـ
ـ خـ خـ وـ لـفـسـ شـيـاتـ وـوـقـدـ كـرـنـ شـمـنـاـ لـأـلـكـيـنـ وـهـنـ
ـ دـعـاـنـاـسـ بـخـيـرـ بـاـجـنـاـيـتـ بـ الـعـيـنـ بـلـ

حکمہ علی الابن فاندا بالزین لی يوم العدد من زاد

نهاده د بباب عطاء علیها آنست
و مبشری من ذی الملاکت

کتاب فرزد مالک الملکون لمن آن را به اعزیز الود

بکرم اذگر تاک مرزا همسر شاهزاده دلکشی غلی

الأعلی و بنی واد من عاف حمل هر شان الخیم انت کیمیت

ذخیرت ایشان، بنی ارض ایشان، ایشانت باشد الطی اعظم

پاک ان تیکت تیکات الأعراض علی اقبال علی اعزیز پر

کیستیکا علی شان لام تیکت جیات العالم ولا یکت

و ذم کیکت قل ادم من بدن عیش کیکت کا نظریل الزین کیکت

اویان ایسان ایکر کیکر، باشکا ایکر کیکر قل ایکم

سلاخیں پارکیم شان بجایت سرازیکل و

پارکش میکم تیکت و کفر ایمان باستانا فراز و کفر ایکت

پارکت خوش کیکر قد ایشان غیری ایان و جوان ایکر کیک

کیکش نما دیست ایل ایان ایکر کیکر کیکیک

کتب دفع المها آورده و مجموع خبار بعد از قتل زلکشیاری را زاده چنین
هزارش بخود اراده داده با ایات خود مشغول ایشان را نهاده
مرفون میشان ذعر شدست لسری رفاده بیزد ایشان
و هست از خیل میلکیت آناییزه ده و در میانی ایشان و نیزه ده
و گرفت در ده، ایل مکده از خیل کیوه ایشان را نهاده و داشتم باقی و داشتم باز
کل ایشوری قبضه ده و هست ایشان ملی ایشانیا، لاری ایشان
لهمیں ایشان شریش

بنی عطاء علی بیان ایشان

بیمی ایشان ایشان ایشان

بیکم ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

زیکر ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

علی هشتاد بدها کیک ایشان علی من فی التیکت ایشان

د بباب ایشان علی بیان ایشان

و ایشان ایشان

ایکس طریک ایشان کیک ایک ایکت بیان ایشان

الذئب طلاق طلاق فار زیاده دل خوبی هم نداشت
بلع انتهه آمار. قل غنی تهمی که میگویند آنها بکش
المطلب همچنان سرمهک ایام که اگر بری و خجل ایجاد شوند
حلوکت یا مولی آنها کاک ملکه است انسانها. یا میخواهند خانه
اعکس در خانه خود را جایگز نداشته باشند و گرچه همانا علی خدمت او اینها
بریست قدری با این شرط لاصقیان ایک اینها پسر و همسر که
با شخصیتی همچشم باشند همچنان که انت انتهه علی همینه
و آنرا آنست المیزان نیزم ایریست قدری بخوبی بخوبی که
دوستی باشند و همچنانست و همچنانی که خود ایک کاشت
انت انت ایک
نمایند
نمایند نمایند نمایند نمایند نمایند نمایند نمایند نمایند نمایند نمایند

یا عایش است حیث که بانی مدرک مخصوص عالمی را که تراوید ایشان
از دنیا فریب بهال شود، این مرد سنتی ایام است قدر
و همار آنقدر سبده و محدود باشید ایام صد و هادی همان

د عزیز رضه اکر اعلیٰ علم بعیام کیت آن این یوم پیغمبر
د علیاً، شوئہ علی ہر کوکِ الیوم سزا داد است مشغول کردن و لذت
د افسوس باعذت اللہ تو جو تھا یعنی سرایا عالمیت کا افسوس
د علی العالم د غلی این ایسی طیباہاں معاشر الدنی ایسی جیسے
د نی صھر تقدیم کوک اور بکار کیت اندھا د و بعد نامہ فرشت
د پتک جب ایک دلکش اینکاں کیجوچی لمحج لاح من اپنی کل
د پر من تھریخنا پڑو و الحطا، من لیتی تا اکٹ لکھوت امام
د احمد بن حنبل کی اگر قل ایلما زیر و میت رواجیں نہ سفر کروادہ
د آئیں تریز دن طالع و مار خود بھر جنایے ہیں یعنیک بیانات
د امام و بیضا خوش و غلیانیا پاچھوڑا کیل خاصیتیں تھیں جو ایک
د فرج پیدا، البشارۃ ایکی بامکمل و للاح فیل الفرج من اپنی مشیت
د الفتن کو در ایل پتک طاری طیلو اور ہوتے د وہ کیت
د بیانات حق قل علی الزوجی محظیت ایسید مذہبی یعنی یقینیان
د کریمان مصطفیٰ ملکیان پریشہ طلبی افشا رین و طول المقام
د مذکونیت د انوب کش کوئی ای عطا رعلم نثار نہیں

حکم هرم مدلل استخراج این رهگشید میان شاهد
و تهدید نموده از هنرمند مکمل طلاقت میان طلاق میان شاهد
گذشت بزرگ دارسلان ایکت یا خوش و بزرگ من میک
این ایکت جو افسوس را در یکم اینها، من نایا طیکت علیه
اوبلوای او بده علی اللہ علی این نایتی طلاقت اینها
نایاب نایت هیجا، اند

ادست کو یاد و ندا

یاغنایانه عط از علی سایه ایکت نموده ای
سماوی نایت بتو خوبی و ترا بایار میتم اعلی از فروود
امروز نایت خوش بخشد، ترا نایت اند از کرنو و دجه
نایاب نایبی کلاری ایکم است فائز شوی چونک
ستشوی عالم را که ترا از ضلیع از اینها طلاق فروود اقی ایکب
جو افسوس را در

ڈنایاب ابراهیم

بس الذي يضع عرف الرؤس
بابا احسن قد قوية الایکت طرف انت له من ایکت
و بیک دیک طلاق بادسته اهل المکلوت میان شام عزیز
وصاحب اینهاون کیک از اغزت یا باعث انت دیک
عرف نایسین ای جیکت طلاقت و غلی الال اوجو، دیکت
پیکت والشود، سیکت با سیک الدیک تھیکت
الله، وطن عذیب البنا، علی خسان سعدة الشفیع ای
الله، ای ایکت علام الغیریب، ای ایکت ماتوقیا ایکت
الله ای ایکت علام الغیریب، ای ایکت ماتوقیا ایکت
بهر اغزت ای ایکت میان مواجه ایکت کلیل المکلوت ای
وزیکت با ایستاده ایکلبری ای نسیه ای ایکت
بغریض اوجه اینها، علی اینها، من ای ایکت اینها ایکت
طیبا باب ایکت علی هیجا ایکت
مولان علی شاعر ایکت
کتاب ایز ایلکلوم ای ایکت ای ایکت ای ایکت

المرش الخصم
عندي
د. مختار بن ابي القاسم طبلبة العسقلاني
بيان حفظ وفهمه
لما اتي بالورقة اتي بذكر لسان عظيزي وذكرت
معن

مدد و مان شیر سیزده بیت المقام اعلیٰ علی الکریم و میرزا پیر علی
اللہ اعلیٰ علی و حضرات محدثین مصلی اللہ علیہ وسلم و مسیح موعود مولانا
مریم بن سیدنا امام زادہ احمد بن علی علیہ السلام و میرزا مازنی پیر علی
فی صریح الأیقان فیحصت اللہ العزیز علیکم طولی کا نہ
و دنیا کا نہ دنیا رہت فی ایسے تین قسم خلیفہ علیہ السلام یونیورسیٹ
ویچک ہے زیر انتیبہ الشہادہ ویکٹ کے کامنہاں افسوسیہ میں
ذہنی اعلیٰ تصدیق فی تحقیقی سلسلہ عبارت یادوں
پھاسیں و مفرقات اویا کامنہ التبریزی و بلندی بر طبع
و حکم فی الاعظم و حفظ سدیقہ بان توہینی سے
ضدست امرک و الاستقامتہ علی جنگ قم سلسلہ بالاور
ویکٹ و مظاہر قدرتکش مشارق امرک بان جنگ
کہستہ لہما کیلئے نہ کوکوڑ الوصالی قاموا الدینی ب
حق علیہ من فی الارض الاصحاء ایوب الحججی عمارہت من شیخ
خلیفہ علیہ السلام فی ایک ایک انت الکریم ذوق القبول لیکم

نمودی و از صیرتزطم علی با تاریخه نهی رسمی ای ال زبرای
عراقیان این تحدیله دهد می بود آنها در طول از پراستیکه
هر این می خواستند منع درستی هایی که مخصوصاً در اکثر خوش
بوده و افت از برگه عبارت گذاشتند اما این طبقه ای ام منع
و همچنان که نیز معلوم شد کوییده و می شد لعله
دور قیامتی صدمت ای الرفقان علی فضلا من لعل من نکری
اللهم ای سید امیرکو ولی عائی اقامی من قبول لی افراحت
لذت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهُمْ قَدْرَتْ بِكُرْبَى وَأَثَارِى مِنْ قَلْبِنِي بِمَدِيد
كُشْرِى وَكَبْ جَنْدَهُ لِغَلْ شَلْ كَشْمَ وَجَنْدَهُ الْعَلَى الْكَرْبَى لِلْمُؤْمِنِ
هَاطِخِنِي وَوَلَى كَبْ أَتَهْبَى هَنْجَنْ لِلْكَارْكَشْتَنِي كَاسِ
عَزَّلَكَ لَكَبْ بِالْقَامَةِ لَكَ قِدَرْنَعْ زَكَ وَجَدَنْ كَشْرِ

پنام من دانشجوانه
یاد میکنم که باید نظر خود را بازگشایی کنم
و همچنان که در اینجا میگویم تاکه میرکنم
و همان‌گزینی که از اینجا باشیم می‌گذرد و می‌گذشت

درینه بسیار دارد شاهکار کنند خود را
قرآن اخلاقی تجربه نهاد
امور ادبیاتی که بر خوبی نمایاند موسی علیهم السلام
مرنگ هستنگ بازوره چک و جمله است پیر چکوپ
بان توپیسم علی ابرار علیکم آنکه نت المیمه انسالان
آنچه
باید از این علم قرآن حفظ قریب میان
با اشیاء اندیشه اینجا
حق فتوحه میزد و در اینجا انت اهل صاحب ایلان کی ایم سرمه
کردند اینها به شرق منشی ها، خانه ریکب عیکت علی این
و علی اینها و ایمانی ایشان افسوس نمیگیرد
نمایند

پنهانی عیاک بانی نداشت که از این راه شجاعی می‌شود
بسیار می‌شود اما فیض این همچنان قدر از این راه است
لیکن هر آنچه در این میزان از این راه است این راه است
که از این راه بگذرد این راه را می‌گذرد این راه را می‌گذرد

الأخير بالجمل التي فيها اتفق خيراً، حيث مسرفت بعد ذلك
بأن يحصل بذلك بهذه متى تزوج على امرأة ونافر إلى الحكمة
حيث إنها حوارت أيامه وألاضفته التي يكرهها كيد
ياموري الأكم ارب قدرى بهذا يكتب ما يقرئ في الكتب
وهو يوحى على العمل بما اترى في كل ذلك انت المقدمة

شیع چناب شہابت احمد اسلامی طبع چاہا، اند
یام فرمادن تو

محلی ایت هرچ میلایت خو خلی نموده و بیکار است
مال نشیکه زده و بود خوازش و بیکار است مال است
بگیل اماده بکمال است و صفات هست تا است بکراته
نایت کامیت خوش بخشنده سریانه الملوک ب
عنه خیر میگوب ای آن این عقیل خلیف خلیف خیر سان اکر
خرنی بخنی قرق علی شاهنامه ای ای جاری و خلا خرد است دید
باطن کوکو سلطنت ای شیرینیا ماتی سی کاس اکری
بسی خیر ای ای سرخ

— 1 —

三

ایمانی معاشر نماین و با این عرض مطلع شد. و مکاتب
قسم از تسبیب و میزانه از تسبیب خود را در آن میگیرند.
کارهای متناسب بگویند چنانچه مطلع شدیم که این ایام
از تسبیب و معاشر نماین و با این عرض مطلع شد. و مکاتب
آن را متناسب بگویند چنانچه مطلع شدیم که این ایام

اکنک اذ افرزت بلوسی و سنت زانی خلی افعی افعی که
باید اینی و خرچنی دیر تری و مخفی مانک اصلی اند نیز پی
الاریز و سما، سماک تعددیک ای غلطت المکان است
و با همک اذی خترت و الوجوات باش جملن فی القیاب الام
ما خوبیک ایست همچنیک علی چک ای ربت تری در
من ای همک منک که بسته خنک ای قدر طلا ای تری پهینا
آنکه ای متصدی علی ایت، لاد آن ای خود شرم

آئمّات التقدّم في إنشاء المدارس

شیخ الطفیل

١٦٣

三

از زبانی بخاطر عقبه مذکور نموده بازی شد آنچه موقت است
ست از زان خود را با این اینست مقدار است و آنچه موقت
آن مخصوص است اگر مسیر را فتح ام و موقت مغلوب شد
و مسیر از زان برگردان موقوت است مالی اش حق میسر مخصوص است خرقان

三

وَأَكْرَمَهُنَّ بِشِسْ مَسْدَرٍ فَلَمَّا سَمِعَ شَهْ كَوْسَكُوكُ
دَرْ دَسْتَ شَرْكَيْنْ يَكْلَا وَدَرْ بَنْ يَكْلَا سَمْوَانَتْ عَادَ وَالْأَ
خُودَافَرْ أَمْوَشْ نَمْوَدَهْ وَكَلْ أَبْصَلْ وَجَهْ كَلْ خُودَيْنَادَهْ وَكَلْ
أَلْ كَلْ هُونَتْ يَنْزَرْ يَادَهْ آذَابَهْ الْغَوْرَ الْكَرْمَ آذَابَهْ الْعَصَالَ
الْعَصَيمَ آذَابَهْ الْمَكَّ كَلْ كَلْ عَيْنَ كَلْ

طابعہ پختہ طلبیا بارہم

مکہ مطہری

الله علیكم السلام و علیكم السلام و علیكم السلام و علیكم السلام
و علیكم السلام و علیكم السلام و علیكم السلام و علیكم السلام
و علیكم السلام و علیكم السلام و علیكم السلام و علیكم السلام

784

الله يركب الذي ينادي هبّن بالسلام و يدعى الاسم إلى ذلك كله
الوجه . آتاك يركب وعلى بيت اسم الذي فاز بذلك لني
لني لني لني

۷۰۰

امروزه بسیج طاقت امانت اندیش و احیا است با اینکه اینها
آنچه بعلت از احکام مرتضی شدند آنچه زمانه شست آنها ایشان
شده، سببی صفت از قل عالم و خلاصات من فی روح بدین طوری
از برای اینکه نویسندگان بجهت اندیشه ما از ترکی اکثراً کتاب هارا نوشته
عباد و اما، زریحق مکمله و کلام اخلاقی است: نه تنفس های ملائیکه و
با این نظریت بنای این شغلی است که احمد حاریر اخلاقی آن بنای
مشتمل بر یک سیمه ای افوج الهدیج بوده است

۱۰۷

170 *Journal*

بینت، اگرچہ جیسی ہے، اور پاکستانیوں کا انتشار نہ ہو، لیکن ملک کو نہیں

والي اندیمان طرفه شن هر دز بزرگ است و آن هم مدار
نه سر میشود بزرگ خواهد بود بحمد خالق نیز تا کمال
تفصیل و تقریر بجزگردانی حق شفول بشهدا هر دز مقام
اعمال خوش آن باز پرسسته است حق آنها بمحض زید
حقرب اعمال ای افعال ای کار عباد و آما و رجیل علم فنا بر
شو ریز منای بکشت آمد ای هیئت آن حق بحمد خالق
آمده ام امور خیریه و افع شوید و ذکر یان بد دام و اکر
اکبر بایسته و باینی ماذ کیا بذیده شد و باینی
امن این اس قراؤ کرویم کما با بجهات عالی شئی مضر
غاییت اصحاب و مبشر

ام الله

بسم الله الرحمن الرحيم
بایستی ان شهدی بپاکی ایت قبل نلای الشیاء
آن کار آن خود و آنی تصریت کنکن خودون برسه مکون
و آن کار آنی بیشترین الافندیه و اخواص و
قابلیت الشدرة و صاحبت الشیره غفت الوبرقا و

من دلیل بسته آن ای اکلا ای ام ای ای ای طویل کسب همانش
که کسبت لدمی اصرش فریزان یا کسب هذا الکتاب که ای ای
در قدر چهار طبقه ای
لطفی حق الکرم

با این دلیل کسب جانی نای مظلوم را که کسب قلب
بشنو و در آن ای
در دست ای
در کتاب آنکه بینا ای
بیناییت کلوب و ای
عویشانی بینا و ای
ای
ای
شود اسان حضرت ای ای و خلیل من بی ای ای ای ای ای ای
چنین و ای
وصروف بیرونیت بینا ای
دشت بوده و مت ای ای

دليانى على الذين حبوا زمام انتخابى البوى حبنا بـ معلم
الورش درب المفترش ملکى بـ عقا دوش

مکتبہ

بلطفه فهو من الكبار، والذين ينجزون على الأحسان
اللذات بغيرها من العبرة، لأنهم ينكرون قبح قبل الاتصال به
فما زلت بالآن أتمنى أن تنشرت سمعي لعلني استطعت إثبات
أني أدرى بما أتيتكم به من مسكنة يجدهم تذكرة إلى ذلك الموضع
الذى أقامكم فيه، فزرت الأستانة، فإذا كان يسكن شيخاً من أكر
ر ربيك، على عذر عن سمعي الذي يذكره الكتاب بعده من دون
ذكرك، العبرة لا تزال كلامك سمعك ألمع في سمعي لك،
أنت يا صاحب العترة، نعمت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ساختاره شن تایه و عرض پنجه سری ملی رس باهه
پیک اصر اشتر دیا اقرب من آن قلّان شود غرب
هزار شا پدیده بده مرا بچو کانه باقی دادم است
علیاک بود بست خضریاک بیلیک از اخواک یکند
با اخواکی باز از این سده تاکن یا شد و زمان میتست
بودت بلکه همراه متمال اموزند جال علم و حسابان علم
و فلسفی زنی مرضه شما مغلیل از حق نهضت عکس بست و نما
با آن ناگزیر میکنم عیقام اعلی را به خسید او همچو سرداران
فضل علم فیض ایهار است فیک ناید امر و فرست
اعدیمی ای و همچو علیج جمهوری نامه رشوه
با آنی که سب اعلی کوئی بست از جو سلطان شما را نمود
فرماید و زیر پنج نسب اعلم نهاده آنکه تقدیس نظری من کو
افتد و قلوب کرید ایشیں اعلی اصر اشتر زن لست
دان یکنکن ارق من از حق و ایقف من میلیل اصر من نهاده
و اصر من یکی ایست تقاضه الرقا آن معلمکن لیل الامریل
پیغمبریم که پیغمبر ایله ایهار ایله ایله ایله ایله ایله

فلك وعلم من ننان شجرة فرايتك دين ادلق
سدة وهايتك اي رب فلما سرت بجز المحيط
اخفي طلاقك الكنباني وفضلت خصب دار واده تباينك
يامن بيدك ملكوت الأرض والسماء وهم حم في
قبرها رجتك على شأن بشتى شئار المسلمين
ناسواك ويزسرن كوك وبواك لآن حسنا ين
ولماجا تشبع الفوار طلاقك وفتح لزني يرك بايجي
العلمين فضل مقصد صدق عنده والضر في مو
يامن بيدك كهوك بجي ثابت العصير الضرور دوش

از به ام شک

بسراياني بري محمر في الأفق إنما
شحذ كبيه ساق معلا حمله أهلاك آلامه والذى يجه
أيامه وآذنه بخروم في كثبات وأضمار بمحفظات والطالع
والذى يقرب أن من اسطيانه بين القسر وادا

پن عبا و مصليل علب البلاور الا معي و هن لكهوك الاما
غم الدين قاموا على خصوة هر اقتل ناسوت الاما
دوبي لمن نسبة واحدا هاره من لدن مطلع الطقوس الذي يلقو
حول البابل مسورة رقة در

هو الاخر من غسل الاجماع

امتنى مني ان ينجزي بما يذكر المعلوم في جنة و يدا
خمر و يابانه و يقول يارب العالم و محبوب الامم
الشكك بالاسم الذي و الحمد لله يختبرت او شاه وطن
القدري بعده اغسان سدره استنى ان اقتد لامك
ما اصر بمسنها و ضربه و قلبها و دبره يمسنها املك
انت الذي لا يذكر اقدر الامراء ولا شوك الا قوياء
و انت ينخلع العلآ و تخلع في الملكات ما تقاد وفي قبتك
كهوك الارقا و لاتد لا انت المقدمة العلائق

ام شے

الأوصى أربع

ای اماده هشاده بند بجی سرک ک باشی و دنما سوی
خان غذاء، ایام ایام سخت است لحق بحق غذا می باش
باش ک بسته بسته دید و پدر شری سختمانی چبیا
از خوس قی ک مین جو سب ارباب الخواصی مترزل
و خطر ب شاهد مدهاده و پرسنل را زنگی
شیعه که بناست، آباده بلهز تهاست کیزی هر زان
رشتاده اوست حاکم پیش و اوست باش
و اوست محلی صدی بر جکتیا ای خفیه آقیه مطلع نهاده
العلیم شیر حکیوال قصر اک در حیطه ترا ذکر نموده
وابن شات بدینه بس داد خوس قی نازل فی مواد
ز دیگر زنیمها و بکر شری رخو نزد شبان بود

پنکل الحال علی حسبه و ذکر و سحکت من الالال تنس
غاسرا، و من جل امریکم؛ قی الاراح انداده العینه
فق در

شے
ط انتشار اخ
اهمکم

کتاب من بدمتا اخوم اشبعا ماتل من بدمی اشد المتصدی
و گرفتار آن اتفاقی تمنی شد زان باشی و مفرغ عذر سلی تمنی
آدمیان، بکیک العلام شیر یعنی احمد احمدی است که کتبه
الامریکی ای طبلیع احمد احمدی است که کتبه
العلی بدمی مرد خبری منی تمنیه بمنزد علی اکیکه احمدی مورخ داده اند
العیر اکیکم این تمنیه و امریکه مجهود، قی ملکت بجهود
الکیاده است دشت الوجه، داشت بجهود، المیون و این بجهود
پنهانیم و میلوان بانها مصلی الکیاده ای اکیکم من بجهود
آن که رفاقتی ایم بحسب اتفاقی و مطری و مکرم طولی ای کیه
و زینه میان و مفرغیانی داشت قاصمه ای مرجی اند احمد احمدی اکیکم

بجزی احکام الاعلیٰ علی ذکر جعبا و داما نہ پہنچنے کا حق فیکاریں پر شکریہ
جتنے تردد

215

۲۷۰

امن آنست پدر کو شرف باش بیاد من سور قلب
که من خوبی آنچه است زدن و داشت منزق و مدهش از هم افراز
تجویل سلطان حقیقتی را از خود برخواه ترجیحی شاید و صاف
علوه طرز از اول مذکور نرسوده نزد این افراد بگذرانند
برینشان رغماً غصه فناشان است با این احتمال قاتم توهمه
کشت بیکاران را تجاه سرگشی میگیرند تطمین بدان علی این شرمندی
طوطی کشت بدان اتفاق ای اند و ایکن از صدای این همه شرمندی
آنها و از این حقیقت است باید این ای صدای این همه شرمندی
تجویل طرق ایمان را کنست و معرفت ای اعلیاً شرمندی شرمندی
از این شرمندی من علیاً پسر ای قوم خوش این روزه درین
از این ایمان و ای شرمندی ای
آی ای ای

لکه است و بنا بر این آنکه از نیزه های این طبقه
باشد و در دو شرک متفاوت که در میان این دو
آنکه درست است از شرک سفید که در میان این دو
برای اینکه از این دو شرک متفاوت باشد از این دو
میان این دو شرک متفاوت باشد از این دو

三

2

این بیت که سرگذشتان می‌باشد و از غزل اندیشه‌خواه و هنرمند
میرزا شفیع خوش‌بخت خوش‌بزم و خوش‌بزم و خوش‌بزم است. این بیت در
آن پاکه بسته در اکبر خان بنیان نشانی باشدید و دیوارش
از آن موقوفه‌کاری باقی شود: از پلای ای امداده، همچون می‌باشید
غیری ای ای شمس‌الیان شسی و مصالح شود و اداری خود را خود گذاشته
و خیاً احمد رئیس کرد و آنچه علیه انتبهش کل برتری داشت این اعاده فرمایه و نکته
آنکه زیوح گوئی نموده شد و از این دلیل که نسبت به ایشان اندیشه
مندانه خانه‌خواه - می‌باشد

وَرَسُولِنَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

三

پاکستان

三

بائعتے آئسنا تاکہ کمیناں پڑھکنیا بے بن

لَا تَأْتِي الشَّرَّاتُ مِنْ أَكْبَارِ

وَهُدْ شِرْسِ مُحْبَّانْ عَلِيَّاً يَا كَاهْتَهْ
بِرْ الشَّرْقِ مِنْ فَقِ الْجَاهْ

باید تحقیق و اثبات کرد که این مکالمه مذکور مذکول شده
از دریان خواهد بود که باقی داشت از زیرا و نیز مخاطب
سازنده این مصادر را می‌دانم همانجا ذکر نمی‌شود
با این روش اثبات نمایند و می‌دانم همانجا ذکر نمی‌شود
و توجه نمایند که این مفهوم از این مکالمه مذکور مذکول شده
نیز خود می‌باشد اما خود را می‌توان از این مفهوم جدا نمایند
چنانچه این مفهوم از این مکالمه مذکور مذکول شده می‌باشد
اما این مفهوم از این مکالمه مذکور مذکول شده می‌باشد
بر اساس این مفهوم از این مکالمه مذکور مذکول شده
و این مفهوم از این مکالمه مذکور مذکول شده می‌باشد
و این مفهوم از این مکالمه مذکور مذکول شده می‌باشد

بادئ سرت العالىين مدة وشه
لارى عالمى سترىء اهل جهار مشغل
باشند ابرىت سریت مظلوم باهادورا الجما، هاشم
تلرخ من فى نهاد مظلوم عکس و علی الامان، اولانى لېچىق
بادئ سرت العالىين مدة وشه

امانه بختیاری باشند
نام تضمونی
لایق سده سپاه موجه
دانشمند و مکتبا
آن نیکی را بخواهند
نماید و ازمه
هر چند منع شود
علم از زبان اینست
هر چند منع شود
در حالت اینست
بگذرد با هم بر اقبال
و بجز ما کار ایست
اسلام
برستیک یا آنکه افتم کاریست
غاییست عزیز خالق ای
ردا و اما طرفه
چه بسیار زیبا ای
یعنی محظوظ و قوی
کاریست این کشت
بیلا ایلان
و قول ایکه بسته
کارکشیدن ای
لایقی ای در

مذکور مذاکر اطیاباً احمد

مکالمہ

20

کتاب ادب اسلام

پاکستان

امست نزد خلیل عکو را آمده طرف عنايت بتو غور جرايم
با يك خسرين حي يكال نخلوص اقتصاد و تجسس خنزير بر امره
خوشبخته و يكلا اگر اگونه بهنایت هجوب مانند
و با يك ای باش مفترض شتی پهپا زندگان داشت هر رفاقت
تمصال گشتم نامند و تو آن موذیت خشندی که گرام خود
بنها خاص ای اهل علم را کشت قدرها اکثر کارکنان را خسند
آن برینیافی این اتفاقی را تبیث بهداشت کوئی من ایام
الله آن سعی خلیل بآمرمن - آن کیست این فرموده داشت

۳۶۴
 بسم الله الرحمن الرحيم الصلوة
 شهادتك يا أبا علي وآمنت به كلامك يا محبتي
 الودود الذي يحافظ على صدق وشحده بان تخدع الناس
 أباك من خلقك يا نبيك يا نبيك انت النبي عز وجل قریب
 دلائلك انت بيك يا أبا الحسين العظيم عذراً

أبا علي ورقا هات جنابه عز وجله يا أمير

محمد محبتي في كل مكان

شفاعة عز وجلها لك يا نبي وامير يا ربي كلامك عز وجلها
 بحق شفاعة ربنا عز وجلها عز وجلها ايمانك عز وجلها
 مشاهدة نهائينه يا نبي فلتات بحق شفاعة عز وجلها
 كلامك عز وجلها كلامك عز وجلها عز وجلها
 زمانها عز وجلها عز وجلها عز وجلها عز وجلها

۳۶۵
 لا أيام لا ملام يا عزيز سلطان عز وجلك يا محبتي سلطان
 باس موجود ومحبتي معدوم ومحظوظ يا نبي يوم يوم حظ
 از عز وجلها يا أيام سلطان يا كشا يداك يا مطر يا فتن
 على رأسها خلاصه يا نبي فرباه طلبك عز وجلها كلامك عز وجلها
 دلائلك عالم وظفره والهزاء يا سلطانك عز وجلها
 اسكندريت يا نبي لـ خضرت فقيه بعد اذن قائم يا سلطان
 حضرت يكرسي يا نبي طلاق يا ملكوت آذن وشهادت يا شهد آذن شهادت
 آهل اخر دينك عز وجلها يا نبي يا نبي يا نبي

۳۶۶
 بسم الله الرحمن الرحيم الصلوة
 لكت امير يا نبي يا ابيت عبادك دلائلك عز وجلها
 دلائلك دلائل دلائل دلائل دلائل دلائل دلائل دلائل
 دلائل دلائل دلائل دلائل دلائل دلائل دلائل دلائل

10

بفضل كتب اقتصاد عباده، الگوئیزیج امداد الرفقاء
لَا يكتفى من الآباء اخرين من اتساع معرفتهن
لـ خزانة سعى اليها دعكـت على اقتصاد من اجلهم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
امروء اهاب حیثت از افق ساره شیست آنچه شرق «الهور»
عالیم «العاطفه» مبارکه شیکد بشادیده بگش ناگزیر شد
مبارک سانیک بگرشن باقی مبارک عجیبک
جهنم اش بیاکت ای پیر آنچه هفت اندیک را شاهد
باش چک بصره فراشی حق شده دیانش اینکه نوکه
لکوه سان نخوبی اگر محبوس بیان غافله شده و آنچه لز
نه بفرطه جمع شخص از زیارتی شاهد مردم
نه در این خانه و نه کن این شرف نه کردند
اگر مت آنکه سبز باز تا مهاره کم بگیر سه

11

کن خطا نیز بسیار مشکل است از این نمونه که در چهل سال پیش
فرمایید کلام غیر مفهوم آشناست که مالک قدر و دلگشا
اگر خواسته باشد خطا را بگیرد و شایعه جهود بعلم طلب
پس مقدور است

卷之三

میرزا ظفر خان در این شهر
سیماکن باشیم مهولی بندوں یا کنگ نیک میخانہ نیک
و هایت ایلیزیون نیک بین سیماک دیگران رفاقت نیک
کیست علی و دیگران کیست علی و دیگران کیست علی و دیگران
و پیش ایست علی و دیگران کیست علی و دیگران کیست علی و دیگران
مینها ایلیزیون نیک باشیم نیک است علی و دیگران کیست علی و دیگران

二三

شیخ میرزا علی شاه
دیگر این را نمی‌داند اما آنرا می‌شناسد

این بخش از کلمه **نیشل مین** (آکر) است که کلمه **نیشل** بهشت
و **مین** بخشی که در آن است از این بخش است از این بخش
نیشل مین

۱۰۷

بینی بسته نهادی ای در بنا پوشیدگی و زانیک میگردید
شبیه این خبر را درینجا نهادت کنیم که از این شخصیک اینجا چون گفت
و من یکی از این شخصیک هستم شنید و پس از آن میگفت
امتنی نداشتم بلکه اینهم سلکی نیایم اینها یک اندیشه ای که این صراحت
میگردید این خبر این شخصیک را میخواست تقدیر کنند و این شخصیک این خبر را میگفت
معنی از این اینکه این یک شخصیک باشند بود و معرفت کنند که این
کسانی که اینهاست فرمودند پس اینهاست بودند

۱۰. از خیز و دراز آن شکست لیلی آرال کلک پس اجتنبی
۱۱. موده من نهادت بس بلوک و همراه من غایمه است
۱۲. شکست لامده از این اگر کم شد بشد

三

من من ملک ایک اپنی بیوی کی کامن جو ناچھے ہائے
درستی پریک کیا تو یوم کیا درستی دن کا درستی جو اسے سلک یا آئے
دوسرے، ایک اور ایک باہمی تجسسی ماس قرآن کی تحریر و کامب
کی تحریر کیا جو ایک ایک اللہ کی وجہت اور ایک ایک کامن
کہلائی ایسا کامن است کہ اللہ کی وجہت اور ایک ایک کامن

三

شیوه کار یا بین میان نام اکانت، این احکام است (در اینجا همچنان
که در انتقال این ایام است) خواسته شده است که حاصله این مبالغ از این اکانت
بجزی این بخش احکام و تزیک این اکانت از بقای این اکانت علی‌رغم اینکه
با این این اکانت این ایام بجزی این احکام و تزیک در این اکانت مقدار این اکانت به قدر

طہ بنا کر میخ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بصفة مات بعثت بحسب آفاق آنها على تشكيل هاشم باهتمال
وهي معروفة من ملوكها، وله رسمية لخليفة النبي، وبهارسلي لكونها
مال كبرى قوماً على جزءها من تعرق، وكانت سبباً في انتشار
يوروسيا، مما أدى إلى انتشارها من قبلها بـ^{أصلها} إلى إفريقيا
وآسيا، وهي التي شكلت ثقافة موروكو، وهي حقيقة ملائمة
لarity خواصها، وإنما يذكرها بالذكر هنا لبيان فرضيات علامة
عنصر كونها، طوبى للذين لا يخلون من شوه، ولهم على العرش
الإمبراطوريات، همسة في تعيينها، كونها كانت ملائمة لـ^{أصلها}
كذلك بل والأرجح من ذلك، سعادتها في إنشاء مملكتها
وزراعة أراضيها، ووجوب تحصي كونها، وإنما يذكرها
من حيث هي إمارة، مثل كل إمارة، كونها كانت ملائمة
لأصحابها كلها، وأساسها كونها كانت ملائمة لـ^{أصلها}
مشتركة، وملائمة لكل كائن شخصي، وكانت ملائمة لـ^{أصلها}

جی بھی زندگی نہیں ہے اسکی لیکن
کہاں کوئی نہ سمجھ سکتا اسکی لیکن

کر کے
کر کی کے
کر کے
کر کے

میراث اسلام

قرآن فیضی
قرآن ایک نعمت کہتا ہے کہ دن بہت ایں گھر غشکاری مل کر
و سماں بھی اسکا بالآخر اعلیٰ رہا۔ وہ مسلمانوں تک دیکھ دے جائے
کہوں کہ ہمارا نبی خدا یا نبی موسیٰ کریمؐ اور پیغمبر مصطفیٰ
اللهؐ فیضی ایک سلسلہ میں اپنی نعمتوں میں ایک نعمت ہے مگر میرزا
حیدر احمدؒ ایک اسلامی کتبی دین ایک نعمت اس طبق ہے

روايات انت انت الفروض

چنانچه از جایی آن

پیام خود را

با خلاصه کتاب جایی و مکانی که نیست و این همچنان است
که درسته باشد اما اینکه کتاب خواهد بود و این که این کتاب
سخا تر نیست و اینکه در این کتاب از ازدواج طلاق
که با اینکه این کتاب در عرض مرآه اخراج علما شاهزاده ایشان
ایرانی علامه این کتاب در عرض علما شاهزاده ایشان
در زیر خود است اما این کتاب قدر اندیشه بود و آن داده شده
اعمال زین ای شاهزاده که این کتاب خود را این کتاب خود را
و به سخا طلاق کشیده ایشان خواهد داد و این کتاب خود را
عکسات ادم را از جو پرورداده بود این کتاب ایشان
بگذشت این کتاب خود را ایشان خواهد داد و این کتاب خود را
من مطلع از امری خود ایشان این کتاب خود را ایشان
از زیر این قاعده بگذشت این کتاب خود را ایشان خود را
فرماید و این قاعده ایشان خود را دوست کرد و این کتاب خود را ایشان
باشاد و این قاعده ایشان خود را دوست کرد و این کتاب خود را ایشان
دانشمند نیست این کتاب خود را ایشان خود را دوست کرد و ایشان

شاد و نایت و صرف برخواسته منتظر میگردید
درین معلم بجهت پرسان دهم چیزی داشت این کتاب یعنی
یافزایش اموزنده بیت که کریم علی خاص دوست
در این ملکه شوه علیق دن و اصحاب بازدید از خانه دید او
درین خاله سیاست خوش بیت بین کدام طولی این
کتاب بیش و مقام ایم است آنها کشت و با اینکه
نهاد اعوضیت اخلاقی و مفہومی است و میتواند اینکه ای
بگذشت این کتاب ایشان خود را ایشان خود را
از زیر خود است برجسته ایشان خود را ایشان خود را
اعماری دارند ایشان خود را ایشان خود را
آنکه خاور و ایشان خود ایشان خود است برخواه
هذا نیز توجه بازیگری داشت این کتاب ایشان خود را
ما فرمودی ای ایشان خود ایشان خود را ایشان خود
نیز باشی و این معلم خاله علیق ایشان خود را ایشان خود
و نکون بر این شکران که فهمی داشت ایشان خود را ایشان خود
و این خود را ایشان خود داشت ایشان خود را ایشان خود

آن سبی خست و از عایت رفته تو بکنی شو
قمر نمیره ران که لاذی ها، بیان شرفت مردانه کردند
غیر آنچه جاری و خلاصه اورین پادشاه ایرانی طلاق است
دکور تیه است که اهل فرسنست دشیل مسجدی نیز
هزجت خلیا شکر من می ازدیع حرف بکشید از این
اشتیا مهایند و بیا بجهه کلیان با خدا سازه بجهاست اهله
پاسخ خست در پرده و بوی طیف معادی برند
یاعلیا مصلحته طلت مکرشه از من بجاوه سکریتی پاپن عالم
اخذ غایب و بخود خشم کشند کوچیه هیچ قلم عالی شسته
از پیگر پر میک باشندی ای اولنها اعظم از من بطل بزم
اموال ترا تایسه فرمایه بر بکر بکر من می داشت
یاعلار لقیع المعرفت بایخز و بکون من بکش کردن کوچ
دکوره و دناد شما بکریت با شرکت ای ای افتاب
من ایست عقل عالی فارسی شده بخیره بمانی
دیگر ای ای ای و دشمن شمس باتی ان بگشت

موهشنگ کفرم مشیر محترم که فائز شده با صفات اداء
بکت ای ای که کافی افق بکریت بکر خلدم فائز بوده
و همچنانه آنها کار اینقدر اعزیز دالصال مشیر ها من
کهی بکلوم ثم فتن دهنها بازیل مشیر لای علی می سند اگر
اینها اشوف من ایشی سا خصلی بکریت خیم
و علی اینکه بکش که ایکل اند
حکم ایشین سداد
بنابری ملک خضران
و ملک ملک ملک
کل است ای ای که بکریت بکریت
ای بیان ای ای که بکریت بکریت سخنی علی برش
و خسب ایشان ملک ملک ملک ملک ملک ملک ملک
علی ایشی کریت اضمام ای ای و ایست ای ای ای ای
بند ای
با زیر بکت دیگر که باید بکت ای ای ای ای ای ای ای

7

794

الى ايمانك في على الدين شبهه وادا هام اليمان وادا
متلئين الى انتصافهم وهم متقد للظالمين متقد

۱۷۴

۳۰۹

مِنْ أَنْتَ الْمُكَرِّبُونَ إِذْنُ رَبِّكَ

دیگر می خواهیم این را در
دستورات این شرکت را در
بررسی کرد.

سائبان وک مطاریتک

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

انت الوقت القي العب انمو
المند من انتي البابا فـ

الى مراكز التعلم وفقاً

عَاصِمَةِ إِسْلَامِيَّةِ اِنْتِرْنَاسِيَّةٍ

دیوان امیر خان

از خلود بجهی باشند و این بیان میگذارد که علی استاد مبتلا شده باشد

عمرت المخترن لذين جددوا الحرف وبرأوا بهم سبلهم
وقد حسّم كلّ المغامرين أرباب ثروة المعرفة منعهم من ملمسها

وأليس من شرقينا وآخرين من مواجه بما أثبتت أيدينا

بان تزل علی افسانه کن و امنانه مخاتیه کرکن و

ساقی عجل مطران رکفت افت مهدی

الْمُتَّقِيُّ مِنْ أَنْفُسِهِ

الى مفرقات سعى وادعى مجيء دورها على كل يوم
استكشاف ياسمين التفاصيل بغير اسرار هضم ان الـ

عاصمة إيمان كل العالمين ألمح أنت ستر من العبرة الأولى
أنت ستر - إيمانك لا يناله بشر - مهندس

الله اعلم بحاله

-7-

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

میراث علمی ایجادگان

الذين ينزلونك ويرضوان علىك وفروع الحجوك
وابناءك سبب كثيف بالآلام، إن تحمل على من يأهلك
عمرها يكفل لانت العدة الخير بالإيجاب يغير مقداره

باب تكران عجب بآلاق

پکلاست فائز شدی بخوبی داشت این که کوچه طور از خیل
ترنایی بفراد و خداوندان ملکه این داشته باشند
جهنم فائز شدی بخوبی داشت این داشت خود ملکه
از داشت فتح مظہر هشتاد خواه
طوبی للعالمین تقدیم شد

د چنان خاتمه در ع در آفاق عز

ببرق جلیک ایکیں من خلائقی بگر برارت میل
در قدر

المرین بحیر عرض عباری به استاد شاکری بیت
الامر ازی بزانت اقام المانیین پس بسیار کثیف لای
بنزونه از سمعت عامت شاهیده اند و چون نکار
آنی بیان مرشد این شد طبقی با باریک از
صومعه هنده اند کی از باغی عین موسم به قصد غایصو
نمود و در حضور اوراد بیت فرموده ایام مسکون
نمودیم از دنیا خطر منصب مع نکار پیغمبر مصده
از ایک است پیغمبر سبب کوایی با اضافه ای بیان
با تیزی بران امرافت بر کیلیل غافی شد و مکلفت
یا ان صرف نمود کیا بیوستان شیاطین مکین سبب
نایاب آنالی عرقان حضرت محکم از اسرارین ایانین
محن نیکه داری طلیک است بیستین بیانت بکوکیک
و از قرآنی داشتمک ای ایست باست الفرقه بکسر
شیوه

خواهان کاظمی

بهر عیکت جال و غایقی این بخت را طی جان و می
پنگر کوونه خارت چست نی قلی کات با هر است زانی
قمر علی خسرو شبان شرق خود آگزمه نیکلاهار است
آفانی گزنه ای بیان تعمیر گزنه پاچلی کشته بست
العشر شیخیم وارهان نگزی میز «گین من میز
نی اند المکت کشیعه دل هیهن الذی گزی صدیع المکو
الآهاء و امن یقه الفرد بسر اذ من شده و نایی رسی
مسی ایتیه آیات الکبری و شرب حین المقام میله
نشل عطا و خرج ایتم میله ای اندیه و العلیا
من بذله شاه علی شان شب لپصل ام ای مشجعه
ای تو را ای ای خسرو فناز باقرت پیجیل المفر من ای میسین
طوان کت یکمیگ و نیماکت یامد و نیمه
کشت الظاهر ای ای کاش الددم و دگر پا سرت دی

لشکن کرم علی احالم اش کفت مانگکه ایجا است و دلگد
اش که ایه لر قدم ای بجهات واقیلت ای لقصو ایکان
العمری هر ای من بیکن نیش سه تبارک و خانی ان
یقیکت نیکل لایه ایان کوثر الرحمه سلسل ای بیان
وزیرل علیکت فتوحات خانیه و بجز من شده و خسنه
ملعنه و بیکلکت معاشرل مع اصنیا ای ای الفریض لای
و ایتیه العلیا ایه جو الفقار ایضا الاصحوف الریح و هو
الزوف اکرم شادیه

طب جای بع طاییه ایمه
بسیل ایموج خلیج ایل جیس و دنیو

کلرنا عزویها سکانی خیه سرا لایقی پیزست که قیم
اسما باسم هنل جانگور و مسکونی خند منیکه ایه
معدوم و دست بدیانی خیم ایاض هر یاف میزست که بروجی
و خوف و هنر ای رب ایشان ای زا باعانت بحیم
خشیتی معاکره نموده داده و پیزست کامل و فوست

三

کامله بسته قامست مکرر طلبه از خواسته اخراج هدایه
ضرت افراد شنیده اند جزو دعوات ماین دستیگری را پس
و تمام درستگاری قسانی فضلاً این ایجادی و وجود
انسرمی گذشتگر تراست سقطیین عالم ترا برای ایند ب نمود و در فراغ
و فوق آن برتری بخوبی جلت مقامات محظوظ از این رام
و انتقام اصرار پیغومی میگشتهند و اندیش ناریغ
و آنرا پیغومی میگذارند و میگذرانند چنانجا به رسالان
دریافت مظلوم حاضر و ماصفاتان از همه که میباشد
مشتعله و بوزیر صرف همه از اولی ایام زیر خود
صونهای عباد را بخشیده کاست و مخونها را از قوش
با زیارت شدند و مذکور را از لواح ششی بگردانند
پس ایل مرتبه اصحاب شهادت اعداء از ایل از ایل
منع نمود و مسلط عقیدن لذ شوق و هشتمانی بجهة
دانشیب محمد منع شتر من قلی و اکتو بیانی از ایل

۱۰. خلاصه این بحث این است که در این مطالعه با توجه به بررسی
و کمک توجه فرموده شد که در مطالعه این متن از دو نظریه
النوم فلسفی و فلسفه روان‌پردازی این ایده ایجاد شده، علی‌الذین
شب و روزانه معمولی‌ترین حکایت‌ها و حکم‌ها که اصل افسوس‌گذشت
رب الرباب پاسدا محظی نهاده اند از مرکزی‌ترین عوامل
متغیر است که از کسری انسانی اخراج شده اند. این عوامل
بود و مکمل یافته بیان و اینکه هر کس از این اندیشه‌ها که
تفکر نایابی را ایجاد کرده است ای اندیشه‌ها را بسیار
ستوار و نداشتن از ارض و هزار ارض پوشیده و راه انتقام
نماینده و نهاده خواهند بودند این تفکر که منسید که این اندیشه‌ها
که بجهود اندیشه‌ها ای قدری تخریب کردند از اعترافات
برادرانشیقت نیز نمود. علی‌الذین اسلام و علی‌الذین و علی‌الذین
همان کسانی که طایی هستند که این اندیشه‌ها که این کردند از این
علی‌الذین اندیشه‌ها را اخراج شده‌اند. جمیع زرتشان
از این بیان است. بشنوید این مطلب از امور زیر نجاست

وَرَبِّيْهِ عَلَى كُرْنَاجِيَّةِ الْكَلَارَادِيِّ تَلَهُبَتِ الْمَهْرَبَتِ الْمَهْرَبَتِ الْمَهْرَبَتِ
يَهُسْدَهُ الْأَشْعَرَهُتْ أَشْعَرَهُتْ أَشْعَرَهُتْ أَشْعَرَهُتْ أَشْعَرَهُتْ أَشْعَرَهُتْ
بِهَشْرَتِ الْأَرْبَنِ هَنَاسَتِ الْأَنَانِ وَعَجَ الْوَرَنِ هَنَاسَتِ
وَرَقَ بِسَعِ الْطَّرَقِ لَقَمَعَ مَيْزَنَهُتِ الْمَنْقَنِيِّ الْمَنْقَنِيِّ الْمَنْقَنِيِّ
قَلَادَهُتِ الْمَنْجَنِيِّ يَمَرَّقَهُتِ الْأَسَارِ لَهَكَتِ الْأَسَارِ لَهَكَتِ الْأَسَارِ
لَهَلَمَ الْأَسَارِ هَعَالَكَلِ الْأَسَارِ لَهَكَتِ الْأَسَارِ هَعَالَكَلِ الْأَسَارِ
لَهَكَتِ الْأَسَارِ دَابِيَكِ جَذَلَلَلَوَجَ الدَّسِّ يَمَاجَ عَرَفَلَلَرَجَنِي
لَهَنَكَتِ الْأَسَارِ قَمَ عَلَى الْأَمْرَكَوَلِ لَهَنَكَتِ الْأَسَارِ دَوَرَكَرَنَكَسِ
بِالْأَحْقَنِهِ دَاهِنَنَكَسِ مَعَالِهِدِيَّهِنَنَكَسِ لَهَنَكَتِ الْأَسَارِ لَهَنَكَتِ الْأَسَارِ
الْأَنَهَنَكَتِ جَيَاَتِ الْبَشَرِنِ الْمَنْتَلِلَكَسِ قَلَنَهَنَكَتِ
الْأَنَهَنَكَتِ دَلَلَلَقَسَرِهِ دَلَلَلَقَسَرِهِ دَلَلَلَقَسَرِهِ دَلَلَلَقَسَرِهِ دَلَلَلَقَسَرِهِ
وَانْتَهَيَ سَكَرَهَابِ سَكَرَهَابِ سَكَرَهَابِ سَكَرَهَابِ سَكَرَهَابِ
الَّتِي نَزَلَهَا اَتَهِهِ الْأَنْزِرِهِ الْأَلَوَاهِ بِسِنِ الْوَمَّهِيِّ
الْأَرَوَفِ لَعَسَرَاتِ قَمَسَاتِ الْمَسَفَرِهِ الْأَكْسَيِّ

ام اشنازه بحمد نما آمارن پوچم که سید نایم طالعت
نمایی گردانی کرد که این دادم کات تکوت پائید خداوند
امروز هر علی خلی شرف و درین حال لامست بمنی تک
شو و با ناظر باش امسی هر شرقی که ایام یاری داشت
در ارض فراماده صفات باقی خواست ماده جمیع
الیوم شاپه مشود مستور خواهش کرد ام و که بکنی شو
و درین طلاق شده ایاک ایاک ان یخنکت خوفناک
العاملاه چیزی که شکوت اتفاق عن کات اندیمه که
یامک مرغت و علم الکتاب ایها و علیک دلایل
فاند و با نوار و حب بخیزیان آلام است مقدار شد
۱۶۲ دیست زانی بخوبیان ایاک ایاک داده بیان شد
و خوش بود

بسم تعالی القدوس شفیع اسلام

امروز تجلیات آغا به محبت برگلی بسیه و مادران
و دیاره جذب شد اخبار و شفف اینها بسب این زاده

که قدر است از ای ایار و مخصوصاتی الکتاب
آن افکر و شروع من کاران هر چهار کار کو ز طلبی ای ایار و
این سی فاکر است موجود شد و میگذران غلیل هر ب
و حقیقی گردد تا سی دار توییت الیکم که شماتت فرم
لیعن اخپن و تدبیخ این بیت از از زندگی بیرون من خود
نمایی حق رشیده و ای ایار پیش ایشاند عالم ایهاد
درایت عایت طلبی ایسب ایقان انتی خطا مترابه و
شماری عرض هناء و تکت بدان ایضاها و قیچکه
نواهی ناس ایجیس بدهان چون ایم برج عمالی رسیده شد
آورد و دیشت داد و ایشان فرموده شرط شیخ شکا
محبت چوب طلیان بخت و ملائی ایچیه جان و داد
پیاریست قدمات ایچیه بر چوب غیره دهاری
و بیان کرد ای سده کیا هست خلا هر چیزی ایست قدر
و چه ایسب خیاش بخت ایسکه بخت چوب کم
و مجهیها و محبوب من ای ایخوت و ای خرس نزد

صلیان بصره سعی فریض و بخت و خوش امری مکوره
و آن بخوبی قابل گرده شجاعانه تحملیات انوار
آنرا ب تلخواهیز نایران اراده بسته داده بیانات درین
کوئی ای بیداران حزب قبلی نتیریات ماکانیز
پس خود را نمود و پیغمد اندگ کرده و دهد و مهر چشم چنان
شدت تاکی بظاهر عمنی و بجهاب محظوظ
کل آن ایزیه فریاد بزرق ایزی جهاب بیقرار مرض از جوانانه
اسدیزی ایکاره مراثی متراد فرماد فرست و گرده
و قدردان آن و مصوی فریاد آن از میان رفت نایم
برده بکار آنکاره کارشای بجهاب طلبان به در
مراتب غاییت بخلانش و گردنیان غال هم بجهاب ندا
و هر چیزی کامهای بجهاب بجهاب رسیده و در کاشت
بعد ز فریاد و بخلان باصفاها، آنکه ایلخ فریاد
و در گرده از شرق پان بجهاب طلبان بیان شرخ خود
و این چنین بعد از عرضی از خبرنگاریان نکات پایانی است که از قلم

و کشت آنی خلاصه و چویا فول تاریکت و شیخ
آن ایشون دیه بدل بخشنده منتداری آن ایشون بجهاب
و آنها ایضا ایشون حواسه داشتند اما میشه
باشد آنها نداشتند، منتهی اینی سین میان مردم چنان
که بطریکه ایشان ایشان ایشون بجهاب علی و بجهاب عمنی
ما خنکه خنده ایشان ایشون بجهاب علی و بجهاب عمنی
علی ایکاره باین خنکه باقمه ایشان بجهاب علی و بجهاب عمنی
اشکنک عاصم غیره ایشان بجهاب علی و بجهاب عمنی
و ایشان، و خنده ایشان ایشان ایشان و خنده ایشان ایشان
لهم ایشان بجهاب علی و بجهاب عمنی ایشان ایشان
تری ایشان بجهاب علی و بجهاب عمنی ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
وسایر ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
با ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
و کشت مغلالت فرده عبور شد ایلی و بجهاب علی و بجهاب عمنی

وابسطه ذاتي قبلي ملحوظ لكن الترميم المتصدر من انتقامتين
فقط بباب تبريراته في الاستاذ تذرع بما منع الفتن
التجاهله والاتنان من كثرة والعقوبة العدالة على ما ذكر في مسحة
ذلك من جهة كل سبب سجين قاده بينما الكل في اخر
الاوراق بالاصل تضييق الاعلاقات المرضية وكذلك العقاب
شديد اصحاب انتقاماتهم اتجاه امام تحرير اجهزة المحكمة اذ تم من
اصحائين التي اشارت الي هذه صفات المقصودتين واعتباراً
بالايجابيات والذكريات المأذلة بغير ضغط كبير
من قبل على اولئك وذكرهم تاليه بازدياد من حدة بياضي
وتوسيعهم بغير قلق بضمائم كلور ودعاما لهم من العمالقة
من نوع مثل بولندا كرين فحضر العدة اصحاب
قرارات بحسب مرحلة سنها واحد منها واجهة اياك بالخارج
چعرف عناية النساء بالاسكاف في العظام الرقيقة لاظهر
تمارين كرلا ایام العتيقة حيث حاضر الهمي المنظوم وسمعت
بالعنوان لسان ایوب سان في كلوكوت العزفان وورد

7

۴۰۶
العقلان سمات باهت الاباع آثار افت المتعجب
آثر تکون ناركه آنچه کل زنگ مخن کما فیت
نمک یا سبزی ب کمال آن و درست موئی افتد الایه
در این آنکه مقصود عالمیان را بجهن مشارا به من و نمک اکبر
بر هشتم شود و هستان بسیعی شستند بلکه
نخست را عنوان و اول هر بیان مقاله خلاب میگیر
آنکه آنها که هم خضرت اسم و هم علیه مختل ها ایجاد نهاده
شمارا نکرند بخوبی آورند و دوکر شمارا نتوانند و بیوی اکبر
خره بین جان حسین شمسه بی بیا ب قراصین خود این
بنوار سرتازه بقیوی هرگز و شیائیکه مال این بیان
فرموده علی بحق طربیها اندیجه از لکم و قرطاس من مسایع
و تکمیل هر چیز را غویت بخوبی های این خیبر خود مطرد
پس اس مال از شمارا رسی طبله بسته بجا ب این خوش
آنچه علی اشده و بیشود بیرون افتد این اسم و دلیل کامل
امم نزد صاحبانی سمع و بصریات شد باز هم

النائم الجب خرط اخوانه وحدرات آن بیت
علیهم بآزاده ذکوره خدمت هر یک شخصی برای نام
و از حق علی خلاص طلب کنند که فسیر نباشد و گونه از جو
المقدارهای بیشتر از این اکنام این ایام یکیست
لوح زیارت مخصوص حضرت اسم الله الصمدی طی
مکملانی اینجا آمده است، علم مقصود نما و مقصود کنم که از این شاعر
آن ناشر شد که این تمام قلائل در ورق جواب ساخته
آن از نظر دیانتی این ایام تحریر شد که درین شعر
میدانند که در این ایام تحریر شد که درین شعر
هل عالم شغل نداشتند هنوز هست قرآن و دیگر شاعران
خواهیم گفت که این قرآن مکمل از سایی یکی نباشد میتوانیم
این شعر را این چنین که شب ایام شخصی عبان اعظم است آن
نام ایام غیریست ناشیان را که طلب میعنی تجسس
خود را گنجانند و میتوانند از این دو نوع از شب ایام

13

بیانات آن چنان بمناسبت محل آمد و معمول فکر کشته
بیانی و کم نهاد آنکه این ادبیاتی این نظریه برای اسلام
و انسان سرور پر کنند این آنکه این اتفاق پس از خوب اینکه
دعا کنند که در این انتقام و احتمال ایزدیت نو تعمیم خود را آخوند
و همانند عالم اتفاق نیافریدند اما همینکه قدرت اعلی
آنکه این اتفاق بجا ایجاد شود اینکه این اتفاقات ایشان
آنکه این اتفاقات ایشان را درگیر نموده و خیام از این جمله از ایشان
مبارکه مقصود نازل آنکه الله عزیز و جل جلاله نبیند یعنی مخصوصاً
مالی این شفاعة فناور میشوند به دنباله این اتفاقات ایشان
آخر شیوه نیز کشته میشند مولی الحرمی البیان

وَالْمُلْكُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ وَإِنَّ حَمْدَنَ
لِلّٰهِ الْمُحْمَدِ مَنْ يَتَوَسَّلُ إِلَيْهِ فَسَأْلُهُ
مَنْ يَرْجِعُ إِلَيْهِ الْأَوْلَى وَمَنْ يَنْهَا
فَمَنْ يَنْهَا إِلَيْهِ الْأَوْلَى وَمَنْ يَنْهَا

۹. دوست کفرم مهراں جناب خلیل کے
طیعت و نیات ملاحظہ فرمائیں

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اکبرت الزئی پہ بھار اعلیٰ نہ ساختیا اور وہ قسم فضولی
و استحکامت طی بصرہ دا کردا تائی دریں تریں جنگل اسے طی
غذیا لالہ لالہ جو بھریں قبیم + جو لالکھا ملخان اونٹیا، چو جنیت مورجی
و اُندر عرف بھاٹھیں + سان المختف قتل غلیق بھری اسلا آنکھ
جو الحصید العصیر لود و دودہ سنبھا کات یا آنکھی اڑیں عالم
و منشوی و تصور الام سہلک بنا کات یا ہو جو بھانک کر
الذی اماما علیکیہ اللہو یا تجھے الظلہ بالاعدل
و الاعتصام بالاصفات ایرت ھنڑا جو مار جن بد
الہویں شیعویوں الکیت و یعنیو امام اور ہم بھی کیا کاب
و دا یاد کابیت ایرت تحریم ملکیں من ای تو یوں الکیت
تحریم یا اسی صراحتک دیزرا کاب دیزرا کاب دیزرا کاب

الخواص التي يجهلها كثيرون كتب قرب من على الأرض كل يوم وليلة
وتوكلوا بغير إزار على رحمة ربهم يربت ترى إيمانك في حكم
منابع العذاب فورتكب الاعياد والخطايا وتحمّل عذابها
إذن يكتب دمت بعذابها وعذابك يجيئك يوم القيمة
يا آدم أنت أهلاً لعذابها لأنك لا تزال ترتكب الخطايا
وتحتفي بالخطايا انت لذلة في قبرتك زهرة الأشيا
والذئاب العذاب والذئاب العذاب والتوكيل العذاب وتجدد
أذن آدم بناب مرأة بعد مرأة رسيد ويركب عرق
جنت حبوب عاليان لا يشقى بعد طلاق عزباء
بسانت منع امرأة في زوج عرض شد فما نلقى لها
بيان في كلام القرآن قوله أعزنا

٤١٠
جلال است واست غافل مشروه على ياك فالذك
الذين خطوا لهما الوبال اليك الآثر الذي لا يحيط به علمكم
اذ سمعوا سباب المفسدة فلزم صرخ تحطم ما لم يأن راكم شد
ويدين أيام بنايت مخصوصة فاز فزعة طول الراست
إلى نهرت هنا الاستفادة في أيام بحروف الاضطراب
او لم يطلع عليهم مذكور است ولو حسخ توسر مخصوص
مذلن الكروبيم ولا يذكر ياتي والخمس است اذ قيل مظلوم هر
برسان او زلبيارت وهم اهل العسر يا هنار يرقة العسر
البعض يسرق من اهل سعادتهن طليكم من لهم على امثال انتيهم
يشتى مذلت عقلهم جلال علوم انتي مذلة عبده
نهشته ونهاهه ورقان بستان غلاصه وبالآن يجهل
 يكن ارك بنيها بآية موته فرموده بريض مختار وآية موته فرموده
ردي كون مشمول بعذابه ان انت مكثماته آن عذابه بـ
يجهل رساله مرسلاً بـ اياته عذابه يجهل رساله مرسلاً بـ عذابه
تـ اـ بـ يـ كـ رـ فـ شـ وـ اـ زـ اـ رـ آـ جـ بـ غـ بـ بـ تـ دـ بـ

برگزیدن کل احکام فرمایی پاک کنند و بجا آمی مذاقینهای قدر
بود و هست پر معلوم راضی که متأثی بوده، اینست طبق
حضور کرد و نظر کرد و اخراج شد و این آن جهت است که حضور
با این صفات از این شدید پر کاخ چون داد ساخت اقدام اخراج شد و آن
باده، این قدر طبع راهی است قطبان از اینها سبل این حببه
که در سده های سیک هشتادی زنگوی جان خالمهان است برای
جربه نهاده بسیار بسیار داشتند شاید بعلم روزی او
باشد و دستان خوبی از این روز باید گنجوی بشود ممکنه
نشود چرا که درست تو قدر نایست و داشته باشند
تکرار کردن هر چیز را ایل بران مشاهد هماییست که از این
دو حقیقت از این نظر طلاق از این آنکه اساس است و همه
آن از این احکام باید ادا کرو اما کمتر نسبت مانند این مقدمه ای
و با این این اصرار و استقیم انتی علی ارض میباشد پس
پیشوایان این نوشی های را از اصرار و استقیم منع نمایند و از این
بیان محروم مانند اند صد سازمان اداری از این برآمده

پیشوا کار خوش بسیار شیرین و سبزه پیش از میانی داشتند
اسباب بسیار شنیده و مفاجع بیرونی را بینی می شدند خوش
نمایند و خسته از قلیل بودند. طریق آنها هم مجدد و امداد است شده بکار
سته از فرم و دامیب لذت انجام دادند. خوش با من این افسوس را در خود
خواهند داشتند. این اتفاقات خوش با من این افسوس را در خود
خواهند داشتند. این اتفاقات خوش با من این افسوس را در خود
خواهند داشتند. این اتفاقات خوش با من این افسوس را در خود

کلندی لو بگوئد و بناست محمد ممتاز آنچه بلطف
درین یام نگشیده اذکی ساخت افسوس کوئد آن
ایضاع امیرخانی احانت چنین فرزند رفاقت ازین فتنه
کریمی احمدیه با پادشاهی را خسیر از جال هرگزت
نموده و بمنتهی غلطی می شغول شغلشند را نیز
حق از دوش می خشم از فرشت از خیجار شیوه هیچ
رجا از فراز از دور قارون امور سبلان و قتل و بیان
حق فائز است به این معنی است بزرگ فهنه است
طیم و نفعی بخدمت ایمان خاکب زکور بودند کل
مساکت اینچ افسوس کوئد و حکم افسوس بکت
ذکر سامی کوئد از بعد واحد حمال چارزد حق فدائ
می خسده که ایانه آشای ب نایت فائز است
و از حق امات از بعد بعثتیا است بخت عالم بخود و بک
سیم اشت که بکروستان نیکور و از درسان و مطلع بخود
غیر از سفر کرد و پر کن لمر بودرسه منتظر است

بیکرت طبی پیغمبر حجت اور آنها و اصفهانیه از این
در سال سالما می ستد و این که نیزه را که کشک فرماید
شدو طبی کی باید بین دعا و منظی ای امراه و دامنگل
سرمه صیانت از ازمه و ابیب اش ای ای ای ای ای
از قبل این موسم تصور بود و ایل باشی فسیه مومن که بیانه
میزد این ای
از زاده های ای
باشی بیز خوب ای
بر ایل ای
دستان ای
خایت حق آیه ای
زیریت ای
شروع طلبی ای
جایزه ای
گلایا دیدی ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای

بها و آن محلی فت نمی شود که
الآدمیین بینی از جیهارها که
خوبند پیش از اهل قیامت نباشد
هر مطلع خود است لازم است از خود
ارض طایجه نیم که اسماع منو
بعد از خشم خود را مانند قدیمی
پیمانه ای از ایام خودش باشد
اینیم آن پیش از این که میرزا
خود آن نیکس که بیوقت نیامد که
رسور انسا او رسیده داده
وارده بینی تا افت نمود و در
فیضی با صور غور از طلاق
لغو سیکی کار این یا کام نمی داشت امن
و در این ایام متعاقباً می
باشد علی ملا الائمه شجاع

بجا دا ان محلی نفت خوشود کذاک اخیرن رلی اضافی
الآمن بخشی زیبار پاکان مفدوه ام که بخشی از شا
خوبند یعنی از اهل تیاسه باورت المعاشرین اینها کن
هر مطلع نجده اند لازم آن خوشتر میشد همانهای
ارضی ایضاً نیحات استماع مفدوه و پیش از آن بست
بعد از آنهم معمول مفاده مقدار جو ای الودعیان ایشان قبول شوند
و ای اکلون ای ایکو و در تکیه ای شخصیه و دیگر علوان ما تبریز شهر خوشیده
اینچه آن خوش بشن کمال مستریه داردند چاورد همی اولی ای
خواه آن خوش که چه قلت فایل اگر خشوده اند بشایشان خش
سوز ای اضافاً ای مشته و هادره باز کن این یادی همی فته
ولرد بخشی ای
خیل ای صوره فواره طلب است مثل این ایام ممتازه مشهود
نه خوشی کیا این ایام سخنست ای منشغول شده ای چهارم
و چهارم، ای
با این ای ای

عیلی چا انته عاید بعیی زنگو سیل پیه متقدی را لکن فردا نه
از محل خوده جناب الله محترم آن جناب علیما چا استاد
پیش از این در مرجع او فات مواد پیش و موافق پیش
برگزنشا و درست تأثیر نمایان و داکر و مستحب
مشهد ملادیان رسیده و عدم ارسال حج اب لکن قبیل
هزین بیان شد و مگن خطر بگذار کل این مانوری بر ارسال
آن آنچه خفت فت از پیش ای ایان خفت ایان
محب و سلام و دکر و جبار ساخته و آنچه این ایانی
ضریح هم اند عذر بخیل جناب ایهاد مرقوم و داشت اند محی
بموضع ایست از حق خلاصه مطلبیم ای ای ای خود خود
و مکر بعیی ای شایخین خطف فرازه ایم خدا و مکر و بگی و آن
و در این سیلوک مکرها غیب و میگن خسوس شنی نکر خود اجله میمه
و دغیر ایم و کفر خواهد و مگن خسوس شنی نکر خود است باید
اعقام ای باشد ایان جناب ایشان و مسایر دولستان عین
دولستان است قیم شفعت ای ای

نحوه لذوق سبب مجبیا اثنا تاد او لایا یعنی امریکا لایه کن رفع
بر امر قوام نمایستند و با صلح عالم توافق نهادند بعین
نواب راقق نصفع و خودها، اگرچنان رسیده گشود
شود و خواهی بخاشته زیر آنچه راه شده سبب
حق خضرت بوده است پس این پذیرش قبول میشود و بدین شیوه
یکمال اسلام و فنا با یاد نهی منع این مسیح و آن بنایان
بگوییم که امداد اسلام خطا برداشت هر زن غیر از
شود سبب اطاعت است ولکن خداوند را حقیقت آ
کی اسم خلیل سرا محوت میباشد امثال آن شخصی
بسیارند وزو و است که خدا بر شوند یا و این قدر با همان
پنهانی امثال آن نفعی میشوند این مسیح
چو اباب ساخته بگویی جای این بزرگی به آن الله فاتح اند
چیزی نشستم فرمودند خوبی و یا این بصر بخیک
آن خلقوم من شکل منظره ای اگر و میگزین بعین این اند
محبت آن دلهم و مفدوی ای ای احمد ای احمد نونم لم
نیجه ای ای احمد ای احمد

تری از دارکنایت لی قصه خدیده ریگت الفرقی ایلی
الغیر هر چیز با سیر کنیت نیا و دلیم لی میلاست
دست العالیین بنت اندیلان بزم نائل است
و در پرش فاعم اندیلویت ای اسچیجیست میکنم سبیر
دشنه خطاوم از قول بخوب طلب از قدر ایشان ایشان
قوقل و دلایلکنی ای
ظرفیت ای
آنچه ای
نیواد و نیست و غصه فیض میسر بان و نیمه
علوکت عدهی ای
دشنه بی ای
بر سر جای و بور میان میان تو بی تایت در غصه شکونی را
بدیاق کلر تو حسید سعایت بیت خاص بیوب قو
جهیاب این ای
میشت غریب ای
دلالیت دستاست ای ای

خرف شد و جواب هم آنچه از صدر امر پر شرقی می آمیزید

کشت در جا ب نامهای ایشان عرض کردند و
کمن دارد اسالی خیرفت و سبب آن گشت بوده از طرف
نظر محبت در سالت و نهادی نقوس ناقدار اسلام نشد لشاد
از بعد اسلام می شده چند قلی ایشان حق جنگ از این قبیله
فرمودند جناب ایشان همکریست می ارض خانها شد
اقرب بجهوئی اصحابت عذرخواه و مذکور خبر فرمودند
و چنان ایشانها رضی بالجایزه و این توجه ایشان بر این اتفاق
در این شهر فوجیل از هم کون ایشان چند می ایشان از این زمان
 منتظر ای اسلام و خوشحال اعلی ایشان اند من مرک
کشته بیست آنچه سب الامر روز شده علی فریاد
و هر یکی که می بولی جناب آنها سرمه ای افضل علیه
چهاراد ای این فرموده بودند ذکر ایشان درست
انفع ای ایشان مکور احترم ای ای شماره در راهی
هر مت بر زندگانیک رسانید و جو کسی که می خواهد

۴۶۱
مواد اشبیعه و اختلافات زمان و قرون و احصاء فیض
نحوه طولی که طولی ای تکروه است کنم جناب
آنها میزد ای قوب طی بجا آمد و حدا پستانه و بودند یکی که
ایشان بطریز محبت عزیز ای ایشان ای ای ای ای ای ای ای
و زیبی ای
دوست بکار گردم و با او شیخ نایم و مبارک شیخ بیگ
پیام شیخ ای
ضیوسی علیک ای
ظییه بشارت میگم ای
ایشان خود شده و دشیوند ای
جلد ای
طی بجا آمد و می خورد و همچنین بیش ای ای ای ای ای ای
امورت ای
امشراق ای
سریع ای
میگم ای ای

١٤٢

أَلْهُولِيُّونَ هُنَّ بَعْدَ تَقْدِيرِهِنَّ أَهْلَكُونَ
أَتَلْهُوكُونَ الْأَذْنِيَّ مِنْ أَنْفُلَهُمْ بَعْدَ تَقْدِيرِهِنَّ
بِاسْمِ اللَّهِ جَلَّ جَلَالَهُ أَسْمَاهُ، أَنْ يَكْوُنُوا إِلَيْهِمْ
بِجَانِهِنَّ تَضَرُّرٌ بِالْأَزْعَمَةِ وَالظُّنُّونِ وَتَوَعُّدُهُنَّ بِغَيْرِهِ
قَوْا حَاطِمَ سَلَاحَةَ الْمُلْكَاتِ الْمُلْكَوَاتِ وَبَيْتَ رَحْمَةِ كُبُرَى
وَالنَّاسَوتِ أَشْلَهُوكُونَ اللَّهِ الْأَعْلَمُ بِعَصْفِ الْأَسْمَاءِ، وَالْأَيْكُرِ
بِالْأَكْمَارِ أَقْرَكُونَ فَرِبَّ سَعْدَهُ وَعَرَفَ كُلَّ عَالَمٍ كُلَّهُ
وَشَدَّ كُلَّ غَافِلٍ بِغَفْلَتِهِ حَمْرَلَانْشِيَا، يَا يَكْلُوكَلَّ أَشْتِي
لَاهِتَ وَبَسْرَتَ مِنْ فِي مُشَيَّثَةِ وَهُدِيِّ الْوَرَى لِلْمُرَاطِ
الْأَقْنَى كَافَرَةَ الْأَزْعَمَةِ وَمَكْرُونَ لَاهِلَّ كَافَرَهُونَ يَكْلُوكَلَّ أَشْبِ
وَالشَّوَّدَ وَكَجَبَلَ قَمْلَعَهُ أَخَادَمَكَلَّ كَافَرَهُونَ

ارسلتى قيل الخذت وفتحت ثغرت ووجهت مزعرفت
جهاك ترتبا در بتايرى دامايزى كى ماڭاش الورنى
سلطان آغاڭىزه والادلى ورۇقتىكىن ساپ بىد
لەغا، عرۇش عرضت قول تبارك وتعالى
بۇلا تەرىس ئەلى لەعلم المعرفى بىزېرىنى

يا أيها الائمة الهاشمية الوجه لآخر عصر معاشر عذابك قد
على موكيك أظلم عما ورد على يد ائمۃ المذاهب الخمسة
معهم العصا انتصرت باليهود، ان سبب ذلك ما كنتم تأسوا به
لأن الناس ضيرون من نجف بغير قدرتها الحسينية
وظهرت الارجح بغير ادلة فلرج العالم لذاته لعل من
كان متقد ساخطكم او كلامكم العالموں اشکن سجين اصلياً
اعزمونی ليمكث الشاه، وعليكم اني ما كنتم تعيينوني
محبوب شهادتكم على اني ايامك وعلمكم انا عليه ابره
املك باسات الدليل بحسبت من شخصية الامام وملكك
وبحكم من العصا اماماً خلعتكم من اقامكم لخمور

قد نکست بالتجددی بگل آن احوال متیناً على مرکز
متیناً بیل و چکت اشده ان میزان ایام الذي
ظهور المفزع الا لازم و بر زمان مرثیه فان خضراء هم
حربه ظهرت متی فیضرا و تکت تم و محن علی چشم
لایمک تم کاتب لایمک بیکل من و نک
ای ربت نادھلی من الیقون بیروان ایامی ای ایشانی
و نخلوا عن اوری با سیکت الا عز الا قدس الایمک ایمک
ایت نکت اصرار شریعی ای قبیک تکلیفات کلشی
و نک ایت القیر ایتی نامانی حاشیت ده
ایران بنا بسیه ایمکتی عجیب شعر برات جبیت
و مؤت دخلوس فیلیام بخناپ بوده بامر ایلی زنجه
دارد شده همزون هبا شبه چکه هر قصی ایم بله
میزنه مرنی است که تنه علی خیر فارزست سیچیم
معاد ایغیرها بیکل کذف میزنت ایکه درباره اوشان بیل مرثیه

دایمک

و اینها ماست ایهم ای ظفار میتواست چیزگفت
پیش و هم عالم بزم بر تارم مطلع بیکشت ایت احمدی قوف
نمیزونتا پس سه با هرض ایکار دینیک ز صدم ایمال
جهان بک روپه و حق تعالی شاد و تعالی ملخته
شاده کو است که ایلی خیزد خدم بجت بوده و مکونه
بود کلکل زکرست ایشان خیر ایون نادم غنای ایستاده
بیچ ایلار بیان ای اصل ای عرضن مکوتیا است بیزد و بیجه
دیگر ای عقا ای تهاده عرض شیر باینیل من سما میشه
ترین ای رحم شغفال است و هرست کام که فرسیان
شنبه بکر و ستدان قوه بینها دید هر زل نظر بیسیکه
زنده اید ای هجت تلهاده و بدیکدویه و بینا بیت فلان
و گن سب نایید تا بامر کیه ای ای ای ای ایم است هار شوده
بیچ با ایلر علاطف هنر بحکم و مشنده و بکال خوار چکه
انهن بایان جایی و دوستان ای کمی زنای خیر عرضن بیجا
هزون بیا شند پر کل هفت نایخرا و هشت

دایمک

و مجد است. آیینه مبارزه حضرت و دلخواهی شتر
است روح ماساها فدا نموده بود و تقدیر
عرض شد و آنچه علی بنود و تهمک قاد نشکر
لی بایع فضل و خانیه و پیکر ربا بشیر و شوشن
بودید کنای آدمی عرض شد فرمودند جون راهی
شکر آب بخورد گفتند و سه بمحبت شده بگش
آن را این محبت محبت راضی حق برخاست
میخواه این بخواه با آجی غایمیم عنی الکتاب
و نشکوا با اصرارم بآن تکیم از من بلوغ این اصرار
آتیتی آن خیابان زاین آمریکه را فی شد که نباشد
پدر بجز از عفو نمایز شد آن دو اسرار العلیم بخدمت
و آیینه مبارزه سبیله ها بصدق علیت نوشت بروید
و نذکور در اشتیاک این کفر نمایی که این سه مات
کرده و میان نهاده و دارد و شنید سبب نگشی میل میان
ازین مراثیت نمایند و بخرنست فرمودند

بکرم آن ایمهی انصاری تیخان خیلا عذر گشته است
من خادم اهل امار سخنان اهدی این قسم آنها کارهای
و از زیر فکر ای ایامی آن گفت ابوالخطوف ائمه طلبان
آن سعی در جنوت و مذراه بعثت معاشر فیضه اعلی اند و در
دریج با امری ای طهری و خاقان طی مسند ای امرالله عزیز
ستال بیان موصی محضر ای اصرار ملک فیض الایه
طیه علی من خوده من یعنی آن الکسا الدیب ای خدا ایم
اپنی بود و دش بسب ای خیز کن کنزو خوده آن گفت
ابوالعلم عصمه علم کنی ای آن بکرم کریم می خست
چی و می دل گشته ای ایشان قش علی دشایش کتف
بیشگان علی چشم ایکرم مردم علام زاده این سه
بدنای ای ای خیز کشته خیل خیز ای اسرار العلیم بخدمت
سیه زاده ای ای کن کنچه مخصوص او بجهه عجل ایشان بکرد
و است خیاد کن کنچه بخیک من من است. علم ایکان
و مایکان بیش ای ایه بکمال عرض ایکان و بمحبت نام

کوام خصل ظلمان میست که اسان قسم بایگانیات خالی
درباره افسوس ظلم غیراید صدست در طول این زیارتی که باید باشد
قائمه شد جانب اخوی علیشیست و هفتادم اصر علیها ۲۰۰۰ را
از زیارت این خادم خانی تصریت کردند و نکل اس
آن از اتفاقاتی سبب ماهیج و دشمنی با پاکیزه دست یافتن
نمیشود این اتفاق از کفر شطیقان سوچ ماساوه خداه میخواهد
مجیع علمی از برای است که فریض کنیز پیش از بروید و از فارس شده
اینکه بدانه خواب نشسته بود و بیان از خواهای پریشان
که از آن مطلع بودست معین است حبل امر ایلک از زم
پیش این دیده شود و هم ظلم از آن حداثت کرده
این آیه مبارکه تراویث خانیسته یا من باشکنی
سحر افسوس و با ج حرف التبریز هنکارک این ترسیم میشوند
فشنگان باقیر پیشینی پیغام پیغمبر ایمانی ایمانی
و در خیره باشی پر رثا نختم بحیثت که قدرتی شو آشنا
این خادم خانی از حق مسلط نیما یاد که این را ب

وطل نهایت آن سرچ بسیه اندیع مری داده بود
الشمع بختار حباب همال علیت و کمر قوش
فتح الدار اموده بود سسری آنکه امساک کان مرقا
برغایه افضل طلازی این جواه و مختبر پا غصه اگر کم آ
نمکردنی به این مفصل منع منع ناگذاری می شد که این
مس بین این ابتداء و انتهی این ای ای ای ای ای ای ای ای ای
پی تمام فرست پیجند و اینکه ای ای ای ای ای ای ای ای ای
الآن کشت مذکور ای جزوی کشت بعد ای ای ای ای ای ای ای ای ای
بعد از کشت غلی ای
که ای
زینی ای
آنکه ای
ذکر ای
من و مکن ای ای

و متعلقان بالزمرة همین هنفه فرماده ۴۲۹
درت المرشی فی المزی این شب بجزیره ایلانوب
مشغول کندای تعالیٰ نصدا کبر باغاهه و
بعد از توجه و خسروی فرموده باعده اکماض را غفت
آن پنگر عرب نالرجم الذي فخار بنا می خورد و در عاتی
طوبی را می بخشد و ماقو و شرب جرق الموجی این سک
عطایه دست بالکریم ای همیشہ هشت بناست خوش
آنی فشار بر باشی عرف محبت از قبل بعد شمام شد
است اند بخطاب ای مقام خلیم فلائر کردی چکدیشید
و در صدر نقصه دند کنکن ای خبرکرسان الوجی
من غلیق قلای اعلیٰ کلر عصمه خلی شان لانه کش
الاو و ایام و ایامون ایشون ایشون کفر و بادت ایلی اظیم بدل
غایب است کشکش باش و دنیکر محشیت دنیا
و صوری و دوست و خیزی عالمات دنکش ای کی
پنگر بکل و دلیل ایکی دیمن ذکری ای فی حکم
دارسلت ای باقرت چهارون ای ای ای ای ای ای ای ای ای

نهنی از قول بن نادم فی حمیم بایشان سجیل لیخ
نهنی برسانید و هم نهیت بیچ داشت زاران
ارض البیان علیک و علیکه علی مبارات الکو که پنجه خس
خام فی دهنه مدد سلا

پنجه

ط جیب رو حائل چا به ای مکر کریم طیبه چا کاش خل
فراینه

۱۰۷ بخش

بهم تبا ای قد من هنیم العلی ای

ضاییت بالا تصار فیا رسالی لای خیار من علی الله العزیز
لیشار لذا انجلیا مریود ناما چنان که باصرحت
اکشم و علی چکل چا ایجا رسال بخود یه حکم
رسید که ایشان توجه بشتر فشار بخود لاما تبغی از
هستسان نمود بودند لذایش کافی نظرکاران ای ای ای ای

ایشان ناز دیگر ختاب را کشید و کامن برخورد مردم به آنها طلب
و بدستور پسر باخت اینچه انجس خواه. تسلیم پیشکارهای خود
عرض شد فردیانی یا هم قل کیم خا بست عیش
بل جلا انس است بنا چون بنشن ایشان ایشان را پس بدم آیش
غایس دهی داشت پیشکار که لذت اصلیت داشت به داد
جشنیه دلکارانی سیم اعویک از این افراد خدا نانجی داد
خسرو شتر شد و مطریز خود را خشت ایشان خاتما
خسرو ایشان بیش است بنا ایشان بک افتخار است
اشنون اکیم بیرون افغان چیزیان و بیانش بیان
مشایه ایشان بیش که براش خوش داشت
فر کیم کرده کیم از زن داشت بندک جمهادیان بندک
نام است مولوی کرده ایشان ایشان ایشان
پیشکار مصادر ایشان دست داشت که کوژیوان از قم
بیکرش بصریان لازم است بیان بکرش ناز دیگر ختاب
خرف و خیلی خود و خوش مزونی داشت و پیشکار
ایشان بک ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان عیب رساب زده است ایشان ایشان شیوه برشکر خود است
نام ایشان بکش و دلکاریان ایشان ایشان بکش بود
و ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
بود این شاهزاده ایشان که ایشان ایشان ایشان ایشان
ویکریت خطا میشود و آنها بحقو قیک برخوان الد طیر
بها ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
معلوم است که آنچه ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
متهم است بایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
برکش داشت و در وقت خود ایشان ایشان ایشان ایشان
بنای بروم مرفوع والد ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
العلیا مقام خانی بود و داشت گلکنی فخر برخون ایشان ایشان
ویکریت بیک شرود و داشت بایشان ایشان ایشان ایشان
ویکریت کیم ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

شنل می بشد شاهد پر صنه اگر بر کیف زند و سوزان زند
 و گیل مناده فرست بایم و بدله کل اینجا طوص نام میان
 از کار علیم نشی برد ام چک فرست بشابا اطمینان ملی
 نام و خضری تاریخی بر تاریخ شده ملک شیراز نام
 بذلت کنیتی بدل آن در تبار ارض پیشان هاشا و بحکم ما بروی
 و دسته ای ای بخلان ایش قیمت نمود خدا را نکسری خواه
 شد و مکن شد هوا ایش لفسر کوچیان بجه خدم
 در سال بیانکاری خواه و مکن شد بی ایش لکوت محوب نواه
 جناب علی دلک ابر طیبین آن جای ایهاد سر جبو طلای ایش
 اطهار خست ایش ایهاد رسید و ملاطف نموده ایش ایهاد
 و دوستانه ساخت ایش ایهاد رسید کوچ برو و هجوت نهاد
 آن چست من بیلیکن لازفا بر جنی ایهاد آن بیل ایهاد و آن کش
 بیان ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد فرم ایش بنا کش ایش
 ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد
 آن چند شی ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد
 ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد

بای ایهاد کدایی طرف شنک است ناید کشکی
 چست خود افرخ است اند و مجلخه مشتمل کرد و اند هنوز خودی
 نشده داده بیهاری هتل هتلکه ایهاد غلت داده ایهاد
 نیزه اند و پیشمرست هر کت هوقچه جان با ایهاد
 سخت بعید است آن بکسری بیش از هزار یخه و بکسری
 اراده ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد
 مرفع مرفع مرفع بیهوده حضرت تماش طیب جاها ایهاد
 بوده و ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد
 بای ایهاد کشک است پکه ایهاد صعوده نموده ایهاد بیهوده
 ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد
 شیشه مرفع مرفع نموده ایهاد بیهوده همچوی ایهاد ایهاد
 فرعی ایهاد نموده همان ایهاد حضرت خصلت ایهاد ایهاد
 و نیزه ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد
 بوده و عذتی های ایهاد بوده ایهاد کشک ایهاد ایهاد
 مال ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد
 حضرت خصلت ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد ایهاد

حسب الامر پیاده مقوی تصحیح جازمه شدہ اینجا درج
اراده خود و خدمت احسان انت و قیام پد فتنه مروء
پیاس دست و فرزیعی و مکر باشکل مبارک طلاق فرموده
بدریں بیغان بالوچ و قلچانه عرض شاعر و مالکین
اذ سآ، نایت دست العلیین از لشنه اینچ که طالع باخته
نیا، بشایخ این هدید بکاره شی مخواش قصه صنایت
حق جل عالیکارشن عوسلانی ایشان امام طبلونه بود که رسان
و خود این اذکر برای بجز و تعالی صفت بنیاره عربیان
میلان قلمرا بایتمام غصی شد و گیرانی حركت داد
وجود شه الامر پیاده اندست العلیین و دیگران را بجهات
عیاد احمد و شفیت بوریه العربی تفصیل آنچه اتفاق شده بیندا
و اکن اینکه از افضل بحث حق جل طلاق اینکه شفیق
شد چک طبلان غصه و مفترس ایلی ایل از کشته شدیه سرع
الصالح ایضاً میلت اکثرت اتفاق ایا که ایانا ز
نیاز نیا د و مکن غل غیر بذکرت ظنیه منظر
امبیتی بخطی بکشش بیکسر ایل شهود و تمازی ایل ایل

سائیل ایل که مجھیم ایلی فضای ایل اتفاق است کفری سیاست
سلطان علیا شاه، و ایکت المکومت ایلی ایلی یکم
هو المقدار الامنیتی و ایلی فویشی بو وید کل داده اینکه
حضرت ورقکبری حضرت ایلی عرض ایل دسته و میان
عیاده و لادیه بوكات حضرت ایلی ایلی بورا عامل
مشیوکد کلیخ ایلی خود بوكات آن جناب قصه مطرکه و
ساخت هر شش شانیه ایلی بجوب بوكات ایلیان
قد تخصیص کے و خانیه تھوڑی و دفعہ علیا نمود و زیارت ایل
ایلی بهم ایشان ایل ایلیست ایلی بجورد حضرت ایل ایل
حضرت ورقکبری علیها مکمل بیار ایلیه فائز مشنون و ایل
دیوار ایلی دست حضرت ایلی بجورد علیها بالتدالا تو بود
ایشان ایل ایلی دیوار ایلی شیوه و ایلک دریا ره قشت
مرفع بیورا فتح ایلی ایلی صمد ایل ایلی ایلی ایلی
وقتی بخواست نیز ایل ایل شه ایل ایل ایل ایل
حسب الامر ایل کام طلب ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل

آن ایین آیم اعلی است از مادان رعن جمهور آن ایک
ز نه ملوک صهاریار عالم موجود باید معما می شوند و داشت
و زبان ایام مساقا و دفایقرا داشت که اشتباه
اپنے کرست نبود و داشت انش انت تحقیق علی الله
غیراید کما معلوم ای پیغمبر ای حاتم نبی هم اپنے میتوان
غایر کریم الامری دیگر شیوه و سکم باشد و میتوان
فالاب القیر از بنای مهاجر طی بهانه الشعیری
مندست ایشان تکمیل برای این هزار باتوجه و طلاق
چه است اعظم فنازی کامن مصطفوی ای داشت و کذا کاست
نهایت ای شریف ای شرق منیا داد خاطرات الرئیس ایها
ملک و ملکم و ملکم منی و ملکم علی الدین میتوانند ای
قبل ای شرف و ایسر خاصم فی ۲۷ شهر رمضان المبار
سرینه

حسب كرم خاتم الأنبياء عليه السلام وآياته العظيمة

بر سده عالمی افتاد از مرحله شود جای خود بگیرد
طلبت این آنکه حسب امر را انتظار نموده کیم دوستی
آدمی خود را کن جایی تلقی اسال شد اما آنکه این پیش
پنجه برخشن از همان قصه تقلب مطیع نداشت و هر شاهزاد
محظی شود و اینکه دیواره جای مخصوص مرخصی مسروقه
علیه پیار است و در حق نوشتند بود که از زیبات مقصود
مالکان استنباط نموده که اول از این راضی نمیست و دوچهار
ایشان همچنین ساخت افسوس بوده و دو کتاب آن را
دوستی گذشتند بگویی طوره و این سبب نامی از سان ایک
قهرمانی نیز کردند شعر رفع مصادی ایشان شد لشنا
از این دو راضی پرده و صحت آنچه برگزیده جای بگذارد
آنست که دنیا مال بگذاش ای همکات! اند خیرها
و کنیا است شهدیدا و مستان ای ارضی کل کارهای طبیعت
ایشان میله و مجامعت ایشان هزار زن تکمیر برخاسته عرض
این خادمه و میشند ای همکات! ایکه تدبیر ای ام ای ای ای ای
و وقتی قدرت شمارند فوایشی باصره تحریر اینکه اینکه

تجارة والحق من كفراتنا ايگان مير و فخريرا مو لخاک
تمايد لاواته کافشانه الوست و اخیور است اکر
لهم شارحوب شود و های متھع اوی ایسین همچو
این اکر چکمه مسند تبادل هدیج الایران کار خصوص
از عالم میلاسان اول کابسا کفر اهل عز منان آمد
من ایه کامیجی گیشه ظاهرو بالان مشا به داشت که
که هنر چوئی ریشانه آن محروم شده و از عقول آن جو شو
اکثیر و البتا، علی اینکه منعم شدی ای شاید و مانند قدر تو
و ایل نشانه ایشان خلخال من خلاف الدنیا و فخر عزم الیانها
شان خبزه و امرداد عدن و داخم سرف یلوئی تدبیح
و بیط پا و آخر اذیله افسوس الارض الموقن افغانی العبر
و هکبل نادران چنان که کرد سید شمشهر حکم
کن ای بعد املق و شاه بور طلاق بر قابل همیشنه و قوچه
پیش خوش فصل اش رسیده و ایلر که در پی من ای ایشان
مالر کن و بعد از قدرت و اطلاع قسم مقام

يكتب بفتح الفاء، آنچه مكتوب مطرد للهاء، ثم حرفين
 بفتح الساء، فما ذكرنا بيت فوق طبل بالبقاع من ذلك سه
 كراز من قطب طبل إلى الأول عرضها من هضر ثم صفا، يحيى
 وبريكاب راجياب شاهي كان في ملائكة ملائكة جهاده
 يصل إلى تأثيره بعد بسبعين يوماً ويكربلاه، وعمره ثماني عشرة
 سنة، ثم يحيى يحيى شهادة وادمه وحيده يارى بحد ذاته
 ندارين لاستكمالي اندفاعه، علياندري قورشالي شاه
 وقعنان بياز وتسالي كره، يحيى سعدي عتيق العبا
 ياتها قاطعني بباب الديوان، من كفتح ناد، ينظام ان يذكر
 في فيه كجهى الذي امامت المؤمنين ببابور على ابيه داسن
 على اهله ورضيع صرمانا شلالا، آنچه جوا العنكيم قد خدا العبد
 اصحابه خضرانى كما يكتب متذل لكوكب كينا، اقوس خضلا
 سهل خضرانى يحيى نصري في البلا، زاد اليها، ملحق
 من افت الا، وذاك كل الشهداء العبيدين طولها سبع
 سبع بحسب زانى مريل، كل سبعة اربعين، اذ استكان المطر

ما صاحب الحجارة وآل سرارق الحشو به الاتصال ملئن بكتلة
 للكاف التي تحيطت على من شئ الامر وفائدته كثيرة مت
 من شخص اثناءه فتكست بعده لافتة بباباً وافت
 بباباً على شاهان استحدث من العواسف الفوضى شديدة
 ياشدرا، انتشاراً الى الاموال الفخر الواحد العابر الكبير ان شاهراً
 وما يحيى من طلاقه يحيى لا يطلع بجيون الملين الى
 يوم العنكبة احتلا عليه يحيى للكاف يامرك من عينه
 طلاقه في امانيه، يحيى يحيى يحيى وذكريه
 وذلوكه يحيى يحيى يحيى ذكر من الفتن ووصلي سلطان فاك
 للعامار الرشيق انتيجي يحيى فكان باب الاحماء وبالغزيره
 في الحجارة، انتيجي اطلع جمالاً على اسيط قفينه
 في ملء الأرض بدم سباء طلاقه يحيى الرشيق طلاق باب الامراء
 انتيجي انتيجي الفندق، يحيى شحافت في رتقاره وحاله الكفر قد
 بمن اصلوا في اسلامه تذذيب نفوس ائمماً ائتمانه
 الا ينكروا من اطلاله، يحيى اذ يدخلون الى انتيجي وادهم بوده

که بیک علیک باقی می تواند غرور نمود و بجز این کار اما
تشتت جسته طلبی از برای این سیکه طراحت انتها قرار یا
و اول که نمود و سیست همان چیز را اینکوون و همچو کسر
نیاز مطلع هب بلکه و تقویت که داشت اگر
هر مردم که این طرزی شفایه داشتند بخوبی از این
ماده ای فخر و افتخار خواهند شد و این شیوه نیز منع
سلطان ازاد اسلامی سازه مانند خواهد بود و همچو کسری
مکمل است چه که بر تطبیق این مردمی هرچوچی کاملاً اگر بر پایه این
فضل آمیخته باشند اصرار اراده همچو اینه شد
و دیراست در سر هر مخابره ای شجده و دهشت و شر کند
این نیز خلیپ کلی نیز کارهای خوبی نموده و در سر مقصو اینکه اگر
هل نظر میگردی این را توپی آن جناب باقی می دارد این مع
از نظر میگیری مطلع شوند با بدقت و دعا بمناسبت ناخنون ای این
بکشید و سبب ملت همچو شفایه و شفاق کر و زدن اتفاق
نهش را نیز همچو این نیزه و در سرچ لعل این را باید نظر کنم

کرده لذام فیض شود با ملحته و من خیر بیل ساکن
 در هر عالم فیضی متعال بطلیم عساد خود احروم فخر ناید
 بخشش آن علی الیشی قدر محدثة اغمر از انسان شکلوم
 کر تحقیبی برین و دینها یا است حق مکروه و دار اعماق
 لدمی است متفوق بطلب از ضمائری فضل مقامی ایمه
 کرد کتاب آنی ایم اولیا امامیه شده اینها مطبوعه
 اعلی باب اسماء اکاف ساسا طغایه ایمی طی اپایی
 خارجی و محظی و نکری کفر زد کفر شوی غزوه اموز روزت
 کر کیت فردا کل رضی فیضی میل اندزاده علی ظاهر شوی
 در عرصه است علم الهمی اکبر از حکومت خدیش مشاهده کرد و کو
 للهستان طلبی للاقرانین طلبی الشابین طلبی المکان
 اهل سنت طلبی از ایکور و ایلاست بخیر برین میل از رقا
 انور اقاصی پان گزین تقدیم و سود و داد آنچه
 اشتقت به العایدیه الرفت به مع غایاش
 خایا ایمن سارا قدمی و من خندر خشناک و نیز مصقو

از هر سی فی از یا نش مکلفت بیان صستر مادر هرگزی
 از اکا شری جریت عرفان مجده ب دیگر نادمه حکوم
 پنونید اکر تھات بیان همبو ب عالمیان نبود خوش
 از چیز هم اند اولیا اند چیزی ای دعا هر قبیل نیزه بجهت
 و سرور و فرج را بضم بخته داد و سر که ایان باده ایان
 نبهر و هم اکوش سعی سرچو بناشی قلک قطعه
 داشت مانک ش من بیچ آنچه و کر شه چون تقدیر پیل
 همچنان ای این یک بیهود و عامل یکت بمانها
 از پرسیک این امر و اقصد قدر علی موالی علی ششی ای اکر قفت
 شنوه و ایان حکمت سمعت انتیا را تقدیم و را کهدا
 در ایکنکری ای اظره و ای اعلی نهان سعد ساده ای ایکنکر
 سه یاری شیل ریاضیه و هر زاده خوار ساله ای ایکنکر
 ای کر شنوند و فرماید و حیا ت بخشش ای ایان نمیشان
 آن پیش گیر و سلام بسرازد و ایکر هر کنکنکش
 از هیچ شنوند رجا چناید خسوس من با ایز فاذ کنکنکش

داناز گز خسته نموده حضرت آن طیها بهاء اندیشه
دایان اراق نسبت پذیرش بخوبی حضرت آنکه
ذکر شده عذر و علیش لدنی اصرش مقبول این نام نداشت
از حق سائی ها که از ایشان این طلاق ادعیه میزنند ایشان
محبتش مطرد و مفتر پاشند و ذکر که از ایشان غرفت شده
باریشد او همین است برگزیشی آنست با عاد این
و تخریج شده میگردید صد هزار طولی این تصرف نهادت در گذشت
و محمد کمی مخصوصاً و مقصود منی این تصرفات و الارض
این قائم اکتوبر مستحباتی بعید از آنها میگذرد
رسانید طبیعت کل جهان را بهاء رسید نعمت بعد از نعمت
پیارست بعد بشارت ایشان قلم از ایشان میباشد
میتوید دارد بیرون نمیگذرد و ایشان قلب و دشمن
و داده بدم ایشان بگیر و تاییخ نهاد ایشان و نکن منت
پیار عنقا شعل بسیار چنان خود و حضرت عیاش
تفصیل مطلع است از جمله این ایام پیغام علی صراحت

سازن حیم چا آنده عناية تشریف داده اگرچه
اسودان ایشان میگذرد این شده ساخته هر فرشت
امر خیر که اصحاب بگزیرت دایان بیرون میخواهند افضل
از ایشان رسیده و دیگر جال قسم دهلیز را داشت
خطبک دعا ضربه و نهاد مرتب قوات شد کیبار روحش
درین شده بخواه اهل سرور طلب دعا ضربه و نهاد بعد
بسیار یکجا خوش شده خد و امر خیر فرموده و از ایشان بیان
ایشان خذن پسر و همسر دوست داد از ایشان
چون خیزد و از آن یکی که فرموده بخود نهاد جمعت و این بدل
تام مقال جلس بسیار خوب شده قیح شد بسیار کم دیده و شد
که ایشان خوش دعا ضربه این بنت که از منقایه خیر
همانه اینکه اگر بیان ایس علی چنان خود
بودند دسته عایی هایی داشت ایشان اینقدر ضلوع
علم چاها و اقدامات در عیکا پیغام عزیز شد اینکه
هر گز لوح این فرشت ایشان نازل ارسل شد

درینی چنگار خضره ال اباد اکتوبر ماهیں عاملان ریشمہ راجہ
شده چک احمد پور بائز قلعہ علی گارڈن شدندہ ممتاز شہنشہ رای
ایشان من سما کاٹھیہ ریتیا وہب من فی الہمہ الشا
پاچھلے فی العالم و دام المکاک اللہ علیہ است و چینی چنست
اخوی ایشان چکیر سرا فی دار براہی ایشان کیا میدے چونی
سیلیم ایشان چنگریں ہوئکش کلکرم و دیباہیه حقوق کو
جیسا پہ جھولی ہیں ٹھریا لاتہ عنایتیہ وادو مث خود
ایشان در جہان کیا کم کر کر اپنی فخر را نوشت افس و وظیف
وصول مس نزہ ایشان ایساں ایشان محب است کہ تھا
ایشان ایسے سیدہ ہر حقیقی حقوق مسود با کا حقوق یا ای حقیقی
ائز خدا نتایج جناب ایں علیہ جیسا رات و الملا ممتاز ریا
حیل جلال اوزون باشد حقوق ایشان یعنی ملے ای خشنی
وابین ایم من خنزیر فیض ایجا ب الواح تحریک کو خسوس ای خوشی
طلب نمودندہ الامر خداوند محب ارسال شد ایشان ایشان
ممتاز شوند و رائوقت کی ماعت و دود و قیافہ ایشان

اٹا آئندہ اگر معابر میں پایا شاستہ وارڈ اسے
بیانش مقرر کر دے رہے ہیں مطہر علیت پاریوں و مکر
شققت ترقیت فتوح و افاق بخانی شیخ جعیشہ ایضاً
فاضم حکمت ہر کیک سمجھیروں سلام میر ساند اٹا آئندہ
مرقی شاہزادہ براعمر کے اموزادہ استہ اعمال است ۹
جو استقارت علی مرانت بعد عزیزان افسر ایک داگر
حضرت محبوب قواہ جناب طلب طلبیا، اللہ تعالیٰ کو شاشتہ
پورو دید واردا، ایشان و مخدومہ مختار اتم علیما بیان، ای
عنصر شہ و طیاری قبول افغانز این جسہ نہست مقدوم
لکھ کر سیاند شید انعام دہنیا شامانست بیانیہ ریجہا
لکھنیا ماحمد المظہر ایشان، و ہمہ نہیں صفت بھجو
ڈب خلدوں تھیں بھیر عرض ہنچا یہ دھکیتہ دل کی
مذکورہ دیگر شان تنک نشہ دار قدر مفترضہ نہ اونچی
بلکہ طیار سائیں ملک ایشان مسونیہ فرمادے، موقوف ہارڈ علی

ندس شورنی تپه احرام کذشة صداقی اعلی
و خوده طیا نموده بدلزمه و دساخت اقس
ر ان طخت با پلکانیان اعلی قول علی هر یادها
بتویں سین ها طیباً لازم بخت کمال افایت
حق مل بلاله بهه و درجیع میان مذکور امش چک
سب اشتغال خطب کل راهی بود و دست اهل خدا
حبل و کمر سباره ان اخوانهاست با حمایت المیر
علی اکانیان مایکون حوزه زمان با مشن زن اتفاق امود
آن مکات و بینیک و هو الفضل الکرام و آنکه
در سور شورست نما قول هر قلمیر انصدیق کن
و از هر قلمیر میباشد ان اسرار ارسلان و ایکانیک
که این قدر بند امر اسلام اووجه چنانچه این قدر منته
در شباهت علی و دظمت امر امظرب چند و این احقر
کم کم نموده باشد شباین بلکه هر چند نمود که ایکانیک
او است شلو است خطابه و اینکه این راه علی یعنی تقدیر و احترام

من ابرالانی رده سمع و رای اکان مطریان کن انتی
الهائی و بخیریه آفرانی زاریست افضل و مانعه
اگریل بید قدره و تو سیه بالاست نیاشه علی هر امر اطمیح
و اکمیت اغیری گیبه انتی بشکر لائق جریه
تیر عرش ای الله شرق نیماکم و هنیاکم اینجا خشم جبه
نه لشکان پریز مریانه و از حق بطلب کنیکه
و زیاد آخرت داد و سیت اوت عتمد کیار قصد
فاسد بین آنکه میعنی نیاه اکامست بیکه لری بیکه
از آفره و الاولی آن کافی العرش افری هم لعتقد القیه
وابینک که رغایم نموده این یعنی بجا و این هم کجا چکو نمیتو
له رایی خسرو نایمه و حال گنج خود و امظهو میشتم و رای
ضفت که اهاط نموده و ازوارهایت است که
هر چن ای شر از فرموده و بضریه با این نیق علی جلال
بگانی همراه و اینکه اکن اکن که اینست ای اسفل خست
اکم است غذیه میکل جما اهبا و آن جما میباشد

آهانید علی طبیعتها ات و خانیة را سکنایات فرماید این
و آخوند مطلع است که این عمل هم بحث است طا هر شده و آلا
این عجب کجا و امثال این مور کجا چون بحث است
آن بجز شده فی این حقیقت باید برشی کذاشت و در اینجا
منو نیست انقدر اندود کن این بجوب طبیعت هارا است
این ایام وار تبه بجه بقیه همان آنها هم فناز و مسیح پیش
اگر العاد عنسته اند و خانیه کان مطردا ای کتب این حقیقت
آنچه باید ای ای بود سلطنت ناگیر سهم علم و ایشان از اخیر
سلطانی شوشتر اینها بسید و این ای اعمرا بعده منتهی
یعنی خادم زیر بان بی خذ و بی خوده علی با بحث دیر و بحده
نمایند بکرو و دنایا علی خسنه منه و خنکایا باند و دنایا
علی صرط ایستم و کمل کجا هر کرد قبل رسال شسته بود
ای این خانیت دست دست باخن مخصوص سلطنت
اینها بسی این حقیقت بسی ای ای ای ای و دیگر بی کجا
بی دستش قدر خلا ای ای

امور فتنم نام بیزج شد من موسمی اخری من ای ای ای
در بحکم و دست المختار الخیم الی ای ای ای و الدکر لیشنا ای ای
جهن ایکم و ملیخا و علی من ای بحکم علی من علکم علی قل علی
نمایت ای
المقدار العزیز اللود و خیم ای
شیخ

جهن ایکم طلاق و قلم فوار

امور فتنه ای ای ای و مسلیخ ای ای ای و دیگر بین العزم والمرفقات
لی طلب ای
با ای
الظواہر ای
زین قرن بیسلم بطریز ای
لی ای
بای ای
الکنون دلوکر و الکافرون جهانیک ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای

قد يكتب على معرفة قدماً واداء سكراً وقليل اهتماماً بموسيقى
وبياتاً لكنه يحيى حماسة نشاطه في تحضير موسيقى بل ان هذه
وذلك غلظة كافية لاستكماله وفقاً على الامتنان
على صعيد احتجاج الشفاعة بطرق فضلاً ثانية
الكريمة وفضلها على الآلات الموسيقية في ارجح
ياتها لعلها لا تأتي في ذلك كثرة الشفاعة فمع اقل
ظهورها تأثر بالآلة وتفتح من ياده فتحات سبک
السبک والموسيقى وشرق من يابسة الارض والسماء
قراءة وتأملات ودراست اشارات وتأملت جهارات اهل سد
السبک اللهم اخلي بالسبک ان يصدق سبک كل اعنيه في اجل و
سبک من سرتينيا ونافعه وربنيك محلى بن طهرا
قبل ان يدفع طرف قدر عز واحظن بجاه وصف الماء خلص الى حجر الماء
ان السبک شغلني بذكرك وذكر اوصيتك وسبک يملئ عيني
بهترش على بحثة والذين افسس على من العواد من بيت اسود
علمك وسبک وسبک انت بهترش العاطف

وادعكم في الغرب والشمال كيف يذكر في هاتين المعاشر
وباتى سان بيكار واحد كل فيها، فتحت على عباداته
آلامه فلهم حماها وبروز شرق من علاجها وفريجها
يأخذ العرش مظاهر سلطانه ارجى سان باجزان
شكراً لفتحت من لها بيكار وكتبت الهماء بالكتبة
ضمانه نور علاقتك بغيرها توجهاً إلى جهات السجن
شارك فيكون خيراً عند تطهيرات فنادقها بروات عنا
ها بيكار ببطاطس بيكار خصتها وستقتله بغيرها سان بيكار
وحدث سان أصفيا بيكار فنبروك الوالا بيكار هذه معرضاً
لارتفاع سبع مرات على بيكار سان بيكار وبدة علبة شبا
مأمور الأزقي والأولاد، وترقى في ذكرها ومشورة مائة
الأصنباد والأمناء، كم من سان بيكار شفاعة لأصحابها
وكم من أيام اتزلاع العبرت طبل الوجه همس في الماء
طبل وجهها بيكار يحصل لهم بذكراً لهم
تنفسهم أتم طهي وله الجلالة كثرة نعمها إن قيمتها بالآلاف

و بیکن از آینک طلخسته و رنگت بطریز خدا و
رخت ماسکات فی خوال سده نگره چند نسلی
و نمکنیل هن و بلیز و بعدین بلان هی
ذکر شود شاهجه طب ز خصل هر خزیده و دلخال
جود سان داکتر صیان آنکه بذاب از سان چنین
پرس و دست کنی و حق شاششو بسازه و دسته
یونی از ایام کما و به ما خرد و دکتر آن جایب صورت سان
ضدیل کیلیات طاییات ناطق تو زبل بیان خلصه
موش و آنج یا لیخیتار علیک بیان اند و میان
و علیکن و ایکن و اعکن دانیک اشناقها زا
بالان، رشت با عینی اوصال هن دیا، دنیکن دکتر کرم
درکن حضو عالیان داکن قلیک اعنی بایان میلت اذکور
و یمیجه شما میله عطا کنیک رجیت از شاپلیرو
و ملا اعلی استاد هن نایند سفی ایوم بیکریت
مرغیت عرضی خود و دشیز مانی داشت با هم

و ذکر شان هاست اذال سعادت شبابه و هر کسی
نماید و همچنانکه بزید از نیکم نیکم خدا
مر مند و هول اخنال اکرم عاد و آماد آن پست اکبر
برسان و بیانیت اکن سوره داد اختلافات عالم ایر
آن خواه همچون خاید لصر اتفاق دست کم ما قادر
خران ارض کشا از حق بیل طبار خان اینما مرا علی را
طلب نیزه اذ خواهد اقصیم اندوده اطیع الراجح نهاد
علی خرز است و بیکم علی ازین با خوش طبع و اعماله و ازینها
الاهم خیز و اهانکن پس ایں ایلات اذال آنکه موییس
القیوم انشی از حق بیل شان سال شوکلاب بیل
ایران نیزه طبیعی بیل کمی همراه نظره و ایل احمد ایلان
جهب نهون و ایام فراز کفر کیل ایله و میخاست و میز
حیات را مسدود نموده که اظافر فیضیا بیان
بالان کنک بر اهاده دست کمی داشت اذکور
ثی از اهل بیل شیخو عینه و با اعم قلیک تراکیت و خود
خود از اهل بیل شیخو عینه و با اعم قلیک تراکیت و خود

من سان الکبریٰ باقی الاولیاً، ائمۃ امدادت بالورثة لایلیاً
لہشت من هستی الارقاً، میغرس اتفاقاً الی دریا ضلیل
والتعریب: ابتداً، علیماً جاء، رجعاً بالافت، ویکی الافت
والاید، خداوند تکلوس اطهانی بادید طیکر نشاند است
ان دیرکرک و پلکرک و میزل هنکرک بیرون کیت مرکت و کنک
آخرین فی الارض کنک و دنکنک از انسپر والاصبار علی قلی
چنان، خلوقی علی افت و اول نکرخونک پیش ارادیا علیک
یا زنها الورق همکنیه ایکردن علی هشتاده، احصا عدای
جیروت افشن ازمه و دنیا رای ایل کلامت العده
و اعلفه طوبی کنک پهانکامت بیلزه ایلک، پلکنک
و نیکنک قیوس افتخار، نیکنکت بنده ایتمت ایلکی ای
اکنکی هنرلاده کنک ان یویدا مان علی دایک
و دلا یوسین چهار فرزت فی امره از علی بایش آفریده بالای ایلک
گزکر ایلک من کلی و مانکر جا بالا کلکی سیمیج ایتمان شنا
پلکت، دیگوار علی المکر علی ایلک ایلک، لرستین و لرست
مرست ایلک لیعن عذریه

از قرب شروع آنکه من نموده اند فرمایی بعد مخابر
رکابی هب دا بطری رشاد پایت فرموده و از وظایفی
او با مرغ خبر بنشاند از خود نموده اند و مکرر
درست کردند ای اکاره دری زاده داد آنچه قوم فلان منع کردند
از تقول حق درسته توضیح و تصریح کردند باز اینها
همان سال مشتبث و از ایجاده صرف و در عده مطعن است

فَلَمْ يَعْلَمْ عَلَى الْشُّورِ حَمَّاً أَطْلَقَ لِيَ حَسَّاً إِنْ يَعْرِضْ لَكَ هَذَا فَقْلٌ
فِي الْأَوَّلِ أَنْ تَمْرِنْ صَبَّارِينْ دَحْكَلْ عَلَى بَخْرَمْ لَكَشْ لَعْنَشْ
إِنْ يَعْلَمْ مِنْ قَالْ إِنْ يَعْتَدْنِي أَذْكُرْكُمْ عَلَى بَصِيرَةِ حُمْ
أَعْنَى وَهَذَا هَمْ يَعْسِرُكَ أَهْوَانَ الْأَنْجَارَ حَسَّرْ كُلَّ الْأَمْوَارِ
فِي بَعْدِ تَعْدِيَةِ طَلاقِ بَحْرَلْ كَلْمَنْ شَرَسْ مَنْ نَافَعَنْ شَيْءَ
مِنَ الْأَعْدَاءِ مَا يَعْتَزِزُونْ عَلَى أَنَّهُ أَنَّهُمْ مِنَ الْمَأْكُولِينْ قَلْ دَلَالِي
تَكْلِيْرَ، أَهْلَ الْأَنْجَارِ مَنْ أَنْجَرَ عَنْ قُوَّةِ تَرْوَانِ لَنْسَكَلِيْنْ فَضَّلَهُمْ كَجَّيْ
أَصْرَخُونْ عَلَى أَنَّهُمْ يَكْتَمُونْ مِنْ عَلَى الْأَرْضِ طَرْبَنْ لَهَنْ فَنْ
لَهَنْ بَرْجَنْ بَرْجَنْ أَكْمَلْ كَلْمَنْ بَرْجَنْ حَسَّرْ كَلْمَنْ بَرْجَنْ سَقْتَهُ فَصَلَّى لَهُ
الْمَلَائِكَنْ قَوْمَانْ لِيَعْلَمَ عَلَى ضَرْبَرَةِ حُرْكَنْ دَلَالَكَوْنْ مَنْ يَعْرِسْ
تَهْرَبْنِيْنْ كَلْمَنْ كَلْمَنْ كَلْمَنْ مَنْ لَعْنَيْنْ أَنْجَارَهُنْ بَامْ لَهُنْ حَمَّنْ لَيْنْ
وَهَنْ كَلْمَنْ كَهْرَبْنِيْنْ كَهْرَبْنِيْنْ أَنْتَهُنْ بَهْرَمَنْ لَهَنْ حَمَّنْ كَلْمَنْ
أَنْجَارَهُنْ بَهْرَبْنِيْنْ كَهْرَبْنِيْنْ بَهْرَبْنِيْنْ بَهْرَبْنِيْنْ بَهْرَبْنِيْنْ
لَعْنَشْرَمْ دَلَالَكَوْنْ لِيَعْتَشِرْنِيْنْ يَهْرَوْنْ لَهُنْ شَهْرَمْ
وَهَذَا لَهُنْ شَهْرَمْ بَالْأَجْوَهْرِيْنْ لَعْنَشْرَمْ إِنْ يَأْجُونْ لَهُنْ مَفْرَغْ

فی سلسلہ کھنچ پر فروان ابھیت و دیپر خسروں میں سنبھالا
کہا کت شریک کام امداد حکم ادا کھم من الحدیث کے نہیں
ترصد امام الاداء بام سلطان جو کہا کت الاماں و فاماں کا
العاب و اہذا الکتاب السمعی اذکر یہی من راه ضرر امر
و یہم من رحیم ساختہ بالمسنیح کو ندا ایجاد شدیں
التوحید پر العباء و سرچ لجھڑی ملکیت استو شکریت
اللہ کی طرف تو کب کسب الدینیا و تشریع حکم جیسا لمحصین
کو نزدیکی العدالتیہ پر العبرتہ والوارہ بہیان کیں فی الامکان
ہم غنی اللذین نار و بآنوار الوجہ تیہ الظہریں
بایتھا
لختیں لئے تھے ان تمرا آیات تکہت علی اللذین فی هنکار مل
تیوریں علی یا ختنی مثل مثہل میں الیوم الکافی بیونج الروح بیان
اہبب اخون بھروسیں بھروسیں بھوسیں
ہاکت اللہ تعالیٰ بنداگی کی اللہی قبی احادیث جنہوں ما آئندہ با
و کھانوا علی نظم بیسیں ان صبرنا فخر و لا نکرنا بکریں

وَلِمَا يَكُنْ مِنْ أَهْلَكَهُنَّ تَفْسِيلَاتٍ بِهَا، كُوْنَهُ لِيَأْتِي
كَذَكَ تَعْنِي الْأَثْرَ مِنْ لِدْنِ عَزِيزٍ ظَلِيمٍ، أَنَّهَا لِيَأْتِي، مِنْ لِكَ
الْبِهَا، عَلَى النِّفَنِ سَوَانِيَّا، الْكِبِيرِ، اُولَئِكَنِيَّةِ الْأَنْجُونِ
الْمُحَاسِبِينَ اِنْجَاحِ الْعَلِيِّ، وَلِمَا يَكُنْ الْأَمْرُ نَخْرِقَ كَفَرَ
خَطَّافَتِهِ بِسَلَادَانِيَّا فَرِعَوْيَّيِّ، تَحْلِلَ الْأَهْلَ مَنْوَلَهُ عَلَيَّهُ
لِمَنْ يَعْزِزُهُ اَعْلَمُ اَنْ مَعْلُوكَهُ كَلِّ اَهْلَنَ تَرْبُوْشَهُ عَلَيَّهُ
الْأَنْجُونَتِ دَارَلَيْسِنَ طَبِيُّ الْأَكْسَى مَنْ مَعَكَتْ مَخَانَهُ
رَبِّكَتْ هَرَبَتْ الْأَعْلَمِنَ قَارَسَانِيَّا الْكِبَرَ عَلَيَّ صَدَّ
عَبْ الْأَهْلَ فَرِيَّالِيَّا وَكَذَكَتْ دَوَارَالَّا مَا يَنْظِلُهُ
رَبِّشَهَا، مِنْ اِنْجَابَهُ لِمَقْدَدَ الْعَدِيرِ خَيْرَهُ

باب فتنهم

مکالمہ

جذب و ایجاد اعتماد ایکن هنرمندانه باعثت است که

وانتشرت تماحراً، وفتحت البواب وافتتحت عليهم فا طروا
لهم ياستب من ملائكة العناية، وحيث تركك عيني اللهم ما
على من لي لا يكرهه، والأرض كلها من صدقة، وغفران
بيان عواليشين طرأوا لك بما امطرت عليك سهام
عذري لك العلی العليم، وحيث لي عذر لك بيات معرقة
نکت الصغرى والشیري طرأوا لك بما أيدت لك بغيرها
عن رأك وانفذت كتابة حملها على كل ذي ذنب فما يزال
لهم يا رب اخترت من سر الملة والأجلان التي منها خفت
طريق العلی في طيبة سلامك فارعوا حلاوة طلاقك
بالنوره ورباك ما عرضت من جهد لم يكتبهن طلاق ليس
ذلك كلام سامي، بل هي الأبهى كامة شربابلي العصري
تم طلاقك باسم العلی العليم، وعمره باسمك الذي من شرفه طلاق
الآباء، لكنه باسمك الشفاعة لرحمه، وعمره باسمك الذي من شرفه طلاق
يمكنه أن يرى باسمك الثنائي العلی العليم، إن الذي ينشد العطا
سوياً في طلاقه إلى مدارج الخلائق يكتبون عصراً مثل ذلك
الله يخسر قلم الساقطين، وإن أخذته منه ربيك كييف

7

يقولون إنما ثنا بعضه من قبل كثيرون من علماء المسلمين
سبعين أنواع بعثة مرسى الواحد من هبها وفي
آن تسر ثوانٍ زمانها عليه عمل يسترقى عن حق طوبكم
شمس زمانها لا ينكرون من العاقر زماناً كافى من حواله
هذا كلام ثم نادى سمه وكن ظلزالى وجبريل
الشرق أشير أن هكذا رأته بما حدثت عن حفيده
آثر يانجين فامرأ ثنا راحم وصالح ولا أذكر زمانها
غير الطهور من يحيى بن أبي طالب والذى من فضله
المعروف وفي بيته المعمور دقل كعباً قد ولد
عن وند وعمر في مظهر ذاته وطهري من رب الضربيين
أربت لا يفرق مني وبين محمد رسول المبعين لأنى لذرا
ولأنى الآخرين وإن كانت المقدمة العلمية الكثيرة
إن قطع جار وظل في بستان سجن فاطم باى في كل من قدر
وره حلينا سهم كلها ملقنا وإنما استقبلنا بحال ما فيه

77

مکالمہ

三

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَمَا يُرِكُنُ حَالَهُ مَا لَفِقَهُ وَمَا يُرِكُنُ حَيْثُ أَنْ لَفِقَهُ
وَمَا يُرِكُنُ بِإِسْلَامِهِ وَمَا يُرِكُنُ بِإِنْجَانِهِ إِنَّمَا يُرِكُنُ دِرْخَ

که باید تکمیل نموده باشد آنند که هم مردمان و هم افراد
محبوب این کسان است و صایایی محکم متنداش اخبار از مواد
که پس از همه نموده پناپنی اینها شده و بعد خواهند شد
مع قرآن که در حالت امداد افتخار شده باور اینها ظاهراً مبنی است
نمود و از تغییرها امراض و املاط زدن اینها مبنی شدند
آن میں شروعیان غلیچه قدری اضافات افزایش
با اتفاق علایی داشتند این بیان اخست که پیش از یکجا متنداشند
ام از اینه که بروند اسلامت و هزار آنگلکه خوابیده هر سریک
باین جهت قلی برشته باهند آنها اعویت نمودند از این امر است که همان
طیب و همیزی را اجای ای ای که ای
شیوه شیوه شیوه آیا ای
ام از اینه که بروند احمدیه افتدند شاید حتی نظر نموده پیش
که همان اینچنانی باشند و مشتمل نشده و همان ای ای ای ای
مشتمل اند که ای
از اینه که ای ای

مرور خواه دیگر پاپ زدن و حصار کارکرده از خطا همچنان قدر
دشنهایها هستند و آنکه بضم اینها سه جمعی از مطلعه
موجود شکل کوچک آن داشتار، تا کجا نیز میباشد صحیح خود را در
دغیر اگر که پکش خود را فران می شود است در حقیقت هستند
در اینهاست شهودیان است ظاهر خواهد بود و قلم
آنرا عصب نایان خود را دانسته و اصرافاً شناساند که
بنده خود را در تائونه داشتم و ام توییکه دادن تی باز نمیخواهم
در یک تعاونیم پکش خواست طبل هرگز نهاده خواهیم داشت
خواهود اگر قدری کسی قبول نماید محیوب است از این کار از این نهاد
و اینهاست در تبادله ازمه ذکر شد از قبول ملحت است که نهاد
نماید و ملحت است اگر کسی در چهارچهار آنی از ارشاده شدن پس از
تئام هم یعنی ایمان نداشت چنانچه پیش از مسم انتقام این اند
و گل این اندیاد از سه ظاهری می باشد و برای این اندیاد
چنانچه ذکر فران چنان شیوه آنی است تا خود صرف اندیاد را نهاد
که اندیاد از دست و مبارکه ای این سه اندیاد است که ملاوان بگویند اند

نامه بین افغان و دیگر پادشاهیان آذربایجان استوار او تمدّع اکنون
من افغانین اشتاده علیق نایاب شد و مقصود خی عزرا
از بیان اور اکنون اند و مکال خصوص و خوش در افتخار است
و صفات این اند افسر هر کسی را و جنگان این را و این را
و در هر کسی اینست اکنون از بیان مزوق شده اند اما نیما پاک نموده
شلابان خان امیر شاه آذربایجان استور بود و میان خود را خود
قبل عین نظمه داشت و کار و معراج داشت و در بعضی از احوال خود
و کردش، و خلاف انسانه اینست اخلاق و کرم با این شرعا
اصل از اینه من کافی قدری اسلام این کسریه اعماق
پاچی بوده امیات با فیضه داده باشی دارو و مائیزند که هایست غیر
آبست شد این بیان درسته، اینست اینجا این سو و عور که
فرموده بعد از من چندین بار در شرکه من است او بود این زن کارهای
آخماق زدنین بست شد که مقامها ای پسرها درست نهاده
کسبید ینی طهورا و آن همان زندجو و کارهای نکارهای این
فرموده من آغاز این کس که در بیان مذکوح است که اینها
درست کن به اگر قدر اینهاست میتواند بیش از

از بیکار این تعلل شود و دیگر است این عرض بجهون که
خلیل انتقام فریاد المرضعات یک هزار علی ضربه این کشک
بریده بوزی خرابی نداره و دهی نداره، این تغیر ایکی که مردانه
قیاره ایه عرض جیگاه است این این ایشانه شنیده و کشک
قریب جو یاده است میشان احال مردمه خسارت نموده
و ایشانه کشک ازین یادم مذکون نهاده عرض بجود نموده
و نیاین ایشانه کشک از اینه کشک ایشانه کشک
میشون از اینه نیزه کشک ایشانه کشک ایشانه کشک
و بلکه است او قدره نموده بخوش ایشانه کشک ایشانه کشک
سر جهای طهوریان چون در بیان عرض منstellen شد و
بر زبانه است اتصاله ایشانه کشک ایشانه ایشانه
حال ایشان که ایشانه کشک ایشانه ایشانه
حال ایشان که بر تاریخ ایشانه ایشانه
نموده و ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه
دیشان نیزه نموده بخوش ایشانه کشک ایشانه
محصوله ایشانه پیش بیرون ایشانه ایشانه

مال نیست کیاں الیاں نا خواہ است بکار از مریض
نطر این خامر آنی ملادت عرضانی کیاں نمکن ظاهر
بھی پاڑا ملا خلاصتی دغد مکناید شاکر بکری مال
مرست راشی شوہ و گن بیک کیما کر اضافت انتشو
و اینیست کشا پرشی اضافت باز شوہ والات بخرا
ولیں بیک خست که بھی جل صیریار غیر تاویں ملائیں بیک
صفری نیست من بکار بیک مرست سر خیر سر خیر
قلیان فلود فیاضت من بکار بیک مرست سر خیر سر خیر
زفات ایس بیان بیون خصم پیغمبر مال بیک ایسی ایجاد
شکری نیست کسی بکار بیک بارے بکار بیک مرست
آئی بھب لذت دیست ایس بیک معلوم و خست سب
قویں بیک ایل بیانت ماقول ولادی علیقی بکار بیک نیات
بیون کل طبقی بیون دیکھنے ساخت نیتووند این بکار
ظفر ایسی است که بیانی ایش بیان بکار طبی ملکون کیک ایک ایان
کلور پسلو جامد خسرو جلو بیون قفت تا بید هجری نایح
نیز سب سچک ایان بیون دم و ایسال ایس مردیکه بیک

گزیده ناز شاهزاده داشت این مسائل همچنانی
ست تقاضا می شود و این بخوبی تسلیم باشد اگر این بخوبی معرفت کنند
شود چنانکه برایه بل ای ایشان از هبوب لام ای ایشان
دیگر لام ای ایشان هفتم با اعمال غیر موقت است ریاست ایشان
و خواصی همکار است برایه جای مسائل ایشان و سخنواره کوش
دان ایشان ایشان بخوبی همکار ایشان طغیر فراشیده
مال است و این سخنواره بسیار ایشان بخوبی هم کاری بگیرد
آدم ایشان بخوبی خواهد داشت و مخصوصاً داد مختوط از بخوبی او
چه بوده و از این بخوبی فرموده ایشان ایشان شهادت
و بدهد که فرموده باشند بخوبی و من عدم ایشان ایشان عالم
یادی ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
هم ایشان مخصوص شده فرموده میگردند که ایشان ایشان
هیچ چیز منع نمایند ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ش ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

حال شد و این دفعه خلاص نموده. مگن بای تقریباً است پایه
کل شب نایاب است. نسبت این شب که تمام پایان داشته
و آن را نیز ملی اخراج خواهیم سمع که بجز این این امور محظوظ
بود. و خوب بود. و میچیز آنکه تو شاهزاده اعلیٰ و دلخواه شیر و
ظاهریست. همه اطهار نیز برو بقدام و فتحت زندگانی خود را
و مکاره را بپرسید. ولایات که داشت از ارشاد ایال ایان از قدر
آن سر برخیزد و اشتباه علی شاهزاده ایال ایان نایاب این روز
در عرض ایام ایله که همچنان دیدار میخواهد که این غصه عصی مخدود
پنهان است. لاغر خصل بپس ایام ایان علی ایان سر برخیزد
خوبی زدنی غایب فرموده بکشید و بسر برخیزد و آن
از این خوشی زدنی غایب نهادست که خلعت آن ایشان همچنان شد
از این آدمیان که ایل ایلان را ایستاده بکشید و منتظر امنیتی خواست
و این روز شیوه ایستاده ایل ایلان را ایستاده بکشید
بر مرغی ایل ایلان را ایستاده بکشید و این روز شیوه ایستاده
جذبیخی نایاب که شاهزاده ایل ایلان بود. و منزه بود. پس از این
نایابت این خوشی زدنی بگویید بود. و خوب بود. پس از این

از دوست خوبی ایل ایلان بود. و میخواست که
آن خوبی دهد. و دلخواه خواسته باشد. با عذر ایل ایلان
بکل این امر را خوش بخواهد که ایان اموریه من دعی اند همیشته قتل
همه در سکان ایان بدهی و مذرا و ایان و خواسته خلی ایان
و قتلش را کل ایان بخواهد. خواهه رسیده من کل ایان را
و دیگریه. با خوش و ایش ایل ایلان خوبیه و ایل ایان میگردیده
ایام مکاره را قسماً جیوانی خواسته

بدهست و میخواست
که ایل ایلان ایل ایلان را ایستاده بکشید و آن
بر این خوشی ایل ایلان ایل ایلان را ایستاده بکشید و آن
بر این خوشی ایل ایلان ایل ایلان را ایستاده بکشید و آن
دانهاین ایل ایلان ایل ایلان ایل ایلان را ایستاده بکشید و آن
ایل ایلان ایل ایلان ایل ایلان را ایستاده بکشید و آن
ایل ایلان ایل ایلان ایل ایلان را ایستاده بکشید و آن
ایل ایلان ایل ایلان ایل ایلان را ایستاده بکشید و آن
ایل ایلان ایل ایلان ایل ایلان را ایستاده بکشید و آن

من في المسوقة للأرضين كمن يستهلاكها بغير حق، ومحظى بالحكم على
هذا، فليأتى من ينكر ذلك، فنقول له إنك لا تدري من في مالكها، بل
العزيز العبد يعلم من في مالكها، فلما ذكر العبد أن عزمه لا يدركه أحد،
وأنه لا يعلم من في مالكها، فلما ذكر العبد أن عزمه لا يدركه أحد،
وأنه لا يعلم من في مالكها، فلما ذكر العبد أن عزمه لا يدركه أحد،
لذلك فإنه لا يعلم، وفقط خصم وشريكه لا يحصل يوم القيمة على
ذلك، ولذلك نحن نفهم عزمه عبارة الآية، وعزمها عبارة بحسب
ما ذكر: فتح الأوصياء مصالح أصحاب الشئون، وبخت عيون أصحاب
الثواب بالذهب والياں، وبما يضر العروقان العقوبة التي من المفترض
أنها لا تحيط بها العقول، وإنما هي لبيان وبيان العبر والتواتر
فذل المأمور الذي لا يلهم إلا ما ثار في الآيات، وأنه يحرث المسألة
وأنه يخلص إلى الأدلة، ومن يخلص إلى الأدلة، فلن يشنف بذلك
البيان أن تمثل العروقان كذلة انتقامية، بل على العكس، فإن
البيان يضع العقول إلى حد ما، كأن يوم القيمة ينبع من العقول،
ولذلك على العقول أن تذكر العقول، كما يكتب في إقامة
دلت العرش، وهي دلت الكفرة (رفع)، لكن من هي
بعض العقول التي يطلقها يوم الوجه، بأحق الناس العدل، أليس

وَبِالزَّرْبِ يُذَكِّرُ رَبَّ الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلَىٰ أَحَدًا
فِي الْأَرْضِ وَهُوَ أَكْلُنْ يَأْتِي أَعْلَى الْقَاعِدِينَ فَيُنْظَرُ
الْأَمْرَةِ الْأَكْبَرِ تَسْرِيبُ الْأَمْرِينَ وَالشَّفَادَةُ وَالْمُكَوَّنُ
وَالْعُلُمُ كُمُّ اغْرِيَ بِكُرْبَرَا إِنَّهُ كَانَ مُنْزَلَهُ مُنْزَلَهُ
وَلِنَّهُ كَانَ يَأْتِي بِالْمُؤْمِنِينَ كَمُرَوِّدًا آمِنُوا هُنَّ الْمُؤْمِنُونَ الْأَكْبَرُ
كَتَبَتْ كَيْدُهُ اُمْ قَبَيلَةُ الْمُرِيزِ كَمُرَوِّدًا آمِنُوا هُنَّ الْمُؤْمِنُونَ الْأَكْبَرُ
فَغَرَّتْ بِهَا تَسْرِيبُ زَرْبِ الْأَكْبَرِ بِإِعْلَانِهِ صَبَابِ الْأَكْبَرِ
فَيَكُلُّ الْمُرِيزُ الْأَشْدِيدُ بِالْأَكْبَرِ مِنْ هَذِهِ الْمُرِيزَ وَلَفَظُهُ أَكْبَرُ
يَنَادِي وَيَقُولُ لِلْأَنْهَى تَلْهُزُهُ كَلْكَلَ كَلْكَلَ كَلْكَلَ كَلْكَلَ
وَالْأَكْلُونُونَ مِنَ الْأَنْجَنِ عَرْضُوا وَأَتَى تَعْبِرَةُ سَلَطَانِ
كَلْكَلَ اَنْهَى الْأَنْجَنَ إِلَى كَلْكَلَ كَلْكَلَ كَلْكَلَ كَلْكَلَ
الْعَادَ تَأْتِي إِلَيْهَا بَدْنَ يُذَكِّرُ رَبَّ الْأَمْرِينَ مُنْزَلَهُ
بَنْ الْأَظْلَمِ لِيَقْرِئَكَ الْيَقِنَ فِي يَوْمِ فَيُنْقَلِّبُ الْأَنْهَى بِهِ
الْأَنْهَى بَنْ الْأَظْلَمِ لِيَقْرِئَكَ الْيَقِنَ فَيُنْقَلِّبُ الْأَنْهَى بِهِ
أَنْهَى فَمَا تَمَرَّتْ سَهْدَةً إِنْتَلَيْكَ الْأَصْرَانَ اَقْبَلَهُ الْأَكْلُونُ

ما تم تقبله هنا انت الشهري فترت باليامي وافتقت باليامي
وذكرت الشهري باسمه على الذين تقصدهم بيتهاتي وحياته التي وجهاه لها
باليامي وماريبيه بشيء يجده انت احادي في قرآن كتبه الله افضلها بيان
نظام حكم ما اعدناه من لبس امساك العلامة الحنفية اذ ذكرناك من قبل في
تحظى اعلم الالكتور بحسبه اين وذكرت انتم انتم اعلم اهل علم عظيم
قد فترت اصحاب باسمه تك ما تك يوم الماء اسب
وزذكرت اماماً بحرف جمي الغفرانى في كتاب الحمد
باليامي باعرشى عطشى وستشى هوى شفى ورقشى اليك تك
انت الشهري على بابا شاه الا انني انت الشهري اهم اسب
اگر من كلها اعنى الى ونشرحها اقول لهم من هما، عن اي ائمه علم
فضلها يكونوا امشت كرون باعلى حمد ذكرك المظلوم
اما ذكرك من قبل ان تك جوالشان الالكتور طول
لعنها زراياما ملاكت الاشاده، دخل مع بيته الوفا، وذكرك
بسند اثبات سجدة علی حاج سلطانی کتاب آن اعلمنا، واعزنا اقلیش؟
طهون بسند اثبات من المقربین فک تک با انت العلامة الحنفیه
کذا کانت ذکر القطب الاولی به سند ای المکان پیغام انت احادي العلیم

و يذكر من تعلم غنائمه بذكرك يا يارأى أن جوا الخندق على يمينه
وليس على يمينه وإنما كان ماقيل في قصرت يذكر في من قبل في ذلك
أي من الذي أقصاده القرون والأحصار فوصلك يا يارث
بأنه أمر ما يخفى لا يامر بك العزيز الشفار على لما أجمع
حضر وذكره الرحمن يخلق شخص من شعور العبران بالمال ويشعر
ب تمام الأنسان طوني لمن قاتلها نزل فيك يا ولد يا
ذلك يا إلهي
ذكرك بما ذكرك على ذكرك سان العطر وأقبل يذكر
وجه العدم من الافق على خلا من منه وجه العزيز الشفاف
قد انتزع على رغب شرفت بقدر عيني يحيى العجل صدر طربها
مجدى وشتم العذر شفاعة مثانية طلاق الائذن لذري المحب
لذا نادر سمع ذاتي وقدم على مقدمة صرعي على شان لذتك
سطوة على العالم الظلوم في العالم حباب الدين جلو على أيامك سجن
المحربات في الغفات أنا قد أصل العطر طوال على أيامك سجن
من انتزعك من شرف الوجه أقوية إلى شريرك يا يارث
قد نازل أنت يا يارث سولي الألام بذكرك من قبل في ذكرك

من الذين اعرضوا عن ائمته اذاني بالكلمة اليه ببيان موجة
يواجهونك وابيك على الاقبال واعرض عن كل عالم غدار
يا علي اذكر صبيع الذي تحيى سبيع على شكري لكي سب
الآباء من لهم انتقامات الصاباح يا علي مشكر انت
هذه الفضائل التي لا تقدر ان العالم لا ينكرها يحيى
الصغير العلام دخرا العبد الحاضر يكتبه يحيى عرض عليه
الظلوم ودعاك من اقطع عنك ايجاب كذاك فحضرت
الباشورة عمر بن عبد الله في الاوسمة والملوك طلبوا يحيى باقر
بروشني واستشهدت على يوم في شهر ذي القعده، فلما كان ذلك كذاك ما
كان بما يكتبه واعرض عن سفيان يحيى كذاك انه يكتبه من العبريات
الاخرين من غير اذن اقول اذن لا امور على ائمته العظام كذاك الذين
ذكرت في كتابك من قبل المظاومه كذاك وديمحص الروح والذئبه
لتكسب الامبراط سدة الوفا، اهاريا اذكوري كذاك المهراء
وابيك الذين امسوا بالاستيارات على ملة العزائم كذاك
الاذفاف وسبعينها يكتسبها لكي يكتب جوابي صاحب العرش
اهـ اهـ تلقيني يكتبه من قطريتين مكتوبه العامل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

卷之三

این بسته نهضتی علی خدمت امیرکبیر و امیرکاظم محققی آغاز
از زندگانی امیرکاظم است انت انسانی کیمی اسلامی است

مکالمہ علیہ مسیح

百廿

بها نکت یافته بسته کن نام آنکه این فرم بیک
حایاتی موجودات هسته کن یعنی باکن و خود را
قدمه کنند زنات و زنگنه و بجز اینکه اینکه اینکه
و اینکه از اصل باکن یا موی الورنی در بسیاری از این
پان او نیز من اینکه بخواهی اینواره بجهات پسر ب
محقق اینکه اینکه که تو این مصالح رشی خلاص
علی اینکه داشتند اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه
روانکه داشتند اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه
از اینها قدر تلقیت شد اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه
ریشه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه

الآلات الموسيقية، يذكر صدر الدين بالعبد بن حميد
الله وعمره أربعين سنة، يذكر صدر الدين قدرة على إلهام
وقد امتدت مدة حكمه إلى سبعين سنة، وإن عزفه على
آلة العود أطلق عليه اسم العودي، وإن عزفه على
آلة العود أطلق عليه اسم العودي، وإن عزفه على آلة العود
عن الأوكار، لأن العودي يحيط بالكلمة في كل شيء، وإن عزفه
على آلة العود يحيط بالكلمة في كل شيء، وإن عزفه
على آلة العود يحيط بالكلمة في كل شيء، وإن عزفه
على آلة العود يحيط بالكلمة في كل شيء.

بِنَابِنَى عَبْدَ الْمُمْنَى بِنَهَا
جَرَاتِيَّةَ تَقْلَادَ

الله الذي ألم به ولهم دليل على ذلك
وأرسل سليمان بن عبد العزى مسأله، وطالعه
في ذلك، وجزأه أسماء في الدين والذريعة، أقسامها المقصودة
بما يذكر من انتهاك وظلم في حواري الدين، قام على ذلك
رسول الله صلى الله عليه وسلم ببيان ما يذكر

المنزه والوَّابِ مُسْرِفَةُ الْأَبْيَادِ وَشَيْئُونَ الْأَسْمَاءِ
يُشَدِّدُ بِلَكَتِ حَوْلِ الْأَرْضِ أَنَّهُ الْمُنْزَهُ الْعَالَمُ فَلَمْ يَرَهُ
يَا تَهْبِي بِأَذْكُرِنِي أَوْ كُشْتْ صَاسَاتِهِ تَلْبَتْ إِلَيْكُوكْتْ سَارَهَا
أَسْكَكْ بِالْكَلْلَةِ الْجَبْلِيَّةِ هَاجَدُوكْ وَهَاجَمُونَ الْأَسْأَمَّ
بَقْتَهَا تَكَّ وَاقْتَدَارُكْ بَانْ كَبْلَنْ ١٥٣٧ مَعَنْ جَحْكَتْ بِهَافَّا
بِكَلَكْ أَنْتَ الْمُنْزَهُ عَلَى مَاشَّهَ آهَ وَإِنْ قَبْكَهَا
مَنْ لَهَا أَمْرِينَ الْمُكْسَرَةَ — خَبْدَهَ

بِكُلِّ الظُّلُمِ وَتَنَاهٍ يَأْمُرُهُ مُخْرِجٌ هِيَ كُلُّ صَدَارٍ قَلْ
عَنِ الْمَسْكِ لَا يَجِدُهُ إِذَا يَأْتِكَ وَلَا يَسْعَى إِلَيْهِ حَتَّى
يَأْتِكَ هَذِهِكَ بَلْ كَمْ أَعْلَمُ أَنِّي بِمَا خَرَطَ لِأَنْفُسِهِ
أَنْ جَعَلَنِي بَلَلًا مَوْلَانِي طَرَالِي كَمْ تَحْمِلُنِي هَذِهِكَ دَرْكًا حَمْلَكَ
لِيَنِي كَمْ أَنْتَ الْمُحْمَدُونَ الْمُهَمَّدُونَ هَذِهِ هُنَّا مُشَاهِدُ
بَاتِ الْغَرَوْ كَمْ بَيْسَهُ شَاهِدُ

مکالمہ فیض

جذب

پا به مرکز می‌گذشت میانی و میانی خود بیانی داشت اما همچنانه
خود را از این نظر نموده بنا بر یک عرضش از هالم تعلیم شد. و سخنوار شده هنوز
آن سخنگویی را همچنان مذکور کرد. خود بیانی برازیل را به مردم خواهی
داند. همچنان این انتشار را با این امر می‌باید داد. اما با این پیشگیری بیانی
معنی خود را از این نظر نموده بنا بر یک عرضش از هالم تعلیم شد. و سخنوار شده هنوز
آن سخنگویی را همچنان مذکور کرد. خود بیانی برازیل را به مردم خواهی
داند. همچنان این انتشار را با این امر می‌باید داد. اما با این پیشگیری بیانی
معنی خود را از این نظر نموده بنا بر یک عرضش از هالم تعلیم شد. و سخنوار شده هنوز

شہروزادل نامہ مل بامزگستی مبانی قیانی اقبال
نمایی امروز عرض شد لیکن مرتفع دخیل ملک است قدر
بر اعلیٰ مقام خصوصی طویل زیر ای نصیحت کنار سد با آنچه که
وزیر امداده لائق میلک ترا می داشت باعث برگردان شاهنشاه
امرش آنچه می سأی که این از احوالات انسانی علیه بنا
پسات افسوس رسال دشت طویل کاٹ پانندگ

مکالمہ ایڈیشن

کار سینما این است که می‌باید از آنکه داشتند
آنکه داشتند و از آنکه نداشتند، خود من استادخانهٔ فردانیا شد

2

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الله أعلم بما في أيديكم

میراث علمی

شِعْرَ الْكَلْمَاتِ بِأَنْدَلُسِيَّةِ الْعَيْنِيَّةِ كُلُّهُ فَتَشَوَّهُتْ تَلَاقُهَا
أَنْدَلُسِيَّةِ الْعَيْنِيَّةِ كُلُّهُ فَتَشَوَّهُتْ تَلَاقُهَا
الْعَيْنِيَّةِ لِلْعَيْنِيَّةِ قَدْ تَشَوَّهَ أَنْقُقُهُ وَجِيرُهُ وَلَلْبُورَادَةِ سَلَامًا
وَلَكُنْيَةِ الْمَسْرِيِّيَّةِ الْمَسْرِيِّيَّةِ مَدْفَنُهُ عَزْفٌ
لِلْجَيْرِبِ فِي الْمَالِمِيَّةِ لِكُنْيَةِ الْمَقْوِمِ الْمَجْدِونِ فَمَذَّهَرَتْ الْمَلَكِيَّةِ
وَرَجَتْ الْأَمَانِيَّةِ لِكُنْيَةِ الْمَعَاوِدِ الْمَيْضِونِ فَمَاشَرَقَتْ الْأَنْشِنِيَّةِ
مِنْ نَوْدِ الْمَوْدِيَّةِ مَرْتَبَتْ الْمَهَاجِنِيَّةِ بِإِيمَانِ الْمَكْرِمِيَّةِ
الْمَيْشِونِ كَذَكَّةِ الْمَشَرَقِ شَمْلِ الْمَرْفَازِيَّةِ مَنْ مَنْ كَلِمَكَبِ
الْمَرْسِيَّةِ يَكْتُبْ الْمَدْرَكَكَتْ وَفَرَغْتْ بَحْبَبْ عَنْ الْمَشَارِدِ وَ
فَرَغْتْ بَحْبَبْ الْمَسْرِيَّةِ الْمَسْرِيَّةِ شَابَبَ

بتوهه من عده و بسته عاده از پاره سلطنه افغانستان و سازه
نگيرسان و بنایت من علی طلاق ایشانه اه نیک
و الین استه اسعار خطره هنها فده امشکنون اون
نشه سیه شاهزاده و مهده و کافو امن ایه ایشان البال
علیک و علی افغانستانه مقتله شد

کیتاب نہ میرزا علی جا راند
مولانا منشی کا، الکرات

ط جناب میرزا عیا جامائۃ
بوزیر من ارش البقاء

باجیب نیکی از اول یا مکمل خیار و خان غلبه
سخن میتوان اماده گردید و باید غذا را در میان
بلندی های سرمهش که باعث اینجاست که این
چارچی از اواخر پیش تر و در مطلع هفته
آغازی بشنید اما این کار ممکن است باشد
از هنگام شاهد میشود بر اثر قدم آن خوش
نمایش میگیرد این گفرو ایستادنی و بجا کنایه
در عرضها من جمال انسان نماید از قرآن مطلع اضافات
فرماید کشیده شود خواهد نمایش داشت این خود
خواهد در اسناینست اما از کوک من فرماید بخوبی لام
من این قدر خوش بخوبی این کوک و نه کوک فیض این
پایه کوک ای اندیت المعاشرین خذلای است

٤١١
مشهداً لهم والاداء ان يحيى وان في الأرض بعده جملة حكمة
ويجزئ عن هذه حكمة مكتوب مبين فنل المدة ان يحيى حكمة
ويحيى حكمة علية حفظها امره على شان لا تحيى حكمة بغيره والعلم
واه شان المقصود انها حكمة في الواقع شان ان تكون
حالة من حكم الارض بحسب المقادير $\frac{1}{3}$ باسره حكمة مثل الارض
وهي حكم من حكمي المقادير المائية والغوية من اسماها حكم حكمة
وهي حكم من اسماها حكم الماء والسماء وحكم الماء حكم الماء
وهي حكم من اسماها حكم الماء والسماء وحكم الماء حكم الماء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حمد لله رب العالمين ملائكة سرت كر جمع احمد واحمد باسم خالد بن سعيد
عن درب زيانك يارق صيد و جنون و حصنون و حصنونا هجلا لكت
عشر سفارة او زاده هندور شيش نون بيك سلطان آغا
مشت ازاد زنگنه هدا دوکن و دارالله ماشنا همسه
فرانکل و فرانکل و فرانکل و فرانکل و فرانکل و فرانکل

نَزَّلَهُمْ مِنْ عَنْكَ فِي الْيَمِينِ هُمْ أَمْرُتُمْ بِهِ
سَرَّهُمْ وَأَنْ طَلَبَتُمْ مَمْكِنَاتِهِنَّ يَكْسِرُونَهَا
فَلَيْسَ إِنْ فَلَقَاهُمْ كَمَا كَانُوكُنُوا فِي الْأَرْضِ عَرْضًا عَنْ جَاهَدِ
وَلَمْ يَكُنْ الْقِرْبَانُ لِكَوْنِكُمْ بِالْجَنَاحِ اِبْرَاهِيمَ اِبْرَاهِيمَ اِبْرَاهِيمَ
عَلَى عَوْنَانِكَ مُشَاهِدِهِمْ حَقِيقَةِ حَيَاتِكَ لِيَجْهَهُمْ إِلَيْهَا
عَلَيْكَ دُرْغَسَ يَا نَوْرَكَ الْمُتَعَذِّرِيْكَ اِشْرَقَ يَا نَكَّافَ
وَلَرَنِكَ اِبْرَاهِيمَ تَرْجِمَهُ بِلَهُولَنَّ بِالْحَكْمَتِ، اِنْ لَمْ يَكُنْ
فِي الْقَوْنِ الْأَخْسَارِ وَإِذَا جَاءَ الْأَمْرُ فَإِنْ طَرَحْتَ مِنْ حَصَّةِ
وَابْنَهَا عَلَى شَائِنَ قَوْنَاعِيْلِي مِنْ كَوْنِكَروَهُ فِي الْكَيْلَةِ وَالْأَيْامِ
اِبْرَاهِيمَ تَلَاهِيَادَ عَيَاوَكَ بِزَرَاعِيْتِكَ وَقَدْ كَنَّكَ مُ
تَحَصِّمَنَ غَلَاسَ الطَّفُونِ وَالْأَوَّلَهُ بِالْمَسَعِ عَوْنَانِكَ
وَتَعْجِبُوا إِلَى مُشَرقِهِ حَيَاتِكَ الْأَكْلَمَهُ كَمَا كَانُوكُنُوا فِي كَلْزِ
كَنِكَ مُدْخِلُونَ فِي خَرَقَنِكَ مُكَلَّكَ اِبْرَاهِيمَ اِبْرَاهِيمَ اِبْرَاهِيمَ
زَوْهُ لِتَشْعِلَ لِقَيْمَمَ تَحْلِي وَجْهَنَّمَ وَأَنْتَ الْقَارِيَالْعَالَمُ الْمُقْرِبُ
وَلَكَسَرَ اِنْكَلَمَهُ اِنْتَهَى جَهَهُ مِنْ إِلَيْهِ الْأَعْلَى بِيَدِكَ
الْأَنْتَلَنَ سَمَّا، عَنِيَّكَ يَا نَكَّافَ الْأَسَاءَ بِالْأَيْنِ

تَامَوا عَلَى أَكْثَرِ الْبَيْسَانِ النَّصْرَةِ اِمْرُوكَ، بِلَادِهِنَ الْأَوْيَانِ بِهِ
وَقَلِيلِ الْأَنْسِ تَحْمِلُنِي تَلَانِي يَا كَمَتْ عَلَى ذَكْرِكَ مُشَائِكَ بِلَيَّكَاتِ
وَسَدَدَ الْأَطْرَافَ عَلَى بَيَّانِكَ خَضْرَهُ خَنْدَهُ بِلَهَاتِكَ مُوكَبَ جَوَالَهَ
سَنَهَادَهُ أَعْلَاهَهُ وَرَهُ طَلَبَنِي سَيِّكَاتِي نَانِجَهُ مُهَنِّكَاتِ
اِبْرَاهِيمَ فَكَتِبَ لِمَنْ تَلَكَّكَ أَعْلَمَهُ بِرَفِيقِهِ ذَكْرَهُ ذَهَ
مُكَلَّكَاتِي الْكَانَاتِ الْمُتَرَّهَ عَلَى مَاتِهِ وَالْأَنْتَهَ
الْعَنْدِ الْكَرِيمِ يَا جَهُورَكَ قَدْرَسَنِي هَرَقَلَهُ وَاجْتَهَنَهُ
يَاهِرِي مَنْلَى الْكَرِيمِهِ وَجَهُورَكَ لِهِ الْمُلُوبَ أَكْلَهُ
الْأَشْوَقَ وَالْأَشْتَيْاقَ سَنِيَانِكَلِمَهُ اِمْكَنَتِي الْأَنْجَهُ
بِسَلَطَانَهُ وَادَتِي الْأَلَانِ صَرَاطَهُ وَشَرِيتِي مِنْ كَلِّهِ
مِنْجَهُونَاتِهِ كَوَالِيَّجَهُ الْوَوَادَ غَلَّا سَكَنَيْهِ بِلَكَمَهُ
قَنِيْكَهُنَّاتِهِ كَوَالِيَّجَهُ الْوَوَادَ غَلَّا سَكَنَيْهِ بِلَكَمَهُ
قَنِيْكَهُنَّاتِهِ كَوَالِيَّجَهُ الْوَوَادَ غَلَّا سَكَنَيْهِ بِلَكَمَهُ
غَلَّا وَالْمُرْسَلِنِ مُهَرَّسَتِي مَادَرِيَتِي بِالْأَدَرِيَّهِ بِلَكَمَهُ
مِنْيَنِيَّاتِهِ الْأَيْشِيَّهِ اِذَا خَلَنِي بِالْأَطْرَافِ يَاهِرِي
مِنْ كَرِيْسِيَّهِ تَوَلَّهُ بِلَيَّهِ وَلَهَاتِ

یا عی و ملوک اکن با کبر نیا کن باز کریم برق
پاتیا ابتلی اقصی دا خجا بات خلی تکنیا مع بک
کویی داده و میگست بر قله در جل جل ایم لایخا
میکنند و خلیان بخور خروم و میگشت حق
بنیکنند من مردمت از شماره دلار است کنات
من علی ارضی دنیا به پام خوشخند و پار از قلم ریخته
بیکن کنکن جاند و کنکن اقصی خود خروم
نمودند آنکه کرشه شان علی قلی است و اهلیان
دانظر خاکی اینچی سبی قلت هیرت است هنچی باختا
اینچو دیده شد افتاب یقنت مشرق و خلاصه در
اهنگ سلاح والاخ مع کنکن قال و ایکان شنیت
کنایت پیش کنکن اخدا کنکن اکنلا و دمع دنکنور غافم ایما
سخته و چیود دنکنور صیح ایشان ایچن خنده مع کنکن
شنیان با خلیانه شد ایشان فرموده و بکیج سیل ایخ
نموده پیش کنکن ایشانه شده فرموده صبا دیبلو

دیگر ایم همچو دیگر رسم فرموده فرمودا
اینکن ایل ان تجیب و اکن طمات داشت ایل پیش کنکن
بکل خسری فرموده اذ و شیشار با شار ایل پیش کنکن ایل
ایل ایکل سلطان کنات دهان بخرا د
بیچن علی هر قدر از دین ایست که تمیل ایچ شود یا یا
بیچن علاوه ایت دهلاست و کنات دیات ثبات را
مطاع بازدش سلطان ایت نموده از پیشی ریچ صاحب
بهری بکال تحقیق نموده و نیت سیمان شیخ زنک
چ داده شد و ایل کا شیخ سس بخود دعوه خود ایم کنکن
مطلع بودند لعنه الله اصلی بخز تفیین مطلع نموده پیش کنکن
از ظلم ایلی جاری این ایل کنکن ایل بیان بیشود اعلی بیست
کر شا پیشی ایشان سکنی دارای ایم ایخ و متنها دست
شونه با خنکل ایل نیافت هاس ضلیل کنکن ایل ایکن
روکه ایل ایشان بیشندنکن ایل ایشان و ایل ایکن
لی خرا کنکن دستان ایل ایشان ایل ایشان و ایل ایکن

آنچه اینها از آنقدر ممتاز نیستند
دشمنی که از زیستی این حکومت ناشد و در هر سه قدر خود را
خوبی ای اما قدری ای اما از شایعه ایان خود را
دانشی ای ای میلیک که ای ای ای ای ای ای ای ای ای
هر آن سه طبق دشمنت محبت خود را باز ای ای ای ای ای ای
جیاست نمودن ای
مرتضی و حسین فخر شیخان ای
پیغمبر ای
آیینه ای
بل جلا ای
گرفت ای ای

ست و دارکن قاید دلکار بیت آئی باشند آنینک
اعز خداست علاما شاهزاد است اهل خصائص ان را منع خواهد کمال
قدرت و قوت و استقامت براین مرطبه تمام نباشد و نه
شغف کرده لذت عالم و خیره و هشت اکثر از این هفت
ظاهر شود اگر خیر مخعل مخعل شاپه شود این شاده موقای این
جالس اما این ای ایان بالازمای سده مخعل ای پیشنا ایکار ای
درست بیار ای و خلا بخورد لیلیلی ای خضر و دلکار بخورد
ای ایان خودید دریافت خوده ای ای ای ای ای ای ای ای ای
در عرض بیت بیو طه بر لیلک ای ای ای ای ای ای ای ای ای
بایحت ای
ایکم خلیست قاصمه بازیم کام خاره ای که خوب ای مخواند ای
دشنه که ای
ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای
ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای
ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای

سد مدار طحال ای زیارتی خسی کفرست داندست ندار و در
نمایش آنچه از دقوت شد قیام نمود نیز پیشکار فخر باش
حیثیت قوه بنا پیار است فقة از ثبات و از هر شی دلار ای ای
اسماع خیابان ای
کلم بیان ای
متو و دنوار علی ای
شد دلای خودست آنچه بوب دایی کان و ساره و سان ای ای
پایورست بدهارا و دیکشای ای
محروم شو کاره ای
بیده و حکمه ای
و حضور ای
من شی بخوشش بدان ای
پی ای
چیزک من ای
بانوار ای ای

من العمال المهرة في قوم ففي قرني وأنا العالم مخصوصاً بمحنة الأمة
هذاك كثيف مدة. يغتصبون في بحث حركات يابان وآسيا
وأملاكاً آسياناً، يان تحفظ على صناعة الحرف الأصلي، يدخلون في كل
الفنون والفنون الحرفية ورافضاً بالتجزء من علم المعرفة والكتابات
من تحفته ابرت باقى على بلا يحيى، في تكريي لبيك أباً
للن الراحل العنكبوت، وآياتك الصدقة العالمة تسرّهم إنماك
يائس طلاقك النافع والآمن من سعادتك يان
تفتح على الناس في الآفاق والأدواء كتابات العقيقة بل مائة
وفي قصتك نعم الأمثلة، آلام الآلات الفخورة كباري
جعيلين صاروخ يفتح درس محمد من قلب قبرها عرض إيفين
بريان خطاب يحيى عبده عين طبعها بهاء الله درس بل لعلها
كما يداً سيدة الزرالفن على جوارها أنتم سجر حمايت احسانه
وتخويه شهد المقام ضل بودي محدودة ولكن سيرين ذكر
كم يابان ذات العادة جنت بغيرت اولياً عن قوى حربها
خدمت لم يتحقق شوفنا مجع من على كدر من بحرها أنت ها
على بعد أستقره برياً في بحث طلاق المراجوز، وأنك يدار بالزمان

هنجان با حاصل نهاده تقطیع از طبقه نهشتراهمانی اشنا زیاده ای اینجا
برآمدی داشت آنچه نظرنا قسم کاملاً افزایش کرد حاصل
می‌گردید وست همانکه شرکت میراث از سوی این زیرخانه
بوده، مال شرکت پردازی بطری مشغول شد، افت راه رانی اینجا
که این دست این یکی از شرکت مانند عصر کنیه
آن خسوس بجهاد انسانی و دنیا خواهد شد اینکه اینکنون من
ها از اینکه این فیلیون بعد، درستان این زمین پیره سان ای
با سریعیت و دقیقی طاره شرکت کار مال را معرفه و مدد مم
شاید و نامسته کار صد طبقه ای ای این فرج بکری
اینکه شرکت کنیه این علم آتشی و دلیل که رنج ای این
زیرخانه این یکی از این مدارک معموده بوده اند از این طبقه می‌گذرد که
موقیع شووند بر جهای ای این ارتباط ای طبقه مجموع
آنکه اتفاق موقیع و موضعی باشد در اینجا محب و دلت اینکه
از این کل از قلی ارسال شده بوده بدلار قبول نگرفته و مذکونه
موجود امور که درین میست خوبی خواجه ای این است اینکه است
نهشت از سایه های نهشت این خوبی ریشه نهشت ای این خوبی ای

چشمها را از نظر پریمانه و هر چنگی مانند مادر نهاد که همچوی تو
آنچه با اینکلاب به جهاد این دنیا کشیده کنان و دنیویان خود
بهر طلاق علی راه آباده و خشکان بازی مهور فرق از سلیمانی ممال
پیش از این اینست که تبرک کمال شد و زیارتی اینجا نیز امر تصریف
با همیزی از طلاق خوش شو شد که اینست نهاد شفیر اینجا از این ایام
از تقوی و پروری کاری طلاق باید احوال مرغیت کلاش درین شو شده
مشیخ از خانک مغزب که کوشیده از خلوی از این اینست که
دانسته است که این خانق و آزاد و خوش بکار خواست و دست خانه پایه
سبک افراد روحیها از مردم ایشت جست و دلائل ای
نمی اینکه کریما ب عن اگریک ملیست نهاده بودند امکنند
سخاک اعیان است ایلان قوقی ایلان ایلان خشک ایلان خشک
بینا ب محیول ای میر ای اساتذه طلب ایلان ایلان ایلان ایشته
ش ایلان ایلان طایل ایلان طایل ایلان طایل ایلان طایل ایلان
تبرک ایلان و مجانب مسنه ای مسنه ای مسنه ای مسنه ای مسنه ای مسنه ای
دانسته ای مسنه ای
نیست جرجیک ای شرق ای شرق ای شرق ای شرق ای شرق ای شرق ای
آنها ای ای و دست ای ای

سرمهانه تندل خسرو از پادشاهی ایشان
خوق مردم هشتیه ساخت این امیر خوش
پادشاهی ایشان بخت فی کلوب این کتابهای قدیمی
بیش از نیم شده و دو علم حساب کلار و بعد از آن خود را
مردمی ایشان مخصوص این کتاب است این نزدیک عربی زبانه بود
و شایعی این تعبیر شود لایق قاسم جا به سخاکرست
که این شیوه خوش نیست این کتابهای قدیمی داده اند عرض شده
و در سخاکرست این کتابهای قدیمی که باید از این جهت برای این ایشان باشند
و این شیوه خوش نیست این ایشان این کتابهای قدیمی را مشغول نمود
و آنها که در سخاکرست این کتابهای قدیمی را مشغول نمودند که در این ایشان
عیوب داشتند خود این خوب خود ایشان را می دادند بسته مقدار نوین
طلب میکردند که موقن نویم نویم خدمت امر خیالات کلارهاد و همچنان
خوب نموده تو را باید بخت خواهیم داشت این ایشان ایشان را
نداشته باشند ایشان مطلع باشند و شرق و میان و غرب ایشان را
دارست ایشان را مطلع باشند ایشان را مطلع باشند ایشان را
می خواهند ایشان را مطلع باشند ایشان را مطلع باشند ایشان را

في معاينتي ان اكتسب ما يقولون المذكورين الذين حفظوا الفهم
تالى كتاب وادوا المحرر امر شفاعة من صفتها فلما قرأت
الكتاب وعزمت على تلقيه بحسب العادات سلامة الله
الذى حفظه المؤذنون منها الا شخص من دون صفات
من يعلمها الوجه يشهد بذلك ان الحفظ بغير ذلك
قائما على الامر يوم في ارتحست قرائص خوارق المسنة
والأقدر تغيرت وظهرت بالختمة الاشياء، أما ذكر المحرر
والكتاب الذى اقامه اقليم صاحب الأرض الله اكمل
عزم على تلقيه بينا، اليابان الطلق من سبع دول المعمرين
كذلك يشكى على جهة جهات الى دشمن مرتاديها وليل مجيئي التي
بعثت من في الشماليات الاوشيين انها لا تصرح به بغير ان
تكتب لها المتنق الاسمي على حسنة الوجه يفتح
الباب يقربها الى موالى الله تعالى يدخلها الى الملة الالهية
رب العالمين على زمام يوم في لا ينفك اليها الا تجده في
يد كل قبيل كبرى الاذكار يحيى فيها اعندها وخذلها اسراف
من يدعى اصحاب العروض القدير كذلك اذار في البريان

از تین مدرس هیل ال ایشی آمریکا و مریم افغانستانی تدریس کنند
دیگر ایسا به عالمی کارهای امریکا می بیند امریکی طبقه ای را که در جا
ترکیل می شود فرم انتخابی می باشد و می باشد جو جانشنبه است یعنی
پایان طلاق از مسکن هست افرادی که کارکنند و کارکنند
همان انجام رفته اند تاکہ انتشار این کارکرد و این کارکرد اینجا
عیوب و علیه ایجاد نمایند و می توان سبیر اتفاق ایجاد کنند
خدمت ایشان پیچیده و مسلم بر سرانجام خود طی شاهد کویا می شود
که ایشان را نظر نداشته باشند و سبب نشاند ایشان را خادم ملت افغانستان
در این مدت ایشان توپخانه نموده اند که این کارکرد است لور
و اینکه سرانجام تحقیق خود نموده بودند از نظر اینها و در عرض
هزار و نیم هزار ایام ایجاد خواهش شرکت نمایند و این اینها نزدیکی
و تقریباً مدتی که زندگی کنند از قوه ساده و کوتاه
فرموده شده و خواهد داشت زادگیر امور حکومت هارجی
و خست و در حالی پیمانه استعفه می کنند و دیگر ایشان
ایشان را بخواهند که این اعلاء ای و کویا ای اینها نیست
در حقیقت نمایند از این کارهای تقدیر می شوند و با اینکه سیاست خارجی

دکتر، میکنی خلاصه اسناد فرمودند ابوطالب آقده
نهاده بدو ایشان همچنانی دیگر لوح شمع همچشم تکالی
حضرت پیش از آن نهاده ایشان را نازل نداشت اما در این شروع
در دیگرین کاران غالی حضرت علی باست اینچ قدر سعادتمند
شرف خود فرموده بخوبیں ابوطالب طیبیه باید اینجا
نهاده باشد لاشیخیم و خیثت باشند، هاکیت شاهزاده از
شکران یا هب خالم که ترا مسونی فرموده به عنان مشهد و می مطلع باشید
دایلیان و داروه بر قدر علی جلال الدین کشیده بکیه
در غرب طایخت سلاسل غلاب چونه مکرر بگیرید و داشیم و دیگر
فرج و انساط باشند آنها که از اکرم فاطمی و بعد از خروجی های سریع
رد شیخ ایشان این طبق مترکری و افتش صاحب این شاواره از
سرور باش و گفتن همچنین احوال بگفت شنیده شاه بخانی
وقتی همچویست که محل استه شاده شود دل ایستاده ملت
ناده میگرد و بمحبت گیرن بمحبت ناگیر باش و گفته
عنوانی با اینها ایشان آنها که از من مثل باشند ایاد شمشیر
و نیز گفت این پیش از من فضای این ایام نیکیت اکرمی و دنگر
دیگر ایشان شدند ایشان را ایشان نیکیت ایشان ایشان

شروع و پیش از مطلع کار اسال هر این بحث است امتحان
چاپ آن از همان شیوه است که همچنان مطلع شدند
چنان‌که این که در سبیر خود امر تعلیق مطابقت نداشت
با این شوند از طراحت آن سند نسبت این ایال شود و نظر عین
دستوری سبیر اخراجی رفته اگر و داشتند آن مجبوب این
مترش باشند اما این نهاده اگر که برای این مطلع شدند
نیام کشند فربی سند می‌شوند و لزوماً علی‌الله‌عاصم افزاد
و بعد از این مطلع شدن نهاده چه قدردار باشد اگر برای این ایال دارد و شد و داد
قرص نموده معکوس هم نمود و متبرهن شدند و می‌گردند
بلطفه این سند و میدان این علم علی‌الله‌عاصم و نیزه کشند بدو حکم
آنها مع مخفف و درجت و عیات الاعدت حق اصل
مخصوص را نیافرط که اگر حق جل اوصاق پیدا نشود بین
میان شاهدات میدادند که این امر متعجب نیز مطلع شدند و مطالع
و مطالع است اعمال بخشی از این بیان این نفای این امور و بود
سبیله بجهت شده اگر معلوم است که این مطالع شود و برای این
مشترک است این تبدیل کننده ایام نیز اگر این امر صدق است داعم

دیستد به بی اینجا همه و گمان خود بین ناطقند اف ^{لر لر}
کفرنایا بایست است بر برخانه و حکم سلطان با هم کمال جهیله
بر رفت امر قراهمانی بشانیک مطالع ظرفون و اورام رفته
و ای مسدهم شرسی یاصدمی کن سه آنها اسلام خواجه فردیج
الفتن بالهارج الموقی لذکر ایام که هر چند کان بین
اش، اند بعلی خانز شوی کی زکر کرت بد وام ملک و مکوت
باشی و پایسته اند اند بیمه می بینیش که ای میرزا ایتم
اکبرت امر قراهمانی انتخ در بیک احوالی دیگه خواب
مراتب باشد و بحراست مشغول چنانچه طلاق بشه
بین خدمت چرک نامور شده به و ایکی ذرا غولان عیجم
بهاء اللہ امر قرمدشتید بعد از عرض در مراجعت س
الهاره رفاقت از خود نمود و لیعنال انحصار
کیان ای ای اللذکر و این فیصله است مانی عیجم به ایل اور
دیگری دشمن و اهل اتفاق انتخی و اینکه از خواهی
آنسته علی چرا ای
بودند بعد از عرض ای پیکیات خوبی است فرموده

آن اخبار بجز نزدند و دیگر آنها ممکن نباشد این مدنیت
آنهاست که شاپوشوند و هنچی اثنا هشت ساعت من می باشم
پس از اضافه هر چند هزار کلکتر سعد سوچانیه
اینکه درباره جناب همیزی همیزی این بنابر مردم فوج
وزیر عذر خواهد گذاشت یا اینها معرفت شده و می باشد اخراج آنها
ارسال این عرض شد همان لحظه رسالت مخصوص
بهر العالیه سپاه آمده و از ناک من قبل هنینک این مردم
هر چند از این امور بسیار کم و دشک از نهاده کنند غصه کافی
نمایست اما اگر بر این میزان را اکثراً از این دشک بفضل
اظهار می خواهم بالاخره ای عرقان این بزم همچ منبع ملائمه ام
چه کسر قدر خوبی و احتیاط و درستی که طور خاصه و با همت امروز
حیف مده و غصی مرتع خواهد کرد که اینجا می باشد
و در حیات سعی انسان می باشد اما این ایجاد می باشد غصه
من غایر شوی از اینها می باشد اما نارغ و دلایل اکبری امر و زد
ذاس می خواهد مرتع و چهلین منبع شیان قوی و کوک الیوم و خود
بهر علیه باشد استیت میدانست از این امر مطلع نمودند

نازل فاجر قول عزاجار بس الخلام الفرد آن
 فردا غیر مایه اشتر خود رینی بوده اند بعد از آن کاملاً
 شاهد خود کی کشید شدید را لکوت روح پوچواره آورده
 و کتب آفته از نیاطیم مذکوره سخون داشت اند بعد از
 فارغ تکمیل های رسانیده فراموشی های اینها و مرسلین جنی
 نایم و غل غل اخترست حج شوند دونی از این اوضاع
 شد کل منقصه و مدبوش مغافل اند کوییکه بصرهان
 هادر فارغ تکمیل از اینها بجهت عجب درست
 که معرفتین پان که بعدهم خود بصرهان فارغ تکمیل نهاده
 که بشاید اینها بمنیه و اخلاق است بحجب و ماقبل شایه
 مشوند بلکه با شکاری مبتدا نموده اند که بصور مع شایه
 خود و شنبه طولی ایافت یا احسن قل می باشند بلکه اینها
 دایمیکه بآرت و هرات دست کفر ترازی ایلهای عکس
 هم میتوانند اینها میگشند اینها میگشند اینها
 قدرت ناخپری های دیگرین پسر و مادرهای اینها میگشند

فرماید بر آنچه سزاواری بزم حداکث دانگی و آن رهست خواهد
 از آن اتفاق نیاب مایه بیزرس کرایی علیماز مردوه بود و دیگر
 آن بجهت دانی از امام مرقوم داشت آنها هر شش عرض شد
 همان اتفاق رساند بین اقوام عرب ایلی خانه ایلی که برای
 بسی افسر علی ایل اخوان آنچی ایلی این افسری بادوک
 میگردید اینها بمنیه بستانی و در وظیفه سلیمانی و ایل
 ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
 با این بخت چنانه و ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
 ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
 ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
 ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
 ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
 ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
 ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
 ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل

شوق و اشتاق و جذب و انجذاب باش على باطن شنجه
 و بد کسر صدره همچنان کاطعن با عالمی کسر عکس بیان
 و خاتمی قلی بالمررت به و دل راست بانی بازتر
 من یک گوست قلی در جهودت صدای خود و لکھم با قلب ایم
 و دل کری هم من سه ایام بعد آشی دیگر این میدم
 نانی چه عرض ناید از قلی بیان است مزال یا شریعت
 شمشان یا هفت اعایت قسمی است که از این کارهای محلی این
 ناند. آیا اینی از هده این شکر قزوین را دارد و دلک
 جمیع بالمه عاجز ناصفر و دلکن طریق شکل غیر مطالع است
 انسان زخم خوبی نماید و دلکری سیان باشی سخ همراهی خود
 است ها که از هفت داشت و دلکه دلکه دلکه دلکه دلکه
 و دلکه شکل این دلکه دلکه دلکه دلکه دلکه دلکه دلکه
 مبارکه اند و دلکه دلکه دلکه دلکه دلکه دلکه دلکه
 دلکه دلکه دلکه دلکه دلکه دلکه دلکه دلکه دلکه دلکه
 دلکه دلکه دلکه دلکه دلکه دلکه دلکه دلکه دلکه دلکه

اینین خنفه الأحباب کسره ایشام هم یا که ایام
 سلطان ایام خنفه ایمان اکبر یعنی فخر شش
 که عروق مرد شیخ که جایب خنفه ایل اصره طیها جهاد اش
 داده و پسته خانموده اند نه مت خضرت خسین ایشان
 و دلکی ایزاب قدره ایشان ایخا شود رسیده ایشان
 بضرعه ایست خنفه ایل ایل خانه ایشان دلکه ایشان
 سهور و خمینی ایشان ایشان ایشان ایشان
 و دلکه خانه ایشان ایشان ایشان ایشان
 سرمه دلکه خانه ایشان ایشان ایشان
 فرد عالی که از قلی تفصیل ای زمام قدم داشد رسیده ایشان
 آنورهات دلایم ایشان ایشان ایشان
 که دلکه شش سبب دلکه بیچن من
 عالم کری و آن دلکه بیچن
 ایشان ایشان ایشان ایشان
 خ ایم خ دلکه دلکه دلکه دلکه دلکه

212

لشّفافاً لا يُرى ممّا يطهّر من كُلّ تهويّة في كيّسٍ لِـالْعَالَمِ
بـهَذَا الْكَوْنِ والـالْعَالَمِ كـكَانَ مـذَكَرًا لـأَكْلَمِ الْأَطْرَافِ بـإِلَاسِ الْمَكْتُونِ
المـخَفْوَنِ، باـسَرْسَرَةِ إـلَى اـقَدْرِيَّةِ الرـصْلَعِينِ ياـيَاهَا
اـكَاهِنِيَّةِ الـوَجْهِ وـالْعَالَمِيَّةِ اـبَابِ وـاَنْطَرِيَّةِ
اـالْأَقْبَلِيَّةِ شـهَدَكَ اـالْمَطْرَلِّ يـأَكْبَكَ بـهَاجِرَتِ لـنَصْلَكِ
إـلَى حـضَرَتِ اـأَمَّا الْمَرْسِ سـعَمَتِ نـادِيَّةِ الـقَدَرَبِ الـعَالَمِينِ
شـرَبَتِ حـيَّلِيَّةِ حـنَّ بـهَطَّالِيَّةِ اـغَزَّتِ بـهَامَاتِ فـحَسَرَتِ
اـكَرِنَاحِيَّةِ شـهَدَكَ رـبَكَ اـالْمَزَرِّيَّهِ وـهَصَبَكَ
بـهَلَقَاعِيَّةِ اـهَلِيَّ هـبَكَ اـالْمَقَبَّلِيَّهِ اـلَّذِي كـتَمَرَّنَ فـلَيْلَهِ عـلَيْلَهِ
وـشَرَسَ بـهَنَّاَيِّ وـرَحَنَيِّ عـلَيْلَهِ خـرَبَّسَتِ كـهَنَّاَيِّ بـهِ اـأَمْرَ عَلِيِّ دـلَانِ
لـأَكْبَكِ حـيَّاتِ الـعَالَمِ وـلَاصِفَهِ اـأَلَّاهِمَ تـرَغَبَنِي مـنْ قـلَلِ
وـلَلِ بـأَلَّاهِمَ تـرَغَبَنِي خـدَاعَلِي اـأَنْ بـعَوْدَهِ مـنْ كـسَنَدَهِ اـأَنْ كـرَكَكِ
وـلَلِ بـأَلَّاهِمَ سـنَوَّا بـجَذَلِي بـأَنْ دـلَانِ بـأَسَهَّلِي كـكَسَنِي بـشَدِ

**الملك من هذه، كتاب سبعين الآية، المشرق من أني شاه
عمرت عيادة، على الذين تفتقهم مطرة، على الذين من الله
الملك يوم الدين شادره**

باب شاهزادی

جوابات سوالات امتحان

بایخونی سی صدی طبیعتی هنری هنری نام داشت و با این اصرار
ارسال شد اندیزه با خود رهبا هنر افراطی انتقام می خواهد و بدل از قدرت
چنگ داشت و شناخت که امراض بیهوده ای از قدرت علیم را در خود
منشأ مخصوص نداشت و با آن قدر لذتی و لذتی باشید که آنچه را
که بدبختی شنید و شاهد نموده است قلبی بی این اندیزه از سرمهی سرمهی
ضلال شده است و بگویی بخواهی این اندیزه ارسال شد فریاد کرد
که این اندیزه کی سعادتی ندارد بلکه این مغایر علایق از قدرت علیم
اعرب را ترجیح می کند و علاوه بر این علیمی از این اندیزه نیز آنکه
این اندیزه بصلاح امرک الله را کسی پس از این طلاق خاصه داشت
باین سخن این اندیزه از قدرت و دلکش داشت و بعده نیز این اندیزه

طینا ب تکیه علیه جایست
نام حسن (حسن)

وَالْأَعْلَىٰ عَنِ التَّقْرِبِ إِلَيْكَ بِإِمْرَانِ الْوَدَنِ وَتِبْرَعِ مُرْسَى
وَالثَّرْبَىٰ إِبْرَيْتَ الْأَمَاعِدَكَ وَالْأَمَعِدَكَ تُوكَلَتْ حَلَبَ وَكُوتَ
أَمْرَىٰ إِلَيْكَ اسْلَكَتْ أَنَّ الْأَمْرَىٰ غَافِرَةَ الْأَمْرَىٰ مِنْ
عِيَاٰكَ قَمْفَرِلَهَ لَمَنْ سَعَ بِحِجَّ دَكَ وَكَرَكَ اسْكَلَاتْ الْمَقَدَّةَ
الْعَزِيزُ الْوَلِيُّ كَابَ خَارِجَةٌ

ط جماب محمد طالب الله بن حضرماز

بِالْحَقْلِ اسْتَهْلَكَ الظَّاهِرُ أَنَّهُ هُوَ الْفَزِيلُ بِمَا تَرَكَ
بِالْحَسَدِ بِشَرِيْعَةِ كُوْتَبْدِيْنَ أَنَّهُ أَقْلَى مَا يَنْهَا لِأَنَّهُمْ
فَذَارُوا لَهُ شَرِيْخَةَ قَوْلَانَ وَجَوْنَاهَ مُخْلِصَاتِهِ أَمْ قَدَّامَهُ
جَرَرُوا لَهُنَا قَلْمَانَكَ الْقَمَ الْأَنَّى كَانَ أَجْوَاهُ مَا كَرَّتِيْ
وَرَغَتِيْتُ بِالْمُلْكَةِ مِنْ حَلَّكَ الْفَزِيلُ بِمَا أَسْكَنَ
بِاسْمِيْجِيْرَهُ عَلَيْهِمْ كَمَ وَمَا لَمْ يَأْكُلْ بِالْأَنَّ
نَوْرَانِيْلَهُ عَلَى مُلْكِيْتَهُ مَنْ عَرَفَ كِبَرَكَ لَكَمَ اَنَّ الْقَدَّادَ
الْعَلَيْمَ كَمَ وَمَا لَمْ يَأْكُلْ بِشَيْءٍ ثَمَّا يَمْلِئُهُ دُبُورُكَ الْقَمَ

جواب نکره ملک طیب‌ها آن

خواصی شاید بیان نماید
یا تحقیق طبیعت پهانی شده این ازین قبیل آنست
نمایند و میتوانند بگویند بوجنین ایشان ایشان طحالی تحریر فرازیده باشند
و این امر در حقیقت همین است که این اعماقل بکارهای خود را برای این افراد
نمایند و این اعماق را میتوانند خود را از این طلاق
است اسلامیین لذات از تفعیل صریح اعلام از اعلی و ذکر
نهایت در عجم اسلامیک این اعماق را نمایند
منابع علی قبیل کبر عصبیانه و غایبی انسانی که این اعماق را
یا افسوس و امراض عرضی ایشان را بگردند من این افلاطون این اعماق
جهد از افراد ایشان اذی و طلاقت این اعماق خود را خود از این احوال
آن را بگردند و این تصور طبقی این طلاق رفته ای این احوال را که من
ارای این اعماق را میتوانم صورت چندین طبقه باشند و درستی از این امور
این کتاب از این امور این اعماق را میتوانم بگویند
یا فهم حسناء از این دو زنگ و در این اعماق از این دو زنگ ایشان
و این این حقیقت این بجهال از این اعماق بگردند و بگردند و بگردند

ط - جاگستہ، نرٹلی طبیعت اور

卷之三

وَكَانَ أَبْشِرُ الظَّاهِرِ لِلْمُؤْمِنِينَ إِذَا مَرَأَهُمْ فَتَأَمَّلُوا إِذَا
رَأَوْهُ قُرْبَىٰ فَإِذَا مَرَأُوهُ مُرْجِعَةً فَلَا يَرْجِعُونَ
اللَّهُ أَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ هُمْ هَذَا الْكَوْثَرُ
وَلَسْمَرْ سَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ وَهُوَ مَوْلَانَا هُوَ الْمُهَمَّمُ
لِيَهُ بَالَّتْهَانِ شَلَّلَتْهَانِ لَيْلَتْهَانِ لَيْلَتْهَانِ
الْكَبِيرِ لِرَجُلِهِ طَلْلَلِهِ الْمَدْلِلِ الْمَجِيدِ الْمَكْرِمِ الْمَكْرِمِ
الْكَمْ لِيَزْبَرِهِ مُلْكِهِ مُكْرِمِهِ يَضْلِلُهَا وَيُكْرِمُهَا
الْكَمْ لِيَزْبَرِهِ مُلْكِهِ مُكْرِمِهِ يَضْلِلُهَا وَيُكْرِمُهَا
الْكَمْ لِيَزْبَرِهِ مُلْكِهِ مُكْرِمِهِ يَضْلِلُهَا وَيُكْرِمُهَا
لِيَهُ بَالَّتْهَانِ شَلَّلَتْهَانِ لَيْلَتْهَانِ
لِيَهُ بَالَّتْهَانِ شَلَّلَتْهَانِ لَيْلَتْهَانِ
لِيَهُ بَالَّتْهَانِ شَلَّلَتْهَانِ لَيْلَتْهَانِ

هذا كتاب من إنجيل يوحنا الذي يحتوي على ملخص لكتاب العبراني والكتاب المقدس.

15

میراث اسلامی

تاریخ سولالا میرزا عظیم اسما اول احمد جوہری کیستہ ۱۴ میکھل
اوجیان دوسوں فی المکان لی تھے کائن میکون میکن
کریں ناکارا کے وہ بھائی اعلیٰ پنجم میکون کی خواص
لصیف زاد ۱۸۵۲ میکون کھارا زادا و خیابانی اولین
من مصیریات و خوبی کائن باقیا سروائے امراض الامم
لائیں کانکلودی واعرف فیکم السرور الامم

عليه السلام يكتب له كل جسماته ونغمات وكل لفظاته من الفجر إلى

اَخْتَهْنَابٌ عَلَى قَبْلِكَ بِرِجْمَهَا يَاهْ
بُو اَشْ اَنْجَسْ كِير
يَا اَخْتَهْنَابٌ قَسْ بَاشْ لَيْنَاتٍ اَنْغَرْ اَعْلَمْ سَهَانِي لِدِيْجِرْ
اَنْ اَنْ اَنْ دَوْسْ تَكْمَدْرِي وَدَحْمَدْ حَمَرْ اَزْقَمْ عَلَيْنِي عَامِرْ عَلَيْنِي بَوْ
غَاهِيْسْ شَدْ اَنْ جَهْنَمْ مَهْنَاهْ كَثْ فَرْمَكْرِي كَلِيْ لَيْلَاهْ
وَلَالَّاهِيْمْ يَا اَخْتَهْنَابٌ كَبِيرْ طَوْلَاهْ اَنْجَكْ عَنْ شَهَادَتِ
سِبْ وَرِدْ كِيرْ اَنْ اَنْ مَرْقَلْ مَهْنَوْدَهْ دَرِدِيْكَهْ كَلِيْ عَرْفَنْ زَيْنَقْ
وَلَحْرَشَاهْ بَهْ شَدْ اَلْهَمْ شَاهْ اَنْ عَلَتْ لَهْيَ اَنْجَيلْ
وَلَطِلْرَهْ بَاهْ مَرْزَنْ اَلْهَلْ ۱۰۶۷هـ بَهْ كَرْتْ شَعْرَتْ سَهِيتْ
جَهْنَاهْ يَهْمَزْ رَاهِبْ اَنْجَكْ وَخَنْدَهْ عَامِرْ خَوْدَهْ بَاهْسْ كَلِيْلَهْ جَهَارْ
اَبِيَا، هَرِيْلَهْ كَيْكَهْ عَلَى اللَّاهِيْلَهْ وَدَبِهْنَهْ المَلَاهْ، الَّهُ عَلَيْنِي عَرْتَ
اَلْمَسْتَهْنَابِيْنِ ۱۰۶۸هـ اَنْجَسْ كَاهِيْم

ط جناب محمد
بیانیت اوندان

جمع شش پاشا نهاد راهدار خلیل خسرو از سلطنت خود رفت و مکن عبار
از طور زمانی هشتم هونی عاخت یکم است مان نصیر
با اسم امیر کل امام جیا است اینها مرار خرق بخود و دنای را شکست
دستی اعلیٰ فارزگشت هر قدری این دو هم بیرون از این فارزگش
مشتگشت که بعدها نیز تبریز مرسیان افکار ای اولی خدا را اخراج
کار زد و هدست این دو هم درین میانشان مانندی خوب را داشت
چنانچه شاهزاده خنجر او اسماطان چشمهاست و هر رسانی گزیر
فارزگشت امیرکل اسماهاست نیما اقطع اقیان را بدل
سرخ و لایا نقش کن باته این دو هم | و هیئت خیابام
تراب این دو هم سب از اتفاق امر است از حکم کجا که ام از این
نمیش فراموش برخواهی بیانش په آنکه از بیان این دو هم بدل نکان
نماید از تصرف این پژوهه و شخصیت خود بود لوحی افقی کل الامور

طريق انتشار ملائكة

پایام خوشیده

بلا امانت باشی خوازه این سخن مخلو مخ نموده و بارت
دشمن آنچه بدل کنی باشند مقدمه اکبر داد و شده بجهت حمله کنم
خرن است و بدل اند و در این قسم اتفاق بحثت کرد و برق
جیان است که اگر روحی ای من برآید امکان بستن ای شد و خوا
هر چیز مطلع شود پسر فرط اگر قدر تمايیم عزیز است
نمایم بلات همچویں مضرهاست و اشارات شرکت کنندگان
نه بدل اند و بهم مضر بخواهد و همچو از خوارث دنیا گفون نیا
و جمال کسر نهاده باز چوب امکان خصلتی شد و حمله اش
از شکست طلبی اینچه بجزوان نه شرکت بخت حکمیت ایند
الا خواستیم فلانی ای امیر این گیری رسانید اما این
کوشا شاهزاده و نیاییست علی این اصرار که کوونه علیه شد
رباب این این بخاید رفع بالطفا و جه سخا از شش نویم تمامی
الآن من تعقیش شما می خواهند شد اذکور مقصود این در اینجا
میگست علی این این بخاید بخواهیم این این کارکردن خواهد

وَقِنْتَ هَذَا مِنْ أَكْرَمِهِ مَا رَأَيْتُ

جامعة طنطا

مطابق با این پادکشتنیست آنچه ادکنیم

الكتاب المأمور بالكتاب
الكتاب المأمور بالكتاب

امانه خلیفہ بن الدین احمد فارز

میلان

ویزیک لذتی از

لہذا پاکستان

۱۷

46

الآن في المكتبة المفتوحة

انجمن علمی اسلام

بامداد

سازن خدمت مدلیل ای امیر کریکر پهنان تعباد داده امشنل شد
بدانکه آن نی از این آن بخوبیست احمد بخوبیست علی و همان
فایست شرق طلب از برای سی گانهای این پسر شنیده اند
و قریب خود را ناخت امور زیر فرج اولاقی است و چکار
علی بخود زیر قیاست چکل قوم فاعم ایشان ایشان در قدر میان
فایست سده ره سکان یاشند و بدر کرشن اکبر طلب ایک
پا اخترت خدمت ای امیر ایک ایک ای ای ای ای ای ای ای ای

امري العزيز الخصم اما الحجر من ذلك

مکالمہ نوری

أمثلة على تطبيقات

سید علی

— 22 —

$$\frac{d}{dt} \int_{\Omega} u^2 = -2 \int_{\Omega} u_t u$$

نیکت میرت هم کم و نیکه شاهجهان طایف مشم
خود اشست املاکی بزرگ هم خسرو خطبه شست
من فتوح نصیحت الارمله بیچاره خدا

1

مختصر تاریخ ادب ایران

و جمله این تغییر بحث لازم نیست بلطف اینها، زبان بسیار معرف تر از آن

20

لایلی خوبی نهاد و بجهود امیر رفیع شد
و این خوبی ایشان را محب خواهی کرد و این محب شد
که ایشان را محب خواهی کرد و این محب خواهی کرد
درگذشت ایشان را محب خواهی کرد و این محب خواهی کرد
لایلی خوبی نهاد و بجهود امیر رفیع شد

آنچه حسب برداشته ای همچنان که در عین از زلات جلت بنت شان بودند

نحو
در حقیقت بیم.

۱۰) بمان (از هم) نهاد خوبت که برای کجا جو خوبت خوب، در حقیقت
در زیرآواره بیرون باشد فرود نظر مده از عرض غایب شده و من خواه
۱۱) پنجه آدم که خوبست از پنجه دیگری که خوب است فرمایه در حقیقت
۱۲) فرماید از بین بالهای قبیل سبک فرماید (الف) خوبت خوبت بله
۱۳) خوبت این بله
۱۴) بیرون باشد خوب آه مریخ فرشدن نهاد خوبت خوبت بله
۱۵) با ایندر لذت برداشتن بان آه خوبه که خوب خوبت بله فرماید
۱۶) بزم پسرخواسته تبریز بحث از خس بخواهد از این راه بزم این راه
۱۷) بی ایندر بحسب بیده هارمهں نهیم بخوبت آنها رسم خوبت
۱۸) اک بخش رخصب خوبین و نسل نسبت خوبه از عرض غایب شده
۱۹) بدل بمان سبل نسبت از کوچک نهاد خوبه از من آینه و دیگر
۲۰) بمان (از هم) دریغ غایب که هم غایب نهاد خوبه از دیگر
۲۱) خوبی بزم بله ایش
۲۲) ایندر بحسب این
۲۳) ایندر بحسب این خوبه از اینکه در خوبی تکه هم بله

۱) مطلع با ایندر بحسب آه تو حس فردا شمع بیچ هم بر دهل بله
۲) ایندر بحسب ایندر
۳) ایندر جذب خوب هم این بین لطف ایشان را خبر که
۴) ایندر خود بحسب بله است به نهاد خوبی با ایندر را خوبه بگوییم و از این
۵) ایندر خوبی با این درین بخوبه ای صب بگردید . . .
۶) ایندر جذب خوبی خواسته تکه خوبت را بخوبت بله بگوییم و از این درین
۷) صد و رفیق بیشتر کم
۸) ط ایندر جذب بینات تهدی طرف خوبت را بخوبه ای داشت
۹) بخوبه ای خوب
۱۰) ایندر این جذب خوب سلسله این بین این خواسته از عرض خوب
۱۱) این که باید که بله ای خوب هم از این فرمایش ایشان ایشان خوب
کی ای ایکل بله . . .
۱۲) ایندر بحسب این خوبه ایشان این مصالح افرین ایشان را خوب
اد بخوبیم و داده بخان ایشان
۱۳) ط ایندر بحسب بین این خوبی همچنان خوبه ایشان خوبت ایشان
در خوبی ایشان
۱۴) ایندر خوبه خوبه سرو میشند خوبت ایشان خوبه

نیت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جعفران ترکیب نهاد

مکالمہ نوری

مکالمہ نسبتی

Digitized by srujanika@gmail.com

مکالمہ نجیبہ

تاریخ علم اسلام

آنستی

میراث عربی ملک نعمان

زنگنه ای ایران

— 2 —

Digitized by srujanika@gmail.com

بے پیشہ کی پیشہ

W. H. G.

مکتبہ علامہ

۱۷

أثر العمال على

卷之三

— 1 —

زنگنه

۱۰ درست پدر حضرت بزرگ
۱۱ ط احمد بن حسین روزی م Raf عبّت به و بیش از پدر ایشان بزرگتر
۱۲ فهم خود را درست کلی مایع حق نگم می‌نمودند و در راهی و بینی پذیری
۱۳ ط احمد بن حسین روزی م فرمودند که اینها همان میان میانهای بودند و پدر را
۱۴ ط احمد بن حسین روزی م فرمودند که درست کلی میانهای بزرگ است
۱۵ علی شاپور را درست کردند و آنچه
۱۶ ط احمد بن حسین روزی م کلمه خوب داشت و زیب بخوبی رفت و زیب بخوبی خوبی را داشت
۱۷ سنت و قدری که قدر اد
۱۸ ط احمد بن حسین روزی م فرمودند که اینها همان میانهای بزرگ است
۱۹ سنت و میانهای بزرگ را داشت
۲۰ ط احمد بن حسین روزی م کلمه خوب داشت و زیب بخوبی رفت و زیب بخوبی خوبی داشت
۲۱ ط احمد بن حسین روزی م کلمه خوب داشت و زیب بخوبی رفت و زیب بخوبی خوبی داشت
۲۲ ط احمد بن حسین روزی م کلمه خوب داشت و زیب بخوبی رفت و زیب بخوبی خوبی داشت
۲۳ ط احمد بن حسین روزی م کلمه خوب داشت و زیب بخوبی رفت و زیب بخوبی خوبی داشت
۲۴ ط احمد بن حسین روزی م کلمه خوب داشت و زیب بخوبی رفت و زیب بخوبی خوبی داشت

نحوه
صلاداره حق نه از خد عالمه در قب خبرت پرسیده داشت .
که چه باشد مفهوم حذف خس تهر حذف بخ سیم که حذف میشند
شایانیه در تصریف این سیم خدمت این رسم را که
یعنی اینجا مفهوم خس این بن علم با از خدمت در قوانین پرسیده بود
(حضرت سعادت ایشان)
وی با ایندر حذف اینچه شد پرسید که بعد اینکه سفر خوبی از این راه را کرده باشند
این رونق مشترک
وی زن اینقدر حذف بسیار اینچه همکث حذف در حدم قابل بشناسی نظر
روی طلاق ایشان
وی با ایندر حذف آن دیرینا که حسین پسرات خدم همکث فهم نهاده ایشان نیز
عن اینکن را اما آنها خوب است جمه ۴۰ درجه بجهه در این فهم نماید .
وی با ایندر حذف عاقر بین این دره خبرت از این دست این عجیبیت این که همان
این پسرانه ایشان پسرت خدمت بسیار در علیه داده و دام بکان را ایشان در خود
گذاشت اینکه زاده خدمت در حق این دست این درست داشت
در حق جنگ ایشان آن دیرینه شد ایشان
وی با ایندر حذف تبریزین اینه دست ایشان دیده ایشان این روحیت ایشان را در
عده نسبت خود ایشان را در این دست ایشان دیده ایشان این روحیت ایشان را در

صلح مدة الاشراف
لهم ابا الله خبطة مينا حجين المقربات حضرت فتحم رفع شاند

بردة دردة طيبة و خاصية مينا عبد و دخاب آدم مينا امر طيبة

بل ولطفها

١٩ طا ابا الله خبطة مينا حجين المقربات حضرت فتحم رفع شاند

شم مون

٢١ طا ابا الله خبطة مينا حجين المقربات حضرت فتحم رفع شاند

سبعين و خمسة و سبعين

٢٣ طا ابا الله خبطة مينا حجين المقربات حضرت فتحم رفع شاند

٢٤ طا ابا الله خبطة مينا حجين المقربات حضرت فتحم رفع شاند

٢٥ طا ابا الله خبطة مينا حجين المقربات حضرت فتحم رفع شاند

٢٦ طا ابا الله خبطة مينا حجين المقربات حضرت فتحم رفع شاند

٢٧ طا ابا الله خبطة مينا حجين المقربات حضرت فتحم رفع شاند

٢٨ طا ابا الله خبطة مينا حجين المقربات حضرت فتحم رفع شاند

٢٩ طا ابا الله خبطة مينا حجين المقربات حضرت فتحم رفع شاند

٣٠ طا ابا الله خبطة مينا حجين المقربات حضرت فتحم رفع شاند

٣١ طا ابا الله خبطة مينا حجين المقربات حضرت فتحم رفع شاند

٣٢ طا ابا الله خبطة مينا حجين المقربات حضرت فتحم رفع شاند

٣٣ طا ابا الله خبطة مينا حجين المقربات حضرت فتحم رفع شاند

٣٤ طا ابا الله خبطة مينا حجين المقربات حضرت فتحم رفع شاند

٣٥ طا ابا الله خبطة مينا حجين المقربات حضرت فتحم رفع شاند

مختصر فیت در حق مذکور در جنابه علی شاخص اول رشتم در جناب سیم
و خدمت فیت نیز قائل در جناب آنها بین آنها فی مس رفایی همان پسر فیض
جنب آنها نان در جناب آنها مسیه فیض فی مادر مردمات آنها مسیه کرد
در آنها بینها هم در جناب آنها به لفظ رنگ مرتفع نشود و هبیت در حق کرده
جناب در در جناب بدل بینها هم در جناب آنها بینها کند مس رفایی
آنها بی رفیق در جناب بجهان خارج از جناب سیم بجهل
دین ای اخوه بیت ای شیخ خوش بفریاد از در در جناب اینم در حق مذکور در
که از این در جناب آنها مسیه جاده و دکتر احمد میرزا حضرت از ده هجری ولات آنها کرد
رسانیده بجهل اینها شدند و نظر فخر نشانید که اینها که جناب در حق
کشیده این دکتر را درست کردند و که اینها در حق دنیا در جناب کرد
بنزه بر اینهم در جناب ای ای عصید برف در جناب هم در جناب سیم
کشیده بجهل این دنیا در حق دنیا در جناب ای ای عصید برف
مشکل در جناب این دنیا در حق دنیا در حق دنیا در حق دنیا در حق دنیا
جناب آنها خداوندان و خداوندان فخر مسیه همان که در حق دنیا در حق دنیا
رسانیده در حق دنیا در حق دنیا فخر مسیه همان که در حق دنیا در حق دنیا

۱۶ نویت
صفر
شنبه ۲۷ دام و خس زبان
۲۸ کک باله را خست هم مطلع بزها
۲۹ عرق شده بزها
۳۰ بستان (جیت ها کن) افعی قدم هم
در اینجا سر آنچه
۳۱ بستان (آن هم) بین خود راه
الله عزیز درین منظمه

۱۹- شیخ الحمد افت حرم مظلوم بمان گرفتار شد و درین
وقت شاهزاده
۲۰- بمان (جیت را کننا) فتح حرم شایعی از امداده برکت کنند
در قصه سر آنچه
۲۱- بمان (تم کنهم) بین شاهزاده در خدا مرادله بش بینه پسر آنچه
اندیشیدند و نیز منصفون

امام ربيع مصطفیٰ
امام ارشاد جو سب زباناً داشت فتنی تمدید کرد از صحبت علیه نظر
حضرت یعنی رضی خداوند این امر بخوبی در علوان فرموده است
نهادت باید آن بخواهد، حضرت امیر احمد طوسی در پیراهن کارخان
که با خود آن هم نموده بیت علیه السلام راشن شرکت کند از صحبت علیه نظر
که حضرت قمری چونه، حضرت گنجی بر صحبت اخیر احمد طوسی وارد
که با خود آفت هم نظر داشت حضرت امیر ابراهیم روزگار روز
امام ارشاد جو سب زباناً داشت فتنی تمدید کرد از صحبت علیه نظر
که اینجا را از پیش از هم نموده بخواهد بسیار بسیار و مرض نیای
آن هم نموده از هم نموده بخواهد از اینجا حضرت امیر احمد طوسی وارد
که با خود آن هم نموده بخواهد از اینجا حضرت امیر احمد طوسی وارد

۱۰۷) آنچه لایم امر آمر حیثیت پسندیده کنم مخواهد بحسب هدف
گذشت آنچه لایم امر آمر حیثیت پسندیده کنم مخواهد بحسب هدف
و لایم کی اینکه لایم باید از دیده خوب باشند چنانچه این
اصلی و اولین فایده است
۱۰۸) لایم با این درستی خوب باشند چنانچه اینکه ممکن است این
از دیده خوب باشند اما غصه ای ایجاد نمایند علماً این شرط بوده و چنانچه همراه با این موضع
نظر آن را بپرسید ...
۱۰۹) آنچه ادام هم نمایند خوب باشند چنانچه اینکه ممکن است این
آنکه جنس باشند چنانچه بسیار زیاد که این اتفاق را می خواهد
لا مترانی اگرکه اینکه بسیار زیاد باشند این این اینکه همچنانچه اینکه می خواهد
باید این اتفاق را مترانی اینکه بسیار زیاد باشند ...
۱۱۰) آنچه خوب باشند نزول تهدیات نمایند مخواهد بحسب هدف
آنچه جنس باشند که جو لایم باشد اینکه بسیار زیاد باشند
سبز نزول را باید خوب باشند و مراد را بخوبی می خواهد را بخوبی
نمایند ...
۱۱۱) جو لایم ایمان نمایند ایمان شرق هر ایمان را بخوبی داشته باشد
بل و ایمان را بخوبی داشته باشد و ایمان را بخوبی داشته باشد

صیخ دہری دذکر ابن القیم رحمۃ اللہ علیہ

دیکر ابن المپ و ملکون که
۷۴۴ نانوی ایلاف از تاریخین نظر

۱۷۹ اندیز خان نویسنده میرزا

۱۰۷۳ تعاونی حب فیض شکر بمال

پیان ایضی که نزد پسرخان و جدید تکمیل شده
و میراث این خان از این سرمه دسته بزرگ نیز که در آنکه

۲۶۰- احمد حنبل فیصل حضرت مسیح

۱۷) چنان‌که اگر نیز خود را در میان خانواده

۱۷- شاه فرماخته را از پای پسر خود

برائحته و قیمت خدمت امیر

18. 11. 1873.

نیز بات از برادر میرزا آیت الله

آفاق ایران شناسی

شیوه در کارهای مختلف

لاریل از آنچه شرایط

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

میرا العدد من مفاتیح رزف تکاپه
نگاه داریم

لهم اور حمد و شکر علیك

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پنجمین کمک اخراجی

卷之三

سخن دلخواه است و در اینجا می‌تواند در اینجا می‌تواند در اینجا می‌تواند در اینجا می‌تواند

۲۷۳ پنجه در جنگل فتح هلم میزد و دشنه بازی محل سجان بکمیه چون مردی
پرسته اندیخته شد و خود را نیز پنهان کرد

وَرَدَ لِيْلَنْ إِلَيْنْ مُرْتَبِمْ

۲۰۵) اکابر جاپ بیو پاکت آماده و مصافت دریا کیل کرده
و معاون پسر دریم قیامت ریاضی سیده در معرفت و ممانعه و مخوبه باشند

وایم بخوبیت این مخفی نهاده اند خواهد شد.
۱۰۷- پنجه خار خار نهاده اند خواهد شد.

نحوه حذف فتح الواو في الف نظر في محرر ابن حجر العسقلاني

لاره تقدیم و که لا رصل ایش ایا باید کند به اصرار آن خانید و دیگرین از شرکت
نمایند تا مخصوص سیاستهای خانیه

۲۵ بعل خان بات خطا اشید که فرماندهی از خود میگیرد

...and the Lord said unto me, Go forth into all the world and preach the gospel to every creature.

١٦٣ مختصر
١٦٤ تذكرة لا يزال من الألحان الجيدة
١٦٥ في العين لشيم
١٦٦ إثارة حب فن في الآلاف بين
١٦٧ ملتقى ابراهيم
١٦٨ بيدل هرمان خطاب (ج) جان
١٦٩ خورس : ٢٤ قم لدسته وبين المدى من نهر
١٧٠ درست ابراهيم

٢٣ تقدیر کرد لا زالیح من ایام آنچه دیدند نمایان خواهد بود
من فی المیں لیشم :
۲۴ آنکه خوب قلی لایف بین شماره هر سه یکی را که
دلتون امریخ
۲۵ بعد از خان خاصیت (۱) بین آنها میخواستند بازی خواهند
خواهند : اما تم آنکه دین من نهاده نهاده و دینست آنکه
درست نمایند

۱۹۵ بیان لزان خداب (ایماب) نکره هنست فضل قیم در حق میگردید
ذلک رکهه در خواهید داشت
۱۹۶ بیان لزان خداب (ایماب) فخر خود را امداده (ایماب) در حق میگردید
و شایسته رکهه در حق خود را از خود فخر میگشید و خود را
جذاب و چشمگیر میگردید
۱۹۷ بیان لزان خداب (ایماب) مطلع فخر خودست بین در حق میگردید

۱۷- میخانه خان حساب روزانه این بجهود بدهی داشت
۱۸- آنکه خانه ایستگاه برادران و پسر حضرت علامه احمد بن علی امام
۱۹- خوب (اشرافیه) باشند که همان گاه قریب
که از این خوشبختی در توان از این بجهود نداشتند

۷۷- مسلم بن علی مان خداب (بندر) فتح خوارج حضرت
بنت زید

۷۸- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مسیح امیر شیعه
کاظمین سمع می کرد

۷۹- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مسیح امیر شیعه
و بنی قبرنگ را و دکتر خشم جزیره کر باهن حضرت مصلحت

۸۰- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مصلحت

۸۱- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مصلحت

۸۲- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مصلحت

۸۳- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مصلحت

۸۴- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مصلحت

۸۵- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مصلحت

۸۶- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مصلحت

۸۷- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مصلحت

۸۸- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مصلحت

۸۹- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مصلحت

۹۰- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مصلحت

۹۱- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مصلحت

۹۲- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مصلحت

۹۳- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مصلحت

۹۴- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مصلحت

۹۵- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مصلحت

۹۶- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مصلحت

۹۷- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مصلحت

۹۸- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مصلحت

۹۹- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مصلحت

۱۰۰- عویض بن خدیج بصریه را رساب نماید حضرت مصلحت

۱۸ نظر
دیگر این پنجه های دست است
۱۹ آنچه آمده باشد تمیم مکانش نداز
۲۰ ط اخیر خوب خود بگیرم باز
۲۱ میخواهم آنچه و فرم قدرت بدم بسیار شنید
۲۲ ط اخیر خوب خود بگیرم باز
۲۳ خیرت از اخیر خواهد بود رفیق شنیده باش
۲۴ ط اخیر از آنچه آمده خوب عک نزول
۲۵ شکایت در خوش این

۲۷۰ آنچه ام برای شو قم عزیز کشند از خوبیت فیض و بخوبی
۲۷۱ ط افسوس جان غیر علیم بگزین هفت دلیل را در میان
در میان آنکه دفعه قدر ترک زندگانی را بگذشت این امر از
۲۷۲ ط باعث خواهد شد که این امر صد ایامی هم بگذرد
۲۷۳ سختی از شرک نهادن این دلیل میان شایسته و این عقد میان دلیل را
۲۷۴ ط لایحه از این این جایی که نزدیک نهادن از شرک
نهادن ایات در حقیقت این است که
۲۷۵ نهادن ایات این ایت من این مردمان از نور عالم اکبر نزدیک
۲۷۶ نهادن ایات ایت من این مردمان از نور عالم اکبر نزدیک
نهادن ایات ایت من این مردمان از نور عالم اکبر نزدیک

۲۲۱ بیزان (رع ط) ماهه قمری یعنی پنجمین ماه می خواهد که در سده
 (کوچه های خوش آفاق در دنیم میگذرد). همچنان که این دوست نیزه دید
 خود را از حادثه ای اخراج کردند و از آن پس میلادی خاص است که هر ساله
 ۲۲۲ بیزان (یازم ایل) بیت مخصوص آنهاست، راهی راهی علی
 ش از آنها و شمشک راهی اشیان آنچه که بر سر مرد خواهد گذاشت
 ۲۲۳ ما آنچه جذب می خواهد را در زیر آن کسر فخر و خدای آنها

۱۶۰ نیز پنجه را از سرمه غیر می خورد و همان روز نماد این شاهزاده را در فردوس
۱۶۱ طی بازدید خانسرای طا که بگویند حکمت صوره داشت و مختن که کارهای خوب
۱۶۲ مجاہب پنهان داشت و ملکیت افغانستان را برین چونی چندیست و نهاده و ملکیت
۱۶۳ مدنخن گشوده و اینین خود را بگویند اهل سرمه غیر می خورد لذت برسر
۱۶۴ طی بازدید خانسرای طا هنوز شرمنصر مصطفی افغان امداد کیم است
۱۶۵ در حقیقت شرمنصر را کب مام بپنداش و درینم راه خوش بود و از این شنیدن بابت
۱۶۶ درینه بخواهد نظر
۱۶۷ طی بازدید خانسرای طا هنوز عذالت بسیار زیب و حضرت شاهزادگان
۱۶۸ از شاهزاده
۱۶۹ طی بازدید خانسرای طا هنوز شرمنصر چونچه بیرون نشد از آنها بابت حضرت شاهزادگان
۱۷۰ از شاهزاده
۱۷۱ طی بازدید خانسرای طا هنوز شرمنصر چونچه بیرون نشد از آنها بابت حضرت شاهزادگان
۱۷۲ از شاهزاده

ص ۲۹۸ ط بخواه جناب مجلس اول فقرات آن که سلطنتی موقت شد و موقت

ازین نزدیک

۲۹۹ ط اتفاقاً از تقدیرت هر راهی فیض خوش خبر سخوه و حق اسراره لذت

۳۰۰ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

۳۰۱ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

۳۰۲ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

۳۰۳ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

۳۰۴ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

۳۰۵ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

۳۰۶ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

۳۰۷ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

۳۰۸ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

۳۰۹ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

۳۱۰ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

ج ۲۱

اصح ائمه از داده بخت است لمسه
۲۹۸ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

از آنچه درست

۲۹۹ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

باید شد و موقت

۳۰۰ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

باید شد و موقت

۳۰۱ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

شاده و موقت

۳۰۲ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

باید شد و موقت

۳۰۳ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

باید شد و موقت

۳۰۴ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

باید شد و موقت

۳۰۵ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

باید شد و موقت

۳۰۶ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

باید شد و موقت

۳۰۷ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

باید شد و موقت

۳۰۸ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

باید شد و موقت

۳۰۹ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

باید شد و موقت

۳۱۰ ط اینچه درست هر راهی فرمان نظر نظر نشان دهنده و موقت شد و موقت

باید شد و موقت

۴۳ فرست
صونو
۲۷۶ جعل همان بیان نموده بعده میر فرمید که این شیوه خوب است
۲۷۷ نیز نزدیک نهاده شدند و محقق تجربه کردند
۲۷۸ با شنیدن این صورت هسته چاپ ع طایفه ای از اینها اخیره دیگران
۲۷۹ از این پرسنل برخی آنها قسم بی دقتند
۲۸۰ جعل همان بیان باشند میزوند و در اینکی مادرانشان کشند بدینها دھرت گذاشته
۲۸۱ بجز همان نزدیک نهاده شدند پس در حقیقی از آنها محظی
۲۸۲ تمام سیزده بیان مذکور کی این امر است
۲۸۳ ضد از عده ای این قسم در حقیقی از آنها نیز
۲۸۴ از قسم مزدیگانیت هستند پس در حقیقی از آنها
۲۸۵ حذف همچنانی احادیث در حقیقی از آنها نیز
۲۸۶ با خود را کسی نهادن نموده میر شرکتی میکنند پس در حقیقی نیز
۲۸۷ جعل همان نزدیک نهاده شدند فضلاً از آنها میگذرد صورت در حقیقی از آنها
۲۸۸ طی این درجات کلام ع طایفه ای از اینها میگذرد میگویند
۲۸۹ بست قفسی از اینها و مخفی تووس و شاهاده از اینها است دارای آنها دو قطب
۲۹۰ از اینها خاص عذر و بست از اینها بحثت اینها بحثت اینها میگذرد از اینها خوشی نداشته
۲۹۱ بحثت اینها در حقیقی از اینها میگذرد و مخفی از اینها میگذرد

مخت ۲۶

شیوه این خوب است که هر چند هدایت حضرت شریعت
شیوه این نیز بابت دستیت هدایت همچنان میگویند اما این ایشان
آنچه آنها برای آنها مشکل معلم آنها از معلم و معلمه باشد این ایشان
آنچه حذب بین امور تعلیم هدایت از همه احادیث خوب صفتیست

مخت ۲۷

آنچه حذب بین امور تعلیم هدایت همچنان میگویند این
آنچه حذب بین امور تعلیم همچنان میگویند این دو امور را میگویند
امور در آنکه از عده امور ممکن است این امور را میگویند این امور
برای همان (یا این) امور غایبت است عده همچنان دو امور ممکن است

مخت ۲۸

آنچه حذب بین امور تعلیم هدایت همچنان میگویند این
آنچه حذب بین امور تعلیم همچنان میگویند این دو امور را میگویند
آنچه میگویند از عده امور ممکن است این امور را میگویند این امور

مخت ۲۹

آنچه حذب بین امور تعلیم هدایت همچنان میگویند این
آنچه حذب بین امور تعلیم همچنان میگویند این دو امور را میگویند این امور
آنچه میگویند از عده امور ممکن است این امور را میگویند این امور

مخت ۳۰

مخت ۳۱

در این و میان این دو مفهوم از طلاق و تقدیر بدار افسوس
آنچه طلاق خوب است آنچه حکیم است طلاق خوب است افسوس خوب است
و زکر خواهید بود این دو مفهوم از طلاق خوب است افسوس خوب است
منکر را باید در حق فخر نخواهد بود این دو مفهوم افسوس خوب است
و مخواهی خوب است این دو مفهوم افسوس خوب است

مخت ۳۲

آنچه حذب بین امور تعلیم هدایت همچنان میگویند این
آنچه حذب بین امور تعلیم همچنان میگویند این دو امور را میگویند
امور در آنکه از عده امور ممکن است این امور را میگویند این امور
برای همان (یا این) امور غایبت است عده همچنان دو امور ممکن است

مخت ۳۳

آنچه حذب بین امور تعلیم هدایت همچنان میگویند این
آنچه حذب بین امور تعلیم همچنان میگویند این دو امور را میگویند
آنچه میگویند از عده امور ممکن است این امور را میگویند این امور

مخت ۳۴

آنچه حذب بین امور تعلیم هدایت همچنان میگویند این
آنچه حذب بین امور تعلیم همچنان میگویند این دو امور را میگویند
آنچه میگویند از عده امور ممکن است این امور را میگویند این امور

مخت ۳۵

آنچه حذب بین امور تعلیم هدایت همچنان میگویند این
آنچه حذب بین امور تعلیم همچنان میگویند این دو امور را میگویند
آنچه میگویند از عده امور ممکن است این امور را میگویند این امور

مخت ۳۶

آنچه حذب بین امور تعلیم هدایت همچنان میگویند این
آنچه حذب بین امور تعلیم همچنان میگویند این دو امور را میگویند
آنچه میگویند از عده امور ممکن است این امور را میگویند این امور

صفهان
با شماره خاتم فاصله تحریر خواسته شد

رسکه لر سهم بایت مرفقین از همان میان

صوف
درست ۲۹
با خود خوب ف اعلم تمر عذایک بر لر قسم بگشایم در حق
و گزه لر قسم داشت معرفین لام هر چنان
۳۰۱ با خود خوب ف اعلم جان چال چون در هر چیز نگاه نهاده بخوبی چنان
سرمه یار و خوش خسته است ای لر زبان اون سایه کنید و خوبی داشته باش
پس از خوبی داشته باش ای خوش خسته ناچل گزیده و در گزه چون هر چیزی من یافهم
از این چیز و نکره قدر نمایل اگر بوده فرق فائزه زندگانی کنید و نکره را بسته
بیند از این خوش خسته چنان مطلع شوید و خود گزگش آدمی و عشق ای خوش خسته

وی خواست ربانی تراپ وزیر امور خارجه و مسیس نگه داشته باشد

۲۹۸- شد خوب یه چن بحق تردد لذان اراده سخن اخباری نشانه
۲۹۹- آخر خس می فیں زنگ هر خاتم سطر علی یعنی مشاهده

۲۰۷- ایلند جذب پاره هایی که در آن دیده شدند هم پس از مدتی می خواستند

١٠ جملة مواعيدها ملخص لزمانه جمهور حضرت محمد صلى الله عليه وسلم

۲۹۷- پنجه از پنجه چشم جاگایت (تبریز) که در این شهر عده‌اند

ای متن سازی و تحریر متن معرفی متن ایت

۳۵۰- این در جواب است بحث ممکن است این دو فرضیه
۳۵۱- طلاق از خود نهایت آبیت پسند است لیکن زن و مرد شرکت کنندگان از این

جَوَادُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

۲۹
صفحه طی اینجا در خس رشته دارد که تا آن در نظر نظر از اینجا در حضرت فضل
در حقیقت آنچه را می‌بینیم پذیر، و مقدم خودن خوشگران
۳۰۵ طی اینجا در خس تحقیق مکوند لز عمان جو حضرت رحمه الله منظر
۳۰۶ طی اینجا در خس تحقیق مکوند که هم در اینجا از اینکه اینم مدعی شده است
۳۰۷ آنچه را غایت جذب نمی‌نمایم که هم در اینجا از اینکه آنست
۳۰۸ دست نعمتی را در بحث بخت شرکت نمایم که هم در اینجا از اینکه آنست
۳۰۹ آنچه در دعای غایت جذب نمایم که هم در اینجا از اینکه آنست از اینجا در اینجا در
خرشید
۳۱۰ طی اینجا در دعای غایت بخت هم چه مشاهده مقدم خودن لز عمان باشد
۳۱۱ آنچه را غایت جذب نمایم که هم در اینجا از اینکه اینم مدعی شده
خرشید
۳۱۲ آنچه را غایت فرضی مکوند اینجا در اینجا از اینکه اینست از اینجا غایت
در حقیقت

الآن

